

ശ്രീരാമവർഗ്ഗ നവോദി

പാണകൃസുതം

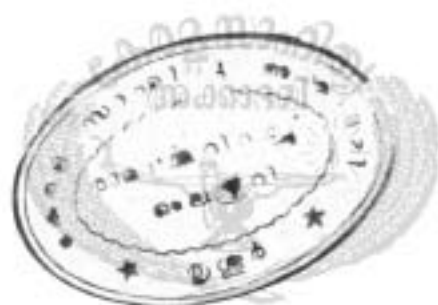
കിളിപ്പാട്ട്.

— ❧ —

കൊച്ചിമലയാളഭാഷാപരിഷ്കാരസംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു
ഈ ലഘുവ്യാഖ്യാനത്തോടും പ്രസ്തുതപത്രത്തോടുകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

RAMA VARMA RESEARCH INSTITUTE,
TRICHUR, COCHIN STATE.

11/702
 in, an, di,
 en, co, di, re,
 di, co, di, re,
 re, di, co, di,
 re, di, co, di.

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനാഥരി

ചാണക്യസൂത്രം

കിളിപ്പാട്ട്.

— ❧ —

കോച്ചിമലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു
ഒരു ലാലുവ്യാഖ്യാനത്തോടും പ്രസ്താവനയോടുകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

— ❧ —

കോപ്പി - 500.

— ❧ —

Printed at

THE RAMANUJA PRINTING HOUSE LTD., TRICHUR.

— ❧ —

പകർപ്പവകാശം }
കമ്മിറ്റിക്കുമാത്രം }

വില അഞ്ചു രൂപ.

പ്രസ്താവന

ജനങ്ങളുടെ നിത്യപാരായണത്തിനവയുക്തങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണു പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പണ്ഡിതപാമര സാധാരണമായ ലോകത്തിനു പൊതുവേ സമ്പ്രദമായ ഒരു കലയാണു സംഗീതം. ഈ രണ്ടുസംഗതികളുംകൂടി ആലോചിച്ചിട്ടായിരിക്കാം നല്ലിമാനായ എഴുത്തച്ഛൻ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. താളമേളങ്ങളോന്നും കൂടാതെ അല്പം സംഗീതഭംഗിയോടു കൂടി പാതിപ്പാൻ വളരെ പാകത്തിലുള്ള കിളിപ്പാട്ടരീതി വായനക്കാരെയും ശ്രോതാക്കളെയും രസിപ്പിക്കയും ലയിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ.

മനുഷ്യർ കിളി (തത്ത)കളെ പിടിച്ചിണക്കി സംസാരിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചാൽ അവ പഠിച്ചിട്ടുപോലെ സംസാരിക്കും; എന്നാൽ അത്, അവ ചിലക്കുന്ന ശബ്ദപോലെയല്ലാതെ മനുഷ്യർ സംസാരിക്കുന്നപോലെ വണ്ണവ്യക്തിയോടുകൂടിയായിരിക്കയില്ല; മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുടിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളെ വിവരണാനുസാരമായി അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ ഈശ്വരഭക്തമായ ഭാഷയും അതിനില്ല; എന്നാൽ അതിനെ പഠിപ്പിച്ചുപോലെയുള്ള ചില സംഗതികളെ അതു ശബ്ദിക്കുമ്പോൾ, ശിശുക്കളുടെ 'അവ്യക്തവണ്ണമണി'യങ്ങളായ 'വചഃപ്രവൃത്തി'കളെ കേൾക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അസ്തമനമാർ 'അച്ഛ, അമ്മ, കാക്ക, പൂച്ച' എന്നൊക്കെയാണു് ആ ശിശുക്കൾ പറയുന്നത് എന്നു തങ്ങളുടെ ഇല്ലാധീനമായി സങ്കല്പിച്ചു രസിക്കുന്നതു്

പോലെ കിളികുടുടെ ശബ്ദങ്ങളിലും മനുഷ്യർ സങ്കല്പശക്തികൊണ്ടു രസിക്കുന്നു. അതുപോലെ പൂർവ്വകവികളായ വാല്മീകി, ധ്യാസൻ മുതലായവർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ (സംസ്കൃതത്തിൽ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പുരാണങ്ങളെ ഒരു മലയാളിയായ താൻ തന്റെ ഭാഷയിൽ പാടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ തനിക്കുള്ള ചുമതല ഒരു തത്ത്വങ്ങളെ തുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. ശ്രോതാക്കൾക്കൊക്കെ ഒരു തത്ത്വ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്നപോലെ തന്റെ ഈ നൃത്തപ്രയോഗത്തിലും, അപൂർവ്വത എന്ന ഗുണം നിമിത്തം ഒരു കൈതുകുമ്പുണ്ടാവാനവകാശമുണ്ടല്ലോ. ഈ യുക്തിയോടു കൂടിയാതിരിക്കാം ബുദ്ധിമാനം വിദ്വാനും സരസനുമായ ആ മഹാകവി പുരാണകഥകളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കിയത്.

അല്ലെങ്കിൽ, ആദികവിയാരു ശ്രീവാല്മീകിമഹർഷി തന്റെ ആദികാവ്യമായ രാമായണത്തെ സ്വശിഷ്യന്മാരായ കശവന്മാരെക്കൊണ്ടു ശ്രീരാമന്റെ അശ്വമേധയാ ഗന്തിൽ കൂടിയിരുന്ന മഹാന്മാരുടെ സദസ്സിൽ മനോഹരമായി ഗാനം ചെയ്തിട്ടുകൊണ്ടാണു ലോകത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചത് എന്നു രാമായണത്തിൽപ്പന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തന്റെ ആദ്യകൃതിയായ 'അയ്യോ ഞ്ഞാമായണ'ത്തെയും ഗാനരീതിയിൽത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു അങ്ങനെ ചെയ്തു; അതിനെ ജനങ്ങൾ അത്യാഭ്യർപ്പവും സ്വീകരിച്ചു പാടി നല്ലൊരു കവിയാകുന്നതിനാൽ കൃതാർത്ഥനായ കവി, ഭാരതം, ഭാഗവതം എന്നീ ഇതിഹാസപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ രാമായണത്തേക്കാൾ അധികം ഗാനരീതിയിലേവെചിത്ര്യത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാരുടെ പാട്ടിലാക്കിത്തീർത്തു എന്നും വിചാരിക്കാം. അത് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇരിക്കട്ടെ.

'ഐഴ്ത്തപ്പൻപാട്ടു' തട്ടിൽ വന്നതിനുശേഷം ഏതു കഥയും കിളിപ്പാട്ടരീതിയിലാക്കുവാൻ കേരളീയകവികൾക്ക്

കരൗണ്ഡക്യം വരിച്ചു. ആ ഔണ്ഡക്യത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട് ആ ഏതത്തിൽ അനേകം സന്തതികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതിലൊന്നിനും ആ അച്ചന്റെ അച്ചിന്റെ ഗുണം കാണുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലൊന്നാണ് 'മാണക്യസൂത്രം' കിട്ടിപ്പാട്ട്. ഇക്കഥയിൽ, സ്രീലോകത്തിന്റെ പ്രവേശമെന്നല്ല പ്രസംഗംപോലുടിച്ചാത്തതിനാൽ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിരുദ്ധമായ ശൃംഗാരസെത്തിന്റെ സ്പർശമെന്നയില്ല; ഇതു നിമിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ധാരാളം സ്ഥാനം കിട്ടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനു നല്ല പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

'പഞ്ചതന്ത്രം' കിട്ടിപ്പാട്ടും ഏകദേശം ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാണ്. 'മാണക്യസൂത്രത്തിലെയും, പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെയും പ്രമേയം നീതിശാസ്ത്രം (അർത്ഥശാസ്ത്രം) സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രയോഗംകൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുത്തുക എന്നു നെന്നതെന്നതാണ്. എങ്കിലും അവയ്ക്കു തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. 'മാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥ വാസ്തവവും മറ്റൊരു കവികല്പിതവുമാണ്. ഒന്നാമത്തേതിൽ അർത്ഥശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ മാണക്യൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണൻ, രാജരാജസുതനുണസമ്പന്നനായും അധർമ്മിയായ കസുരപുരത്തിലെ കരുതീയരാജാക്കന്മാരെ നീതിതന്ത്രമെന്നപണ്യംകൊണ്ടും ബുദ്ധിപ്രഭാവംകൊണ്ടും കവരത്തോടേ മുട്ടിച്ച്, ആ സ്ഥാനത്തു ബുദ്ധിമാനം സർഗ്ഗണയകത്തനായ ഒരു ശുഭനെ വാഴിച്ചു രാജ്യത്തെ നിഷ്പന്നമുമാക്കി പ്രകൃതികളെയും രാജാവിനെയും രണ്ടിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള കഥയാണ് വിഷയം. രണ്ടാമത്തേതിൽ ദേശാഭ്യർത്ഥാവന ഒരു 'ശാസ്ത്രബ്രാഹ്മണൻ' പാടലിപത്രത്തിലെ സുരൻ രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ ആരമാസംകൊണ്ടു 'സൽകഥാകഥനമെന്നുമുള്ള മാറ്റത്തുകൊണ്ട്' നീതിശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം

പഠിപ്പിച്ച പ്രകാരമെന്നാണ് വിഷയികരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം വാസ്തവ മനുഷ്യർതന്നെയാണ്. അവർ നീതിശാസ്ത്രോക്താക്കളായ അമാത്യപായങ്ങളെയും സന്ധ്യാദിനയങ്ങളെയും പ്രയോഗിച്ചു കാര്യം നിർവ്വചിക്കുന്നു; പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സിംഹവൃഷാദികളും കാരകാലുകാലികളുമായ രിസ്തുഗ്ജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യയുദ്ധം ആരോപിച്ച ഫലസിദ്ധി വരുത്തുന്നു. ചാണക്യസൂത്രം വായിക്കുമ്പോൾ, നീതിതന്ത്രനിഷ്ണാതനായ ചാണക്യന്റെ ബുദ്ധിഭരണശലവും, സമവാചനത്തിലിടയും, ധീരശാന്തനായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ യൗവ്വനമയ്യുവിയാദി സ്വാമിത്തങ്ങളും, യന്ത്രമന്ത്രശാലാദികടിയന്ത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ദീർഘദൂരം, യുദ്ധമയഭരണവും, മിത്രസ്നേഹം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സർവ്വാതിശായിതായ സ്വാമിഭക്തി മുതലായ അമാത്യരാജസന്റെ മന്ത്രിത്തങ്ങളും, പരാജയം നിമിത്തം അകാര്യം പ്രവർത്തിച്ച് ഒടുവിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആത്മനാശം അനുഭവിച്ച പദ്മരാജാക്കന്മാരുടെ ബുദ്ധിമിത്തവും, പ്രതിയോഗിയുടെ ശക്തിയറിയാതെ ദുർബ്ബലനായ മലയകേതുവിന് സഹായിപ്പാൻ പറ്റാത്ത ആപത്തിലകപ്പെട്ട ചിത്രവർമ്മാദി പഞ്ചരാജാക്കന്മാരുടെ അസംബ്രജ്യഭാരിതവും, തന്റെ സർവ്വസ്വവും പ്രാണനും നശിച്ചാലും വിശ്വസ്തതയ്ക്കും മിത്രധർമ്മത്തിനും ഭംഗം വരുത്തുന്നതല്ലെന്നുള്ള സ്ഥിരനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നിളകാത്ത ശ്രേഷ്ഠപുരനായ ചന്ദ്രനാഭസന്റെ ധീരോദാത്തതയും മഹാമനസ്സുതയും, ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചെന്നുചേർന്ന് സർവ്വകൃത്യങ്ങളും സാധിച്ച് അവർക്കു വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ച് അവരുടെ റ്റുടനം ക്വന്ത് അവസരംനോക്കി ചാണക്യന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചു ശത്രുക്കളെ തമ്മിൽ ഭേദിപ്പിച്ച് അവരുടെ ബലം കുതിപ്പിച്ചു കാര്യം സംവിധാനം ചെയ്ത ചന്ദ്രനാഭൻ, സിദ്ധാർഥൻ, നിപുണൻ, ഉദ്യമൻ മുതലായ ചാണക്യപാരമ്പര്യങ്ങളെ ബുദ്ധി

മാസവും, മാണക്യന്റെ വിജയത്തിന് ആദ്യമുതൽ അ
വസാനംവരെ സഹായിച്ച മാണക്യനുദ്യമം ക്ഷപണക
വേഷധാരിയുമായ ഇന്ദ്രശർമ്മാചെന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ കടി
ലതന്ത്രങ്ങളും, അതാത്യാസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണ
ുന്നതുപോലെ നമുക്കനുഭവം വരുന്നു.

എന്നാൽ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽനിന്നുകൂടി, കഥാപാത്ര
ങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കവിയുടെ കല്പനാശക്തിയാകുന്ന കണ്ണാ
ടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ട് അതിൽനിന്ന് ഒരു മഹായാഗ്രാ
ഹിതന്ത്രാകൊണ്ടു മഹായന്ത്രമെന്നു കാണിക്കുന്നതുപോലെ
യോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് ഒരു മറികൂടി 'മറിഞ്ഞ
ബയ്സ്സോപ്പുകളിലോലെയോ ആണു നമുക്കനുഭവം വര
ുന്നത്.

മാണക്യസ്മൃതിയിലെ കഥാപാത്രവിനെ ശ്രീഭട്ടാര
വതം ചോദേശസ്സന്ധം ഒന്നാമധ്യായത്തിൽ കലിയുഗത്തിലെ
ഭാരതാക്ഷനാമം കരിച്ചു പറയുന്ന ഭാഗത്തു സൂചിപ്പിക്കുകയും
വിജ്ഞാപനത്തിൽ സാമാന്യം വിവരിക്കുകയും, ഏകദേശം
അതുപോലെതന്നെ മത്സ്യം, വായുവും, ബ്രഹ്മാണ്ഡം
ഈ പുരാണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സോമ
ദേവഭട്ടവിരചിതമായ 'കഥാസർത്ഥാഗരം' എന്ന ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽ കഥാപാത്രലാഭംകും അന്ധാരതരംഗത്തിൽ ഗുരു മു
തൽ ഗുരു വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈ കഥ
സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശാഖഭട്ടാര്യദേവകവിയുടെ
കൃതിയായ "മുദ്രാരാക്ഷസം" എന്ന സംസ്കൃതനാടകവും
ഈ കഥയെ വിഷയീകരിച്ചുള്ളതാണ്. എന്നാൽ 'മാണക്യ
സ്മൃതി' കിളിപ്പാട്ടിന്റെ നാലാംപാദം മുതൽക്കുള്ള കഥ
മാത്രമേ ആ നാടകത്തിലുള്ളൂ. നന്ദമതശ്ശർമ്മാക്കുടമ ഉത്ത
രവും അവർ തമ്മിലുണ്ടായ വിരോധവും നന്ദന്മാർ ഒരു
ശ്ശർമ്മാക്കുടമയായി കല്പനയിലടച്ചു കൊണ്ടും, അദ്ദേ
ഹന്റെയും സോദരന്മാരുടെയും മാധവപ്രകാരം ചന്ദ്ര

ഇപ്പൻ നന്മയാരോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശപഥം ചെയ്ത ജീവിച്ചിരുന്നതും, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചാണക്യസംഗമം ലഭിച്ചതും, നന്മയാരോട് അവമാനിതനായ ചാണക്യൻ നന്മവംശവിനാശം ചെയ്തു തൽസ്ഥാനത്തു ചന്ദ്രഗുപ്തനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതൊന്നു പ്രതിജ്ഞയെന്നും, ഷപഥനകാലം ചാണക്യന്റെയും പദ്മനാഭൻ ബലവാന്മാരായ ബന്ധുക്കളുടെയും സഹായം സമ്പാദിച്ചു സന്ധിവിഗ്രഹാഭിനയങ്ങളും സാമദാനാലോചനങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു നന്മവംശവിനാശം ചെയ്തു ചാണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാർ തീർത്ത പ്രതിജ്ഞാസ്തവനായതും, ചാണക്യസൂത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പാദങ്ങളിലടങ്ങിയ കഥകളാണ്. അതൊന്നും നാടകത്തിലില്ല. നന്മയാരോട് പൂർവ്വേയും നീതിശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ രാക്ഷസാമാത്യൻ നന്മമെഴുത്താരോട് യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചിരുന്നു; അയാൾ കൈമടിയെടുത്ത നീതിശാസ്ത്ര ഭഗ്ഗത്താൽ സൂക്ഷിതനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിച്ചു പകവീട്ടുവാൻ തരുന്നോക്കി പ്രാത്താമ്യത്തിൽ ബലിമാനം തന്നെത്തന്നെ വിഷ്ണുഗുപ്തന്മാരുടെ ഇത്ര സ്വാമിഭക്തനും നയകോവിദനായ ഇയ്യംകുഞ്ഞനെ ഒറ്റനോട്ടം കാട്ടാനയെപ്പോലെ കേടുതട്ടാതെ ചിരിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ത്രിസ്ഥാനത്തു കയറ്റിയെഴുന്നള്ളിച്ചതും ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും നിശ്ചയിച്ച് അതിനുള്ള കഴികളും തയ്യാറാക്കി; ഒടുവിൽ കൈമടിച്ചവൻ രാക്ഷസാമാത്യന്റെ സർവ്വതന്ത്രങ്ങളെയും നിശ്ചയം നശിപ്പിച്ച് അടിയറയ്ക്കുതന്റെ വശംവരനാക്കി അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട്, അതുവരെ താൻ വെച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മന്ത്രിപദമുദ്രയായ വാളെടുപ്പിച്ച് അന്യോന്യമുണ്ടായിരുന്ന വൈരകാലുഷ്യകളെമെല്ലാം കളഞ്ഞു കൈ കഴുകുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു മുദ്രാമാക്ഷസനാടകത്തിലെ കഥാവസ്തു.

ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ മൂലം മുദ്രാമാക്ഷസനാടകമാണെന്നു നിർണ്ണയിപ്പാൻ വേറെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്.

“ആസ്വാദിതദിഗദശോഭിതശോഭനശോഭാം
സന്ധ്യാരുണാമിവകലാം ശശവർമ്മനസ്യ
ജുംഭാവിദാരിതമുഖസ്യമുഖാൽസ്തരസീം
കോമസ്തുമിച്ഛതിഥരേപരിഭ്രമദംഷ്ട്രാം”

എന്നിത്യാദിയാമി ഒരു നടകത്തിലുള്ള പല ശ്ലോകങ്ങളുടേയും നേർതളമ.

“ദിഗദപരമധീരകണസേകശോഭാഭമാൽ
തെളിവിടനാടുസന്ധ്യകുരുണയാൽനിന്ന
ശിശിരകരമഹിതകവയെന്നുപാലേയൊരു
സിംഹവദനത്തിലുള്ള രാജദംഷ്ട്രയെ
പരിചൊടുപറിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടുവാൻ
പാരതിലേവൻനിന്നയ്ക്കുന്നതോകനീ”

ഇങ്ങനെ കിളിപ്പാട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഞാൻ മുഴുവനുകൾ ഉപാൽ ഈ പ്രസ്താവന ഗദ്യപദ്യങ്ങളും കിളിപ്പാട്ടും കൂടിക്കലർന്ന ഒരു മിശ്രനാടകമായിത്തീർന്നു.

‘മാണക്യസൂത്രം’ എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് പേരു കല്പിച്ചതാണെന്നും എന്തു നിമിത്തമാണെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഓരോ പാദങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും “ഇതി മുദ്രാമാക്ഷരേണ—നവനന്ദാദിഷേക—നവനന്ദവയ—രാജസമചരകേതുസംവാദ—ദേക്ഷസവഞ്ചന—നാമഗാനവിശേഷസ്തോമഃ” എന്നു ഞ പേർ കൊടുത്തു കാണുന്നത്. ‘സൂത്രം’ എന്ന പേരിൽ ‘കൌശലം’ എന്ന നാടോടിഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥത്തെ പുണ്യരിച്ചുകൊണ്ട് അർദ്ധചീനമായ ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാരോ അമുടിക്കാരോ തട്ടിവിട്ടതായിരിക്കാം ഈ പേരു.

അല്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിഷം, വ്യാകരണം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു ‘ജൈമിനി,’ ‘പാനിനി’ മുതലായവരുടെ സൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ളതുപോലെ, പ്രസിദ്ധമായ മാണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തെ നീതിസൂത്രം എന്നു വിളിക്കാം.

പണ്ഡിതന്മാർ വ്യവഹരിച്ചുവരാറുള്ളതുകൊണ്ട്, പക്ഷേ ഈ ഗ്രന്ഥം ഇതാണെന്നു ഭരിച്ചു വേറെ ചിലർ മാണക്യസൂത്രം എന്ന പേർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതോ എന്നും ശങ്കിപ്പാൻ അവകാശമില്ലായില്ല. “അല്ലാക്കുരമസന്ദിശം സാരവചിശ്ചതോമുഖഃ, അസ്തോഭമനവദ്യം ച സൂത്രം സൂത്രധിഭോവിദ്ഃ” എന്ന അഭിധാനപ്രകാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിനു ‘നീതിസൂത്രം’ എന്ന പേർ കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അസംഗത്യമില്ലെങ്കിലും, നമ്മുടെ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിനു ‘മുദ്രാരാക്ഷസം’ എന്ന കവി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പേർതന്നെയാണു യുക്തമായിത്തോന്നുന്നത്. പുസ്തകപ്രചാരത്തിനു പൈഷാമ്യം നേരിട്ടെങ്കിലും എന്നു ശങ്കിച്ചു, തൽക്കാലം പഴയ പേരിനു യാതൊരു മഹറവും ചെയ്യുന്നില്ല.

മാണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാരുടെ കാലത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായിട്ടൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ വരാഹമിഹിറുടെ ‘ബ്രഹ്മജ്ഞാതകം’ എന്ന ഫോരാശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുർദ്രാവാധ്യായത്തിൽ ‘ആയുർദ്രം വിഷ്ണുഗുപ്തം/ചിമൈവം ദേവസപാമീ സിദ്ധസേനശ്ച ചക്രം’ എന്ന പദ്യംകൊണ്ടു വിഷ്ണുഗുപ്തൻ (മാണക്യൻ) ജ്യോതിഷതന്ത്രത്തിൽ ഒരു പൂർവ്വാചാര്യനായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതിനാൽ, വിഷ്ണുഗുപ്തൻ വരാഹമിഹിറനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇനിയൊരു രണ്ടാംതരം തെളിവുകൾക്കുണ്ട്.

“അഭുകാമതിവാഹൈവ വസതിം വസുസമ്പദാം
സ്വപ്നാഭിഷ്ഠവമനം” കൃതേപ“വോപനിവേശിതം.”
(കുമാരസംഭവം സർഗ്ഗം 6. ശ്ലോകം 37)

മേൽപഴുതിയ ശ്ലോകത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിഹിമിട്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പക്ഷേദം കേരളവ്യക്തൻ നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ

ഭൂതപൂർവ്വഭൂതപൂർവ്വം വാജനപദം പരോശോപവാദേൻ സ്വദേശാഭിഷ്യാനവമനേന വാ നിവേശയേൽ.” എന്ന സൂത്രത്തിലും കാണുന്നു. ഇവിടെ ശാസ്ത്രകാരവചനത്തെ കവി സംഗ്രഹിച്ചതോ കവി പ്രയോഗത്തെ ശാസ്ത്രകാരൻ അനുവദിച്ചതോ എന്ന് ‘ബീജാങ്കുരന്ത്യായേന’ ഒരു വാദത്തിനവസരമുണ്ടെങ്കിലും ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമായ സാങ്കേതികപദത്തെ കവി പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നു വിധിപ്പാനാണു് അധികം ന്യായം കാണുന്നതു്. അങ്ങനെയൊന്നിൽ, കേരളീയൻ കാളിദാസനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു.

കാളിദാസനെന്നും വരാഹമിഹിരനെന്നും “ധനപന്തരിഷ്ഠപണക” ഇത്യാദി പദ്യംകൊണ്ടു വിക്രമാദിത്യസദസ്യന്മാരാതിഗണിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണെന്നിവിടെല്ലെങ്കിലും, മാണക്യൻ ഇവരിലെല്ലാവർക്കും കാരണവസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ മോരാകമാരസഭവസ്തോകങ്ങൾ, മതിയാകുമെന്നുതോന്നുന്നു. പോരേങ്കിൽ പ്രാചീനവരിത്രാനുപാഷണം ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ നഷ്ടമാതക നിർമ്മാണക്രിയയെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവരും.

ഇനി ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചാണു് ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ ചാണക്യസൂത്രവും, പഞ്ചതന്ത്രവും, കണ്വൻ നവ്യാരുടെ പേരിൽ ദണ്ഡുർചെയ്തതും, ഗതാനുഗതികന്മാരായ പലരും അതിനെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നവ്യാരുടെ പഞ്ചതന്ത്രം, നട്ടുചരിതം മുതലായ കിളിപ്പാട്ടുകളും ചാണക്യസൂത്രവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അവയുടെ രചനാഗുണങ്ങളെയും, കവിയുടെ മനോധർമ്മപ്രകടനങ്ങളെയും, സൂത്രലം പരിശോധിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷാസാഹിത്യരചികൻ ചാണക്യസൂത്രവും പഞ്ചതന്ത്രവും സമോദരങ്ങളാണെന്നു ചുറ്റവാൻ ചെയ്യുമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഭാഷ

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ആരംഭം, 'പാടലീപത്ര'മെന്ന പുരത്തേ
കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു തന്നെയാണ്. പഞ്ചതന്ത്ര
ത്തിൽ 'പാടലോധരിമാർക്കു കേളിസങ്കേതസ്ഥാനം' എന്നു തു
ടങ്ങിയുള്ള പതിന്നാലു വരികൾക്കൊണ്ടു ചിത്രമെഴുതി വാ
ന്യനക്കാരെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പാടലീപത്രത്തെത്തന്നെ
മാണകൃഷ്ണതന്ത്രിൽ "എന്തിലോമന്ദാക്നിതന്തരതീരത്തേ
ങ്കൽ തുഗമാമൊഴപ്പരം പാടലീപത്രമെന്ന" രണ്ടു വരി
ക്കൊണ്ടു മൂന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിൽനിന്നു, കവിയുടെ വർണ്ണ
നാശകതിയിലുള്ള ഭാരദ്രാഹിത്യത്തോടുമെന്നു പടിക്കൽ
ചെല്ലുവാറുതന്നെ വിളിച്ചു പറയുന്നപാലു തോന്നം.
അകത്തേക്കു കടന്നാലു അങ്ങനെ തന്നെ. ഭാരോ പാത്ര
ങ്ങളുടെ വിചാരം, വാക്കു, പ്രവൃത്തി, ഇവയിലുള്ള തന്മയ
ത്വംകൊണ്ടു പഞ്ചതന്ത്രകാരൻ കാട്ടു, സിംഹം, കാക്ക, ക്ര
മൻ മുതലായ തിന്തുറപ്പുള്ളതുകളെ ലോകയത്നമർമ്മവേദിക
ളും സഹൃദയഗുണസ്വന്മാരായ മനുഷ്യർ പോലും ഉണ്ടാ
ക്കത്തക്ക ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നുപകാശികളാക്കിത്തീർത്തിരിക്
കുന്നു. നേരമറിച്ച്, മാണകൃഷ്ണതന്ത്രികാരൻ, അതിമാനുഷ
ന്മാരായ കഥാപാത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം ഭാരോ കാല്പങ്ങളെ നി
ർവ്വചിച്ചിരുന്നതു, സർവ്വകുളിക്കാരനോ പാവകുളിക്കാര
നോ അവരുടെ ദുഗുണവും, പാവകൾ മുതലായ ഉപകരണ
ങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിവരത്തുതപ്രദമാഗുണവും ചെയ്തിരുന്ന
തിന്നുക്കാരും വിശേഷമായിത്തോന്നുന്നതല്ല.

ഇനി രണ്ടു ചിത്രങ്ങളുടെയും ചാട്ടിന്റെ രീതി നോ
ക്കിയാലു വലിയ അന്തരം കാണാം. ഒന്ന് സരസവും, മധു
രവും, ധർമ്മാധരിയുമാണ്; മററതു ത്രാസ്സവും പരുഷവും
കൃഷ്ടമുമാകുന്നു. പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെ പ്രാസാദപ്രാസാദി
ശബ്ദപങ്കാരയോന്നിയുടെയും നിർജ്ജന്യസഹചരിതായ
പെനാപാത്രരിയുടെയും മൊഴിപോലും മാണകൃഷ്ണതന്ത്രിൽ
ഒരേത്തരം കാണുന്നില്ല. സാധാരണ ഭാഷാകവികൾ അ
യ്യോട്, വിമയോട്, പരിമയോട് മുതലായ പദങ്ങളെ പാക

പുറത്തു നാം പ്രാസത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കാറുള്ളതു പോലെ മാണക്യസൂത്രകാരൻ 'കനിവോടു' എന്ന പദത്തെ കനിവില്ലാതെ അന്ധാനത്തു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു കണക്കില്ല. പഞ്ചതന്ത്രം കിളിപ്പാട്ടിൽ നമ്പ്യാരുടെ തുല്യകളിലുള്ള പാലേതെന്ന ഹിതപ്രയോഗങ്ങൾ അവിടവിടെ കാണാനുണ്ട്. മാക്യാർകൃത്തിൽ പുരുഷസ്തംഭവര്യന്നു വെട്ടത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള രാജാസവകന്മാരുടെ കപടതന്ത്രങ്ങൾ മിക്കതും നമ്പ്യാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ പാലടത്തും സന്ദർഭത്തിനു തക്കവണ്ണം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാർക്കു സമജായ ഈ വക ലോകനകരണങ്ങളൊന്നും മാണക്യസൂത്രത്തിൽ കാണാൻപോയില്ല. നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിലെല്ലാം സാമാന്യമായും, പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സവിശേഷമായും കാണുന്ന 'ഖെണ്ണകൊട്ടി' 'കഞ്ചി' 'ഉത്ഥപമാക്ക' മുതലായ ശൈലികളും 'വരതരിപ്പ' 'ഗോക്കുട' 'കള്ളപ്പേനിതാകുവാ' 'വജ്രമുതം' ഇന്ദ്രാതി ദേശ്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും മാണക്യസൂത്രത്തിലില്ല. എന്നാൽ ഭണ്ഡാരപ്പട്ടിക്ക ഭണ്ഡാര'മഞ്ച'എന്നു് ഒന്നിലധികം സ്ഥാങ്ങളിൽ പ്രാസം കാണുന്നു. പെട്ടി'മഞ്ച' എന്നുള്ള വ്യവഹാരം തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള മദ്ധ്യേകാദിപ്രദേശങ്ങളിലേ നടപ്പുള്ളവെന്നു പറയുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും രണ്ടു മൂന്നു തെളിവുകളാൽ സന്ദർഭമായ ഈ ശൈലികൾക്കു കൊണ്ടു മാത്രം കവിതയോ കവിയുടെ ദേശഭേദത്തോ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു കേവലം പ്രാജമാധിനീകരണമല്ല. എങ്കിലും കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിൽ കാണുന്ന മാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടുങ്ങളിൽ നാലു് ഇതെല്ലാം തീർച്ചയായും വാൻ മുൻപറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളാൽ തെളിവും പട്ടിപ്പട്ടങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇപ്പാൾ കിട്ടുന്ന മാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ

പ്രതികര പല അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചവതാകയാൽ അവയുടെ മിപിവിന്യാസത്തിൽ അന്യോന്യം മിവ ഭേദങ്ങളുണ്ട്. മിവ വാക്യങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം മനസ്സിലാചാൻ വൈഷമ്യം വരുത്തുവണ്ണമുള്ള പദഭേദങ്ങൾതന്നെ ഇല്ലെന്നില്ല. ഈ വ്യാഖ്യാനമെഴുതാൻ എനിക്കു കിട്ടിയ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലെ മിവ സംശയങ്ങൾ സംഭവിച്ചുപ്പോരവേറെ അച്ചുകൂടങ്ങളിലുടിച്ച മിവ പുസ്തകങ്ങളെസ്സമ്പാദിച്ച് ഒത്തുനോക്കിയപ്പോളാണ് ഈ വ്യത്യാസം വെളിപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ അച്ചിൽ പിഴയാണെന്നുറയ്ക്കാവുന്ന മിവ സ്തൂപിതങ്ങളെ ഞാൻ തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിലധികം ശുദ്ധമാക്കണമെങ്കിൽ ശുദ്ധി യും പഴക്കവുമുള്ള മിവ കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കിട്ടണം. അതിനു താമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ ഭാഗം നിർത്തിവക്കേണ്ടിവന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനം വിദാർബ്ബികൾക്കുകൂടി ആവശ്യമായിരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ച്, അനപതിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ അനപചക്രവും, സമസ്ത പദങ്ങളുടെ വിഗ്രഹവും സമാസവും മിവ പദങ്ങൾക്ക് പര്യായങ്ങളും അഭിധാനങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നീതിശാസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ കാണിക്കേണ്ടുന്ന ചട്ടങ്ങളിൽ അവയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൃത്താലങ്കാരങ്ങളും വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശുഭമസ്തു.

മലപ്പുറം ഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റി	} കമ്മറ്റി ചെയർമാൻ,
അപ്പീസ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.	
1100 മിനു 22-ാം നമ്പർ	
} കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ.	

ചാണക്യസൂത്രം.

കിളിപ്പാട്ട്.

ഒന്നാം പാദം.

- പാപചാത്തമോഴിതൃകംശാരികത്തരുണിനി
മാലേതനീടുംമധുസേവിച്ചാലസ്യംതിത്തു 1
കാലേതനാമനമതിൽമോദേത്തവളത്തുപാൻ
കാലേത്തക്കുളയാതെചാല്പകവിശേഷങ്ങൾ 2
ഓരത്തുനിന്നുപറന്നിങ്ങുപോയന്നനേരം
ചാരത്തുകണ്ടവിശേഷങ്ങൾനീപറയേണം 3
മോദത്തോടുകൂടുന്നരംഭമുപേക്ഷിച്ചിപ്പൊഴും
ബേദത്തെകളഞ്ഞുചാല്പിടിനാർതെളിവോടെ:— 4
ബുദ്ധിസാമന്ത്രിമില്ലാചാല്പവാൻ നിക്ഷേപം
ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നാകിലേവാക്കുകൾഫലിച്ചീട്ട 5
ശക്തിയാകുന്നതെല്ലാംബുദ്ധിയെന്നറിഞ്ഞാലും
ബുദ്ധിതാനൊന്നതെന്നുസർവ്വവുംജമിക്കുന്നു 6
ബുദ്ധിയുള്ളവർകൾക്കുസാധ്യമല്ലാതെയൊന്നും
ഇതിലോകത്തിങ്കലില്ലെന്നിണ്ണയമല്ലോ. 7
ഉത്തമനായുള്ളൊരുചാണക്യമഹീസുരൻ
ബുദ്ധിയാകുന്നശക്തികൊണ്ടുചെയ്തവസ്ഥകൾ 8
കാത്തുകാണുമ്പോൾചണകാത്തമുപയോഗങ്ങൾ
എത്രയുംചിത്രമത്രെയെന്നതേപറയാവൂ. 9
ഇങ്ങിനേകിളിമകൾചൊന്നതുകേട്ടനേരം
തിങ്ങിനമോദത്തോടേചാല്പിനാരെല്ലാവരും 10
എങ്കിലോത്തുകകലമാലികേപറകെടോ!
മംഗലനായുള്ളൊരുചാണക്യൻതന്റെറകഥ. 11
എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പൈതൃകംകനിവോടേ
വരിച്ചുഗണനാഥൻതന്നെയുംവാണിയേയും 12

- തന്നുടേതുകാമനാമരെയുംവരിച്ചു
 ധന്യശീലയാമവരമെല്ലവേചൊല്ലിടിനാർ: — 17
- ഇഷ്ടമതന്നിവുള്ള നീതികൾകേൾക്കുന്നര
 ചൊൽക്കൊണ്ടനയജ്ഞന്മാരേററുചാനതിക്കും 14
- ആദരവോടുചറഞ്ഞീടുവനെങ്കിൽകഥ
 മോദമാണല്ലാവരുംകേട്ടുകൊൾകയുംവേണം:— 15
- എങ്കിലോമനാകിനിതന്നുടേതീരത്തിങ്കൽ
 തുംഗമായൊരുപരംപാടലിപുത്രമെന്ന 16
- ചൊൽപ്പൊണ്ണുപതികൾക്കിരിപ്പാനായുണ്ടായി
 തൽപരംപുഷ്പമെന്നൊല്ലൊന്നജനം 17
- ചെങ്കുതിരവനെന്നപോലെതപ്പരത്തിങ്കൽ
 തികൾതൻകലജാതനാകിതന്നെപ്പൻ 18
- സങ്കടമീനമധിവസിച്ചുമഹീതലം
 മംഗലകീർത്താപരിചാവിച്ചുവാണീടിനാൻ 19
- സ്വ്യാർത്ഥസിദ്ധിയെന്നമുണ്ടവനൊരുനാമം
 സ്വ്യാർത്ഥസിദ്ധിപ്രദനെത്രയുംമാറാവീരൻ 20
- രാക്ഷസനെനുപേരായുണ്ടവനൊരുമന്ത്രി
 രാക്ഷസനല്ലമറുവതുകുതിചെയ്തല്ലോ 21
- നന്ദനാംമാരിപതിതന്നുടേപത്നികളായ്
 സുന്ദരാംഗികളായിരണ്ടുപേരുണ്ടായ്ക്കുന്നു 22
- പേരതിലൊരുത്തിക്കൊല്ലാഴ്ന്നുനന്ദനെ-
 ന്നാക്കോമൽമറേറവരുംകൂടപരമുചെയ്തും 23
- ഭദ്രധാംസുനന്ദതാൻകുന്തിയപുത്രിതന്നെ
 തുറ്റുചംതത്തിലുള്ള സുന്ദരിമുരയല്ലോ 24
- നന്ദനമാരുണ്ടായിലെന്നതുനിരൂപിച്ചാ-
 നന്ദമുണ്ടായിലല്ലാപതിതതിക്കുള്ളിൽ 25
- എന്തൊരുകഴിവുള്ളുസന്തതിയുണ്ടാവാനെ-
 ന്നതൊരുമുണ്ണിപ്പംചിന്തയോടിക്കൈന്യാരം 26
- എത്രയുംനപോബലമുള്ളോരുമൊരുനി
 തത്രാപത്നിയുനന്ദപ്രപതിതന്നൊക്കാഞ്ചാൻ 27

അക്ലേശമനായവിപ്രനെക്കണ്ടുതുപൻ	
അച്ഛുപാദ്യാദികളെക്കൊണ്ടുപൂജിച്ചീടിനാൻ	28
മാമുനിപാദംകഴിച്ചുനീർകോരിത്തൻറെ	
ഭാമിനിമാഞ്ഞളിച്ചീടിനാൻഭക്തിയോടെ	29
അന്നേരമൊരുതുള്ളിവെള്ളംപോയ്ഞെരിച്ചിതു	
കുന്നൽനേർമിഴിമുരതന്നുടേദേഹത്തിന്മേൽ	30
ഒമ്പതുതുള്ളിസുനന്ദാഖ്യതൻമേലുംവീണു	
കമ്പിതശരീരയാസ്താനിതന്നേരമവരം	31
ഭക്തികൈകൾക്കൊണ്ടുധരിച്ചീടിനാർമുരതാൻ	
ഭക്തിയെന്നിയേധരിച്ചീടിനാർമററുളും	32
ഭൂമിപാലകൻതൻറെഭാര്യമാരുടെഭാവം	
മാമുനികണ്ടുഅറിഞ്ഞുളളത്തിലതുനേരം	33
ഭദ്രയാമുരതനിലെത്രയുടേമാദംപൂണ്ടാൻ	
കുറ്റയാമററവളിൽക്രോധവുണ്ടേടീടിനാൻ	34
പിന്നെയുത്തപോനിധിവന്നകാതുത്താമുടൻ	
മന്നവൻതന്നെക്കണ്ടുപറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ	35
അക്കാലംതനപംഗിയായുള്ളൊരുമുരതനിൽ	
ഉൾക്കാമ്പിൽതെളിവോട്ടുഗർഭവുമുണ്ടാഞ്ഞു	36
പത്തുമാസവുംതികഞ്ഞുത്തമാംഗിയാമവരം	
ഉത്തമനായുള്ളൊരുപുത്രനെപ്പറ്ററാളല്ലൊ	37
പീറ്റുവാനായുള്ളൊരുപുത്രമഹിപതി	
മെഴുതുനെന്നൊരുപെരുമിട്ടിതുസന്തോഷത്താൽ	38
പുത്രനുവേണ്ടുകേൾമൊക്കുവെകഴിച്ചുവൻ	
അസ്രുശസ്ത്രാദികളുമഭ്യസിപ്പിച്ചീടിനാൻ	39
റീതുവുവിനയവുമനയവുമേറിവന്നു	
വീരനാമവനനഭിനമെന്നറിഞ്ഞാലും	40
സുരതയേറുന്നൊരുമെഴുതുനെക്കണ്ടുതുപൻ	
ഏറിനമോദംപൂണ്ടുജീർക്കംകാലത്തിങ്കൽ	41
നാരിമാർകാലത്താകിയസുനന്ദയുളും	
ഏറിനമോദത്തോടുകൂടിയുമുണ്ടായല്ലൊ	42

പ്രേമമൂലക്കൊണ്ടു ചിലരക്ഷകൾ ചെയ്തിടുന്നുൻ മേദിനീപതിയുടെപതിക്കുന്നിരന്തരം	43
മാസവുപത്തുതികഞ്ഞീടിനാനന്തരം	
മാസവിണ്ഡത്തെപ്രസവിച്ചിതുസുനന്ദയും	44
മന്നവനതുകണ്ടുഭവമുണ്ടായനേരം	
തിണ്ണമൊരശരീരിവാക്കുകേൾക്കേണ്ടു	45
“ഭൂപതികലമണിഭീപമേ! മനക്കാണ്ഡിൽ താപമുണ്ടായീടരുതൊമ്പതുസുതരുണ്ടാം”	46
വാക്കുകൂട്ടനേരത്തിങ്കലു: ധൃപനുളിൽ ഭവമുണ്ടായതേതുംപോയതുമില്ലതാനും	47
ശുഷ്കമാനസനായരാക്ഷസനതുന്നേരം	
കാൽക്കണ്ണന്നിരൂപിച്ചിട്ടിങ്ങിനെതോന്നിബലാൽ	48
വെതുവണ്ഡിച്ചുതൻമാസവിണ്ഡത്തേതെല-	
കുംഭങ്ങളുടയകത്താക്കിരക്കിച്ചീടിനാൻ	49
കാലവുംകറഞ്ഞാനുചെന്നപ്പോളൊരിക്കലേ തെലകുംഭങ്ങളുടയെടുങ്ങായികമാരന്മാർ	50
ജാതകർമ്മാദികളുംചെയ്തിതുനരപതി	
ജാതകകൗതുകംവളന്നീടിനാരവർകളും	51
അസ്രശസ്ത്രാദികളുംശിക്ഷിച്ചുപഠിച്ചവർ ശത്രുസംഹാരത്തിനുശക്തരാണുനീടിനാർ	52
യൗവനംവന്നുപരിപൂർണ്ണമാമ് ചമഞ്ഞതി-	
ഗർവിതന്മാരായുള്ളപുത്രരെക്കണ്ടുധൃപൻ	53
മന്ത്രികളേയുംനിജപുത്രന്മാരെയുംവിളി-	
ച്ചന്തികേവരുത്തിക്കൊണ്ടീവണ്ണമുരചെയ്താൻ	54
“വെതുതനയന്മാരുണ്ടല്ലോപുനരിനി-	
ക്കൊമ്പതിലൊരുവനെഭൂപതിയാക്കിവെച്ചു	55
കാനനംപുഷ്പതപംചെയ്തുകൊണ്ടുനദിനം ഉനമെന്നിടയഗതിവരുത്തിടുകവേണം	56
വെതുപേരിലാരോവേണ്ടുവെന്നുള്ളതിനി കമ്പമെന്നിയേനിരൂപിച്ചുചൊല്ലേണംനിങ്ങൾ	57

മെഴുതുന്നേസ്സുനാപതിയാക്കിവെക്കണംതാനും മെഴുതുമണ്ടവനതുരേപ്പാൻപാതമല്ലോ”	58
നന്ദ്രപതിതൻറവാക്കുകേട്ടനേരം അന്തരാനിരൂപിച്ചമെഴുതുംപലതരം	59
എന്തൊരുകഷ്ടതാതൻദാസ്യകർമ്മത്തിന്നൊരു ചിന്തചെയ്യാതെകല്പിച്ചീടുവാൻമൂലമെന്നെ	60
സ്നേഹമില്ലായ്മതന്നെകേവലംനിരൂപിച്ചാൽ മോഹമിന്നധികമായില്ലെന്നിക്കൊന്നുകൊണ്ടും	61
ശ്രേഷ്ഠതമിനിക്കില്ലെന്നാകിലുംനിരൂപിച്ചാൽ ശ്ലേഷ്ഠനായുള്ള പുത്രൻതാനെന്നവരുമല്ലോ	62
ദാസ്യമായുള്ള കർമ്മമോളു്കാണുന്നനേരം ഹാസ്യമാണ്ണമതിനിലുസംശയമേതും	63
രാജതപംകിട്ടീടുവാനാഗ്രഹമിനിക്കില്ല നീചതപംമമജാതിക്കുണ്ടെന്നുസിദ്ധമല്ലോ	64
ദാസതമനുഭവിച്ചീടുവാനൊരുനാളും ഭോഷതമില്ലുറപ്പുജ്ഞാപമുണ്ടാകയാൽ	65
നാട്ടിലെങ്ങാനുമൊരുശേഷമെങ്കിലുംമമ പാട്ടിലാക്കേണമെന്നതാതന്തോന്നീലല്ലോ	66
ഇന്നിതുനിരൂപിച്ചാലൊന്നതോന്നത്താനും മന്നവൻതനിക്കിതുതോന്നിയതല്ലതാനും	67
പുത്രമോമന്ത്രികളോചെന്നിതുചൊല്ലീടിനാൻ ധാത്രിപാലകൻതന്നോടില്ലസംശയമേതും	68
ഇക്കുസൃതിക്കുപുനരൊന്നൊൻചെയ്തീടുവൻ ഇക്കുമാരന്മാർതമ്മിൽപിണക്കമുണ്ടാക്കുവൻ	69
ഈവണ്ണത്തിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചീടുവൻതാനും ഭൂപതിവീരൻതന്നോടിക്കിനേചൊല്ലീടിനാൻ	70
“എന്തിനപലതരംചിന്തചെയ്യുന്നതാതൻ അന്തരംകൂടാതെകണ്ടാവതിലൊരുവനെ	71
ചന്തമോടരചനാസ്താഴിച്ചമറുജ്ജ്വലരേ സന്തതമവനുടെഭൃത്യരാജ്ഞീടുന്നു”	72

മനവനതുകേട്ടചൊല്ലിനാനവനോട്	
“ചൊന്നതുന്നല്ലനീവൈഷമ്യമുണ്ടായ്തരം”	73
നക്രനാസാഖ്യനാകുമന്ത്രിതാനതനേരം	
തുകനതല്ലതവൽമനവനോട്ചൊന്നാൻ	74
“നന്ദരാജ്യത്തെപകഞ്ഞൊമ്പതാസ്തിഭാഗിച്ചു	
നന്ദനന്മാർക്കുകൊടുത്തീടുകമഹീപതേ!”	75
അപ്പൊഴുതരചെയ്താൻമെഴുത്തൻ “മെന്നാലിപ്പോൾ	
ഇപ്പരസ്വപഗ്നുലുപുതരിലാർക്കുവേണ്ട?”	76
ഇത്തരമുരാസുതൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം	
മിത്തതാരികലിതരംചിന്തിച്ചരാജസന്ദാ	77
ഏന്തൊരുകഷ്ടംവൃഷലീസുതനാകമിവൻ	
അന്തരമിതുകൊണ്ടരാജപുത്രന്മാർതമ്മിൽ	78
ദോഷമുണ്ടാക്കുമതിനില്ലസംശയമേതും	
ദോഷമോസാപത്ര്യാഞ്ഞപ്പോലൊരൊന്നമില്ല	79
ഞാനിഹജീവിച്ചിരുന്നീടികാലത്തിങ്കൽ	
തനമിദ്രാസീപുത്രനായിട്ടമിവനുടെ	80
ശാശ്വതരൂപമിരിക്കയില്ലെന്നുകല്പിച്ചിട്ടതി	
യ്ക്കുനായക്കുമാരന്മാരോട്ചൊന്നാനേവം:—	81
“നല്ലതുകൊല്ലീടുവൻനിങ്ങളോടിന് ഞാനും	
വല്ലതുമെല്ലൻപറഞ്ഞാലതുകേട്ടീടണം	82
ചൊല്ലെഴുപ്പുപ്പുപരമാകുമിപ്പരത്തിനു	
തല്ലമായെടുപ്പരംതീർപ്പിച്ചതരുവൻഞാൻ	83
മറുക്കു പദാർത്ഥങ്ങളൊക്കുവേവിലാഗിച്ചു	
കുറമെന്നിയേതരംപ്രപതിപ്പിക്കുകൊല്ലാം	84
ഓരോരോവ്യവസ്ഥകൾവരുത്തേണ്ടതിന്നിനി	
പാദത്തെപരീക്ഷകൾചെയ്തുകൊള്ളുകയുമാം	85
ഈശ്വരപരീക്ഷകൾചെയ്തതിൽവരുവണ്ണം	
ഈശ്വരഭാവമനുഭവിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.”	86
ഇത്തരമന്ത്രിഗുണാർത്ഥസുൻപറഞ്ഞപ്പോൾ	
ഉത്തരമന്ദസ്ഥിതരചെയ്ത ചൊല്ലിനാൻമെഴുത്തൻ	87

“ഇപ്പോൾപോലെചമച്ചീടുവാനൊരുത്തക്കും ചിത്തത്തിൽനിന്നുപിച്ഛാലാവതുമില്ലയല്ലോ	88
പാകശാസനൻതന്റെറരാജധാനിയുമിതി- ന്നേകദേശമില്ലപാർത്തുകാണുന്നനേരം	89
ഇന്നിതുപോലെചമച്ചീടുവാൻതോന്നുന്നതി- ന്നൊന്നുമേപറയാവതല്ലല്ലോനിരൂപിച്ചാൽ.”	90
അപ്പൊഴതതുകേട്ടചൊല്ലിനാർകമാരന്മാർ “ഇപ്പോൾനിന്നല്ലെന്നാകിൽഞാൻവനംപുക്കു	91
കെല്ലോടുതപഃചെയ്തുകാനനത്തിന്നുതന്നെ ശില്പമാച്ഛതിവരുത്തിടുവെന്നൊരവർ”	92
“ഏകിലോരാജ്യത്തിങ്കൽപുത്രന്മാരെല്ലാരെയും സങ്കടംവരാതെവാഴിക്കുന്നാൻമുരാസുതൻ”	93
അന്നേരമുരചെയ്തനന്ദപ്രതിതാനും “അന്യോന്യമുപേക്ഷയുണ്ടായ്തമയ്ക്കുചെയ്താൽ	94
മനിക്കിതുബഹുനായകമാകുന്നേരം എന്നമിപ്രഭുക്കൾക്കുസേവ്യവുമുണ്ടായ്താ	95
ഓരോരോസംവത്സരമോരോരോതനയന്മാർ പാരാതെരാജ്യംരക്ഷിച്ചീടുകനല്ലനൂനം	96
അല്ലയോകലാമുണ്ടായ്തരംഭത്തിൽപ്പിന്നെ റല്ലതുംചൊല്ലിമുഖമെന്നതോദ്രവമല്ലോ”	97
മാനവവീരൻതന്റെറവാക്കുകേട്ടതേരം മാനസംതെളിഞ്ഞിതുചൊല്ലുകൾക്കല്ലാവർക്കും	98
“മുമ്പിനാൽനാടുരക്ഷിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുന്ന- തൊമ്പതുപേരിലാരുവേണ്ടതെ”ന്നപ്പോൾമെഴയ്ക്കൻ	99
രാജപുത്രന്മാരപ്പോൾചൊല്ലിനാരൊരുപോലെ “രാജതപഃമുമ്പിവിനിക്കല്ലെങ്കിൽപോയീടുവൻ”	100
ഇങ്ങിനെയെഴയ്ക്കൻതന്റെറവാക്കുകേട്ടവർകളും തിങ്ങിനലോഭംകൊണ്ടുപേപറയുന്നനേരം	101
എത്രയുംകഷ്ടമിതെന്നോർത്തിനയത്തോടെ ശക്തനാംരാജാസനമവരോടുമെഴയ്ക്കാൻ	102

“അന്ധനാമിവൻപറയുന്നതുകേട്ടുനിങ്ങൾ അന്ധകാരങ്ങളോന്നുംചിന്തചെയ്യാതെകണ്ടു	103
ബന്ധവായുള്ള ജനംചൊന്നതുകേട്ടതെന്ന സന്തതംപരിപാലിച്ചീടുകരാജ്യമിപ്പോൾ	104
അച്ഛനെന്തിമതായതെന്നറിഞ്ഞുകൊ- ണ്ടിപ്പോഴോടതെന്നെചെയ്തിലേമതിവരൂ”	105
രാക്ഷസനായമന്ത്രിസത്തമൻപലതരം ശിക്ഷിച്ചീവണ്ണംപറഞ്ഞീടീനോരനന്തരം	106
മന്ദമാനസന്മാരാജ്യംവീടുന്നൊരുനവ- നന്ദനന്മാരുമനവദിച്ചാർപണിപ്പെട്ട്	107
നന്ദഭൂപതിതാനുംപ്രീതിപൂണ്ടനന്തരം നന്ദനന്മാരെയഭിഷേകവുംചെയ്തിപ്പിച്ചു	108
ഭൂപകൃമെല്ലാംനവനായകമാക്കിവെച്ചു രാജ്യതപഃതനയമാക്കിക്കിനാൻകനിവോദേ	109
ചേണാൻപടഭരിച്ചീടുവാനായിക്കൊണ്ടു സേനാധിപതിയാക്കിവെച്ചിതുമെഴുതുന്നതെന്ന	110
നന്ദനന്മാരേതമ്മിൽഭേദിപ്പിച്ചീടുമെന്ന നന്ദഭൂപതിമുരാപുത്രനെസ്തന്ദിക്കയാൽ	111
മന്ത്രികളായിടുന്നരാക്ഷസാദികളെയും മന്ത്രിന്ദ്രിയത്തിങ്കലാക്കിനാൻവഴിപോലെ	112
രാജ്യഭാരമെന്തപുത്രന്മാരിലങ്ങാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രാജ്യകീർത്തിയാംഗുപൻകാനനത്തിന്നുപോവാൻ	113
കല്പിച്ചുപറപ്പെട്ടനേരത്തുപെരമജനം അത്ഥിച്ചമുഖമിരുന്നീടനാൻപുരഞ്ചീകൽ	114
നാടതുചാർന്നാൽബഹുനായകമെന്നാകിലും കേടതിനങ്ങായില്ലമന്ത്രികൾവൈഭവത്താൽ	115
മെഴുതുന്നമതുകാലാപുത്രന്മാരൊരുപോലെ വീഴുവാനാരായൊരുപോലെയുണ്ടാഞ്ഞു	116
പുത്രന്മാരെല്ലാവർക്കുംപ്രീതിപൂണ്ടവൻതാനും അസ്രശസ്ത്രാദികളുംശിക്ഷിച്ചുപരിപ്പിച്ചാൻ	117

ചൊല്ലേറുമുരാസുതന്തന്നുടെപുത്രന്മാരിൽ ഉള്ളതിലനജനചന്ദ്രഗുപ്തനെനല്ലൊ	118
നാമമാകുന്നതൂണാൽക്കഷ്ടമോക്കുന്നനേരം തുമയോടെല്ലാവർക്കുംഭ്രാന്തനാസ്സുമല്ലൊ	119
നാട്ടിലുള്ളവർക്കുളോടേററവുംചേൺകൊണ്ടു പാട്ടിലാക്കിനാനവൻഭൂമിയേയനുദിനം	120
ഓരോരോസംവത്സരംകഴിയുംനേരത്തിങ്കൽ പാരാതെരാജതപത്തിനന്തരംവരികയാൽ	121
ഭൂമിയെരക്ഷിപ്പതിനൊട്ടുമേനിരൂപിച്ചാൽ ഭൂമിപാലകന്മാർക്കുശക്തിയുമില്ലാതായാ	122
സേനാധിപത്രിത്തിന്നനിത്യതപമുണ്ടാകയാൽ മാനാദിഗുണമുള്ളപുത്രസമ്പത്തികൊണ്ടും	123
കൌശലംനീതികളിലേറെയുള്ളതുകൊണ്ടും ആശയത്തിന്നല്ലതൂലിയുണ്ടാകകൊണ്ടും	124
കൈവേനനുരാജ്യമോത്തുകാണുന്നനേരം മിക്കതുംമെഴുത്തുന്തൻറവശത്തായാ	125
അക്കാലംഗ്രഹന്മാർക്കുംരാജാസാദികൾക്കുമെ- ങ്ങുൾക്കാനിലതുകണ്ടുസഫറിയാഞ്ഞതുമൂലം	126
ഗൗരവമത്സരംകൊണ്ടുമോഹിതന്മാരായവർ ഗ്രന്ഥമായ്തമ്മിൽനിരൂപിച്ചിതുപലതരം	127
“എന്തൊരുകഷ്ടംനിരൂപിച്ചുകാണുന്നനേരം സന്തതംനമുക്കനുഭവിപ്പാനുള്ളഭൂമി	128
ജാനവശയാകുവാമനാരിയെപ്പോലെ മെഴുത്തുനവശയായതെത്രയുംലജ്ജാകരം	129
പാർഥിവരായുംപിലർമന്ത്രികളായുംപിലർ പുരുഷിയേപ്പരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ	130
ഭൂത്യാവശമായിവന്നിതുരാജ്യമെന്ന- തെത്രയുംനാണക്കേടാമെന്നതേപറയാവൂ	131
പണ്ടിവൻവിദേഷത്തെസ്സുപിപ്പിച്ചതുനേരം കുടുംബമായനമുക്കേതുമേൽമിങ്ങതില	132

ശത്രുവാസ്തൃജമിവൻനമുക്കുനിരൂപിച്ചാൽ	
പുത്രപൗത്രാദികളുംവർദ്ധിച്ചിതവനിപ്പോരും	133
ഇന്നിവൻതന്നെക്കലചെയ്തില്ലെന്നാകിൽപ്പിന്നെ	
നിണ്ണയംനമുക്കുക്കലചെയ്യുമെന്നറിഞ്ഞാലും	134
ലോകമഞ്ജനവന്നമെഴുത്തുനോടേല്ക്കുന്നരം	
ആകവേനശിക്കുന്നാമില്ലസംശയമേതും	135
രണ്ടുമുന്നമാത്രയുംഭൂമിപാലകന്മാരും	
ഉണ്ടൊരുപറമ്പടക്കെന്നുവന്നിടാല്ലോ	136
എന്നതുകൊണ്ടുചതിചെയ്തുകൊല്ലുകേയ്യുള്ളു	
തിണ്ണമാണ്ണനമതുവൈകരുതിനിന്ദേതും"	137
എന്നുകല്പിച്ചരാക്ഷസാദികൾചെന്നഭൂമി	
തന്നിലക്കൊരുമന്ത്രമണ്ഡപമന്ത്രംതീർത്താർ	138
ഭീഷ്മായുദ്ധതായിപാതാളംപ്പോലേയതിൻ	
മാഗ്ഗമാകുന്നിതകംവിസ്താരംപെരുതല്ലോ	139
ഭൂമിയിൽകഴിച്ചുള്ളിൽപടുത്തുകെട്ടിനന്നായ്	
തുമയിൽപണിതീർത്താണെന്നതേപറയേണ്ട	140
മന്ത്രമണ്ഡപമതിൽമന്ത്രികളോടുംകൂടി	
മന്ത്രവുംതുടങ്ങിനാർസന്തതമവർകളും.	141
മെഴുത്തുംപുത്രന്മാരുംമന്ത്രികൾഗൃഹന്മാരും	
കാരുണ്യരൂപിരൂപിച്ചുപോരുന്നകാലത്തിങ്കൽ	142
ഏകദാമെഴുത്തൻതന്റെമന്ത്രിമകഷ്ടകീ-	
ടേകനായൊരുപുമാനവനോടുകലയ്ക്കാൻ	143
"മന്ത്രമണ്ഡപത്തിങ്കൽമന്നവരെല്ലാവരും	
മന്ത്രികളോടുംകൂടികാരുണ്യത്തെവിചാരിപ്പാൻ	144
നിന്നുവൈരവുംപാത്തിരിക്കുന്നവർകളും	
തിണ്ണംനീസുതരോടുംപോരികവൈകിടാതെ"	145
എന്നതുകേട്ടുമെഴുത്തൻസംഭ്രമത്തോടുംകൂടി	
തന്നുതന്നെയരുമായുടനപുറപ്പെട്ടാൻ	146
ചെന്നവർനിത്യമതിലിറങ്ങുന്നതുപാലെ	
മന്നവരുണ്ടെന്നോർത്തിട്ടിറങ്ങിപ്പിന്നാലല്ലോ	147

കഷ്ടമന്നേരംഗുഹാപുഷ്പമങ്ങമൂരിതു	
നിഷ്ഠാരമാരാമവർപാഷാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു്	148
പോക്കാമോവരുവാൻമുളപത്തുനിരൂപിച്ചാൽ	
നീക്കാമോവിധിയുടെകല്പിതംശിവശിവ!	149
ഇങ്ങിനേഗുഹാമാർഗ്ഗമടച്ചുകണ്ടന്നേരം	
തിങ്ങിനതാപത്തോടേകമെഴുത്തുപത്രമാരും	150
ചെന്നടൻഗുഹാദരംപൂക്കുതന്നേരമതിൽ	
മന്നവരാരുമില്ലമന്ത്രികളാരുമില്ല	151
അത്രയുമല്ല ചിലവല്ലെവിറന്നങ്ങളുണ്ടു	
തത്രവെച്ചിരിക്കുന്നുഎന്തെന്നുചെയ്യാം	152
ഭോജനംകൊണ്ടുപരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന	
ഭോജനംആണ്ടതിൽകാണാതെന്നറിഞ്ഞാലും	153
പ്രത്യേകമോരോവിളക്കുണ്ടതിൽകൊളത്തിവെ-	
ച്ചുതുത്തമെരിഞ്ഞുകത്തിടുന്നടീപങ്ങളും	154
ചൊല്ലുവാനരുതേതുംപിന്നെയുള്ളവസ്ഥകൾ	
കൊല്ലുവാനുള്ളചാരമിങ്ങിനെയാകുന്നുപോൽ	155
ഇങ്ങിനെകണ്ടന്നേരമുള്ളസങ്കടമവ-	
ക്കെങ്ങിനേപറയുന്നുകണ്ണനിർത്തുകിത്തുകി	156
തങ്ങളിലോരോതരംചിന്തിച്ചുപറകയും	
തിങ്ങിനശോകത്തോടേതങ്ങളിൽതഴുകയും	157
“ദുഷ്ടരാമമാത്യരുംഭ്രമിപാലകനാരും	
കഷ്ടമാംവണ്ണംനമ്മെച്ചുതിച്ചാരത്രോപാപം	158
ഏതുമേത്താവകശമിപ്പിതുചെയ്തീടവാൻ	
ഏതുമാണവരോട്ചെയ്തുമില്ലല്ലോനാം	159
വല്ലതുംപ്രവർത്തിച്ചുദിവസംകഴിപ്പാനാ-	
യുള്ളതിനല്ലാതെകണ്ടൊന്നിനുംപോയില്ലല്ലോ	160
മണ്ഡപമവനിമിതകഴിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചതും	
ചണ്ഡരാമവരുടെമന്ത്രയോഗവുംപിന്നെ	161
വന്നനമ്മോടുപറഞ്ഞിടുന്നപുരുഷനും	
ഉന്നയമിതൊക്കവേയെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോനാം	162

- ഇഷ്ടമല്ലാത്തതാവിതമം ചതിച്ചുകൊല്ലേണമോ
സ്രഷ്ട കല്പിതത്തെടുക്കാവതുമല്ലപാതാൽ 163
- എന്തിനിവേണ്ടതെന്നയെന്തുമാലംബിച്ചനാം
ചിന്തചെയ്യണ"മെന്നചൊല്ലിനാൻമൗസതൻ 164
- പിന്നെയുംക്ഷണമാത്രംമാനസേനിരൂപിച്ചി-
ട്ടൊന്നരചെയ്താനവൻനന്ദനമാരെനോക്കി 165
- "ഒന്നുമേനിരൂപിച്ചുലാവതല്ലാതെയുമ്മ
ഏന്യമേറുമവർചെയ്തസങ്കടത്തിങ്കൽ 166
- ഇശപരമതമെന്നെന്നറിഞ്ഞുകൂടായ്യാൽ
വിശ്വസിച്ചെല്ലാവതുംകേൾക്കേണമെൻറവാക്യം 167
- ഭോജനമിതുതന്നെകൂട്ടിയങ്ങൊരുമിച്ചു
ഭാജനമൊന്നിലാക്കിസ്സംജ്ഞിച്ചവഴിപോലെ 168
- ഭീഷ്മമൊന്നുകഴിച്ചൊക്കവേകെടുത്തിതിൽ
ജീവിതംധരിച്ചിരുന്നീടേണമൊരുവൻതാൻ 169
- നൂറുപേർക്കുമാനായിവിളമ്പിക്കിടക്കുന്ന
ചോറൊടുങ്ങീടുംമുമ്പേവെട്ടെത്തിൻനിയോഗത്താൽ 170
- നിശ്ചിതമില്ലതിന്നൊരുകഴിവുണ്ടാകിൽശ്ലാ-
വസ്തത്തെയാടുകുവാൻയത്നവുംചെയ്തീടേണം" 171
- ഇങ്ങിനെതാതൻചൊന്നവാക്കുകട്ടവർകളും
ഇങ്ങിനെമറുജ്ജവർമരിക്കുന്നതുകേണ്ടു 172
- വന്നസങ്കടമൊക്കെസ്സഫിച്ചങ്ങിരിപ്പാനും
പിന്നേയപ്രതിക്രിയചെയ്താനമശക്തരായ് 173
- ഒന്നുമെറിഞ്ഞാതെകണ്ടിരുന്നാരവർകളും
അന്നേരമെല്ലാവർക്കുംതമ്പിയാശ്ശേവീടിന 174
- ചന്ദ്രനുസമനാകംചന്ദ്രനപ്പുനായുള്ള
നന്ദനൻതന്നെത്താതൻനോക്കിനാൻദുഃഖത്തോടെ 175
- ബാലനാമവനപ്പോൾധീരനായുരചെയ്താൻ
"മാലകതാരിൽതാതനേതുമുണ്ടാകവേണ്ടാ 176
- താതനിന്നുരചെയ്തവണ്ണങ്ങാൻചെയ്തീടുവൻ
ഏതുമില്ലതിന്നൊരുസംശയമറിഞ്ഞാലും 177

ജീവിതംധരിച്ചതിലിരിക്കുന്നതുണ്ടു	
പോവതിനൊരുകഴിവുണ്ടാകിൽ പ്രതിക്രിയ	178
ധീരതയോടുചെയ്തീടുന്നതുണ്ടുചിന്നെ	
പാരിതൂപരിപഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതുണ്ടു”	179
ധൃഷ്ടനാംചന്ദ്രഗുപ്തനിന്നരംഭത്തെപ്പോലെ	
തുഷ്ടരായ് ജ്യേഷ്ഠനായമസ്തനമൊരുപോലെ	180
ബാലനെയല്ലാവരുംഗാഢമായ് തഴുകിക്കൊ-	
ണ്ടാലുന്നനേത്രജലംകൊണ്ടുവരവൻതന്റെ	181
മെരുവിയിലഭിഷേകംചെയ്തതല്ലാവരും	
മേളമോടവൻതന്നിക്കാശിയുംചൊല്ലിനിന്നാർ	182
“ബാല!നീമരിക്കാലംജീവിപ്പരിപ്പുക്കളേ	
തോലാതെങ്ങയിക്കായിവരികവിശേഷിച്ചും	183
ആരുമേസഹായമുണ്ടായിവെന്നിരിക്കിലും	
വൈരിവസ്ത്രത്തെയാടുകീടുന്നീമഥാമതേ”	184
ധീരതകൈക്കൊണ്ടൊരുചന്ദ്രഗുപ്തനുംപിന്നെ	
ചോറുണ്ടുജ്ജ്വലിതനീട്ടിനോരനന്തരം	185
മരേറവർചിലദിവസങ്ങൾപോയൊരുശേഷം	
തെറ്റൊന്നുമരിച്ചിതുഭക്ഷണമില്ലായ്യാൽ	186
മെരുവുന്നസ്സുതരോടുകൂടവേചരിച്ചുടൻ	
പോരമാംവണ്ണമൊരുചെയ്തവൃത്താന്തമേകട്ടെ	187
നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാംഃജീതിയാലഴ-	
ന്നൊട്ടൊട്ടുകരഞ്ഞിതുസങ്കടമുണ്ടാകയാൽ	188
നന്ദപ്രപാലനാരെയൊഴിച്ചുള്ളവക്കൊരാ-	
നമുണ്ടായില്ലല്ലൊമെരുവുന്നാശനാലഹോ.	189
അക്കിനെമുന്നമാസംകഴിഞ്ഞതാനന്തരം	
വംഗദേശാധിപതിയാകിയനരാധിപൻ	190
പോരനായൊരുസിംഹവീരനെകൂട്ടിയിട്ടി-	
ട്ടാളവഗവുംചിലരെക്കൊണ്ടുക്കൊട്ടിച്ചു	191
പാടലിപത്രപുരത്തിൽവേക്കയച്ചിതു	
പാടവമേറേയുള്ളവംഗദേശാധിപതി	192

“കൂടതുപൊളിയ്ക്കാതെസിംഹത്തെപുറത്തിട്ടു പേടികൂടാതെകളഞ്ഞീടേണ”മെന്നുണ്ടൊരു	193
സന്ദേശമരുതുകൊണ്ടുരാജ്യത്തന്മാർചെന്നു നന്ദപ്രപഞ്ചമുഖിൽവെച്ചുവെച്ചുചൊന്നാർ	194
“വംഗഭൂപതിനിങ്ങക്കായിതുകാഴ്ചവെപ്പാൻ മംഗലകീർത്യാകൊടുത്തയച്ചുവിട്ടീടിനാൻ	195
പഞ്ചരംഭജിയാതെസിംഹത്തെദ്രവിപ്പിച്ചാൻ അഞ്ചുസാനിരൂപിച്ചുകൊരുകയംവേണമല്ലോ”	196
എന്നതുകേട്ടുനവനന്ദപ്രപഞ്ചം ചെന്നുതൻമന്ത്രിവരന്മാരുമായിനിരൂപിച്ചു	197
കൂടതിൽപഞ്ചാസ്യനെക്കണ്ടതുനേരമവർ പേടിച്ചയാടോടിവാങ്ങിപ്പോന്നുചിന്തിച്ചീടിനാർ	198
കണ്ടതില്ലപായക്കുറക്കുന്നിനാലുമേകെന്നു കണ്ഠാഭയംതന്നിന്നീടീനോരനന്തരം	199
ചൊല്ലിയെന്നൊരുമെഴുത്തന്തനുടൈവസ്വയായ നല്ലനാമന്ത്രിവിശിഖാഖ്യന്തരംചൊന്നാനപ്പോൾ	200
“നല്ലനാമമുക്കുള്ള ചന്ദ്രഗുപ്തനുണ്ടെങ്കിൽ വല്ലഭമിതിനൊരുപായമുണ്ടാക്കുമവൻ	201
ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്നവനോത്തുകാണുന്നനേരം കല്പകവൃക്ഷംതന്നെമെഴുത്തന്തന്മാർ	202
എന്തൊരുപലമതു ചിന്തിച്ചാലിനിയിതി- നെന്തൊരുകഴിവെന്നുകണ്ടതുമില്ലതാനും”	203
എങ്കിലോ ചന്ദ്രഗുപ്തനിരിക്കുന്നല്ലീയെന്നു ശങ്കകൊണ്ടുതേരംനന്ദപ്രപഞ്ചം	204
ചെന്നുതൻഗുമാമുഖംകഴിച്ചുതുടങ്ങിനാർ പന്നഗാരികൾചെന്നുകഴിക്കുന്നതുപോലെ	205
ദുഷ്ടരാമരചന്മാർചന്ദ്രഗുപ്തനേതരിൽ ശിഷ്ടനായ്ക്കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടവർ	206
ഹൃഷ്ടരായതിലിഴിഞ്ഞോടീച്ചെന്നവർകളും പുഷ്ടകൈതുകുമുരചൈതൃനോടുകൈതാർ	207

- “വത്സ!നീപുറത്തിങ്ങുപോരികവൈകീടാതെ
മത്സരാദികൾനിന്നോടില്ലത്തക്കരംഭേതുമേ” 208
- നിബൃന്ധമതുകേട്ടുചന്ദ്രഗുപ്തനുമപ്പോൾ
നിശ്ശ്ചിപ്തിനേറമാശയുണ്ടെന്നാകിലും 209
- കണ്ണനീർവാത്തുമുറയിട്ടുപീണമുണ്ടവൻ
മന്നവന്മാരോടേവംചൊല്ലിനാൻ?കാപത്തോടേ 210
- “ഇപ്പോഴില്ലെന്നിങ്ങനെയോപോരികെന്നുള്ളതിനി-
യപ്പോഴേജ്യേഷ്ഠന്മാരുംകൂടാതെപോന്നീടുവാൻ 211
- മുന്നേണാനവരോടുകൂടിയല്ലയോപോന്ന
പിന്നെയെങ്ങിനെപിരിഞ്ഞങ്ങുഞാൻപോന്നീടനു? 212
- ജ്യേഷ്ഠന്മാർജനകനുംപട്ടിണികിടന്നിതിൽ
കഷ്ടമായ്തരിച്ചുപോകുന്നതുംകണ്ടുകണ്ടു” 213
- പ്രാണനുംപോകാതെകണ്ടിരിക്കുമെന്നിങ്ങരം
നാണയത്തിനവെട്ടിക്കൊല്ലുകേതിനിവേണ്ടു” 214
- ഇങ്ങിനെപലതരംപറഞ്ഞുകരയുന്ന
മംഗലശീലനായചന്ദ്രഗുപ്തനോടവൻ 215
- പിന്നെയുംനാണമകലെക്കുള്ളത്തുരചെയ്യാൻ
“നിന്നുടെതാതാദികൾക്കുള്ളെന്നറികനി 216
- ഐന്തനീകരഞ്ഞഴൽതേടുവാനവകാശം
ചിന്തകൊണ്ടെന്തുഫലംപോരികകുമാര!നീ 217
- പണ്ടുമുണ്ടല്ലോനിതൽസ്നേഹമീത്തക്കരംകൊല്ലാം
കണ്ടുകൊൾകതിൻഫലമിനിയെന്നറിഞ്ഞാലും” 218
- ഇപ്രകാരങ്ങളുന്തരിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടും
വിപ്രിയംഗുപന്മാർക്കുവന്നുപോവതിനവൻ 219
- നിശ്ശ്ചിപ്തീലപുന്നരെന്നതുകണ്ടിട്ടവൻ
ചിരിക്കുമെന്തുകുന്തനിക്കുള്ള ഭണ്ഡാരമെല്ലാം 220
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറുമുവിജ്കൊണ്ടുപോയ്തൊഴിച്ചിനിനാർ
മന്ദമായപ്പോളവൻപുറത്തുപുറപ്പെട്ടാൻ 221
- മന്നവശ്രേഷ്ഠന്മാരുംമെന്തുകുന്തനൻതന്നെ
മാനിച്ചുതന്നുതെളിയിച്ചുടൻവഴിപോലെ 222

പഞ്ചാത്തിങ്കൽകിടന്നാടുന്നസിംഹത്തെയും മുള്ളു മുകൾക്കുറ്റാകാർത്തെയുംകാട്ടീടിനാൻ	223
ചന്ദ്രഗുപ്തനമതുകണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു മന്ദമാസവുകലന്നിങ്ങിനേനിരൂപിച്ചാൻ	224
പഞ്ചാസ്യമിതുമഹാവിഗ്രഹമെന്നാലിപ്പോൾ പഞ്ചാത്തിന്റെറകഴലികളുടെയെന്നും	225
മോ വിപ്പാനെളുതല്ലയെന്നല്ലതുകൊണ്ടതന്നെ വ്യാജത്താൽകൃതമിദമില്ലസംശയമേതും	226
സന്തതംസിംഹത്തിന്റെറചഷ്ടകരംസൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ യന്ത്രമുണ്ടിതിനുള്ളിലെന്തൊന്നു നന്താനും	227
വണ്ണാശാമാദികളുംപൊതുക്കാരുന്നനേരം നിണ്ണയശില്പികളാൽകല്പിതമനോഹരം	228
“ദ്രാഗ്യതാം” എന്നുണ്ടൊരുവാക്യമെന്നതുകൊണ്ടു ധാചനംവരേണമെന്നുള്ളതുതില്ലയല്ലോ	229
ദ്രാചണത്തിനുമേൽച്ചാത്താരുമെന്നാലിതു കേവലംമഴുകുകൊണ്ടെന്നതേവരുന്നതും	230
നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞുള്ളിലിങ്ങിനെകല്പിച്ചവൻ ആശ്ചര്യംജനങ്ങൾക്കുകൊട്ടുപാനായിക്കൊണ്ടു	231
പഞ്ചരംഗമരഞ്ഞുവെപ്പിച്ചിട്ടിരിമ്പുകോ- ലഞ്ചസാമുട്ടപഴുപ്പിച്ചുസിംഹത്തിന്റെയ്ക്കൽ	232
വെച്ചതുനേരമോലിപ്പൊക്കവേപറഞ്ഞുപോ- യുച്ചത്തിൽചിരിച്ചിതുഭൂമിരാജാക്കന്മാരും	233
മന്ത്രികൾജനങ്ങളുംകൊണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തനെഞ്ചുമാനിച്ചുനിന്നിട്ടിനാൻ	234
രാജപുജിതന്മാരാജ്ഞായിരൂപിനേവംഗ- രാജ്യംതന്മാരെക്കൊല്ലുന്നിതങ്ങറിയിച്ചാൻ.	235
രാക്ഷസനതുകപ്രമുഖശാസ്ത്രിനിരൂപിച്ചാൻ “രൂക്ഷമാനസനായമെന്തെന്നുനന്നിവൻ”	236
എന്തിവൻചെയ്യുന്നതെന്നിങ്ങനേനിരൂപിച്ചു സന്തതംശങ്കമുഴിയിടുന്നാനവന്താനും	237

നന്ദനന്മാർക്കുംമെയ്യൻതനിക്കുംശേഷം ചന്ദ്രപുനരക്കൊണ്ടുചെയ്തിച്ചാർത്തപന്മാരും	238
ഇരവണ്ണമുള്ള വസ്ത്രസാധിക്കേണ്ടകീഴ്നി കേവലംചന്ദ്രപുനനമുക്കുണ്ടതുകൊണ്ടു	239
ശത്രുപമുജ്ജാർകളിൽശേഷിച്ചൊന്നെന്നാകിലും പുത്രനെപ്പോലെപരിപാലിച്ചീടുകവേണം	240
അശ്വാദികളിലായിപത്രുമുണ്ടാക്കീടിനാൽ വിശ്വാസംവരായല്ലോശത്രുപമുണ്ടാകയാൽ	241
ഒന്നിനുംആക്കീടൊന്നവന്നുപോയാലുമിവാൻ ഒന്നിനുംപിന്നെയൊരുപാത്രമല്ലാതെവരും	242
രണ്ടുനാലാവിച്ചിരുന്നീടിലുമതുതൊരു ഭണ്ഡമാണ്മതിനില്ലസംശയമേതും	243
അഗ്രഭാജനത്തിന്നവിപ്രന്മാർവരുണരും യോഗ്യരെക്കുണിപ്പതിന്നാക്കുകനല്ലതാനും	244
ഇരവണ്ണകളിച്ചവരാക്കിനാരവനെയും ദൈവത്തിന്മതമാക്കിത്തടുത്തുകൂടായല്ലോ	245
താതസോദരരുടെനാശവുമനദിനം ചേതസാനിനമുള്ള ചേദവുംമറച്ചവൻ	246
നഞ്ചകുംഭവത്തുചെത്തുകൊപവുംജപിച്ചുള്ളിൽ ചഞ്ചലംകൂടാതെകണ്ടുഗ്രഭാജനത്തിനാൽ	247
വിപ്രരെകുറ്റിക്കയെന്നുള്ള തിന്മചെയ്തതി- തല്ലാനായിട്ടിരുന്നീടിനാനതുകാലം	248
നല്ലൊരുസഹായമാരുള്ളതെന്നനദിനം വല്ലഭമുള്ള മെയ്യനന്ദനൻപിന്തിച്ചുള്ളിൽ	249
തള്ളിവന്നീടുംപട്ടുബുദ്ധിയെവേദവംകൊണ്ടു വല്ലതെങ്കിലുംതട്ടാക്കണ്ണരുമതുതാനും	250
ബുദ്ധിശക്തിയുംമഹാസൈന്യശക്തിയുംതമ്മിൽ ബുദ്ധിശക്തിക്കുതുല്യമൊന്നുമില്ലെന്നിട്ടവൻ	251
ബുദ്ധിയുംനയവുമേറീടുന്നവിപ്രന്മാരേ നിത്യവുമനേപിച്ചുകൊണ്ടുചനിത്തുന്നാകെ.-	252

നല്ലാസത്തോടുപലരോടുമായുരചെയ്തു
നല്ലപെന്തിളിമകൾത്തന്നെടങ്ങിനാൾ.

253

ഇതി മുദ്രാകർമ്മസേവനനന്ദാഭിഷേകനാമ മാനവിശേഷം സമപ്തം

രണ്ടാം പാദം

- ബ്രാഹ്മണ! സുഗൃഹ! ശുഭകലമാലികേ!
കാലേപറകകഥകളിനിയുംനീ 1
- പാലംപഴവുംമുളിച്ചതെളിഞ്ഞുടൻ
കാലംവൃഥാകളഞ്ഞീടാതെചൊൽകെടോ 2
- നല്ലകഥയിതുകേൾക്കുന്നനേരത്തു
ചൊല്ലാവതല്ലൊരാണമിനിക്കുള്ളിൽ 3
- എന്നതുകേട്ടതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിടീനാൾ
മുന്നമുരചെയ്തതിന്നുമേല്പൊട്ടവർ 4
- ഏകിലോമെരയ്ക്കുതനയനൊരുമിനം
മംഗലശീലൻകസുമപുരത്തിങ്കൽ 5
- സഞ്ചരിക്കുന്നോരുനരത്തുദൂരവേ
തഞ്ചുന്നകാന്തികലണോരുവിപ്രനെ 6
- പരാതിമല്ലേവസിച്ചുകൊണ്ടെന്നെയും
കൂലനാശ്വേഖലകത്തിപ്പറിച്ചുടൻ 7
- ചുട്ടതിൻ ഭസ്മംകലക്കിക്കുടിച്ചതി-
തപ്പോനായ് നില്ക്കുന്നതുകണ്ടവൻതാനും 8
- ചെന്നടികുന്ദിട്ടുരത്തുവാങ്ങിനി-
ന്നൊന്നുമഹീസുരൻതന്നോടുചൊല്ലാൻ 9
- “ഭൂസുര! ശ്രേഷ്ഠകലോത്തംസമേ! വിഭോ!
ഭാസുരകാന്തികലണദയാനിയേ! 10
- എന്തിനപല്ലതുകത്തിപ്പറച്ചിഹ
ചന്തമാത് നീരിൽകലക്കിക്കുടിച്ചതും?” 11

അപ്പോളതുകേട്ടമെഴുസുതനോട് കെല്ലാട് ചൊല്ലിനാൻപ്രഥമീസരേന്ദ്രനും	12
“ഇപ്പല്ലപാദേതടഞ്ഞുഞാൻവീഴ്ചയാൽ ഉൾപ്പി വില്ലുണ്ടായകോപംപൊറായ്ക്കാൽ	13
നാരായണരോടുകൂടെപ്പറിച്ചുഞാൻ പാരതെച്ചുകുലക്കിടിച്ചതും.”	14
ചന്ദ്രഗുപ്തനതുകേട്ടുചൊല്ലിടിനാൻ “എന്തുവാനിഖ് ദേസിതംകുടിക്കയാൽ?”	15
എന്നുചൊടിച്ചൊരുമെഴുത്തുജനോട് മന്നിദദേവനുംപാർത്തുചൊല്ലിടിനാൻ	16
“ശ്രോധാഗ്നിമെകന്നദ്രവിപ്പിക്കുമല്ലായി. ലേതുമതിനൊരുസംശയമില്ലകേൾ”	17
എന്നതുകേട്ടവനുംപറഞ്ഞീടിനാൻ “ഉന്നതരായുള്ള മന്നവന്മാർവിചർ	18
ഘോരമായുള്ള പരായങ്ങളുംചെയ്തിലോ ധീരതയോടെത്തുടച്ചൊഴുവാൻപിന്ന?”	19
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതൻറവാക്കുകേട്ടപ്പോൾ മന്ദഗാസംപൂണ്ടുവന്നോട്ചൊല്ലിനാൻ:—	20
“ബാലനായുള്ള നീയെന്തറിഞ്ഞുമെ ശീലഗുണങ്ങളുംബുദ്ധിവിഭാസവും	21
മത്തഗുണങ്ങളുംമഗ്ധഗുണങ്ങളും പത്തിവരന്മാരുമൊത്തരഥങ്ങളും	22
ചിത്രമായുള്ളൊരുമന്ത്രവിഭാസവും എത്രയുമെന്നുവെന്നുവന്നുകൂലവും	23
ഇത്തരമല്ലെന്നുപാലകന്മാർക്കു നിത്യമാകുന്നൊരുശക്തിധരിക്കുനീ	24
ഇങ്ങിനെയുള്ള തുംഎന്നുവെച്ചുവീയും തങ്ങളിലെത്രവിശേഷമറിഞ്ഞാലും	25
മാമകമായമതിവൈഭവംകൊണ്ടു തുമയോടെനൊന്നുസാധ്യമല്ലാത്തതും?”	26

ഇതഥാകർണ്ണമഹീസുരവാക്കേരം	
ഉത്തമനാകിയമെഴുതനയനം	27
കേതികൈക്കൊണ്ടമകൃപ്പിത്തൊഴുതുനി-	
ന്നത്തരമായവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ—:	28
“ആരെന്നറിഞ്ഞതില്ലല്ലോഭവാനെ ഞാൻ—	
ആരെന്നരുൾചെയ്തവേണമൊമതേ!	29
ഏകിലാകേരക്കുഞ്ഞാനാരെന്നതാശ്രുനീ	
ശങ്കാവിഹീനംപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	30
ചാണക്യനെന്നപ്രസിദ്ധനായേററവും	
മാനിയായുള്ളോരുദ്രസുരൻഞാനെടോ	31
പേരിനിറണ്ടുണ്ടിനിക്കതുരേകരക്കുനീ	
പാരിൽപ്രസിദ്ധനാകെഴുപ്പിനെന്നതും	32
വിഷ്ണുതാൻനിത്യവുംരക്ഷിച്ചുകൊരുകയാൽ	
വിഷ്ണുമപ്പൻപനരെന്നതുമുണ്ടോ	33
തന്മാഗ്രഭോജനംകേട്ടിട്ടുഞാനിഹ	
നന്നായ് ഭൂമിപ്പതിന്നായിവന്നീടിനേൻ	34
യോഗ്യൻചരണവരെക്കുണിചീട്ടവാൻ	
ഭാഗ്യവാന്മാരായമന്നവരാക്കീട്ടു	35
കേട്ടിതൊരുവൃദ്ധൻപോലതാകുന്ന	
വുട്ടുശ്രമിച്ചുകഴിപ്പാനമിന്നവൻ	36
ഏതൊരുദിക്കിലിരിക്കുന്നതെന്നുനീ	
യേതുമേവൈകാതെ ചൊല്ലിത്തരികെടോ”	37
തരുഴൽകൃപ്പിത്തൊഴുതവൻചൊല്ലിനാൻ	
“ഏകിൽവൃദ്ധനവൻഞാനറിഞ്ഞാലും	38
തപല്ലാദരേണക്കൾകൊണ്ടിനിയൈവകാതെ	
യിപ്പരശുഭമാക്കേണംമൊമതേ!	39
ഇന്നിവിടെബ്ബഭവാൻവന്നതുകാരണം	
നന്ദംശമിനിവദിതമായ്തരും”	40
മെഴുതീവണ്ണംപറഞ്ഞൊരുനേരത്തു	
ശൈശ്വമേറീടുന്നചാണക്യദ്രസുരൻ	41

ലഞ്ചിതനായ മുമ്പാകെ നിന്നനേരം	
അച്ചിരിപ്പുണ്ടവന്തന്നോടു ചെയ്ത	42
“അയ്യോവുഷലനെന്നിങ്ങിനേ ചൊന്നതു	
പൊതുല്ലവിപ്രഭാതിസ്ഥാവമെടോ	43
രാജാവുതന്നുടെപൗത്രനല്ലോഭവാൻ	
ഈ ചാരമല്ലാതെ ചൊന്നെന്നറിയാതെ	44
സജ്ജനങ്ങൾക്കതുകൊണ്ടതു മില്ലെങ്കിൽ	
ഇങ്ങനെയൊക്കെ പൊരുത്തു വാങ്ങാം	45
ലജ്ജയുണ്ടെന്നറിയിക്കുകൊണ്ടിഹ	
നിശ്ചയമിന്നതുകൊണ്ടു വന്നൊക്കെ	46
നല്ലവരായൊക്കെ നന്നു മുണ്ടിനി	
വല്ലഭമോടു വാങ്ങീടുകഭവാൻ	47
എത്രയുണ്ടെന്നുമാകുന്നിന്നിന്നുടെ	
പ്രശ്നംകണ്ടിട്ടിനി കേണറികൻ”	48
ചാണക്യനിക്കേ ചൊന്നതുകേട്ടവൻ	
താണക്കഴിഞ്ഞുകവിട്ടു ചാല്ലിനാൻ	49
“നിത്യവുമിങ്ങിനേതന്നെ വൃഷലനെ -	
നെന്നത്രയുമാദരവോടെ ചെല്ലിപ്പോ	50
മറ്റൊന്നുമില്ലതിന്നൊത്തവരമിനി	
മറ്റുമിനിക്കെന്നറികയാനിധേ!	51
തപശ്ശുപകൊണ്ടിനി മറ്റൊന്നുവേണ്ടകിൽ	
മൽക്കുടിമകൾക്കുണ്ടെന്നു ചൊല്ലാം	52
ഈ ശുഭത്തിന്നെഴുന്നള്ളുന്നനേരത്തു	
വിശ്രമിച്ചാൻതക്കവണ്ണം മതിതാനും”	53
“അങ്ങിനെതന്നെയതെ” നു പറഞ്ഞിതു	
തിങ്ങിനമോദകലൻ ചാണക്യനും	54
പിന്നെയും ഭൂസുകനാഥനെ മെയ്യും	
നന്നാക്കെയുള്ളിങ്ങുകൂട്ടികൊണ്ടു പോയിനാൻ	55
പോകുന്നനേരം വഴിയിന്നുമെയ്യും	
ഈ കലത്തോടവൻ താതവിനാശവും	56

സോദരനാശവുംതന്റെറവിശേഷവും മേദിനീപാലകന്മാരുടെവൃത്തവും	57
ക്ഷേവ ചാണക്യനോടു ചൊല്ലിയിരിക്കാൻ ഉൾക്കരളിലവനേറികരുണയും	58
ഉത്തരവരാജേന്ദ്രമീസുരാചാര്യനെ സ്നാനാദികൾകഴിപ്പിച്ചിതുമെന്തെന്നും	59
ഭോജനശാലയുംകാട്ടിക്കൊടുത്തുപ്ര രാജപുത്രൻഗൃഹത്തിനുപോയിയിരിക്കാൻ.	60
വേഗംകറച്ചുപ്രമമെന്തെന്നുവഴിയീന്നു പോകുന്നനേരമീവണ്ണത്തിരൂപിച്ചാൻ	61
ദൈവബലംകൊണ്ടെന്നിക്കരനോരഥം കൈപണിതിട്ടപ്പാളത്തിനില്ലസാരം	62
ഇപ്പ്രഥമീസുരൻതന്നയാളിച്ചത്താൻ കെല്ലോടുകൊണ്ടുപ്രതികൂലനീണ്ണയും	63
ഉഗ്രനായുളളതാലിപ്രവനവന്തനി- ക്കഗ്രാസനംതരപാലകന്മാരവർ	64
എന്നുംകൊടുക്കയില്ലെന്നുവരുമ്പിന്നെ മന്നവന്മാരുമുലംമുടിഞ്ഞുപോം	65
എന്നാലിന്നിക്കവരേണുസാധിച്ചി- തെന്നിക്കിന്നേന്നിരൂപിച്ചമെന്താത്തമൻ	66
ധന്യശീലൻതെളിഞ്ഞെററമതുനേരം ചെന്നുനിജപുരംപുക്കമരുവിനാൻ	67
ഭക്തിശാലാന്തരേചെന്ന ചാണക്യനും തത്രകുനിവോടുനോക്കിയനേരത്തു	68
പൊന്നിൻതളികകളൊമ്പതൊരുപോലെ മാന്യജലായിക്കിഴക്കേനാക്കീട്ടവ	69
വെച്ചിരിക്കുന്നിതതിന്നേരെപിന്നേ വെച്ചിരിക്കുന്നിതൊരുപൊൻതളികയും	70
വെള്ളത്തിലേന്നുപോയേയതിൽച്ചില വെള്ളിത്തളികകളായിരമുണ്ടല്ലോ	71

ചാണക്യനിക്കേരകണ്ടോരുനേരത്തു മാനിച്ചുപാവകന്മാരോടുചോദിച്ചാൻ	72
“സ്വസ്തമരമൊരുപാത്രംവിശേഷിച്ചു മാന്യസ്ഥലത്തുതെളിവോടുവെച്ചതും	73
പിന്നെയൊരൊമ്പതൊരുപാലവെച്ചതും ഇന്നവക്കെന്നപറഞ്ഞീടുവിൻനിങ്ങൾ.”	74
ഇരുപറഞ്ഞൊരുവിപ്രനോടനേരം ഉത്തരമായുരചെയ്തൊരവർകളും.	75
“നന്ദനരായിപന്മാക്കിവയൊമ്പതും പിന്നെയങ്ങേതിഹാവന്നവിപ്രന്മാരിൽ	76
അഗ്രാസനത്തിനുയോഗ്യനായ് പൂജ്യനായ് ഭാഗ്യവാനായുള്ളവനെനറഞ്ഞാലും	77
വന്നവക്കൊക്കേവേദഗുരുവായിൽ ഒന്നിങ്കലിപ്പോൾഭവാനമിക്കുന്നാലും”	78
എന്നതുകേട്ടോടുകെട്ടിപ്പുറസുരൻ “ഇന്നിവിടേക്കുവന്നീടിനവിപ്രരിൽ	79
അഗ്രനായുള്ളതുഞാൻ”നെന്നുചൊല്ലിയ- ങ്ങഗ്രാസനചെന്നിരുന്നാൻകുനിവോടേ	80
ജാലപ്രവരതസ്സാനംകഴിച്ചുഗ ഭോജനശാലയിൽവന്നോരുനേരത്തു	81
അല്ലവരുസ്സാംഭവിജനെയഗ്രാസനേ കെല്ലോടുകണ്ടുനേരമുരചെയ്താൻ	82
“എതുവടുവിവൻ അഗ്രാസനത്തിന്മേൽ ഏതുമേശകൂടാതെകരയേറി	83
ഗുഹ്യരയോടുമിരിക്കുന്നതാരിവൻ? കഷ്ടമനാരൂപശൂന്യവാകുന്നതും	84
കള്ളക്കരങ്ങിനെത്തല്ലി നിഴച്ചുടൻ തള്ളിപ്പറത്തുകൂവതിന്നാരുമേ	85
തില്ലയോനമ്മുടെചോദിക്കുന്നവർ എല്ലാവർമെങ്ങുപോയാരിതുനേരം?”	86

ഇത്തരമെന്നവൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ	
ഇത്തരംശ്രദ്ധനായുത്തരം ചൊല്ലിനാൻ	87
“മർക്കടനെങ്കിലുംതസ്തുരനെങ്കിലും	
മത്സമനാനിട്ടൊരുത്തനാണെന്നാകിൽ	98
അഗ്രാസനത്തിങ്കൽനിന്നിറങ്ങീടുവൻ	
ഉഗ്രമാന്ത്രികരൂപറഞ്ഞാവിറങ്ങുമോ?	89
നാലുവേദങ്ങളും ഞ്ഞുശാസ്ത്രങ്ങളും	
വേലകൂടാതെദ്രവ്യമാസ്തിച്ചങ്ങുന്ന	90
എന്നെപരീക്ഷിക്കുവേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ	
വന്ധപരീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ	91
ഗവ്വിതന്മാരായനിക്കളെപ്പേറ്റി	
മുറ്റാക്കുകേട്ടിറങ്ങിപ്പോകയില്ലത്താൻ”	92
ഭോഷംസഫിച്ചുടൻന്ത്രായംപറയുന്ന	
ഭൂസരശ്രേഷ്ഠനായുള്ള ചാണക്യനെ	93
ഭൂതൃണങ്ങളുംകടുമുറുവിപ്പിടി-	
കച്ചത്രയുംകഷ്ടമായല്ലിയിഴച്ചവർ	94
ഭോജനശാലയിൽനിന്നുപുറത്തിങ്ങ	
രാജഭൂതന്മാർപിടിച്ചുതള്ളീടിനാർ	95
മുഴുർചിടിച്ചുവലിക്കുന്നനേരത്തു	
കഷ്ടമഴിഞ്ഞുകടുമുറുവുവസ്ത്രവും	96
വൃദ്ധനാതീടുന്നമരൊരുവിപുനെ	
സത്പരമഗ്രാസനത്തിനെമറക്കിനാർ	97
ചാണക്യനപ്പോഴുദിച്ഛ്വാതുകോപത്തെ	
ഞാനെങ്ങിനേപറയുന്നശിവശിവ!!	98
പല്ലതടഞ്ഞുചീണോരുനേരമതു	
നില്ലാതെകോപേനകത്തിപ്പറിച്ചുടൻ	99
മുട്ടകുലക്കിക്കടിച്ചമമീസുരൻ	
കഷ്ടമഴിക്കാപംസഫിക്കുന്നതെങ്ങിനെ	100
പാരമ്പര്യത്തുള്ള ഭോഷംജപിച്ചവൻ	
പോരാമാംവണ്ണപ്രതിജ്ഞചെയ്തിടിനാൻ	101

“മുഖ്യനായ് പൂജനായുജ്ജ്വാലതാനിന ധിഷ്ഠതനായ തുകൊണ്ടമന്ത്രിപിജൻ	102
പൂജിതനായ തുകൊണ്ടംഗപക്ഷ നീചരാംനിങ്ങളെ വെട്ടിവധിപ്പിച്ചു	10
മരൊരാളൊരനെവാഴിച്ചിവിടെഞാൻ തെരൊന്നുമുഡയെക്കെട്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ	104
ദൃഷ്ടരാംക്ഷത്രിയക്ഷുദ്രരേ! മൃഗമരേ! ചെട്ടെന്തൊന്നതും ചെയ്തു മറിഞ്ഞാലും”	105
ഘോരമായി തമഃപ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തവൻ ധീരനായ് കോപിച്ചു പോകുന്നനേരത്തു	106
കണ്ടുനിന്നീടുന്ന സജ്ജനമൊക്കെയും മിണ്ടാതെ നിന്നിതു കണ്ഠഭാരമൊന്നും	107
“ക്ഷുൽഭാന്തികൊണ്ടു വിവശനായിട്ടു ന വിപ്രൻ പറയുന്ന ഭാഷിതം കേട്ടില്ലേ”	108
ഭൂമിപന്ഥാർ പറഞ്ഞു ന്യാന്ത്രിഷിണേ കാമമാംവണ്ണം ഭൂജിച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ	109
ചാണക്യൻ ചെന്നെമെത്തു ഗ്രാമം പുക മാനമുൾക്കൊണ്ടു വൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ	110
“നന്ദരാജ്യത്തിങ്കലേയ്ക്കു നീരജാവു മന്ത്രിയാകുന്നതും ഞാനെന്നറിഞ്ഞാലും”	111
ചാണക്യൻ ചെന്നു കേട്ടിങ്ങനെ കേട്ടവൻ താമരതാഴ്വരയിൽ നിന്നായ് ചൊല്ലിനാൻ	112
“എന്തിങ്ങിനെയൊരു ചെയ്യുന്നതു പോൻ എന്തെന്നെ നിങ്ങളിലുണ്ടായതില്ലേതു”	113
എന്നതുകേട്ടു മവിഷ്ണുനൃപൻ താനും മന്നവർ ചെയ്ത ധിക്കാരവും തന്നുടെ	114
ഘോരമായോരു പ്രതിജ്ഞയും മന്വോടു മെത്തുന്നോടൊക്കെയും പറഞ്ഞീടിനാൻ	115
ചന്ദ്രനൃപൻ താൻ നിരൂപിച്ചിരുന്നതി- ന്നെന്തൊരു ഭാരതം കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു	116

തത്പരംകവിതവനെശ്വരവനം കല്പിച്ചുസഖ്യംചെയ്തിതരങ്ങളിൽ	117
മെഴുത്തുനാടൊക്കെപ്പറയേണ്ടതുംപറ- ഞ്ഞാൽമതിയായമാണക്യഭൂസരൻ	118
യാത്രയുംപിന്നെയവനോടുകൂടിയ ധാരാസരൻതന്നിടത്തിന്നുപോയിനാൻ	119
മെഴുത്തുതനയനുംമാണക്യവിപ്രനും കാട്ടു അളന്നോമ്പുകണ്ടുപറഞ്ഞതും	120
തങ്ങളിൽസഖ്യംതെളിവോടുകൂടിയതും എങ്ങുമേയൊരരിഞ്ഞതുമില്ലല്ലോ	121
തന്നിടംപുക്കോരുവിഷ്ണുഗുപ്തൻപിന്നെ തന്നുടേസബ്രഹ്മചാരിയാശ്വേപ്പുന്ന	122
ഇന്ദ്രശർമ്മാവാരവിപ്രനോടൊക്കുവേ നന്ദഭൂപാലന്മാർതന്നോടുകൂടിയതും	123
ഘോരതരമായ് പ്രതിജ്ഞതാൻചെയ്തതും നേരോടുകൂടിയിച്ചനന്തരം	124
ജ്യോതിഷത്തിങ്കലുംമന്ത്രവാദത്തിലും ചാതുര്യമേറീടുമിന്ദ്രശർമ്മാവതാൻ	125
സർവ്വകാരുണ്യങ്ങളുവനോടുകൂടിയ സർവ്വനന്ദന്മാർകലഞ്ഞയൊടുക്കുവാൻ	126
ഉൾക്കൊന്നുകൊണ്ടുമാത്രമുളളവൻ പൊക്കണക്കെട്ടിപ്പുറത്തിട്ടുധീരനായ്	127
ഭസ്മവുംതേച്ചതിനിസ്സ്പർശനായഥ വിസ്മയമായൊരുയോഗിവേഷപൂണ്ടാൻ	128
പീലിയുംകെട്ടിയെടുത്തഥരദ്രാക്ഷ- മാലയുംമാറ്റിലണിഞ്ഞുവിനീതനായ്	129
ബലമുനിമതംആശ്രിച്ചുനിത്യവും ചിത്തമുറപ്പിച്ചുനന്ദരാജ്യത്തിങ്കൽ	130
മുറുമിത്തന്നിവിവസംകഴിച്ചവൻ മരണാനിന്ദമൊരുകാംക്ഷയുക്തനെ	131

ഞാവകേത്യേവംപറഞ്ഞുമനികളെ	
പാവനശീലനാചിട്ടക്ഷപണകൻ	132
കിഞ്ചനവഞ്ചനസംശയംകൂടാതെ	
ചഞ്ചലംകൈവിട്ടുസഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ	133
കഷ്ടമായുള്ളോരുവിപ്രനിരാസവും	
നിഷ്ഠുരമായവൻചെല്ലശപഥവും	134
കേട്ടവിഷാദവുംഭീതിയുംപൂണ്ടഥ	
ശിഷ്ടനാമന്ത്രകലാത്തമൻരാക്ഷസൻ	135
ദീപ്തമായ്ക്കുണ്ടായപൂണ്ടതിനൊരു	
മാറ്റമെന്നെന്തവിചാരംതുടങ്ങിനാൻ	136
ഭൂട്ടത്തുകളെകുറിച്ചുവനേതാനും	
ആദിപാദങ്ങളുടെയസ്തിമല്ലോദൃഢം	137
ചന്ദ്രോദിനിയുനിർത്തുവാനൊന്നു	
ചിന്തിച്ചിരുന്നിതുമന്ത്രിപ്രവരനും	138
മരണമാർഗ്ഗമുണ്ടെന്നതറിയാതെ	
മറന്നിരുന്നിതുചിച്ഛിരന്നിടിനാൻ	139
അക്കാലമൊന്നുകേട്ടീടിനാരിങ്ങനേ	
യുരക്കാമ്പുഴന്നിരിക്കുന്നോരുരാക്ഷസൻ	140
ഉണ്ടുപോലെന്നൊരുത്തൻമന്ത്രപാദിയായ്	
കണ്ടവക്കൊക്കെപ്രവൃത്തിച്ചുനിത്യവും	141
ഉണ്ടായശത്രുബാധാദികൾപോക്കുവാൻ	
കണ്ടിട്ടുമില്ലവനെപ്പോലെയാരെയും	142
നാട്ടിട്നടക്കുന്നതുണ്ടവനെന്നതു	
കേട്ടതെളിഞ്ഞൊരുമന്ത്രകലാത്തമൻ	143
കാലവിളംബനകൂടാതവനെയും	
ആളെപ്പിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നിഹ	144
മോദനമെന്നവൻതന്നോടരാക്ഷസൻ	
ചൊദിച്ചിതു“ഭവാനൊരെന്നെചൊല്ലുക”	145
ഇതുമൊത്യാൻപറഞ്ഞതുകേട്ടവൻ	
എത്രയുംതാണുവിനീതനായ്ചൊല്ലിനാൻ	146

“മന്ത്രിപ്രവരമഹാമതേ! ഞാനൊരു മാന്ത്രികനാകുന്നതോഗിയാകുന്നതും	147
ജ്യോതിഷമന്ത്രവാദങ്ങളെല്ലാം മൂലതി- ന്നേതുമൊരുക്കുവിലെന്നറിഞ്ഞാലും	148
ജീവസിദ്ധിയെന്നിനിക്കുപോകുന്നു കേവലമോജനംതന്നാൽമതിതാനും”	149
ഇത്ഥമംക്ഷപണകൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ ചിത്തേനീരൂപിച്ചുകൊണ്ടാനതന്നേരം	150
സത്യമിബ്രാഹ്മണമംക്ഷപണനാതം നിത്യവുമ്പൈരമേവീടംപരിഷ്കരം	151
എന്നതുകൊണ്ടുവിപ്രാഭിചാരാദികൾ ഇനിവനെക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ	152
നിശ്ചയിച്ചുവരുമുപമാക്ഷസൻ വിശ്വസിച്ചപ്പോളവന്നോടുചെയ്യാൻ	153
വിപ്രകോപാദികളൊക്കുവെയുംപുന- രപ്പാരംക്ഷപണനതുകേട്ടുചൊല്ലിനാൻ	154
“ശ്രാവകശ്രോഷ്ട! മഹാമതേ! മാനസേ താപവംഭീതിയുമുണ്ടാകരുതേതും	155
അന്തണകൈതമോടുബലന്മാരവർ ചിന്തിക്കിലെത്രയുംഭീതക്കുല്ലയോ?	156
കൈയ്യുക്കുമില്ലാപടയുമില്ലാപാത്ഥാൽ മെയ്യുക്കുമുട്ടിലുണാനതിവീരന്മാർ	157
പിന്നെചിലരതിലാഭിചാരാദികൾ നന്നായ്ക്കുറിക്കുംഭവസംകഴിപ്പാനായ്	158
ഏതാനുമൊന്നതുകൊണ്ടുചെയ്തീടകിൽ എന്തെങ്കിലുംതടുത്തീടുവാനാളുണ്ടാൻ	159
ഇന്നതിനെനോട്ടതുല്യനായാരുമി- ല്ലെന്നതറിഞ്ഞിരിപ്പേണമഹാമതേ!”	160
ഇത്ഥമാപലവംപറഞ്ഞുപഥവിപ്പിച്ചു ചിത്തംതെളിഞ്ഞൊരുരാക്ഷസനന്നേരം	161

മാനിച്ചവനെത്തെളിയിച്ചിരുത്തിനാൻ	
ഉതനംവരാതെയിരുന്നാനവൻതാനം	162
പ്രതാപീപതികൾക്കവനമതുകാല-	
മെത്രയുംപാരംഭപരംപിടിപ്പിച്ചുതേ	163
“ചാണക്യനെന്നവൻചെയ്താഭിമാരമീ-	
ക്കാണുന്നതെ”നുപറഞ്ഞുക്കുപണകൻ	164
തജപരംപീലിയുഴിഞ്ഞുശമിപ്പിച്ചാൻ	
വിജപരന്മാരായിവന്നിതവർകളും	165
“ഇതനോരോന്നചെയ്തവിപ്ര”നെന്നതു	
സത്യമായെല്ലാവരോടുംപറഞ്ഞവൻ	166
സമ്മതിപ്പിച്ചുപ്രവാലക്കൊണ്ടവൻ	
ബ്രഹ്മസ്വമായുള്ള സല്ലഭമുടക്കിച്ചാൻ	167
നന്ദപ്രപന്മാർക്കുപിന്നെക്കുപണകൻ	
ഭ്രാന്തപിടിപ്പിച്ചുടനേശമിപ്പിച്ചാൻ	168
ഭ്രാന്തപനിയുംകളഞ്ഞതാജായാഗിക്ക	
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുരാജപ്രവരന്മാർ	169
എണ്ണമില്ലാത്തോളമുള്ള രത്നങ്ങളും	
പൊന്നുംപണവുംകൊടുത്താരസംഖ്യമായ്	170
മംഗലകാന്തികലൻരത്നങ്ങളും	
മങ്ങാതെയുള്ള സുവണ്ണങ്ങളുമവൻ	171
കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടുമിങ്ങുമെറിയുംപോലെ	
കല്ലുകൊണ്ടെയെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞുതേ	172
അന്നതുടക്കിക്കിതിപാലകന്മാരും	
മന്നവർക്കിഷ്ടനാംമന്ത്രിപ്രവരനും	173
എത്രയുംവിശ്വാസമോടവനെക്കുറി-	
ച്ചതു നമ്പി.സ്തയമോട്വന്നീടിനാൻ.	174
പിന്നെകുറഞ്ഞതാജകാലംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ	
മന്നവന്മാരോടുകൊന്നാൻകുപണകൻ.	175
“ഞാനിഹലക്ഷണംകൊണ്ടുപറയുന്നു	
മാനിയായുള്ളോരുചന്ദ്രഗുപ്തനിവൻ	176

നാട്ടിലിരിക്കുന്നതൊട്ടുമാകാട്ടും ആട്ടിക്കൂട്ടുകപുറത്തിനിവെകാതെ.”	177
എന്നതുകൊട്ടൊരുനന്ദപ്രപാലന്മാർ ചെന്നടനാട്ടിക്കളഞ്ഞുവെന്നയും	178
ആരുമറിയാതെപിന്നേക്കുപണകൻ മെഴുതുന്നപിന്നാലെകൂടെപുറപ്പെട്ടാൻ.	179
പുഷ്പരത്തിങ്കൽനിന്നൊരുനാലുതും ശില്പമാനുഷ്യമക്കാരുംവഴിയുള്ള	180
വർമ്മാനാഖ്യമാംഗ്രാമേതിരഞ്ഞവൻ ഏതീയവനെയവിടെച്ചിരുത്തിട്ട്	181
പാടലിപ്പുത്രമാകുന്നപുരത്തിങ്ക- ലോടിവന്നിടുന്നൊരുമറിയാതെ	182
മാന്ത്രികനാകുംകുപണകനിക്കിന്നേ ചിന്തിച്ചുപിന്നെയുംലക്ഷണംചൊല്ലിനാൻ.	183
“കാട്ടിലിരുന്നരഥസ്വഭാവമൊട്ടൊരു കാട്ടാളനെന്നോടുകൂടെതമിച്ചു	184
ക്ഷുദ്രപ്രയാഗങ്ങളുംചെയ്യുന്നതുമുണ്ടാരു വിപ്രനെനുള്ളതുതന്നെനന്നിരിക്കാലും	185
എന്തിനിവേണ്ടതതിനെനന്നിങ്ങും ചിന്തിച്ചുകല്പിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ.”	186
മന്നവന്മാരതുകേട്ടുകോപിച്ചു മുനംശബരേശ്വരനനൽകീടുന്ന	187
ജീവിതവുംമുടക്കീടിനാരക്കാലം കോപിതനായതുരൂപംബലാലവൻ	188
നാട്ടിനായൽനാടുവാഴിയാരുള്ളൊരു കാട്ടാളനുംവിപരീതമാസ്ത്രനതേ.	189
മെഴുന്നതുവഴിപോലെവരിഞ്ഞഥ വീഴ്ചാനാകുകിതാധിനാഥനെ	190
പാവനമാനസൻപൈതൃകാർക്കൊണ്ടു ജീവിതവുംനൽകിമിത്രമാക്കീടിനാൻ.	191

പിന്നെയുംതാതനെസ്സഹമുജ്ജാർകളെ നന്നാസ്സശീകരിച്ചീടിനാൻമെരയ്ക്കും.	192
ചാണക്യനുപേനരിദ്രശർമാവിനെ താനേപറഞ്ഞജയച്ചോരനന്തരം	193
പുണ്യപുരത്തിന്നുതേരേവടക്കോട്ടു കെല്ലോട്ടുപോതാനൊരുത്തുയോജന ഗർവ്വതനാതവിടേമരുവീടുന്ന	194
പർവ്വതകാഴ്ചനാംമേറ്റൊധിനാഥനെ ചെന്നുസേവിച്ചിതുബുദ്ധിബലംകൊണ്ടു തന്നുള്ളിച്ചുള്ളതെല്ലാംപറഞ്ഞീടിനാൻ:—	195
“മേറ്റുകൾശേഖര!വീരശിഖാമണേ! സ്വപ്നമേ!നിൻകൃപയാഴ്ത്തില്ലമേ നന്ദനാമാങ്കിതന്മാരായ്തന്ന ഭന്ദമതികളാമെന്നവർചെയ്തൊരു ധിക്രിയകൊണ്ടുകപിതനായോരുഞാൻ.	196
അക്കലമൊക്കെയൊടുക്കിക്കളഞ്ഞുടൻ മെരയ്ക്കുരാജ്യംകൊടുത്തീടുവെന്നു യെയ്യുമോദേവപ്രതിജ്ഞചെയ്തീടിനേൻ.	197
ഇന്നതുകൊണ്ടുതിന്നാരുമില്ലാഞ്ഞിഥ, വന്നെന്നഥമെന്നറികൂപാനിയേ!	198
വൻപടയോട്ടമൊരുമിച്ചുപോന്നുനീ കമ്പമിയലാതെനന്ദരാജ്യക്കളെ	199
വെട്ടിക്കൊലചെയ്തവെങ്കിൽഭവാനുഞാൻ നാട്ടാലൊരധ്വംപകത്തുതന്നീടുവൻ.	200
ബന്ധുവായിനഭവാനതുകൊണ്ടിപ്പോ സന്ധിച്ചുകൂട്ടുമെന്നോരഥമൊക്കേവേ”	201
ഭ്രസുരനാകിയചാണക്യനിങ്ങിനെ ഭംസുരമായിപ്പറഞ്ഞതുകേട്ടാൻ	202
വന്ധരിൽമുന്ധനായൊരുകൃഷ്ണശക്തനാ തപ്രിയായുള്ളൊരുവൈഭവാധകനോടും	203
	204
	205
	206

തത്രമഖയകേതുപ്രമുഖന്മാരാം	
പുത്രരാടുംനിജമിത്രജനത്തോടും	207
ബലിയേറിടമമാത്വജനത്തോടും	
ചിത്തമൊത്തേററംവിചാരംതൂടങ്ങിനാൻ	208
“നിതിമാനേററമീച്ചാണക്യഭൂസുരൻ	
ഏതുമതിനില്ലകില്ലെന്നറിഞ്ഞേം	209
ശത്രുബലാബലവുമറിയുന്നവ-	
നൽരാജ്യംലഭിച്ചീടുമിതുമെന്താൽ	210
ഇല്ലനല്ലാമുദാപൈത്രനതുകൊണ്ടു	
നിശ്ചയമൽമല്ലാകവേയെന്നതും”	211
മന്ത്രിച്ചതമ്മിലീവണ്ണവിചാരിച്ചു	
മന്ത്രിപദംവിണ്ണുറ്റുപുനനൽകിനാൻ	212
അന്യരാംമുല്പാപതികളാംപർവ്വത-	
മനയെയുപശത്താക്കിനാൻചാണക്യൻ	213
നന്ദരാജ്യത്തിനകൂട്ടുന്നിതുപട-	
യെന്നുള്ളതാരുമറിയാതിരിപ്പാനായ്	214
മരണാജപ്രപനോടേല്പതിനെന്നവർ	
തെറ്ററെന്നൊരുപോലവുമെടുത്തീടിനാർ	215
റീരനായുള്ളൊരുപർവ്വതരാജനും	
ധീരനായുള്ളൊരുപൈരോധകൻതാനും	216
പുത്രനായുള്ള മഖയകേതുതാനും	
ഏതുമുക്കുള്ള മന്ത്രിജനങ്ങളും	217
ബന്ധുക്കളുംപഞ്ചസേനാധിപന്മാരും	
സിന്ധുനിവാസികളായശകന്മാരും	218
പാരസീകന്മാർയവനഗണങ്ങളും	
വീരായീടുന്നബന്ധുജനങ്ങളും	219
ആനന്തർകാലാർകതിരപ്പടകളും	
ആനകഗ്രംഗമുദംഗാദിവാദ്യവും	220
കുടവേതിക്കിത്തിരക്കീട്ടതെക്കോട്ടു	
വെക്കുന്നടന്നുകുലങ്ങിധരിത്രയും	221

നന്ദരാജ്യത്തിന്നുപോകുന്നതെന്നതും	
ഒന്നുമറിഞ്ഞീലതിലുള്ളവർകളും	222
ചാരത്തിരിക്കുന്നവർറിയാത്തതു	
ഓരത്തിരിക്കുന്നവർറിയാവതോ?	223
ചാണക്യചാരന്മാർപോക്കൽനിന്നക്കുറ	
മാനസനന്നായ് ഗ്രഹിച്ചുക്കുപണ്ടുകൻ	224
ചെന്നടൻനന്ദസേനാധിപന്മാരോടു	
ചൊന്നാൻരഹസ്വമായ് പ്രത്യേകമനേരം:—	225
“ആശാഡമൃഗ്ഗപക്ഷാഭിഷ്ടാശ്ശ്വീന	
ഭോഷന്മാര! കരുവാമേരിപുജനം	226
കെല്ലോട്ടുകൂടവേവന്നുവളയുമി	
പ്പുഷ്പചരമതിനില്ലൊരുസംശയം	227
അന്നപടയ്ക്കുപോയീടുന്നതാകിലോ	
വന്നുപോംമൃത്യുഭവാനെന്നറിഞ്ഞാവും	228
കാലഭോഷാഭവാനേറയുണ്ടിക്കാലം	
ഏലാതെന്നിന്നുകൊറംവാൻകരുതിടടോ!	229
ഇന്നിനിക്കേററവുംസ്നേഹമുണ്ടാകയാൽ	
വന്നുഭവാനോടുചൊന്നെൻരഹസ്വമായ്”	230
ഒന്നമൊത്തത്തരോടുമറിയാടായ്	
നന്നല്ലതിൽച്ചിലഭോഷങ്ങളുണ്ടടോ	231
മുമ്പിലിതുപോഷകൊണ്ടുവെന്നാകിലോ	
വമ്പടവന്നുവളയുമതുനേരം	232
ഒന്നുമുപായമില്ലാതെവലഞ്ഞുപോം	
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻപിന്നെയുംചൊല്ലുന്നു”	233
പ്രത്യേകമോരോജനത്തോടുഗ്രഹമായ്	
“സത്യമിതെ”ന്നുപറഞ്ഞുബോധിപ്പിച്ചാൻ.	234
ലക്ഷണക്കാനിവൻപറയുന്നതു	
സത്യമാസ്തുനേവരുമെന്നുറച്ചവർ	235
അന്നപടയ്ക്കുപോകേണ്ടിവരുമെന്നു	
അന്നുള്ളിച്ചുപോരുമേപ്പിടുംമുണ്ടല്ലാത്തും	236

കാരോരൊകാർയ്യമുണ്ടെന്നപറഞ്ഞുടൻ കാരോരോദിക്കിൽപ്പറപ്പെട്ടുപോയിനാർ.	237
ഘോരതരമാംപടയോട്ടുകൂടവേ ധീരതയോടഥപദ്യുതരാജനം	238
അത്ഥമാത്രികുടൻ ചന്ദ്രഗുപ്തൻവാഴും ഉത്തമദേശത്തു വന്നാൻകവിവോദേ	239
അപ്പോൾ വന്ന കാതമഃജാകുതിയാൽമെരയ്ക്കനും ശില്പമാണ്യൈത്ര്യമാമത്ഥംപകുത്തതിൽ.	240
പാതിയുപദ്യുതരാജനനല്ലിനാൻ ചാതുർയ്യമോടുബന്ധുത്വമുണ്ടാക്കുവാൻ	241
രാത്രിയുപിന്നെക്കഴിഞ്ഞതാരനന്തരം യാത്രയുടങ്ങിരിളകിപെരുമ്പട	242
പദ്യുതരാജനംമാണക്യവിപ്രനും ഗവാനടിച്ചോരുവൈരോധകാദിയും	243
മേല്പുഗണങ്ങളുപാരസീകന്മാരും ഉച്ചത്തിലാമ്മാർനിഖവിളിച്ചോക്കുവേ	244
പുണ്യപുരികുവടക്കുകിഴക്കുമായ് കെല്ലോടമചന്ദ്രവളഞ്ഞതാരതുനേരം	245
മെരയ്ക്കതനയനംകാട്ടാളരാജനും വീര്യമേറീടുംകുതിരപ്പടകളും	246
മറെറുപ്പറമേയടുത്തിരുഭാഗവും തെറെറന്നചെന്ദ്രവളഞ്ഞാരവർകളും.	247
ശത്രുക്കൾചെന്ദ്രവളഞ്ഞതുകേട്ടഥ ശക്തരായിടുന്നനന്ദരാജാക്കളും	248
യുദ്ധസന്നദ്ധരാസ്തില്ലംധരിച്ചതി ശ്രദ്ധരായ് സേനപതികളെയൊക്കുവേ	249
ചെന്ദ്രവിളിച്ചതുനേരമൊരുത്തരും വന്നതുമില്ലമരണഭയത്തിനാൽ	250
ഒട്ടുചിലരുഴുന്നങ്ങുമിങ്ങുംപോയാർ ഒട്ടുചിലരകുറ്റമൊക്കെളിപ്പിടിനാർ.	251

അപ്പോലോനിഖ വീളിയെത്തിയലോകത്തും	
പുണ്യപുരമേയിലുള്ള ജനങ്ങളും	252
കൈവേളിയെന്താലക്ഷമുണ്ടതിൽ	
മിക്കനെപ്പാർത്ഥിപ്പടയോട്ടുകൂടവേ	253
മന്ത്രാപുരൻറമതിവീർച്ചമാക്കവേ	
യന്തരാമിന്നിച്ചുവിന്നിച്ചരാജസൻ	254
രൂക്ഷനാസ്തില്ലയെരിച്ചയുദ്ധത്തിനായ്	
ദക്ഷിണാഗ്രാപുരത്തുചുറ്റപ്പെട്ടാൻ.	255
മെന്തുസുതനുംകിരാതാധിനാഥനും	
വീരാനടിച്ചനില്ലുന്നതിന്നിപ്പറം	256
അണ്ണപംപോലപരണപടയുമായ്	
മെന്തന്നിന്നിടിനാൻമന്ത്രിപ്രവരനും	257
തേരിയേറിപ്പറപ്പെട്ടുസന്നദ്ധരായ്	
വീരമകമണികൾഗുഹന്മാരും	258
കുടുംകൊമ്പുംപൊതിഞ്ഞഥപൊന്നിനാൽ	
കമ്പമില്ലാത്തതാരുകളിവരന്മാരും	259
കാറ്റിനെക്കാൾവേഗമോടുംതമങ്ങളും	
തെറ്റൊന്നപായുംകുതിരപ്പടകളും	260
വാളുംപരിചയുംവില്ലുംശരങ്ങളും	
മാലമണളികെക്കടഞ്ഞുവളങ്ങളും	261
കുന്തംചവളങ്ങളുംവേലുകളീട്ടികൾ	
ചന്തമിയലുന്നതോമരജാലവും	262
പട്ടസംനല്ലഗഭകൾശതശ്ലികൾ	
നിഷ്ഠുരമാന്മസഖശുഭങ്ങളും	263
ശക്തികൾവെണ്മഴുവെന്നിത്തരമുള്ള	
ശസ്ത്രങ്ങളുംകോടെടുത്തുസന്നദ്ധരായ്	264
ചടയുതൊപ്പിയുമിട്ടുകെട്ടിക്കൊണ്ടു	
ധൃഷ്ടരാജ്യേയുന്നപത്തിവരന്മാരും	265
നല്ലവരികളെടുത്തുനിലവിളി-	
ച്ചുള്ളതെളിഞ്ഞുള്ള കാഴ്ചപ്പടകളും	266

ശംഖമുദംഗപടമാഭിവാദ്യവും	
ശങ്കവടിഞ്ഞഥരാജപ്രവരതം	267
ചിത്തമുറപ്പിച്ചൊരുമിച്ചുചെന്തെൻ	
ഉത്തരഗോപുരത്തുപുറപ്പെട്ടാൻ.	268
പവ്തരാജപ്പടയോട്ടുകൂടവെ	
ഗർവ്വംനടിച്ചുനേററാവർകളും	269
യുദ്ധത്തിയാക്കുതൊണ്ടുമാന്ത്രിപ്രവരനെ	
ബലസന്നാഹനായ്ക്കുണ്ടൊരുമെത്തുന്നതും	270
താണുതൊഴുതുനിവിരേഖിച്ചിപ്പറമ്പൻ	
മാനമോടേവംമൊഴിപറഞ്ഞീടിനാൻ:—	271
“മന്ത്രികലോത്തമ!കേരളമൊരുമതേ!	
മന്ത്രശാലാന്നരാജത്തിങ്കലിട്ടുനീ	272
പട്ടിണിയിട്ടുകൊല്ലിച്ചിലയോചൊല്ല	
കഷ്ടംഭവാൻചെയ്തൊന്നയമൊക്കയും	273
രാജപുത്രപമുണ്ടാകയാൽഞങ്ങൾക്കു	
രാജൈകദേശമവകാശമുണ്ടുണ്ടോ!	274
ന്യായമായുള്ളവകാശംതരികിലി-	
ന്നായ്കമതേ!ശരിപ്പിക്കാംമൊരാണും.”	275
ഇത്ഥമുരചെയ്തമെത്തുന്നോടനേരം	
ശ്രദ്ധനായ് രാജാസന്താനമുരചെയ്തു:—	276
“പാപമതിയായനിന്ദയെടുത്തൊരു	
കേവലംതാനിഷ്ടനിന്ദിതരീക്ഷണിതും	277
പോരുമിനിപ്പരുഷജാതപറഞ്ഞതും	
പോരിനനേരവരികവിരവിൽനീ”	278
വമ്പനാശാക്ഷസൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ	
മുമ്പിൽപറഞ്ഞതുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	: 79
“ഇന്നവകാശംതരികെ”ന്നമെത്തുന്നതും	
“വന്ദനീപോർചെയ്തു”യെന്നമന്ത്രിനൃനും	280
എന്നിങ്ങനെവിവാദിച്ചതന്നേയവർ	
തിന്നാർകലഹംതുടരാതിരുവതും	281

പദ്യതന്ത്രമനുസാരമനുസാരങ്ങളിൽ	
ഉദ്ദീകവുണ്ടുപരിമുഖപാർവതീയു	282
തുഷാരദരദുപൊന്നത്തുനത്തു	
ഭവമഴപോലമൊരിങ്ങുശരങ്ങളും	283
വമ്പമെടുപ്പുറത്തുമടുത്തതി-	
കമ്പമകന്തപാർവതീയുനത്തുനത്തു	284
അഭയാമുളള ജനങ്ങളുണയ്ക്കുൻ	
പില്ലാട്ടവരോപതൊട്ടനടക്കയും	285
ധൃഷ്ടിയുളള വർവെട്ടുതട്ടക്കയും	
നിഴ്ത്തമാമ് മലയാപരകയും	286
കുത്തുകൾകൊണ്ടുകൾകുറുത്തുകയും	
വത്തുമുറിഞ്ഞുമാറ്റാട്ടതിരിക്കയും	287
ശുരതയുളള വർവെട്ടുതട്ടക്കയും	
വീടുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	288
ഭീരുക്കളായ വർവെട്ടുതട്ടക്കയും	
കൊന്നുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	289
മാണകൃഷ്ണസുരനുഷ്ടകൾക്കയും	
നന്നനന്തന്നു മാണകൾക്കും	290
കൊന്നുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	
ആനകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	291
വെട്ടുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	
തട്ടുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	292
തട്ടിയടക്കയുംവെട്ടിയടക്കയും	
ഒട്ടിയടക്കയുംവെട്ടിയടക്കയും	293
കുറന്നുപെട്ടുപോലമൊരിക്കയും	
"പോലമൊട്ട"കൊന്നുകൾക്കും	294
കൊന്നുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	
വെട്ടുകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	295
നന്നനന്തന്നു മാണകൾക്കും	
അന്നകൾക്കുതരിഞ്ഞുമാറ്റിക്കയും	296

വാളംപരിവയംകൈക്കൊണ്ടുമാനവർ	297
മീളെനന്തേരിന്നിറങ്ങിയണഞ്ഞവർ	
പദ്യതരാജപ്രസ്ഥശ്രോത്രത്തിൽ	
നിർദ്വിലാശമാതാമ്ബയനുവാദിനാർ.	298
ശ്രീപുലകങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുനരം	
പാശ്ചിമപിടിച്ചതുനേരത്തുമാണക്യൻ	299
വയവഭവഗേനപായുന്നനേരത്തു	
മുമ്പിൽക്കേന്ദ്രമുദ്രയുമാലിടിനാൻ;	300
“മണ്ണുന്നതിപ്പൊളുവിടേക്കുനിങ്ങളെ	
കൊണ്ടുവന്നുവെക്കാൻകുണ്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?	301
വെരുപേർഗുപ്തമാരായിവരുള്ള	
കമ്പകളെത്തുടർച്ചയുടനീടിവിൻ	302
കാടിമരിപ്പാനുണ്ടതഗുപ്തമാരെ	
പേടികളെത്തുടർച്ചയുടനീടിവിൻ	303
എന്നതുകേട്ടവരായെത്തിരിഞ്ഞിങ്ങ	
നന്നായണത്തുപോർക്കെയ്യതുടങ്ങിനാൻ.	304
പദ്യതനാഥരായെത്തുടർച്ചയുടനീടിവിൻ	
പദ്യതപത്രൻമലയകേതുതാനും	305
പഞ്ചസേനാധിപന്മാരുമായിച്ചു	
ചഞ്ചലമേന്മയുടത്താരതുനേരം.	306
കൂട്ടത്തിലാശുക്കന്മാരെക്കൊണ്ടുനരം	
വെട്ടുകൾക്കുടിച്ചുനൂട്ടുപന്മാരും	307
വെട്ടുകൊണ്ടുവിളുന്നിതതുനേരം	
പെട്ടിതന്നെക്കന്മാരിലുംശ്രീപുലകം	308
തെറ്റുന്നനൂട്ടുപന്മാരെക്കൊണ്ടുനരം	
ചുറ്റുംവളഞ്ഞുപോർക്കെയ്യുമാരികളും	309
തങ്ങളെയുമാണക്യാളരമാന്മാർ	
മങ്ങാതെന്നിന്മേലാർക്കെയ്യുമാരികളും	310
പദ്യതകാടിനായെത്തുടർച്ചയുടനീടിവിൻ	
സദ്യനന്മാരെക്കൊണ്ടുനരം.	311

സ്വസ്ത്യലോക ബിനന്ദപ്രപഞ്ചം നീഴ്ത്തിച്ചീടിനാർപോരിൽമരിക്കയാൽ;	312
പോകത്തോടൊന്നിനാർശശാസി മുവർകളും കൂടെയുണ്ടാകിയുണ്ടാത്താമരിക്കളും	313
വമ്പംകെട്ടമണ്ടുന്നോരുമാഷവും വമ്പംകൂരികൾനിലവിളിശോഷവും	314
കേട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടതോപുണ്ടു പെട്ടുനാവിടേക്കുവന്നിതുരാക്ഷസൻ	315
പാമരിൽവീണുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു പോരയണിഞ്ഞുപന്മാരെയുമവൻ	316
ഇങ്ങനെകണ്ടതുനേരത്തവനകം തിങ്ങിനശാകേനകണ്ണുനീരുവാതു	317
അന്തഃപുരപുക്കുസർവ്വാത്മസിംഹിതേ വന്ദിച്ചവനാക്കതല്ലാമറിയില്ലാൻ	318
മക്കൾമരിച്ചതുംകട്ടാഹിപതി ഭവമുഴുത്തുമറിഞ്ഞുവീണീടിനാൻ	319
മന്നനെച്ചെന്നുപിടിമിതുരാക്ഷസൻ പിന്നെയുണർവിലാപംതുടങ്ങിനാൻ	320
“അയ്യോമതിച്ചീടിനാറുജനാകമനെയും കുറയുകമുളകുമാരന്മാരേ!നിങ്ങൾ	321
നിങ്ങളുവാഴിച്ചുപാവാനിരുന്നൊ- ന്നിങ്ങിരുന്നെന്തിനുകാണുതിനമഹാ!	322
ഉണ്ണികളേ!നിങ്ങളോടുചിരിഞ്ഞുത്താൻ ഇന്നുമറിതലേപാഴുന്നതെങ്ങിനേ?	323
മന്നിടംരക്ഷിപ്പതിനാൻനിങ്ങളെ മന്നവന്മാരായിവാഴിച്ചു കാനനം	324
പുക്കുഗതിവരുത്തീടുകെന്നുള്ളതും കൈവേനിങ്ങൾകഴിച്ചിതോക്കൈവമേ!”	325
എന്നുപറഞ്ഞുകരയുന്നമന്നനെ പെരുപറഞ്ഞുകീടിനാൻമന്ത്രിയും	326

ചാണക്യശാസനംകൈകക്കാണുപിന്നെയും മേഖനാൻപട്ടുതരാജൻപട്ടയുമായ്	327
മേഖനൻപട്ടുപരിപെച്ചുപട്ടവും സന്നാഹമുറകക്കാണുനന്നാസ്തുളഞ്ഞുതേ.	328
മാനിതായുള്ളതാജാക്കുപനന്നേര സേനാബലകുറഞ്ഞീടുകകാണുവൻ	329
പോരിനാസ്തിന്നപുറപ്പെട്ടതുചില ധീരനാമന്തപുരമരുവീടിനാൻ.	330
ചുറ്റുമെളുത്തീർക്കുന്നമിപ്പക്കളും അററമില്ലാതുകവമ്തുക്കുടിനാൻ	331
മുററുപൊരുതിചില്ലാഞ്ഞുപ്രജകളും തെറ്റന ചാണക്യനാമമൊല്ലീടിനാൻ:—	332
“ഇപ്പോളരാജകുമാരപുരമിതു കൊല്ലാട്ടുക്കുച്ചുകാൾകുടധനിനി”	333
ഇത്ഥംപ്രജകൾകുറഞ്ഞതുകേട്ടതി- ന്നെന്തൊരുമൊഴിയു ചാണക്യനും	334
“ശത്രുവായുജ്ജ്വലമുക്കു സാമാന്യനും വൃദ്ധനായുജ്ജ്വലമുക്കു സർവ്വാഭ്യുസിദ്ധിയും	335
അന്തഃപുരത്തിങ്കലുണ്ടുതുകാജാവിൻ സന്തതംനിങ്ങളുടെപട്ടം മറയ്ക്ക.	336
ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽപുറത്തുപുറപ്പെട്ട യുദ്ധവിദ്യോദ്ധാമുക്കുജ്ജ്വലമുക്കു	337
ചാക്കുളമുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലോ ശീശ്യമൊഴിഞ്ഞുപുറത്തുപോമീടണം	338
ചാകിലുംപോകിലുമിന്നുസമേതം ആകവേപിന്നെന്തൊരുമുക്കുജ്ജ്വലമുക്കു	339
പെരുമനമതുരുകുട്ടക്കുട്ടത്തുകവ- ന്നോടൊത്തംപറഞ്ഞീടിനാമിങ്ങിനെ:—	340
“മക്കളുറ്റുവരാമെന്നുണ്ടുളും കൈവേലത്തിനിശേഷമുജ്ജ്വലമുക്കു	341

നാട്ടിൽപൊറ്റിയില്ലാതെ വരഞ്ഞിതു കാട്ടിയമുറയകൊണ്ടു തന്നെല്ലാം	342
ഓട്ടരായുളളാരുമന്ത്രകുറമന്ത്രിച്ചു മന്ത്രാധിപതികാണായതെല്ലാം	343
മന്ത്രികളുളള ഭൂമിപാലന്മാർ കർമ്മിവണ്ണമകപ്പെടാനിണ്ണതും	344
ഒന്നുകിൽശത്രുക്കളെക്കൊല്ലവെയ്ക്കിനി നന്നായിത്തടയെടുക്കുകൊണ്ടു	345
അല്ലായ്ക്കിവിപ്രോചോഴിച്ചുപറപ്പെട്ടു വല്ലഭവുമ്പോയിത്തന്നുകൊണ്ടിടണം	346
പെരുമനക്കളിവണ്ണപറയുന്ന ഘോരവചനങ്ങൾകേട്ടുമമിപതി	347
മന്ത്രിയായുളളാരുമൊക്കെ സന്താനമായ് മിന്നിച്ചുതെങ്ങുകൊക്കിച്ചുപിന്നെയും	348
രാജസനോടു കൂടെപ്പറപ്പെട്ടു:- തക്കിതിപാലൻതപോവരംപുക്കിതു	349
മാണക്യനാട്ടാരംഭമെന്നതുതൂലം മാനിച്ചുപെരുമനത്തോടുചൊല്ലിനാൻ:-	350
“അന്ത്രനിലവിളിച്ചിടേണമെല്ലാതും ആത്തമോംപുരത്തിൽപ്രവേശിച്ചാൻ	351
താപമുറകൊണ്ടുവർമാണക്യകല്പിതം ആവതില്ലെന്നുകല്പിച്ചുതെല്ലാകിനാൻ	352
രാജസനേബ് കേൾപ്പട്ടുപുനരവർ തൽക്കണേമാണക്യനെന്നതുകൊണ്ടും	353
തത്സമയത്തിൽപ്രവേശനകർമ്മങ്ങൾ ഉത്സാഹമില്ലാതെചെയ്യാതെവിചവും	354
അന്ത്രവിളിച്ചുജയിച്ചുപറഞ്ഞി- ച്ചാത്തമോംപുരിപുക്കാരവർകളും	355
പുതുതരജനെയുംചെയ്യുന്നതുമ- ങ്ങുവരാദേവകലോത്തമൻ മാണക്യൻ	356

നല്ലോരുമന്ദിരത്തിങ്കലിരുത്തിനാൻ	
ചൊല്ലാവതല്ലവൻകാഴ്ചകളോരോന്നേ	357
പറ്റുതരാജനാദിശ്വാസമില്ലാത്തു	
ദിവാദംപുഷ്പരത്തിലിരുതാല	358
ഭാത്തുകണ്ടാനഥമാണക്യനംപിന്നെ	
പ്ലാത്താലിവൻമേല്പ്ലനാഥൻമാരാബലൻ	359
കാലംകുറഞ്ഞൊന്നുചൊല്ലുന്നനേരത്തു	
ശീലഗുണമുള്ളനമ്മുടെമെയ്യെന്ന	360
ബാധിക്കുമെന്നാലിവനെയുംകൂടെത്താൻ	
നീതി ബാധംകൊണ്ടുകൊന്നൊടുക്കീടുവൻ,	361
മന്ത്രികലോത്തമനാകുന്നരാക്ഷസൻ	
ഹന്താഗ്രന്ഥെല്ലാന്നുകൊണ്ടുംനിരൂപിച്ചാൽ	362
നല്ലനയമുള്ള മന്ത്രിജനമി.ന	
ഓർപ്പുഭാരതിനിലൊരുസംശയം	363
മന്ദമി.ചെന്നൊന്നതുചെയ്തുകീഴും	
പന്ത്രണ്ടുപുൻതന്റെമന്ത്രിയാക്കീടുവൻ	364
നന്ദകലത്തിലൊരുത്തനുണ്ടെന്നാകിൽ	
എന്നമതിനെളുതല്ലെന്നിണ്ണയം	365
എന്നതുകൊണ്ടിഹസർവ്വാത്മസിലിനെ	
ക്കൊന്നുകളഞ്ഞാൽമനോരഥംസാധിക്കും	366
അല്ലെങ്കിലുണ്ടൊരുവേഷമിന്നവൻ	
നല്ലനാംരാക്ഷസനോടുകൂടാതമിച്ചു	367
വല്ലപകാരവംമെയ്യുതനന്തനെ	
കൊല്ലുപനരവനെന്നെയുംകൊന്നീടും	368
വല്ലതുമെയ്യുമസ്സർവാത്മസിലിയെ	
കൊല്ലുകയുള്ള അതിനില്ലസംശയം	369
പിന്നെയുംമന്ത്രിപ്രവരനാംരാക്ഷസൻ	
എന്നമടങ്ങുകയില്ലെന്നിണ്ണയം	370
മഹോരുരാജാവിനെച്ചെന്നുസേവിച്ചു	
തെറ്റുന്നിവിടെപ്പട്ടെ പരുമെന്നാൽ	371

മുന്നാം പാദം

പേജ്

വല്ലഭകൊണ്ടുതട്ടത്തുനിർത്തിടുവൻ അല്ലാക്കെയെന്തിവൻചെയ്യുന്നതുപിന്നെ	372
ഒന്നുകൊണ്ടുകഴിയില്ലെന്നറയ്ക്കുമ്പോൾ വന്നിവൻകാക്കൽചീങ്ങിടുമല്ലാദൃശം	373
ഇരുമംനിരൂപിച്ചുറച്ചുമാണക്യനും നിത്യവുംമെഴുതുമോടെങ്ങുമ്പേരിനാക്കത്ത	374
സത്യവ്രതൻനിജസത്യവുംസംധിച്ചു ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്നാനതുകാലം	375
ഇരുമമരുൾചെയ്തതെന്തെന്നുതീർത്ത് ത്തിരുതരംതാനിനിനാളയുടെചാല്പാൻ	376
ആത്തമോദംപറഞ്ഞല്ലാവരോടുമേ അസ്ഥയാപാലംകുടിച്ച്വന്നീടിനാൾ.	377

ഇതി മുദ്രാക്ഷരങ്ങൾവന്നവർ. ചയാ.സംക്ഷേപം സമർപ്പം.

മുന്നാം പാദം

പാപലാശമൊഴിയാളേ!ശാരികേ!മനോഹരേ!	
മാലോകർന്നിതമുള്ളതിന്നുടൈവചനങ്ങൾ	1
കാശോരമാതരമതിചിത്രമാഴ്ക്കുൾക്കന്തേന്ദ്രം	
പാരായണവളജനുകൈതുകമിനിക്കുള്ളിൽ	2
ദാഹവുംതളച്ചുയർത്തിത്തുടൻതെളിഞ്ഞുവീ	
മോഹനമായകഥാശേഷവുംപറകൊടാ	3
വീരനായോരുമന്ത്രിരാകുസനതുകാലം	
ധീരതയോടുചെയ്തതെന്തെന്നുപറകനീ	4
എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പെരുതലുമെചാല്പീടിനാൾ	
ഇന്നതുപറവതിനെത്രയുംപണിയത്രേ	5
വൈഷമ്യംകേൾക്കിതിന്മേലേമുണ്ടാകയാൽ	
വൈഷമ്യംപറഞ്ഞുകൊൾവാൻമുണ്ടറിഞ്ഞാലും	6

- കുട്ടമേതിരികയില്ലെന്നതുവരുമെന്നാൽ
കുട്ടണാനറിഞ്ഞതടംപറയാകേതിവോടെ 7
- നീസേനാർത്തിരിഞ്ഞീടുവാൻചെന്നിതുലോം
പാരതിൽസരസനാർത്തിയാമല്ലോതാനം 8
- വാക്കിനസാമർത്ഥ്യമില്ലെന്നുവന്നാലുംപിന്നെ
കേൾക്കയിൽമിവക്കിപ്പൊളാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകിൽ 9
- ചൊല്ലുവാനില്ലയ്ക്കുതരല്ലോത്താനറിഞ്ഞതടം
ചൊല്ലുവൻചുരുക്കമായെങ്കിലോകേട്ടുകൊൾവിൻ 10
- ഒറ്റപ്രതിപാസാചീട്ടനാക്കുസന്തുക്കാലം
ഘോരനാസ്തനപാശനേന്ദരാജനെക്കണ്ടു 11
- വർണ്ണിച്ചീടുന്നതിന്നിഷ്ടലമിനിയുടൊൻ
ഇത്തരംനിരൂപിച്ചുതരങ്ങളാടുകൂടി 12
- ഉത്തമമാമത്രമണ്ഡപമകംഘൃകീ-
ട്ടിത്തരമോരോതരംമന്ദിനീമുതുകടന്നാർ 13
- ശക്തിയേറീടുന്നപവിത്രമാർമരിക്കയാൽ
യുദ്ധത്തിന്നവർകൂടാകാവതില്ലിനിയേതും 14
- വഞ്ചിച്ചുപറഞ്ഞപ്പൻതന്നെനാമിതുകാലം
പഞ്ചരൂപവത്തുവാൻയന്താപംചെയ്തീടേണം 15
- സർവ്വജനാധിപ്തിന്തിരിഞ്ഞിനെകല്പിച്ചവൻ
സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയാകുംഘോരനെവനത്തിങ്കൽ 16
- ആരുമേയറിയാതെരക്ഷിച്ചുനീമുഖ്യൻ
യെന്തുതരംകൊണ്ടുചന്ദ്രനപ്പനെച്ചെന്നുകണ്ടാൻ 17
- മാനശോകാടികളുമാക്കവേമറച്ചവൻ
ജീനനായ് മെരുപ്പൻതന്നോടിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ
- “നന്ദനാമവീചരിതനിക്കുംപുത്രനാർക്കും
മന്ത്രിയാമിത്രനാജ്ഞവാണുത്താനരികവീ. 19
- ഇക്കാലംമുഖ്യൻതൻപ്രതിയാമിരിപ്പതി-
നരക്കോമ്പിൽകല്പിച്ചുവന്നീടിനേൻകൂപാനീയേ! 20
- അന്നന്നാജ്ഞപരിപാലനംചെയ്തീടുന്ന
മന്നവന്മാരെസ്സവിച്ഛിദ്രകെന്നതെയുള്ള 21

നന്ദചംശത്തിലല്ലെന്നുണ്ടെന്നുവെ	
എന്നതുന്നിരൂപിച്ചാൽസംശതമില്ലേതുമെ	22
അതു ചംശത്തിലുള്ള വസ്തുത, ജാതിനെ	
ചെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമായുമാകയാതേ	23
സ്തോമംമാനമുലുള്ളതിന്നുണ്ടായതുമല്ല	
മോഹംകൊണ്ടോമാനംനാശംവന്നുപോകാത്തതും	24
എന്നെയിന്നുപേക്ഷിക്കുന്നതുമുണ്ടാകുന്നതും	
ഒന്നുമെന്നിരൂപിച്ചാൽകേവലമുണ്ടാകുമല്ലോ	25
മാഷ്ട്രാമാത്മ്യംനവകീഴ്ത്തുപറഞ്ഞുപോ	
സാക്ഷാത്ത്വമെന്നുണ്ടെന്നുകല്പിച്ചുചെയ്യു	26
ചെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമായുമാകയാതേ	
മനിക്കസംവരണിക്കിന്നെക്കൊല്ലിക്കിന്നാൻ;	27
വ്യാജത്താലെന്നാകുമായാതുമിട്ടുവർക്കുള്ള	
മാഷ്ട്രാമാത്മ്യംനവകീഴ്ത്തുപറഞ്ഞുപോ	28
എന്നതിന്നുപ്രമാണമെന്നുള്ളതുനിന്നുണ്ടാക	
മെന്നാകുന്നതുമായുമാകയാതേ	29
ഇങ്ങിനെചെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമായുമാക	
താക്കളിൽനിന്നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടുമാകയാതേ	30
കേവലംചെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമായുമാക	
ഇതുചെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമായുമാകയാതേ	31
കാണാത്തതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതുമായുമാക	
മാനസത്താലുള്ളതുമായുമാകയാതേ	32
ഗാഢമതസമുദയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതും	
ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതുമായുമാകയാതേ	33
മറയ്ക്കുന്നതുമായുമാകയാതേ	
ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതുമായുമാകയാതേ	34
മാഷ്ട്രാമാത്മ്യംനവകീഴ്ത്തുപറഞ്ഞുപോ	
താക്കളിൽനിന്നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടുമാകയാതേ	35
ഒന്നുമെന്നിരൂപിച്ചാൽകേവലമുണ്ടാകുമല്ലോ	
യന്തുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതുമായുമാക	36

വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നസർപ്പാത്മസിലിരുപ്പോൾ ഏതുയംവിശ്വാസമേറീടുന്ന ചാരന്മാരെ	37
താപസവേഷംധരിപ്പിച്ചുവരുടെകയ്യിൽ പാപമാനസനൊരുബദരിഫലംനോക്കൂ	38
ഘോരമായുള്ള വിഷനീന്തിലിട്ടുകുടി മെഴുത്തുകൊടുക്കുന്ന ചെല്ലിയങ്ങയച്ചിതു	39
മാണക്യൻതന്റെ ചാരന്മാരുമായിച്ചുടൻ ഉന്നമെന്നിയെപഴിയിന്നവരുങ്ങുമ്പോൾ	40
മറ്റൊരുവന്തപ്പഴമു ചിടേച്ചതുതങ്ങൾ തെറ്റന്നവിഷമയമായതുമെടുത്തുടൻ	41
മനുജനിയേനന്ദപ്രപന്നമെച്ച നുകണ്ടു വന്ദിച്ചുവന്തപ്പഴംകാഴ്ച മുഖവെച്ചു ചൊന്നാൻ	42
“നിന്തിരുവടിക്കിരുകുണ്ഡിപ്പാൻവന്തപ്പഴം ചന്തമോടമാത്യൻതാൻ തന്നു ചിട്ടിരിക്കുന്നു”	43
എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻപ്രീതി പുണ്ടെടുത്തുടൻ തിന്നതന്നേരം വന്തപീണിതന്ദ്രപൻ	44
താപസത്തമാരുബദരിഫലംതിന്നു താപമുണ്ടായിരവതുംമെഴുത്തുമതു കാലം	45
സർപ്പാത്മസിലി“സിലി”പെട്ടുപോയെന്നവാർത്ത സർപ്പരൂപത്തെകളിപ്പിന്നാനമാത്യനും	46
ബന്ധക്കുശമിപ്പുശങ്കകുന്ദതാനപ്പോഴിതി- നെന്തുകാരനെന്നമനമിഷ്ടതെവാണീടിനാൻ	47
സർപ്പാത്മസിലിമരിച്ചിട്നേരത്തേരം സർപ്പകാഷ്ഠിതങ്ങളുംനിസ്സമയമെങ്കിലും	48
രാക്ഷസമാത്യൻചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊന്നീടുവൻ രൂക്ഷനായ് പ്രയത്നശൂന്യപിന്നെയുംചെയ്തിടിനാൻ;	
മെഴുത്തുനെസ്സുവിച്ചിരുനീടിനകാവമവൻ ആരുമേയറിയാതെപറ്റുതരാജനെയും	50
സേവിച്ചതുടങ്ങിനാനക്കാലംപറ്റുതശൻ ഭാവത്തെ മറിഞ്ഞുമെഴുത്തുമുൻതന്നെക്കൊൽവാൻ	

സന്തതപായവും ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരുന്നിതു മന്ത്രിയുടേതുകാലം	52
മന്ത്രിയെത്തന്നെ പാർത്തു പൂർണ്ണവൈരത്തിനുള്ള ശക്തിയെന്നുള്ളതാർക്കുപോകയുചില്ലെന്നും	53
ശത്രുവാംപർവ്വതകൽരാക്ഷസമാത്മനോപാദം ഏതയം പ്രിയനായിവന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും;	54
“വല്ലഭനായെല്ലാ വല്ലഭനായെല്ലാ നവധീമുതൻ വല്ലഭനോടൊത്തു നിൽക്കുക അതന്നീടവൻ”	55
എന്നപർവ്വതനോടു തൽപരനോടുപേന- തന്നതന്നായുള്ള തൻഭാരാവിനോടും വന്നാ മ്	56
രാക്ഷസൻ പറഞ്ഞു ബാധിപ്പിച്ചിട്ടൊരുളിനം അക്ഷപന്നകനോടു ഗൃഹമായുരക്കൊല്ലാൻ;	57
“നമ്മുടെ സ്വാമി വധത്തിന്നുകാരണമായ നിമ്മർദ്ദാഭിയാകും മരയ്ക്കുന്നെക്കൊന്നീടുവാൻ	58
എന്തൊരുപായമെന്നു ചിന്തചെയ്താണു സംഭവ! ഹന്തനാമിരിക്കേ വല്ലഭനായെല്ലാ നവധീമുതൻ	59
എന്നതുകേട്ടു പറഞ്ഞീടി. നാൻ അപന്നകൻ “ധന്യനായുള്ള ഭവാനുഭവിച്ചിടത്തുതന്നെ	60
വല്ലഭനായെക്കഴിവുണ്ടാക്കീടുവ” എന്നു ചൊല്ലി; യാതൊന്നും പിന്നെ മാനുഷനോടും ചൊല്ലി	61
ഭാരമായുള്ള ഭാരാഭിമാനകമ്മുദവൻ ആരംഭിച്ചിതുകൊട്ടിമിരുന്നു നിഗൂഢമായ്	62
അഗ്നി ചെങ്കുലിച്ചിട്ടു മാന്ത്രികശക്തിയുണ്ടെന്നവൻ നഗ്നനായിത്തന്നെ അഹോമയം തുടങ്ങിനാൻ	63
അഹോമയത്തിൽ നിന്നങ്ങുണ്ടായിതന്നെ നരം കാമരൂപി നിന്ദാതാമസതവിദലാലന	64
ജാനകിയഭവിപണ്ണാ ഹിതയിൽ വീണെന്നരം മാനമോടതിങ്കൽ നിന്നു ത്ഥിതയായപോലെ	65
ധന്യരീലയായതിന്നു നരം ഗിതാം വിഷ- കന്യകതന്നെക്കുറവെന്നു ശപരണത്തന്നെ	66

- മന്ത്രിവീരൻകയ്യെത്രയുംനിഗ്രഹമാണ്
മാന്ത്രികവരൻകൊടുത്തിഷ്ടനേരമാല്പീടിനാൻ 67
- “മാനിനീമണ്ഡിയാന്മാരിവളെച്ചുംബി.ഭവോരം
ജ്ഞാനമെന്നിടമരണമെന്നുംഖരിച്ചിടം 68
- ഏകനെയൊലിഗെന്നാലൊക്കെകൊന്നിടമിവരം
ചോകയുംപെയ്തപിന്നൊക്കെയുമില്ലതാനും” 69
- രാജസനതുകേട്ടകന്യകാരണമെന്നയും
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടൊന്നെയുംസമന്താക്ഷതാൽ
മറ്റില്ലരാജാനത്തോടൊന്നൊന്നവനിത
നിശ്ചയമതിയല്ലെന്നുവെച്ചുകിടന്നാൽ 71
- കാലവുംകറഞ്ഞതാനുംചോരയാരുശേഷത്തിൽ
മാലിയന്നിരിക്കുന്നരാജസനതാരുഭിനം 72
- മോദമുറക്കൊണ്ടുപിന്നതെന്നയുംപ്രകാശിപ്പി-
ച്ചാദരവാട്ടുപണകാത്തജനോടൊന്നൊന്നാൻ 73
- “മന്ത്രിച്ചുനരകാട്ടത്തിട്ടുവാനായുണ്ടൊരു
മാന്ത്രികിരാമുറിയാതെയൊന്നിയാപിന്നീ 74
- മന്ത്രിയുടെമനസ്സിലുള്ളവരുമെന്തൊരു
മന്നപക്ഷംവിതയായുള്ളവരുറിഞ്ഞാലും 75
- സമുദ്രമോറനരൂപമാമവരളക്കൊണ്ടുപോര
യെത്തുന്നസമുദ്രമുക്കിടകമെത്തുൻതൻ്റെ” 76
- മാണകൃഷ്ണനുമറിഞ്ഞീലതാനെന്തൊരുവി-
“മേലൊന്നാക്കിത്തന്നൊന്നാക്കിടക”നരകപയ്യോൻ 77
- രാജസനതുകേട്ടതന്നുടെഗുഹപക്ഷ
തൽക്കരമാവിഷനാരിതന്നെയുംകൊണ്ടുവന്നാൻ. 78
- കണ്ടിവാർകഴലിയെക്കൊണ്ടുവന്നതുകണ്ട
തണ്ടലർബാണാമറകുണ്ഡലമെല്ലാവരും 79
- സന്ദീപനമാമമെപ്പത്തുംനോക്കുന്നോക്കി
വിസ്മയപ്പെട്ടുനിന്നൊന്നൊന്നതപറമാവൂ. 80
- അന്നേരംമനമന്ദരത്തിൽപ്രവേശിപ്പാൻ
വന്നിതുസമയവുംമാണകൃഷ്ണനെന്നും 81

മനുഷ്യനായതായാസംസാദനംകിട്ടിച്ചിൽ	
മനുഷ്യസംവേദനം പലതരത്തിലുണ്ടാകും	82
നീതിമാനായകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുസന്ദർഭം	
ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്തെല്ലാം	83
“പദ്മതാജനിനാപാത്തുകാണുന്നതേനം	
സർവ്വഭാഗത്തുപോലെയുണ്ടാകുന്നതിനാലും	84
സ്ത്രീകൾക്കുതന്നെപദ്മതാജനിയെ	
പാലംതന്നെകൊടുക്കുന്നതില്ലസംശയമേതും.	85
ഇന്നിതുകൊണ്ടുതന്നെകണ്ടുകല്പിക്കുന്നതും	
നിശ്ചയമിവനെക്കണ്ടവരുമുണ്ടായിട്ടും.	86
താനാകുന്നതൊഴിഞ്ഞിട്ടുംബന്ധുവാണെന്നുള്ള	
സന്തോഷിപ്പിക്കുകയല്ലാതെകൊണ്ടുതന്നെ	87
നീതിമാനായകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചു	
നീതിയിൽസമകക്ഷത്തുനിൽക്കുകയെന്നും	88
ഉത്തരംതിന്നുന്നതുകൊണ്ടാണുതന്നെകല	
സന്തോഷത്തോടുകൂടിത്തന്നെകലമന്ത്രിയെ	89
ഇക്കാര്യംപദ്മതാജനിയെക്കുറിച്ചുപറയാനും	
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുസന്തോഷത്തോടെ	90
എന്തെന്നാലാണകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	
മിന്നിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നതുംതന്നെകലമന്ത്രിയെ	91
പലതരത്തിലുള്ളതുംപദ്മതാജനിയെ	
കണ്ടുവെക്കുന്നതുംതന്നെകലമന്ത്രിയെ	92
പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെകലമന്ത്രിയെ	
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	93
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	94
പദ്മതാജനിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	
സർവ്വഭാഗത്തുപോലെയുണ്ടാകുന്നതിനാലും	95
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	
തന്നെകലമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ	96

മാണനഭാസനായകപട്ടിവർത്തകൻതന്റെ	97
മന്ദിരത്തിങ്കൽകെട്ടുവെച്ചുകൊടുത്തു	
മാന്ദ്രവൃക്ഷനെ പയിച്ചിട്ടുവാനാർക്കൊണ്ടു	98
ചന്ദ്രമാസ്തറഞ്ഞുതാനാക്കിയവെല്ലാമിയെ	
സന്തതംപരിവാർച്ചിട്ടുവാനാർക്കൊണ്ടു	99
ബന്ധുവാംശകടോസാഖ്യനാകൊഴുന്മനെ	
അററമില്ലാതെയുള്ളാരത്നംകൊടുത്താക്കി	100
മറ്റുള്ളത്യാരെയുമോരോരുകൊണ്ടു	
എത്രയുംനഗ്രന്ഥമാസ്തരിച്ചുപുനഃ	
രാത്രിയിൽതന്നെപറപ്പെട്ടുവരേണമോ	101
മാണക്യനതുകാലമുൾക്കൊണ്ടിരുപിച്ചാൻ	
മാനികാസ്തരിച്ചിററാക്കിസന്തതം	102
മോകരഞ്ജനംവരുത്തിട്ടുവാൻപണിപുന-	
രാകവതാമിത്തേറ്റിപ്പിക്കുകയെന്നു	103
എന്നതുകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചുകാണുന്നതേ	
നന്നാവൻപറപ്പെട്ടുപോയതുമിതുകാലം	104
രാവുപോയപുറംപോളുറങ്ങുവതൻ	
ജീവനംവേറിട്ടുപെട്ടതരാജാവിനെ	105
പാരതിൽകണപമാസ്തരിക്കുന്നതുകണ്ടു	
വാരിജമിഴിയാളെക്കണ്ടുതുളിപ്പൊ	106
അന്നോരംമുറ്റുജനമൊക്കെ	
വന്നവേദനയോടെപരമാരോടുകൂടി	107
മാണക്യനോടുചെന്നുചാല്പിന്നാൽ	
“എന്താക്കുകൊന്നാശ്ചര്യംപെട്ടതാ	108
മാണക്യനതുകേട്ടശോകരോടുകൂടെ	
മാനമുൾക്കൊണ്ടുവിച്ചുവരോടുകൂടി	109
“രാജനിഗ്രന്ഥംവെച്ചുപിറുത്തു	
പീലകനെത്തിരഞ്ഞുകൊന്നിട്ടു	
എന്നതുകേട്ടുവോ	
കന്ദിരത്തിങ്കൽ	111

- കണ്ടതില്ലെടേഗ്രാമംശ്രുതമായ്ക്കുണ്ടാവെൻ
മണ്ടിവനെ "ഏതെങ്ങൾകണ്ടതില്ലെ"ന്നുചൊല്ലാൻ
"പദ്മതരാജാവിനെരാക്ഷസൻകൊന്നാ"നെന്നു
സദ്യുതാപരമേശ്വരജാലാശ്വര്യംകൊണ്ടുനാട്ടിൽ 118
അക്കാലം നവനൂണാമറിവവിജ്ഞാപനം
ഉൾക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചാനെന്തിനിവണ്ടതിപ്പോൾ
ഇച്ചതിലെയ്യതാതുരാക്ഷസനോടുക്രൂരി
മേല്പുന്നതകർത്തൻറപുത്രൻ നരനും 115
വൈരമുൾക്കൊണ്ടു മന്ത്രമുപുനേക്കാനീടുവാൻ
പാരമായുദ്യോഗിച്ചാർപണ്ടുപരിവരം 116
എന്നതു നിരൂപിച്ചുചിന്നവർങ്ങിനെയും
കൊന്നിനക്കയ്യുമെന്തൊന്നനിതിനിക്കുള്ളിൽ 117
രണ്ടുപേരെയുംകൂടെക്കൊന്നുവെന്ന് കിലതി-
നങ്ങൊരുദോഷമുളമയ്യുവെന്നാകിൽപ്പിന്നെ 118
പദ്മതരാജാവിനെക്കൊല്ലിച്ചുതുട്സ്പാൾ
സദ്യുതയ്ക്കുണ്ടകൃതനെല്ലാശ്വപരമേശ്വരീടം 119
ഏകനെപ്പറത്തുടൻഭരിപ്പിച്ചുയ്യയ്യം
ഏകനെവരംതാനെക്കയ്യയ്യംചേന്നുപോ- 120
വൈരമെരിടംവൈരോധകനെവധിക്കേണം
പാരമൈതരേറുപനെപ്പറഞ്ഞുരുതക്കേണം 121
ഭാഗധേയമുളമൊന്നാക്കിറകുപ്പിച്ചു
ഭൂതായനനാമതന്നുടേസമിവനെ 122
ഐരോവോടുവിട്ടിപ്പുത്തമെപറയാതെ
മേന്മീദേൻതാനുപന്നാടാൻ 123
"നിശ്ശേഷനനിയേ!നിന്നോടിങ്ങിതുകാലം
വിശ്വാസമേറുകയാൽഞാനെന്നപറയുന്ന 124
മന്ത്രമുപുനേസ്സേമംപണ്ടുണ്ടല്ലോവോ-
നിന്നിതുമങ്ങിങ്കുമുണ്ടെന്നവരുമാല്ലാ 125
പദ്മതാരജനായമലയകേതുതന്നെ
സദ്യുതാചൈതന്യമുണ്ടെന്നുപറയുന്നീ 126

- ശങ്കതൃടഃതെപുനരവനോദിതുകാലഃ
 ഏകവുഃജ്ഞാതേയംപറഞ്ഞുദിവിപ്പിച്ചു 127
- വേഗമോടിവിടുന്ന പറഞ്ഞു ചാണക്യനും
 പാകത്തിൽനിന്നുതന്നെവേണമെന്നറിഞ്ഞാലും 128
- ഇഷ്ടമായതുതന്നെപറഞ്ഞുകൊണ്ടാലവൻ
 ഇഷ്ടനാസ്തിതംഭിചാനിപ്ലവശതമേതും" 129
- ഇത്തരംകെഴുതിപ്പറയുന്നവർക്കുവേണ്ടിതാനും
 സ്വതഃപ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും 130
- ഇഷ്ടനാമാകയാലധികമുതൽക്കൊടുക്കിനും
 ധൂഷണാദിദൃഷ്ടഗുണപുത്രനോടുമൊത്താൻ 131
- "രാജനന്ദന! മൃഗവാരിയേ! മഹാമതേ!
 വ്യഭാജാമോദനനദിവാതിതതേ പ്ലാപ്തകഷ്ടം 132
- രാജാധനപ്ലവകമെത്തുപിരിയാലെന്ന
 ത്രക്കുശോഭനായ ചാണക്യനറികെട്ടോ 133
- മോഷംകൊണ്ടുതൃപ്തനായിനില്പവരോടും
 മോഷംകൊണ്ടിടുന്നാകിൽനിന്നെ യുക്തംപ്രവർത്തനം
 താതന്റെകമ്മമെന്നുള്ളിൽനിന്നു പ്രിയകൊ-
 ണ്ടെതു മെടവകാരിനിപ്പൊയ്ക്കൊരുകുറുത്തമെടോ
 നിമ്മുദിയാലിപണകാരുണ്യമെന്നുള്ളതു-
 സ്വമ്മതമെല്ലാവർക്കുമെന്നീയരിച്ചാലും 136
- കണ്ടിട്ടുംകേട്ടിട്ടുപിറ്റാകതാവരിക്കിൽവന്നാൽ
 കണ്ണതപഃപിണയംതെപോ ചാനപ്രണിതതേ 137
- ആഹ്വാനംവേണ്ടിവന്നു ചാടിയാലുജ്ജ്വലത്തു
 പോക്കാവതല്ലതാനാൻകണ്ടുനില്ക്കുന്നമേടോ 138
- അന്ധകാരമുൾപ്പെട്ടിരിക്കുമെത്താവതപുരപുര-
 ട്വേതിനിവേണമെന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടുകേവേൻ" 139
- കാലാവസ്ഥനേവംപറഞ്ഞുചാണക്യനോടു
 ചാണക്യനോടുമൊത്താലിടപ്പെട്ടിട്ടുനില്ക്കുന്നവൻ 140

- പ്രേതകൃത്യങ്ങളൊന്നുംചെയ്യാതെമേത്തോടെ
പുതിരാനേരപ്പറപ്പെട്ടുകൂടാമെന്നായിടുന്നാൻ. 141
- നീതിമാനായ ചങ്ങക: നമുക്കു നയകാലം
ചാതുര്യമോടു പറഞ്ഞിടുന്നതല്ലാമേ. 142
- “ഇന്നു പറ്റുതപത്രനങ്ങളുപാസ്തവത്തി-
കനനുടൈതുകൊണ്ടുപോയിക്കി”നരചെയ്യാൻ ()
അക്കാലംപറ്റുതകനങ്ങളെ വെളിപ്പിച്ചു-
തുറക്കാമ്പിൽ ചാണകൃണനുള്ള തുശങ്കിച്ചവർ 144
- എന്തൊരു കഷ്ടതയുണ്ടാക്കിക്കൊല്ലിച്ചു-
തന്നെ ചർച്ചനായ ചാണകൃണനല്ലെന്നോ 145
- ശങ്കിച്ചതല്ലെന്നുള്ള തിന്നനിണ്ണമെന്ന
എങ്കിൽതാൻ പറ്റുതകപത്രനയെ യുദ്ധമാ? 146
- ശത്രുശങ്കത്തെ വെച്ചുകൊള്ളുമോ ചാണകൃണി-
ന്നതുകോഷതപമുള്ളോ നല്ലെന്നല്ലാമല്ലോ 147
- ഭോഷത്തെ ഗ്രഹിച്ചുപ്പാറ ഭോഷതപനേക്കു
ഭോഷിഷാത്തതുകാഗ്രഹണമെന്നു പറയേണ്ട 148
- സംശയമേതു മില്ലരാക്ഷസൻതന്നെയെ-
ന്നാശമെന്തിങ്കലുറച്ചിടുന്നതല്ലാവരും. 149
- ഉത്തമനാമെന്തിരാക്ഷസനതുകാലം
ഉത്തമനാമപുഷ്പപത്തനത്തിങ്കൽനിന്ന 150
- നൂറുമോളനവഴിവടക്കടിക്കൽപോയി-
ട്ടാത്തമണ്ണിരാശത്തെ മേയ്ക്കുകൊന്നിടുവാൻ 151
- എന്തൊരുപാശമെന്നു മിന്നിച്ചു പിന്നിച്ചുള്ളിൽ
സന്തതമിരുന്നിതു 2 പറന്നുനിന്നയാതെ 152
- അക്കാലംപറ്റുതകപത്രനൻറഗമനത്തെ
ചൊല്ലുകൊണ്ടാരമേന്തരാക്ഷസനു കേട്ടിടുന്നാൻ. ()
നല്ലൊരു ചഴിതെന്നു കണ്ടു വൻപറപ്പെട്ട
നല്ലനാമെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചതുകണ്ടു 154
- വല്ലഭമോടു നേരിച്ചുവന്നു: കയുകാലം
ചൊല്ലിനാനിന്ദ ചുഷ്ടരക്ഷകർമ്മേന്ദനം 155

- “മേര്യുനാംപശുവിനെനിഗ്രഹംചെയ്താജം
വീര്യുനായഭവാനാശുണാൻതന്നീടുവൻ 156
- വാട്ടമെന്നിയേരിപുക്കുട്ടത്തെയാടുകവാൻ
കൂട്ടുകവേണപടക്കോപ്പകളറിഞ്ഞാലും” 157
- പാച്ചുതപത്രനിത്ഥംരാക്ഷസൻപറഞ്ഞപ്പോൾ
ഗർവ്വമോടമാത്രനാക്കിടിനാനവനേയും 158
- രാക്ഷസനാമാത്രസ്ഥാനത്തെയുംകൊടുത്തവൻ
രൂക്ഷനായ് പ്രതിജ്ഞയുമാക്കിനേചൊല്ലീടിനാൻ ( )
- അപ്പുനെക്കൊല്ലിപ്പിച്ചാറിപുനെക്കൊല്ലാത്തൊന്നാൻ
നിശ്ചയശേഷംക്രിയചെയ്തിടുനതുചില 160
- ഇതവണ്ണപ്രതിജ്ഞയുചെയ്തവൻമേലുമാരെ
മീപങ്ങളിലേക്കു ചൊക്കുവേവരുത്തിനാൻ 161
- രാക്ഷസൻശത്രുക്കളോചെയ്തതിനായിക്കൊണ്ടു
സൂക്ഷ്മബലികളായതാക്കെ ചാരന്മാരെ 162
- ചൊൽക്കൊണ്ടുപുഷ്പപുരത്ത് നിലക്കുളച്ചുടൻ
ഉറക്കരുത്തൊടാഞ്ഞുപ്പിച്ചവൻമേലുമാരെ 163
- യുദ്ധത്തിന്നവസരംപാർത്ഥുപാഞ്ഞാരുമ്പെട്ടു
ബലമോദത്തോടിയന്നീടിനാനതുകാലം, 164
- നിശ്ചലവഹ്നിയനാംമാണക്യമഹീസരൻ
മേലുമാനന്ദന്റെറയുമാക്ഷ സാമാത്രന്റെറയും 165
- കൂടിക്കാഴ്ചയുയലോദ്യോഗവുപ്രതിജ്ഞയും
പാടവമുള്ള ചാരന്മാർപറഞ്ഞൊക്കെക്കൂട്ടാൻ 166
- പിന്നെയുംപരിഭ്രമംകൂടാതെവിഷ്ണുവുപൻ
തന്മൈപക്ഷത്തിലുംശത്രുപക്ഷത്തു കൂലും 167
- ഉള്ളവുത്താനെറുത്തീടുവാനായിക്കൊണ്ടു
നല്ലസാമത്രിമുള്ള ചാരന്മാരെയുംവിട്ടാൻ 168
- മാണക്യമഹീസരൻപിന്നെയങ്ങൊരുമിനം
മാനവകലത്രേയനാകിയമേര്യുൻതന്റെറ 169
- പുഷ്പമന്ദിരപ്രവേശത്തെയുംകുല്ലിച്ചു പൻ
ശിഥിലകളെയുംവിളിച്ചിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ 170

“ചന്ദ്രഗുപ്തനനാളെതൽരാത്രികുന്നേ	
മന്ദിരപ്രവേശത്തിനണ്ടുപോൽമറ്റൊരുവും	171
ചൊൽക്കൊണ്ടുപുണ്യപരനി ജഗദ്മതിനിരപ്പാറം	
കൈവേദലങ്കരിച്ചീടുകവേണമല്ലോ	172
തോരണന്നാട്ടിക്കൊടിശ്ശാകുറുത്തു കീഴേക്കും	
ചാരുവാംവണ്ണം ചിത്രമഴിതുകയുവേണമെന്നും	173
ഗോപുരങ്ങളുംകേട്ടതീർത്ഥലങ്കരിക്കേണം	
വാപികൾക്രമങ്ങളുംനിർമ്മാമാക്കീടേണം”	174
സൂത്രകാരന്മാരതു കേട്ടവനോടു ചൊന്നാൻ	
“ധാത്രിപാലകനായമെഴുന്നേന്നനന്തന്റെ	175
നന്ദമന്ദിരപ്രവേശമിതുകാലമുണ്ടാം	
എന്നുകല്പിച്ചുദാരുവർമ്മാവാംശിപ്പിറവൻ	176
കാഞ്ചനതോരണവുമീതൂർവെച്ചിരിക്കുന്നു	
ചഞ്ചലമില്ലത്തങ്ങരുകണ്ടുവെന്നറിഞ്ഞാലും	177
വിശ്വൈകമനോഹരംതോരണമതു ചാർത്താൻ	
വിശ്വൈകർമ്മാവിനൊക്കുംദാരുവർമ്മാവിജ്ഞാറും	178
രാജസമായുജ്ജ്വലതോരണമെടുപ്പിച്ചു	
രാജമന്ദിരപോരേകൊണ്ടുനന്നവനിരപ്പാറം	179
ശില്പമാതലങ്കരിച്ചീടമെന്നറിഞ്ഞാലും	
ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്നവനൊത്തവശമില്ല	180
തെറ്ററന്നുവോനന്തരംചെങ്കീടവണ്ണത്തന്നെ	
മററുള്ളപണികളുണ്ടെങ്ങരുംതീർത്തിടാമല്ലോ”	181
സൂത്രകാരന്മാരിതരും ചൊന്നതുകേട്ടനേരം	
ഉത്തമനായവിഷ്ണുഗുപ്തനെന്നിത്രവിചിത്രൻ	182
ദാരുവർമ്മാവാകുന്നസൂത്രകാരകനോടു	
തോരണമുണ്ടാക്കേണമെന്നുഞാൻ പറയാതെ	183
തോരണംമുമ്പെയുപൻതിർത്തുമെഴുന്നേത്തന്റെ	
മാരണത്തിനതന്നെയില്ലസംശയമേതും	184
ഏഷ്വരയേറുന്നോരുകാക്കുസാമാന്യൻതനി-	
ഷ്ടിഷ്ഠനായുള്ളാനിവനെന്നുനിശ്ചയംവന്നു	185

- വേണ്ടതില്ലതുകൊണ്ടുതന്നെ അൻമരേറ്റുപറ
 കണ്ടിട്ടുണ്ടുപായമെന്നിങ്ങിനെ നിരൂപിച്ചാൻ 186
 ഭാരവർമ്മവിനേയമേറാവാപ്രശംസിച്ചു
 ധീരനാകെങ്കിലും ശിശ്യികളാടുകൊണ്ടുപോന്നാൻ 187
 “തോരണം മുമ്പെ പണിതീർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ
 ഭാരവർമ്മവുമുചിതമെന്നെന്നറിഞ്ഞാലും 188
 സ്വാമിയെ സ്തംഭമവനേറയുണ്ടെന്നുവന്നു
 തുരയോടവനനുഭവിക്കുമതിൽ ഫലം 189
 വെന്തി നിന്നിങ്ങല്ലോ മോപണികൾ തീർത്തിട്ടവിൻ
 വന്നിതു മറ്റു ന്തവുകാലവുമിടപാൾ” 190
 എന്നതു കേട്ടുസൂത്രകാരന്മാരുടേറാടെ
 വെന്നോരോപണികളും വേഗേന തുടങ്ങിനാർ 191
 തോരണം കൊണ്ടുനഗ്നഗോപുരമോരത്തിങ്കൽ
 ഭാരവർമ്മവുമെന്തിവിർത്തിടുന്നാൻ തളിപ്പോടെ 192
 അർദ്ധരാത്രിയുളളപ്പോൾ അങ്ങിങ്ങുത്തുപ്പാൾ
 ഉത്തമവിപ്രകൾക്കു നാനാവിഷ്ണുസ്തൂപൻ 193
 ശിശ്യികളെയും പെരുന്നാൾ തെയ്യത്തുനേരം
 ശിശ്യാർക്കു സമ്മാനിച്ചുമാനസം തളിപ്പിച്ചു 194
 മുഖിൽ തരർപറഞ്ഞതിന്നുതരവരാജ്ഞാദാമം
 വമ്പക്കുമ്പനായ പദ്മേശ്വരൻ തന്നെ 195
 വീര്യമുള്ള നന്മനാകൊരോരോധകനെ മന്ദൻ
 മരുതയുടനാടൊപ്പമൊരുചീരത്തിന്നു വെച്ചു 196
 നന്മരാജ്യം അനയെന്നായി വിഭാഗിച്ചു
 ചന്ദ്രസ്തൂപനെ കൊണ്ടു മാണക്യൻ മരുതൻ 197
 വൈരോധകനെ കൊടുപ്പി ചിതുകനിടവാടെ
 വൈരവുകളുത്തവൻ തളിഞ്ഞുവാണീടിനാൻ 198
 രണ്ടുരാജ്യത്തിങ്കലേക്കു മവനതുനേരം
 രണ്ടുപേരെ യുമിടാക്കുകൊണ്ടു വിളിച്ചാൻ 199
 പുഷ്പമിരപ്പൊഴം തന്നിന്നാ പിന്നേതവൻ
 ശിശ്യാർക്കു തയ്യിൽ തന്നെ പറ്റണുവിനേനിർത്തി 200

പദ്യതത്ത്വതാവിനെപട്ടവുകെട്ടിപ്പിച്ചു സദ്യംഗമെങ്കിലിപ്പിച്ചിതു പഴിപോലെ	201
പൊന്നു തൊടിയിട്ടുള്ള മാതൃയുതിട്ടുകെട്ടി വെണ്മയിൽ മിന്നും മണികടമണിയിച്ചു	202
കാതിലവളകളും മാലകൾ കാഞ്ചികളും മാതൃയുഗമാടുമെങ്കിൽ മേച്ചാണന്തരം	203
മെരുവുകൾ ഗമപരൻ തന്നെപ്പറഞ്ഞു വീരനാലൈവരോടുകൽ തന്നെയും കരയേററി	204
പെരുന്താമോടു വിഷ്ണുപുനമനുനേരം “പാലായനകന്ധിനടന്നിടവിനെനാൻ	205
അന്നേരം സമസ്ത സംപദ്യതത്ത്വതാവിനെ മാനനാലോന്നു പുനന്നകല്പിച്ചിടിനാൻ	206
എത്ര ചാലി മാതൃമുഖർകളും കൂടി രാത്രിയിലൊക്കെ കാണൂ മൃത്യുനെ നന്നിത്തീല	207
വെള്ളായനക്കടലഴിവെണ്മ മരിക്കളോടും ശബമട്ടു മേടീച്ചരംഗാലയങ്ങളും	208
പായുന്നക തിരകൾ പൊന്നുണിഞ്ഞാനകളും ആയുധപാണികളുമാരു മെപ്പുപ്പരം	209
മുന്നിട്ടുപറപ്പെട്ട ഗോപുരപാരത്തിങ്കൽ വന്നടുക്കുന്നതേ രണ്ടാളാ മാവാമവൻ	210
യന്ത്രപ്പാവകൾ തിരിഞ്ഞിട്ടു ചാനനത്തലൊല്ലി യന്ത്രത്താഴെ ചുരുട്ടെപ്പാൻ നോക്കി നിന്നാൻ	211
അന്നേരം മെരുവുകൾ തന്നെപ്പറഞ്ഞു നിന്നിതു പറഞ്ഞല്ലാം മെന്നകുൻ പറക മാൽ	212
മന്ത്രാലയം താകുന്നാറസ്തി നീമുതുകറി യന്ത്രത്താഴെ നന്നിങ്കൽ മട്ടത്തുകെ വരേധകൻ	213
അന്നേരം മാതൃരാക്ഷസൻ ഓടുന്നവായ മന്ത്രാലയം താകുന്നാറസ്തി നീമുതുകറി	214
രാക്ഷസന്മാരെ മണ്ണാൻ മെരുവുക നന്നാൽ തൽക്കരണവധിപ്പാനാണു മറ്റു ശീലിനാൻ	215

- വാളുറയുരിക്കണ്ടനേരത്തുകരിണിയും
ചീളെനന്നടന്നിതുമീതിപൂണുതനേരം 216
- ഭാഷവർദ്ധംഗതിവേഗത്തെയറിയാതെ
പാരാതെവിട്ടിടിനാൻയന്ത്രതോരണമപ്പോൾ 217
- പ്രഭൃഷ്ടവക്ഷ്യമായിത്തോരണമതുനേരം
അഞ്ചയ്യൻതന്റെമുമ്പാകിൽപീണപൻചത്താൻ()
തന്നടെയത്തമതുനിഷ്ഠമാകുകൊണ്ടും
- നിണ്ണയമാത്മവിനാശത്തിനുണ്ടാകുകൊണ്ടും 219
- ഗോപുരത്തിൻമുകളിലുണ്ടിരിക്കുന്ന
പാപമേതനനായഭാഷവർദ്ധമപ്പോൾ 220
- ഗോപുരമുകളിൽനിന്നാനന്ദമൽചാടിവീണ
കോപിതനായിപറ്റുതേശപാബ്ദ്രാതാവിനെ 221
- മെഴയ്യനെനോത്തുമഴികൊണ്ടവൻമുമ്പാകിൽ
മെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയുളളവെട്ടിക്കൊന്നെന്നതേവേണ്ട.
- മേറ്റുപുരംപെരുന്നാരുമെന്നാരുംകോപത്തോടെ
തച്ചുകൊന്നിതുപിന്നെദ്രാതവർദ്ധവിനേയും 223
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെപുരപ്പാപിയുംവിണ്ണുഗുപ്തൻ
മന്ദമെന്നിയെപിന്നെലോഷിച്ചുകഴിപ്പിച്ചാൻ 224
- അക്കാലമേയെത്താഖ്യനെന്നൊരുവെളുൻ
ചൊല്ലൊണ്ടാരമാത്മരാഷ്ട്രസന്റെറനിശയാഗത്താൽ
ചന്ദ്രഗുപ്തനെകൊടുത്തീടുവാനായിട്ടൊരു
സിന്ധുപൊടിവിഷമിത്രമായ്ക്കൊണ്ടുവന്നാൻ 226
- മെഴയ്യനെക്കണ്ടുപറഞ്ഞീടിനാനഥവെളുൻ
“വീളുമേറീടുന്നോരുമുണ്ണുമുണ്ടെൻറകത്തിൽ 227
- തോഴധമിതുഭവാൻസേവിച്ചീടുന്നാകിലോ
ഭോഷയുൾക്കൊള്ളുന്നാകയില്ലൊരുനാളും” 228
- ചന്ദ്രഗുപ്തനുമപ്പോൾചെന്നടനതുകൂടി-
വൃന്ദാരകേന്ദ്രനായമാണക്യനോടുചെന്നാൻ. 229
- അന്നേരമാണക്യനുംചിന്തിച്ചുണ്ടിങ്ങുള്ളിൽ
ചെന്നവനോടുവിഷമുണ്ണുവാങ്ങിക്കൊണ്ടു 230

- പൊന്നംകിണ്ണത്തിലിട്ടതിരുമ്മിനോക്കുന്നേരം
വണ്ണകൊണ്ടതുവിഷമുണ്ണമെന്നറച്ചവൻ 231
- പൊല്ലിനാൻ ചന്ദ്രതുപ്പനോടി"തുകൊണ്ടന്നവൻ
കള്ളനായുള്ള വൈദ്യനിലുസംശയമേതും 232
- മുണ്ണത്തിൽവിഷമുണ്ടെന്നുള്ളതുധരിക്കനി
വണ്ണകൊണ്ടറിഞ്ഞുഞാൻസേവിച്ചീടരുതല്ലോ 233
- നിന്നെക്കൊല്ലുവാൻതന്നെരാക്ഷസനയച്ചിട്ടു
വന്നവനിവ"നെന്നുമെന്തുനോട്ടമെന്തൊരുവൻ 234
- വൈദ്യനോടവൻപൊന്നാൻ"മുമ്പിലിപ്പുണ്ണമിഹ
വിപാസാരോവാൻകരണമെന്നുസേവിച്ചീടേണം 235
- രാജാക്കന്മാർക്കുമുമ്പിലൊന്നുമെങ്കിലിടുന്ന-
താമാര?ല്ലെന്നതുകേട്ടില്ലയോഭവാൻ? 236
- വിശ്വാസമില്ലായ്മകൊണ്ടെന്നതുശരിക്കേണ്ടാ
വിശ്വൈകവൈദ്യൻപോന്നെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു" 237
- എന്നതുകേട്ടുവൈദ്യൻമുണ്ണത്തെകരണമെന്ന
തിന്നതുമേരക്കൊണ്ടവറവിറപ്പിടൻചത്താൻ 238
- പിന്നെയുംപ്രമാദകനെന്തപേരായിട്ടേകൻ
മന്നവൻമെന്തെന്തെന്തെന്തൊരുനാധികാരിയായ് 239
- രാക്ഷസപ്രയുക്തനായ ചന്ദ്രതുപ്പനെക്കൊൽവാൻ
അക്കുന്തയനവാനായപ്പരേവാണീടിനാൻ 240
- രാക്ഷസൻകൊടുത്തുള്ളാരത്ഥംകൊണ്ടുപനപ്പോരം
നിക്കേപ്പാപംവാങ്ങിക്കൊടുത്തുതടങ്ങിനാൻ. 241
- അന്നേരംമാണക്യനുംമാനസേനീരൂപിച്ചാൽ
ഇന്നിവനത്ഥംകെന്തെന്തീടുവാനെന്നുതൃപ്തം 242
- ഇങ്ങിനേനീരൂപിച്ചുമാണക്യമഹീസരൻ
മംഗലശീലൻചിളിച്ചുപനോട്ടമെന്തൊരുവൻ. 243
- "നിന്നുടേയനാഗമമെങ്ങിനേപറകനി
മന്നവൻ ചന്ദ്രതുപ്പൻനിനക്കുതർക്കമൊ?" 244
- എന്നതുകേട്ടുഭയപ്പെട്ടുപനോമോതരം
ഒന്നിന്നൊന്നായിപ്പറഞ്ഞീടിനാനതുമേരം 245

വാക്കിനനേരില്ലായ്കകൊണ്ടു മാണക്യനത്വം-

മോക്ഷയുപേക്ഷിച്ചുപൻതന്നെയുംകൊല്ലിപ്പിച്ചാൻ. ( )

പിന്നെയുമൊരുമിനംരാക്ഷസനയിച്ചിട്ടു
മാണവൻ ഉത്തപ്തനാഭനേരത്തിൽ 247

ആരുമേറ്റിയാകതൊഴുകിക്കളവാറായ്
ഘോരരായുള്ള ബീഭത്സാഭികളെന്നുകൂട്ടം 248

ധാരാതീതം മോക്ഷം തന്നായുടമയായി
രാത്രിയിൽ മെരുത്തുകിടന്നുറങ്ങുമറയുടെ 249

താഴ്ന്നുസുഗന്ധം ശരീരത്തിലിരുന്നിതോ
രൂഴത്തിൽ പൊട്ടിപ്പൊട്ടിക്കൊല്ലാമെന്നു ചുവർ 250

കയ്യെടുത്തുപൊതുമാണക്യനൊരുമിനം
മെരുത്തുവെണ്ണിയ നന്മയിൽ പ്രസിദ്ധവേദം ( )

ഭിത്തിക്കുതൊട്ടിയിലെന്നേരും മാണക്യനും
ഏതായും വെറുതായ സൂക്ഷിക്കേളിയിലൂടി 252

കണ്ടുഭക്ഷിക്കേളിയിൽ തീർന്നുമാറ്റുന്നീളേ
കണ്ടിതുപുറത്തു നശിക്കുന്നതുമവൻ. 253

മണ്ണിനു കീഴെ തൂണിരിക്കുന്ന ആ ചിവർ
ഏതെന്നു ശങ്കിക്കൊണ്ടു ബലിമാൻ ചിപ്പുത്തുറപ്പൻ 254

അന്നിലും കിളിപ്പിച്ചുനോക്കിയ നേരത്തിൽ
മണ്ണിൻ കീഴെ തൂണിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. ന്. 255

ചോറു തളയുമവിൽ നാളികേരങ്ങളിവ
മുറുമാരോരോരോന്നു വണ്ഡങ്ങളിവയല്ലാം 256

ഭാണ്ഡമായ് കെട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നവരശനംതും
ഭണ്ഡമെന്നിയെ സുരംഗാനന്ദമൊഴിഞ്ഞു. 257

ബീഭത്സാഭികളോടു മഹാഭയത്തോടുകൂടി
ക്ഷോഭമുറക്കൊണ്ടു ഭവിക്കുന്ന മാണക്യനും 258

തീർപ്പിടപെട്ടു നശിക്കുന്ന ബീഭത്സാഭികളോടുകൂടി
ചോരപെട്ടു കൈകൊണ്ടു മാറ്റുവതിരിയായ് 259

അറയില്ലാതോണിജപാലകരവിടിലെട്ടു
പാറകൾ ചോലയെ പൊരിഞ്ഞൊക്കുമവ ചത്താവർ

- ഇതവണ്ണാസഭാകാലംമെരയ്ക്കനെക്കൊത്തുകൊണ്ടു
സാധനമേതൊടിയന്നീടിനാൻവിഷ്ണുഗുപ്തൻ 263
- അഞ്ചുസാനന്ദരാജ്യമൊക്കെയെത്രമത്താമല
രഞ്ചിപ്പിച്ചിതുതൻറനീതികൊണ്ടുനഭിനം 262
- എത്രയുപ്യാനപൂജനമാരായിട്ടെന്ന
ഭദ്രഭാദികൾക്കുനീതിമാൻമാണകൃതം 268
- മെരയ്ക്കുപുത്രനെക്കൊണ്ടുകൈതവമാജിപ്പവൻ
കാൽക്കൽമെരയ്ക്കിപ്പിച്ചുബന്ധുപാലംപിപ്പിച്ചൻ
രാജസാമാന്യൻതൻറപക്ഷപാതികൾമിഖർ
തൽക്കുണനയമേറുമന്ത്രിവീരനാക്കെയും 265
- ഭദ്രശീലന്മാരായിവിക്രമന്മാരാകിയ
ഭദ്രഭാദിപ്രധാനന്മാരാമവരെയും 266
- ചന്ദ്രഗുപ്തനായേതൻകറിക്കളവനായ്
ചന്തമായിപ്രദാനംചെയ്തിട്നാരതുകാലം 267
- സർവ്വമയ്യർച്ചിക്കാലംകൈരടിമൃഗം
പദ്മപുത്രനെയുരാജസാമാന്യനെയും 268
- തന്മൂലിൽവിശ്വാസക്കുടങ്ങാക്കിപ്പുറപ്പാനായ
മംഗലശിഖനായോളയായസന്തനെ 269
- ഗ്രന്ഥമാണ്ണിച്ചുചെയ്യുണ്ടതുചദേശി-
പുണ്യകൈരളകമായച്ചീടിനാൻകുനിയോടെ 270
- മററുള്ളഭദ്രഭാദിപ്രധാനന്മാരപ്പൊൾ
തെന്റൊന്നവിഷ്ണുഗുപ്തൻതന്നെക്കുറിയോഗത്താൽ 271
- കാൽക്കൽമെരയ്ക്കുണ്ടുന്നതൊക്കെയെവിച്ചുടൻ
മെരയ്ക്കനൊക്കൊക്കെയെവൊരുന്നഭാവിയച്ചൻ 272
- “ഒട്ടുമേയൊക്കമെരയ്ക്ക”നെന്നരമെയ്ക്കുകൊണ്ടു
നാട്ടിന്നുപറപ്പെട്ടുവോഗനപോയിടിനാൻ. 278
- എക്കുന്നൊക്കസന്തമലയകേതുതാനും
തന്മൂലിൽവിശ്വാസക്കുടങ്ങാക്കിപ്പുറപ്പാനായ 274
- മെരയ്ക്കനെനന്നാസ്തിരിച്ചാലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ
യെയ്യുറക്കൊണ്ടുതന്മൂലിൽവിശ്വാസക്കുടങ്ങാക്കിപ്പുറപ്പാനായ 275

ഇത്തരമുമാകട്ടെ തന്നെയുമതുനേരം	
ഉത്തമശീലംതെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനി	276
അത്തരത്തിന്റേതായവയ്ക്കുംനാളെയുമെന്നപര്-	
ഞ്ഞത്രയുംസുഖിച്ചുവായിരിക്കുന്നതുപോലും.	277

ഇതി മുദ്രാകാഷ്ടേസു മക്ഷസപ്രയോഗേ മക്ഷസമലയക്ഷേതു
സംവേഷം നാമ ശതവിശേഷം സമരപ്തം.

നാലാം പാദം

ശ്രീകൃഷ്ണനിസാദരംസുഗീഭഗുണഭാസുരം	
തവമധുരഭാഷണംഗൃഹയംസുഖപൂരണം	1
മാമിതനയഭാഗമനംസകലജനമോഹനം	
സർവ്വമോദാവാദാസർവ്വശങ്കാപഹം	2
പലവുചിതീചിത്രമായ്കേട്ടുവന്നാകിലും	
പലവുമിഹപിന്നെയുംകേൾപ്പതിനാശയാ	3
പലമതിതിന്നുണ്ടൊപവവഴിയിലായൊ	
ഫലമധുനീതാദിയുപേലവുമുപഭോക്താ	4
കഥയ്ക്കുമുഷി ചിലില്ലായ്ക്കൊണ്ടാശ്വനീ	
കഥയകഥയാദരാലിക്കൊണ്ടാശ്വനീ	5
കിളികളെത്തുപൊഴുത്തുളിവിന്നൊടുമൊല്ലിനാൾ	
കെരുകുമാരക്കൊണ്ടുകേൾപ്പിനെല്ലാവരും	6
നയനിപുണനായ ചാണക്യചാരിസുരൻ	
നന്മയിൽമെത്തുന്നൊരാളായിരിക്കുമിത	7
മന ചർമ്മമെത്തുന്നൊസ്സഹമുദേളാർകള-	
മിന്നവരില്ലാത്തവർകളെന്തെന്നു	8
നന്നായറിവതിനാശ്ചാണക്യനും	
മുന്നമെല്ലുനിപുണകനെന്നവൻ	9
യമപടയാനായൻചെങ്കുതിരിഞ്ഞുകൊ-	
ണ്ടമിതമമകതിപുണ്ടല്ലാമറിഞ്ഞവൻ	10

- അതിനിപുണനഥനിപുണകന്മഴിവിനട-
നായുപാണക്യനെശ്ശാപ്പിനിനീടിനാൻ 11
- നിപുണകനൊടതുപൊഴുതുകനിവിനൊടുചൊല്ലിനാ
നീതിമാനായുള്ള പാണക്യഭൂസുരൻ [ൻ
- അതിസമുഖചൊല്ലുചൊല്ലുവിചാരവൃത്തവു-
മാകവെമെയ്യനെസ്സഹിച്ചിതൊന്നും 12
- നമുടയനിപുണകനുമതൊഴുതുചൊല്ലിനാൻ
നാഥാപുനതതിനെത്തൊരുസംശയം 14
- അവിചനരപതികൾകലമകമണിമെയ്യുന്നോ-
ടാരുവിചരീതമായില്ലകേവലം 15
- മുന്നപുരുഷരല്ലാതാരുചിരിവർ
മുന്നപുരുഷപിന്നരാജസന്തനങ്ങളെ 16
- ബന്ധക്കളായവർപണ്ടുവർകൾക്കു
മന്ത്രിപ്രവരനെശ്ശാപ്പിനിത്തൊല്ലാം 17
- മെയ്യുന്നൊന്നവൻതന്നെക്കെയ്യുവു
വീഴുവുമുറിയുംപ്രതാപവുരേകളിയും 18
- ഒട്ടുംസഹിക്കുന്നതല്ലിറർമുഖമിട-
മിഴുചില്ലാത്തതുമിഴിയില്ലതുമെ 19
- തന്നെനിപുണകവചനമിങ്ങിനെകേട്ടുടൻ
പിജവരനുമുത്തരംകൊവിച്ചുചൊല്ലിനാൻ 20
- അവർകളുമുമ്പുവരുമീവിച്ചിരിക്കയി-
ല്ലവതിയിലതിന്നിനിസംശയമില്ലൊക്കെ 21
- നയനിപുണഗുണസന്തമൊല്ലവർനാമവും
നിപുണകന്മിഷിനതുകേട്ടുചൊല്ലിടിനാൻ 22
- അവർകളുടെനാമവുരചൊല്ലിത്തന്നതു-
ണ്ടാമോമറ്റമൊക്കെണ്ടുപകട്ടുകൊരുകുമാരൻ 23
- മന്ത്രിപ്രവരനസന്തതംബന്ധവാം
മാന്ത്രികശ്രേഷ്ഠൻകുലപണകന്നവൻ 24
- നമുടയബന്ധവാപെട്ടുതരാജനെ
നിമ്മലിയാദമൊടുക്കുവാൻപണ്ടിവൻ 25

ഭയം നോവാലം വിഷ്ണുനാരിതനെയും ഭയം തിനിമ്മിച്ചതെന്നറിഞ്ഞിടുക	26
ചാണക്യനപ്പോളുകേട്ടതെന്നത്തു മാനിച്ചിതേററവുമിദ്രശർമ്മാവിനെ	27
നന്നതെന്നത്രയുമിദ്രശർമ്മാവെന്ന പിന്നയും പിന്നയുമോത്തു സന്തോഷിച്ചാൻ	28
“മഞ്ജാമതാമെ”ന്നവനോടുതന്നു ജളിൽ ഉണ്ടായരോഷേണ ചൊല്ലിനാൻ ചാണക്യൻ	29
ശങ്കവെടിഞ്ഞവനപേറത്തീടീനാൻ “എങ്കിലോരാക്ഷസാമാത്യൻ നിത്യവും	30
ഇഷ്ടനായുള്ള ശങ്കദോസാഖ്യനാം ഭയനായുള്ള കാര്യസ്ഥനറിഞ്ഞാലും	31
വളമപ്പൻതന്നെ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടു ചാണക്യൻ മന്ത്രിപ്രവരൻ തിരഞ്ഞിട്ടവർക്കുള്ള	32
സന്തോഷം ക്ഷിപിക്കുന്നിതു മവൻ അന്നു മില്ലശങ്കദോസൻ ചാണക്യൻ	33
എന്നതുകേട്ടാരുമൊന്നും പൂണ്ടു തന്നു ജളിലേ പണിതു ചിച്ച ചാണക്യൻ	34
“എത്രയും ബലിമാനായുള്ള നമ്മുടെ സിംഹാർക്കനെക്കാൾ പ്രധമമായല്ലല്ല	35
കാര്യസ്ഥനാം ശങ്കദോസനവൻ മായത്തിലുള്ള ചാണക്യൻ മായാഴ്ചന	36
പിന്നെയും ചൊന്നാൻ നിപുണകൻതന്നോടു “മുനാമവൻ പുനരാകുന്നു ചൊല്ലുനി”	37
എന്നതുകേട്ടവൻ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ “ധന്യമതേ പരത്തീട്ടാൻ കേട്ടാലും	38
രാക്ഷസാമാത്യൻ രണ്ടാമതുള്ളതായ സാക്ഷാൽ ഹൃദയമായെന്നു മരുവുന്ന	39
പുഷ്പവതപരമായ നഗരത്തിൽ ഇപ്പോൾ മണികാരമേറ്റു നാശമാകുന്ന	40

- മാനസനാകന്നതറിഞ്ഞാലും
നിന്ദനമോടവനോളമില്ലാക്ഷമ 41
- രാജസന്തൻറകളത്രയെത്തുമവൻ
രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടമഹാമതേ 42
- മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടുപോയനാൾ
മാനസനാകെമട്ടിടത്തുവന്ന 43
- മന്ദിരകൊണ്ടുപോയെച്ചിതുന്നിണ്ണയം
ചന്തമായ്ക്കുൻറകുഡംബങ്ങളൊക്കവേ” 44
- ചണകസുതനിതിരിപ്പണകോകതുകരുകേട്ടഥ
ചന്തത്തിൽമാനസവിത്തിച്ചിതന്നേരം 45
- മന്ത്രികുലാത്തമനാകിരരാക്ഷസൻ
മാനസനാകവിന്നകളത്രയെത്ത 46
- വെച്ചിരിക്കുന്നതുമാത്രകാണുന്നേരം
നിശ്ചയമായ്ക്കുമെല്ലാതുസംശയം 47
- തന്നോടുമുഖ്യമായുള്ള ജനങ്ങളിൽ
തന്നോലിടവർദ്ധിപ്പിച്ചുവരും 48
- ഇതമന്ത്രിപിച്ചവിഷ്ണുഗുഹ്യനപന-
തത്തരമായവൻതന്നോടുചാല്പിനാൻ 49
- “മാനസനായുള്ളവൻതന്നുടെ
മന്ദിരത്തിങ്കലമാത്രകളത്രയെത്ത 50
- വെച്ചിരിക്കുന്നവെന്തുള്ളതിന്റെകരു
നിശ്ചയംനിങ്കലുണ്ടായതുമെങ്ങിനേ” 51
- ചണകസുതവചനമിതികേട്ടാരനന്തരം
ചാതുര്യമോടവൻതന്നോടുചെയ്താൻ 52
- “അഖിലനയസഭനികനിവോടതിന്നിശ്ചയം
അംഗുചീയമിതുകണ്ടാൽവരുമല്ലോ” 53
- സഖലപുനരംഗുചീമുദ്രമെടുത്തുടന
സാദരംചാണക്യനുകൊടുത്തിടീനാൻ 54
- അംഗുചീമുദ്രമെടുത്തുചാണക്യനും
തൻകരതാരിൽപിടിച്ചുനോക്കുന്നേരം 55

ശിക്ഷയിലുണ്ടതിന്മേലുണ്ടേതീട്ട് 'രാക്ഷസൻ' എന്നൊന്നു മറുമാർഗ്ഗം	57
സദന്താഷമുൾക്കൊണ്ടു മാണക്യനാനരം ചിന്തിച്ചിതെൻകയ്യിൽവന്നിതുരാക്ഷസൻ	58
കേടുടിച്ചുഭൂസുരനിങ്ങിനകല്ലിച്ചു കേടുതീർത്തവമവനോടുകൂടിയൊൻ	58
"വിരുദ്ധയനീച്ചിനാഗ്രഹിതാഗമം വിരോധനോഃ ധർമ്മാപ്ലവാനന്തരനെന്നത്രയും"	59
അഥ നിപുണകാല്യണം മാണക്യ ചിപ്രനോ- ടതിനിപുണമാസ്തദന്തീടിനാനിങ്ങിനെ	60
"ഇണമുടയ ചന്ദ്രകസുതവിപ്ര ചൂഡാമണേ കേട്ടുകൊണ്ടാലും തെളിഞ്ഞതും ചെല്ലുപൻ	61
തവവചനമഴുകിനൊട്ടുകൈകൊണ്ടുപോയൊൻ താനേതമപടവായിച്ചുനീളവേ	62
കൈപടവേണായ് സഞ്ചരിക്കുന്നനാൾ കുളിരവസമാകിലപ്പുറനടാസനാം	63
നഗരമന്ദികാരനാം ചെട്ടിതൻവീട്ടിലും തിരമൊടുനേവിടെവിടകൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	64
തമപടവുമഴുകിനൊട്ടുതന്നിവിത്തിങ്ങാൻ യമകഥകളൊക്കുവാതിക്കും മശാന്തരേ	65
അതികൂടുതലും കൊണ്ടു കണ്ണുനീനെന്നത്രയും അഞ്ചു ചെല്ലുപടയാർക്കു നമോഹനൻ	66
മംഗിരവരനോരുനേരമകത്തുനി- ന്നങ്ങായിതിങ്ങിനെയുള്ള കോലാഹലം	67
അയ്യോ! കിടാവിനെ ചെന്നു പിടിക്കേണം ചൊയ്യല്ലതിന്നൊരാപത്തുവരുമെന്നും	68
ഉണ്ണിപ്പറത്തുപോകാതെ മെന്തും ചില- ചെണ്ണങ്ങൾ തങ്ങളിൽ മന്ദം പറകയും	69
കണ്ടിതന്നോ മൊരു സുന്ദരം ഗിതാൻ കണ്ടിവന്നാശുവാതിൽ മറഞ്ഞിട്ടുവരും	70

കോമളമായുള്ള കൈകൊണ്ടുബാലനെ കാമനീഗാഢംപിടിച്ച് ശയ്യക്കുവിയെഴു	71
ബാലനതംഭരണത്തിടിനാനന്നേരം നീലവിഭോധനാഗാഢംപിടിപെട്ടാരം	72
അപ്പോൾപുഷ്പങ്ങൾവില്ലുപാകത്തിനായ് ശില്പമായിത്തുളക്കാരംഗുചീമുദ്രിക	73
കന്നൽമിഴിയുടെകൈവിരൽമേൽനിന്നു തിണ്ണമഴിഞ്ഞുനിലത്തുവീണാപോയി	74
ഏതുദിനത്തിലവളതുളമുനയുടെ പാദത്തിനോളമുണ്ടുവന്നുബലാൽ	75
ഞാനതുകാലിൻ വുവട്ടിലാക്കിപ്പിന്ന- തൂണറമാതെയെടുത്തുകൊണ്ടിടീനേൻ	76
രാക്ഷസനെനന്നതിന്മേലേഴുതിടീനോ- ർക്കുരക്കൾകണ്ടുപിന്നുചിരച്ചുറ്റവും	77
ഞാനതുകൊണ്ടുമങ്ങിപ്പോന്നുവന്നടൻ മനോമധോത്തുടയാനനൽകീടിനേൻ	78
അംഗുചിമുദ്രയ്ക്കിപ്പുലകാരവും ഇങ്ങിനെയുള്ളൊന്നറികമഹാമതേ”	79
ചൺകസുതനിങ്ങിനെധർമ്മപുണകോകതികൾ പരിമിതനാട്ടുകട്ടുൻതെളിവിനൊട്ടുപൊലിനാൻ	
“നന്മനന്നെയുംനിന്നുടെ സാമർത്ഥ്യം- മിന്നിതിനേതുമേസംശയമില്ലേടോ”	81
എന്നുപറഞ്ഞുടൻമെയ്യുനെക്കൊണ്ടു മിന്നുന്നകാതിലകൈയളപട്ടുകൾ	82
ഇത്തരമൊക്കെക്കൊടുപ്പിച്ചിതാദരാൽ ഉത്തമനായനിപുണകന്നനേരം	83
അശോഭമിങ്ങിനെചാണക്യഭ്രസുരൻ ഉൾക്കാമ്പിലൊത്തുകുഞ്ചാൻമഹാബുധിമാൻ	84
പദ്യതരജനമുദാരേണങ്ങളെ സദ്യതരജസാമത്യനുവില്ലെന്നും	85

ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ച്;മാണക്യൻ ഉത്തമരായവിഭാവസുവാഭിയാം	86
മൂന്നുപേർവിപ്രരെച്ചൊല്ലിവിട്ടാത്തതാൻ മന്നവനാംചന്ദ്രതുപ്തനെക്കൊണ്ടഥ	87
മൂന്നാമത്തെ അളംകൊടുപ്പിച്ചവൻ പിന്നെയവർകളാടിങ്ങിനെയൊല്ലിനാൻ	88
“ഇതഥനിങ്ങളുൾമറച്ചുമാത്രേന വിദ്യേണമാമേബാങ്ങളിവമുന്തം”	89
“അങ്ങിനെയെന്നയൊരന്തരമെന്നിതേ തെങ്ങളിതുകൊണ്ടുചെന്നുചന്ദ്രീന്ദ്രൻ	90
വില്ലുന്നതുണ്ടെ” നാലുചെയ്തയാത്രയും വെക്കമറിയിച്ചുപോയാരവർകളും.	91
ഇത്ഥംമഹിസുന്ദരൻപറഞ്ഞതും- ച്ചുരതനായുള്ള മാണക്യനക്കാരം	92
പെരുമേനങ്ങളുൾപറഞ്ഞുകേട്ടീടിനാൻ “ഘോരനാശേശ്ചരാജൻപടശ്രുതേന്തിൽ	93
അഞ്ചുപേർസേനാധിനായകരുണ്ടുപോൽ ചഞ്ചലമെന്നിയേരാക്കുസന്ദോടവർ	94
ചെന്നുതരുന്നതിക്കാലമുൾമറവും ഉന്നതനായുള്ള താലൂകരാജനാം	95
ചിത്രവർമ്മാവും, മലയസ്തപനായ ശത്രുവിഭാപസനൻസിംഹനാദൻതാനും	96
ഗ്രീഷ്മസമാനൻപ്രതിയോഗികൾക്കൊരു കാശ്മീരനായുള്ള പുഷ്പരാജൻതാനും	97
സിന്ധുനിവാസിയായുള്ള ശകാധിപൻ സിന്ധുചണ്ഡാലനായുള്ള രാജവീരനും	98
പാരസീകനാക്കുനാഥനായുള്ള രാജ ഘോരപരാക്രമമുള്ള മേലാങ്കനും”	99
ഇത്ഥംചരന്മാർപറഞ്ഞറിഞ്ഞീടിനോ- രുത്തമൻമാണക്യനിത്തരംചിന്തിച്ചാൻ	100

വൃക്ഷമായാങ്കുരിയെഴിതിച്ചുഞാൻ രാജപ്രവരാംചിത്രവർമ്മാഭിയെ	101
ശ്ലേച്ഛനാലിന്നുകൊടുപ്പിച്ചുമാത്രമേ സിദ്ധമാംഭരമെളയിപ്പനേക്കുഞാൻ	102
ഇന്ദ്രമംഗിളപിച്ചുവിജ്ഞാപുൽചെന്ന സന്ദർശനമുൾക്കൊണ്ടുസന്ദർശനം	103
മിത്രമായ് താൻപറഞ്ഞാക്കിടരുവുന്ന സിദ്ധാർത്ഥകനായരാജപ്രഭുക്കനെ	104
മന്ദമിദമെവിളിച്ചുനിഗ്രഹമായ് മന്ദമാസംപൂണ്ടവനോടുചൊല്ലിനാൻ	105
“ധന്യമന്തേനാവാരിയേകേളെടോ നിന്നുടെബലിവിരോധമുൾക്കൊണ്ടിനി	106
വേണ്ടുന്നകാര്യമെളനമുക്കുള്ളവെ- ന്നൊക്കവേണാസമുഖനിൻമാനസ	107
മുമ്പിനാൽവേണ്ടതുമൊല്ലിത്തരുവൻഞാൻ കമ്പംവരാതെശകടനെയൊക്കെണ്ടി	108
ചെന്നൊരുപേയമെഴിതിക്കുകയുവേണം ഇന്നതാമകമെന്തെ ചൊല്ലിത്തരാം—	109
“മുരാനമേതാനമൊന്നൊന്നൊന്നൊന്ന നേരമൊക്കെത്തന്നെയുമുവിളിച്ചു”ന്നും	110
“ഉത്തമസ്വഭാവനാമ്യ”മെന്നുതരിൽവേണം ബാഹ്യനാമമെഴുതുകയുവേണം	111
ഇത്തരമൊക്കെത്തന്നെയൊക്കെത്തന്നെയും കൃത്യമല്ലാത്തതൊക്കെയെഴിതിച്ചു	112
ലേഖനമൊക്കെത്തന്നെയൊക്കെയൊക്കെയും വേഗമുൾക്കൊണ്ടുപരികയുവേണംനി	113
അനിതുമൊന്നതെന്തെല്ലാമൊല്ലകിൽ ഉത്തമവല്ലഭവെന്നറിഞ്ഞാലും	114
എന്നതുകൊണ്ടിതന്നൊന്നൊന്നൊന്നി ചെന്നമറിയുമെഴിതിച്ചുകൊണ്ടുവാ”	115

അജിനേ തന്നേയതെന്നരചെയ്തവൻ ഇജിനേവിപ്രൻപറഞ്ഞവണ്ണത്തന്നേ	116
കാതു സ്ഥനായശകടനൈക്കൊണ്ടൊരു- പായപെറഞ്ഞവൻപത്രമഴിയിച്ചു	117
വിരവിനൊടുചണകതനയാലയംപ്രാപിച്ചു വാചികപത്രികയുംകൊടുത്തീടിനാൻ	118
വാചകരോടൊക്കിവണകതനായനം വായിച്ചുവനോടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	119
“രാജാ സാമാന്യനുള്ളംഗുചീമുദ്രയെ ശിക്ഷയിൽവെച്ചിരിക്കുന്നപ്പിടുകനീ”	120
ഇത്ഥമരചെയ്തമുദ്രയുപേത്രവും സിലാസ്തംഭൻപക്കലേന്നല്ലീടിനാൻ	121
ചണകസുതവചനമിതുകേട്ടസിലാസ്തംഭൻ മുഖവിമിതപത്രത്തിലൊപ്പമിട്ടീടിനാൻ	122
സുവിനയമൊടുവന്ദമുചാണക്യവല്പനെ സാരമെവന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ	123
“എന്തിനിക്കൊന്നൊന്നുവേണ്ടുവെന്നുള്ളതും അന്തരമെന്നിയരുടെചെയ്തസാമ്പ്രതം”	124
അതുപൊഴുതു ചാണക്യവിപ്രനുംചൊല്ലിനാൻ “അതിവിരുതനായനീയൊന്നുണ്ടുവേണ്ടതും	125
മുദ്രചാമുദ്രിതപേത്രവുമുദ്രയും ഒദ്രനിക്കെകൊണ്ടുതന്നെപുറപ്പെട്ടു	126
മുന്നശകടാസൻതന്നെക്കൊല്ലുവാൻ തിണ്ണമാക്കുകമറിട്ടുകൊണ്ടുപോയ്	127
ചാതുര്യമൊടുക്കഴിവേറുമുവാന്ദഥ ഘോരുകന്മാർതുടങ്ങീടുംഭഗവന്തരം	128
ശൂരനായ ഘോരുകന്മാർനാലണക്കുന്തി ഘോരങ്ങളായവ ചന്ദ്രന്റെചൊല്ലുണ	129
ഘോരുകന്മാർതുടന്നെക്കൊല്ലുവാൻ ഭീതിയുംവ്യാജേനപുഷ്പമുണ്ടുവിധേയ	130

കുലിതമുദമശകടദാസകനസ്സാരം	
കുലനിലമതികുന്തവേർപെടുത്താശ്ശനീ	131
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ട ചന്തെയുംകൊണ്ടുപോയ്	
മന്ത്രിപ്രവരനെ മൂന്നുസേവിക്കുകോ	132
അതുപൊഴിതിലശകടദാസകനകോത്തതി-	
നാമിമുഖ്യത്തോടു കൂടവേരാക്കുസൻ	133
വല്ലതുജാനാനിനക്കുസമ്മാനിക്ക-	
മില്ലായസംശയമെന്നാലതുംവാങ്ങി	134
മുദ്രയുംപിന്നെക്കൊടുത്തമാത്രേന്ദ്രന	
ഭദ്രമാണ്ണിന്നെനീസേവിക്കയുംവേണം	135
പടവരവുതുടങ്ങമളവഥവഴിയിൽനിന്നുനീ	
പരിചിന്നൊടുപറ്റുതപത്രനാസ്തുതവും	136
കാട്ടിക്കൊടുക്കാപുനരവൻനിന്നോടു	
മുട്ടിച്ചുനിർപ്പുസ്വരാശ്രമെയ്യവിയെഴ	137
വാചകനെന്നാസ്താഞ്ഞറിയിച്ചുനീ	
സാവിധ്യമുടമുജാതരാക്കുസാമാന്യനെ	138
മേറ്റല്ലെന്നെക്കൊണ്ടുപക്കിപ്പിച്ചുസത്പരം	
നിശ്ചയവിത്തനായ്ക്കോര കളകനീ"	139
ചണകസുതനി പപലതുമവനെടുപദേശിച്ചു	
ചഞ്ചലമെന്നിയെമുദ്രയുംപത്രവും	140
കുലിതമുദമതി ചതുരനായസിദ്ധാർഥകൻ	
കരമതിലവൻകൊടുത്തിങ്ങിനെ വാല്മീകൻ	141
"അതിസമൃദ്ധകാർയ്യാസാധിച്ചുനീയുതി-	
നാഴികിന്നൊടുചാരികെ"നാരിയുതെ വാല്മീകൻ	42
അഥ ചണകസുത ചരണചന്ദനമെല്ലെ ചൻ	
അതിമുദിതനായ നടുനീചിനാനന്നേരം	143
നന്മനപ്പുണമതി ചണകതനയനുനന്മരം	
നീതിമാനാകാക്കുപണകൻതന്നെയും	144
നിജനികളുചിചിരവിനോടു ചിളിച്ചുവൻ	
"നമ്മുടെശത്രുവാക്കാക്കു സൻതന്നെയും	145

ഉന്നതനാഃ ശുദ്ധരാജ്ഞന്തനൈവം ചെന്നീതങ്ങളിൽക്കേവലത്തുക”	146
എന്തപദേശീച്ചവനോടുശ്രദ്ധമായ് പിന്നെയവൻകൂലപാശ്കൻതന്നെയും	147
ഉന്നതനാഃ ബോധാശികൻതന്നെയും തിണ്ണംവിളിച്ചുകാലിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	148
“ക്ഷിതിപന്കരേകടേണിമെഴയ്ക്കൻപറകയാൽ ക്ഷപണകനെയും ക്ഷണമൊട്ടിക്കളയണം	149
നശമുദബന്ധു ചാപപുരുരാജനെ ഭയംനിമയറൻകൊന്നതറിഞ്ഞാലും	150
സ്വദിത് പുനഃചിശകടഭാസനൈതനെയും മായിലുതിട്ടുകഴിഞ്ഞുവെറുചിൻ	151
ശകടനിമരാജ്ഞനാമോന്യൻപറകയാൽ ചന്ദ്രശൂപ്പൻതന്നെക്കൊന്നൊടുകീടവാൻ	152
ചിലവിവിടെമരുവർകൾക്കുവൻനിത്യം ചിലവിനകൊടുക്കുന്നതുണ്ടെന്നിണ്ണയം”	153
അവർകളുരേകൂടൻക്ഷപണകനെയുംകേണാൽ പ്രമമമയ്യൂട്ടിനാൻഭയമൊടവനോടിനാൻ	154
അഥശകടഭാസനേസ്വദിതിവിദ്യൈവ- രതികപിതരായുടൻകഴറരയിചട്ടമൊ	155
കൊലകരുതിനാത്തുകൊലൻലമതികല- ഷ്ടകിനൊടുവെച്ചുപോതതികപിതനായ്ക്കൊ	156
അതുലബലാധാതകാണാട്ടിക്കളഞ്ഞുട- നഥശകടഭാസനേത്തരസിദ്ധാർഥകൻ	157
കനിവിനൊടുപാലിച്ചുകൊണ്ടവനോടുമായ് പരിമിനൊടുപോയ്തെരാജ്ഞസംവീക്ഷിതം	158
നീതിമാനാകിതറിഞ്ഞുപുനോരു ദൂതനെപ്പിന്നറിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	159
“ചന്ദനഭാസനാഃ ചൈന്ദ്രപ്രവരനെ ഉന്നമല്ലാതിങ്ങുകൂട്ടിനീകൊണ്ടുവര”	160

വിശ്വാസവഞ്ചനം ചെയ്യാലമാത്മൻ-	
മീശ്വരനംവിപരീതമാണ്യൻപോം	176
എന്നെമരവുമേല്പിച്ചിഹരാക്ഷസൻ	
തന്നുപെട്ടുകൊടുത്താലികളെയും	177
എന്നുമെന്തിരത്തിങ്കലാക്കീടിനാ-	
ലെന്നാലിനിക്കിതരക്ഷിക്കയുവേണം	178
ഇന്നിതുകൊണ്ടുവരുന്നതനുഭവി-	
ക്കെന്നുവന്നുമരൊരാവതില്ലേതുമെ"	179
ഇതുമറിയാതെപിഴച്ചതന്നുതെ	
ഭൂതനായുജ്ജ്വലനാസനോഭവൻ	180
"തെറ്റൊന്നാമാത്രകളത്രമിവിടുന്നു	
മരൊരാമേതൊത്തുകൊണ്ടുപോയിടുന്നീ"	181
ഇതുമായനാസനോടുപറഞ്ഞവ-	
നത്യന്തമാകേവന്നുതന്നുള്ളം	182
പട്ടുകളാമേണങ്ങുംസുവണ്ണങ്ങളും	
പെട്ടികളിൽനിറച്ചതൊക്കെയൊപ്പിച്ചു	183
മന്ദനാസൻപുറപ്പെട്ടുപോവ	
മന്ദിരഗോപമരമെന്നിന്നീടിനാൻ	184
മണകസുതനൊടുതന്നെത്തന്നെചൊല്ലിനാൻ	
"മന്ദനാസൻവിടകൊണ്ടുപാക്കുന്നു"	185
എന്നതുകേട്ടു മണകതന്ത്രനും	
ചെന്നതുമന്നവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ	186
"ചൊല്ലുമവനാടു മയ്യെങ്ങതുംഭവാ-	
നാഗ്രമരൊരിനിക്കെ"നിതുമെത്തുന്നും	187
രാജനിയോഗവുംകൈക്കൊണ്ടവനഥ	
രാജപുരുഷനോടിക്കിനൊചൊല്ലിനാൻ	188
"മന്ദനാടു സനോടിക്കുപരാമെന്ന	
മെന്തപറകാതീ"മെന്നതുകേട്ടു മൻ	189
മെന്തപറഞ്ഞാനതുകേട്ടു മന്ദനാനും	
മന്ദനാടുകുപിച്ചാൻവി.പീ.തനായ്	190

അവനിസുരവരനെതവനാശ്രകവിട്ടതാ- നാചാരവുമെചയ്തുവാങ്ങിനിന്നീടിനാൻ	191
ഉപിതമതിനഥസഖലുചണകസുതനാദരാൽ മാനിച്ചവനോടുചല്ലേചൊല്ലിനാൻ	192
“ചന്ദനദാമ്പ! നിന്നെക്കുഞ്ചിനിക്കൊരാ- നന്ദവേരവതുമൊല്ലാവശല്ലേഭോ	193
കഷ്ടാനന്ദനവലഞ്ചിതെല്ലൊരാവാ- നൊട്ടുമേവൈകാതിരിക്കുപലകുമേൽ”	194
സമ്മാനരാക്കുകൾകേട്ടവൻചൊല്ലിനാൻ “ധർമ്മമല്ലേത്തതരുൾചെയ്തതല്ലോ	195
ഇപ്പോഴുംമിതമായുള്ള സമ്മാന- മിപ്പരിഷ്കാർപാതുതുകാണുന്നേരം	196
ഭൂലുത്തിനുള്ള തുതന്നെനിതുകിൽ ഓഴയറിഞ്ഞുള്ള നിരല്ലൊരാവാൻ	197
താനീനിലത്തിരുനീടെന്നരുൾചെയ്തി- ലുനവരാതെനിന്നീടണമാവാളം	198
വൈശിഷ്ട്യമുള്ള ദ്വാനരുൾചെയ്തിലു- മൗചിത്യമായതെചെയ്തുകൂട്ടദ്രവം”	199
“ഞങ്ങളോടൊപ്പമിരിപ്പാൻദ്രവാനിപ്പോ- മുഴുക്കുമൊരുകറവിലെന്നറിഞ്ഞാലും	200
തന്നപലകുമേലേറിയിരിപ്പരി- നിന്നമടിയായ്ക്ക”യെന്നുചാണക്യനും	201
കഷ്ടമിക്കശ്ശവനൊന്നുണ്ടുകണ്ടിട്ടു- മൊട്ടുമെന്നോടുകൂടിക്കയില്ലെന്നവൻ	202
കല്പിച്ചുതന്നാൻനിമത്തുതന്നെപുന- രപ്പോളുമെചയ്തുകെരുകുചിപ്പനും	203
“തേങ്ങിപ്പവര!ധനപരേ!സാമ്പ്രതം തേങ്ങുന്നതുള്ള ദ്വാനവിശേഷിച്ചു	204
വാണിഭേരംകുശലമേധസന്ദർശം നാണിയത്തോടുലാഭേരംവരുന്നിതൊ”	205

“ആയുനായുജ്ജീവാൻഠനാകൊണ്ടു കായ്ക്കുരുവാണിജ്ജീവിക്കണമിതുകാലം”	206
“ചന്ദ്രതുപ്തൻനരപാലകനാകയാൽ നന്ദനരവരന്മാരായവർകളെ	207
ഖേദാൽനിരൂപിച്ചുപീഡയുണ്ടൊതലാ മേലിനിതന്നിൽപ്രജകളിലാക്കാൻ”	208
ചന്ദനദാസനതുകേട്ടുകണ്ണങ്ങൾ നന്നായ്ക്കുരുകൊണ്ടുപൊത്തിനിന്നീടിനാൻ	209
“നല്ലനാമെന്തെന്തൻനരപതിരാകയാൽ ചൊല്ലാവതല്ലൊക്കെതുകമെല്ലാക്കു പേരണ്ണമാന് ക്കുലിച്ചീടുന്നചന്ദ്രനും	210
പുണ്ണുനാമുള്ള ചന്ദ്രതുപ്തന്താനും എത്രവിശേഷമില്ലിപ്രജകൾക്കിഹ	211
പെയ്തൊന്നരമ്പിറന്നുതെയുള്ള”	212
“രാജുണക്കാൽപ്രജകൾക്കുസന്തോഷം മാശയത്തിങ്കലുണ്ടെങ്കിലിതുകാലം	213
എല്ലാവരുംനരപാലകനായ്ക്കൊണ്ടു വല്ലതുമിഷ്ടമായുള്ളതുചെയ്യാം”	214
മോദമുറക്കൊണ്ടിഹ ചന്ദനദാസനും മേലിനിമേലനോടിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ	215
“എന്തൊന്നുതന്നിന്നുചൊയ്ക്കുതെന്നുള്ള തന്തരംകൂടാതെതരം ചെയ്തയുവേണം	216
അന്തമതാനുംഗുപനനൽകീടുവാ- നതതുവേണമെന്നതരംചെയ്തുകൊള്ളുക”	217
മാണക്യനമതുകേട്ടുസമിതാതെ മാനിച്ചവനോടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	218
“ചന്ദനദാസ!നീയൊന്നാധമിക്കണം ചന്ദ്രതുപ്തൻതന്റെ ജ്യമേതെക്കുറി	219
നന്ദരജ്യമെന്നൊന്നിനവുണ്ടെങ്കി- വിത്തതെന്നതുദുഃശ്ചകനി	220

- നന്ദുപന്മാക്കൊത്മാഗ്രഹമുഖം +
തിന്നമെഴുത്തുൻതനിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും 221
- അത്ഥമാകൊണ്ടു സന്തോഷവുമ്പന-
രിത്രയുമില്ലാമുരപെരുനമെടൊ 222
- ചന്ദ്രപ്പുനമ്പ്രഭുക്കൾക്കുനിത്യമാ-
നന്ദമുണ്ടെങ്കിൽപ്രിയമതെന്നോക്കുനി" 223
- ചന്ദനമാ സന്തോഷമാനാനതുനേരം
"ചന്ദ്രപ്പുൻമഹാരാജനത്രേയം 224
- അത്ഥമാകൊണ്ടു തന്നാൽഗുപനിന്ന
വിത്തുമാടം ചന്ദനത്തുതിഹവയം" 225
- ത്രേയ്യകുടുംബം നന്ദൻമാനാനുഭവമുടൻ;
ത്രേയ്യനാലും കൃതിത്തരംമാല്ലിനാൻ 226
- "രാജാവിനോടുവിപരീതമായാരു-
മാമരിച്ചീടാത്തുവരാംപ്രിയമെടൊ" 227
- "യാതൊരുത്തൻഗുപനോടുവിരുദ്ധരായ്
നിതിശാസ്ത്രംബുധകാട്ടുന്നതുമിപ്പോൾ"? 228
- ശങ്കകൂടാതെപറഞ്ഞു തരുവൻത്താൻ
"എങ്കിൽനീതന്നെയെതന്നുയരിച്ചാലും" 229
- അയ്യോശി! ശി.പ!ത്തൊന്നൊഴിയാനിധം!
പൊയ്ക്കുപറയും മിഖർകൊന്നാത്തുരാൽ 230
- ഇന്ദുനക്ഷത്രപിന്നത്തുമാവഹനംയാ-
തെന്തുള്ളതാണോമനോർത്തുള്ളനമെ" 231
- "എന്തെല്ലാമുണ്ടുപുനരിക്കാലം
സന്ദർശിച്ചുതെക്കൊണ്ടിങ്ങറിഞ്ഞാലും 232
- മെന്തുപാളുപതിതന്നെ കിതുകാലം
തെന്തൊഴിച്ചിരിക്കുന്നതൊരുതൻ 233
- പുത്രകുമാരികളെയുംനീതന്നെ
പറന്നുവെച്ചുവെക്കുന്നതില്ലതൊ?" 234
- "പൊയ്ക്കുവെക്കുകയല്ലതെന്തൊരു
മെന്തുപറഞ്ഞതൊരിക്കലുമില്ല" 235

രൂപാലവീരരോദേതാനമൊന്നുകൊ-	
ണാപത്തകുപ്പട്ടപണ്ടുമാരൊന്നും	236
നാട്ടിലെങ്ങൊന്നിപ്പൊരജനത്തിന്റെ	
വീട്ടിലവരുടെസമ്മതംകൂടാതെ	237
കൊണ്ടുപോയ്ത്തന്റെകുടുംബത്തെയുംവെച്ചു	
മണ്ടിമറുനാട്ടുതേടുകവീ	238
എന്നാലതിനെമൊയ്ക്കുമാറില്ലാത്ത	
നിന്നെതൊഴിച്ചുധരണിയിൽനിണ്ണയം"	239
"അങ്ങിനെകൂട്ടുന്നേരുതന്നെപുന-	
രെയുമതിന്നൊരുവാട്ടുചിലുതുമെ	240
മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടുപോയനാ-	
ളനിക്കവൻപുനരന്റെഗൃഹത്ത്ത്	241
കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളുതെയുംചിന്ന	
കൊണ്ടുപോയാനടിക്കുന്നതിൻമുന്നമെ"	242
"മുവിൽപറഞ്ഞുനീയില്ലെന്നതുതന്നെ	
പിന്നെപ്പറഞ്ഞിതുണ്ടെന്നതുമെങ്ങിനെ?	243
വാക്കിനതങ്ങളിൽമേച്ചുനീല്ലേതുമെ	
ഭോഷ്ടപറഞ്ഞതാൽമടങ്ങുകയല്ലെടൊ	244
നേരുകേടായിപ്പറയുന്നനേരവും	
മേരുന്നതെപറഞ്ഞതാൽനിരപ്പുദേശം"	245
നേരുകേടേതുപറഞ്ഞതീരത്താനിന്ന	
നേരംമേഞ്ഞുനീനിക്കില്ലനിണ്ണയം"	246
"ചന്ദനരംഗംമുറയ്ക്കമെന്നതുകേൾക്കുനീ	
എന്തിനൊരുമാതരൊഴ്യാജാതുകണ്ടു?	247
മന്ത്രിപ്രവരന്റെകാൽക്കനൽകുക	
മാത്രമുപാസനീനാഥനായ്ക്കൊണ്ടുകൊ!"	248
"അതുമാണക്യ!മഹാസുരന്മാരെ!	
മെയ്യുമഹീപതിക്കുകൊടുത്തിടുവാൻ	249
രാജനാമാത്യകളത്രമെന്തിനെ	
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമില്ലാൻ	250

- ബന്നക്കുലശലിൽകൊണ്ടുവന്നീടിനാൻ
 പിന്നെപ്പുലർക്കാലെക്കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ” 251
 “എങ്കിലെവിടേക്കുകൊണ്ടുപോയാണെന്നു
 ശങ്കാവിചീനംപറകയുംവേണംനീ” 252
 “എങ്ങുപോയെന്നതുഞാനറിഞ്ഞിപ്പോയതു -
 മരണിനെക്കാണിയുണ്ടായൊന്നിടം” 253
 ചന്ദനദാസനോടാശുവാണകൃതം
 മന്ദമാസംപൂണ്ടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ 254
 “ചന്ദനദാസനിനല്ലതിരല്ലുക -
 ഉന്നതമുദയനാതെനമറിഞ്ഞാപ്പോ 255
 ഏതുചൊന്നുമറിയുന്നതില്ലേപോൻ?
 ചേതസിനന്നായ് നിരൂപിച്ചുചൊല്ലിനീ 256
 ആപത്തുവന്നതലയിൽകരേറിയാ -
 ലാവതെന്തെന്തിന് വാരിയുടേവേണം 257
 നന്ദനപത്മനാഭനെക്കൊന്നുപോലെ
 ചന്ദ്രപൂർണ്ണനെരാക്ഷസമാത്രനും 258
 നാശംവരുത്തുമെന്നുണ്ടുനിനക്കുമാ -
 രാശപുനരതുസാധിക്കയില്ലെങ്കോ 259
 നയവിപുലബലമുദയവർകളായുള്ളതു
 നക്രനാസാധികളാകുന്നമന്ത്രികൾ 260
 തെളിവ്നൊടുയരണിപരിനന്ദനുള്ള നാൾ
 തിറമൊടിമലങ്കുളിയെക്കെട്ടിനിർത്തിനാൻ 261
 അക്കെട്ടഴിച്ചുതാൻമെരുട്ടനയതല
 നില്ലക്കെട്ടയന്നുറപ്പിച്ചുകെട്ടീടിനാൻ 262
 ഇക്കെട്ടഴിച്ചുകെട്ടിപ്പോൻപാരിനി -
 ലിക്ക്കണ്ടവരാജമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും 263
 ചിരമവരജധികൺസേകശോഭാഭയാൽ
 തെളിവിനൊടുവസ്ത്രക്കയന്നയാളിന്നാ 264
 ശിശിരകരമഹിതകലയെന്നുപോലെയാരു
 സിംഹവദനത്തിലുള്ളൊരുദോഷഭയ 265

- പരിഭവാദ്യപരിച്ഛേദകോണിഷ്ടാപാനീടുവാൻ
പാരത്ഭാവൻവിനെക്കുന്നതോക്കുന്ന് 266
- വിവിധമിതികേട്ടുൻശ്രേയ്യിപ്രവരണം
വിഗതഭയമിഷ്ഠിനേമിത്തമെല്ലിടിനാൻ 267
- “പലവിരുദ്ധാക്കിനങ്ങളെന്തവരികിലും
ഫലമിനിമറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നതേവേണ്ടു” 268
- അഗ്രകലാത്തമനാകിയ മാണക്യ-
അഗ്രമാസ്തിനെയുംചെയ്തു നാവിങ്ങിനേ 269
- “ശ്രേയ്യികലശ്രേയ്യാകട്ടെ ലഭമകിൽനീ
കാട്ടുന്നതന്തരംകൊണ്ടുള്ള നഭവം 270
- ദൃഷ്ടൻഷ്ഠപണകൻചെയ്തുദോഷംകൊണ്ടു
നാട്ടിനപോയതു കേട്ടില്ലയെന്നുവോൻ 271
- വിന്നെശകടദാസൻചെയ്തുദോഷത്താൽ
ചെന്നവൻകാലപുരിപ്പുകിരിയ്ക്കുന്നു 272
- ചന്ദ്രഗുപ്തനുമഹാമാജനീതുകാലം
ചന്ദനദാസനിൻശാസ്ത്രകർമ്മങ്ങളെ 273
- ഒട്ടുംസഹിക്കയില്ലെന്നുവന്നാൽഭവാൻ
കഷ്ടമാംഭണ്ഡംനമുചിക്കുമെല്ലാ 274
- ഏതാതു കൊണ്ടുനിനക്കുണ്ടാൻബന്ധുവായ്
ചെന്നാതു കേൾക്കുന്നല്ലതവനിണ്ണയം 275
- കാൽക്കുടന്നുവൈകാതെരാജാത്തയാഭവാൻ
രാക്ഷസൻതൻറെകളത്രത്തെയുംനേർക്കി 276
- ചിത്രമായുള്ള രാജപ്രസാദങ്ങളും
ഏതെയുംനന്നായനുഭവിച്ചീടേക്കാ” 277
- “ഉള്ളതേതന്നെകൂട്ടമെന്നിണ്ണയം
ഇല്ലാത്തതെങ്ങിനെനൽകുന്നുണ്ടാതെക്കാ 278
- “ഇല്ലയൊരാക്ഷസൻതൻറെകളത്രത്തെ
ചൊല്ലുനീപെട്ടുരക്ഷിക്കുന്നതില്ലയൊ 279
- നിൻറെകളത്രത്തെയുംപ്രാണനെയുമൊ-
രാൻറെകളത്രത്തെക്കൊണ്ടുതടുത്തുനീ 280

കാത്തുകൊണ്ടീടു പാനാവിട്വിക്കനിൻ ചിത്തമലിഖനംഗുണാവരൂനിണ്ണയം”	281
“ഭീഷണമായുള്ള വാക്കുകളെത്തിൻ മോഷവിഹീനനാമെന്നോടു ചൊല്ലുന	282
സത്യമമാത്മകളത്രമെൻപത്തനെ നിത്യവുമവച്ചുരക്കിച്ചുകൊള്ളുന്ന ഞാൻ	283
എന്നതരികയുമില്ലെന്നിണ്ണയം ഏന്നാൽവരത്തുവതൊക്കെവരത്തുക	284
ഇല്ലെന്നതുമുതലൊല്ലിനാലുപേന - മില്ലവിശ്വാസമെന്നാലുള്ളതും ഞ്ഞതും”	285
“ഇങ്ങൊഴിൽതാവകനെന്നല്ലനിണ്ണയം മിത്തത്തിൽനിശ്ചയംവന്നിതൊചൊല്ലുനീ”	286
“നന്നായുറച്ചുളകാതൊരുനിശ്ചയം വന്തകിടക്കുന്നിരില്ലൊരുസംശയം”	287
ഇത്തരംസാമദാനാദികൾകൊണ്ടുവൻ ചത്തമിളകാതെകണ്ടുചാണക്യനും	288
“എത്രയുംകരുതദാസനെമാനിച്ചു ചിത്രമഹൽതൊഴിലെന്നനിരൂപിച്ചാൻ	289
പിന്നെയുശ്ശേത്രാഴ്ചിവെന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ നിണ്ണയംനന്നായിവന്നിതൊമാനസേ?”	290
എന്നുചാണക്യൻപറഞ്ഞതാനന്തരം “നിണ്ണയംവന്നിതെ”ന്നാൻമണിക്കാരനും	291
അതുകാദിതന്നായുടൻ ചാണക്യവിപ്രൻ - മന്ദവനായുടച്ചിനിനീക്കിനെചൊല്ലിനാൻ	292
“തയടിതിരു ഗളരലമുപ്പനിന്നേക്കുഞാൻ മരൂപ്പാപനീശാക്കുയാദമ്തെ	293
ഖലവണിജശംഹൃതേ!സാപ്രതനീനെയും കാത്തുകൊണ്ടീടുമോരക്കുസൻവന്നിപ്പൊൾ”	294
വാളുമെടുത്തുകൊപിച്ചുചാണക്യനും ചിളെല്ലുപാഞ്ഞു ചരുന്നതുകണ്ടു	295

ചന്ദനദാസനംചഞ്ചലംകൃതാതെ	
മന്ദമാസംകചന്നിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ	296
“ഏതുമാടത്തേമില്ലമതഭവാൻ	
ചാരുതുംമാടുതലമുറുത്തീടുക	297
ഏന്തരുകണ്ഠവുമപ്പോളുവാളുമാ-	
യൊന്നിച്ചുവന്നാൽമടിക്കണമോപിന്നെ	298
ഏതുമിഥിവന്നുകൈപിടിപ്പാനല്ല	
നേരേതലമിതാവെട്ടീടുകചാൻ”	299
ചന്ദനദാസനീവണ്ണാപറഞ്ഞപ്പാൾ	
മന്ദിച്ചുചാങ്ങിനിന്നാൻചണകാത്തമൻ	300
ഉറക്കമുള്ളിൽകിളിത്തന്നാരുതോപേന	
മിക്കനെച്ചാണപ്പുവിപ്രകലോത്തമൻ	301
താക്കാലപാശികൻതന്നെയുമനേരം	
മുർഖനാകക്കണ്ഠപാശികൻതന്നെയും	302
ചന്ദനമാടാത്തുവിളിച്ചീടിനാനഥ	
കന്തവുമുറുത്തിപ്പിടിച്ചുവരുവന്നാർ	303
“അന്ധനായ്ക്കുന്തിക്കണ്ഠസ്വചാഴീടുന്ന	
ചന്ദനദാസനായ്ക്കുമാർവന്നെയും	304
ബന്ധിച്ചിവരെറകളത്രവുത്രാടിയും	
ബന്ധിക്കളായവൻകൂടീനാണെയും	305
കൊണ്ടുചന്നന്ധതാമിസ്രസമാനമരം	
കാലദന്തന്നിമിട്ടീടുകചെവുകാതെ	306
ഏന്തല്ലിവൻകൂടീനാണെയും	
തിണ്ണുകാന്നിപ്പുകൊണ്ടുചൊന്നീടുക	307
ചാരുതുമുറു പന്തടിക്കകല്ലിച്ചു	
ചന്ദനദാസനോക്കെനാർത്തമുചൻ”	308
ചണകസുതവചനമഥകുടയൊട്ടുകേട്ടോരു	
ചന്ദനദാസനമനമാമിഹിച്ചാൻ	309
“സുഹൃദീമമകരുണവുതരേററമുണ്ടാകയാൽ	
സദ്വ്യസപമാമിവർകെന്നതുംവന്ത	310

ബന്ധുനിമിത്തം അന്നവിപത്തുകൾ സന്തതമൊക്കെ സ്സാധിക്കുന്നതവത്ര	311
എന്നനിരൂപിച്ചതിൽ അന്നനേരത്തു ചെന്നുപിരിച്ചിതു ചന്ദനദാസനെ	312
കാലാന്തകൊപനാശായുതവുന്ന കാലപാശാഖ്യനും ഭണ്ഡ പാശാഖ്യനും	313
കാലംകരവംബലിത്തവൻതരുടെ കാലദാഷതാലവർകളീരുവരും	314
പുത്രകളത്രാദികൾ ഉടകൃതിയ- ക്കേതരയംഭീഷണമായിപ്പറഞ്ഞവർ	315
കണ്ടകപാഷാണസഞ്ചിതമായുള്ള കണ്ടനത്തിൽ പിടിച്ചതളീടിനാർ	316
വാതിലും പിന്നെയുമച്ചുപൂട്ടീടിനാൻ ഭീതിപൂണ്ടയൊരിയിബലമെന്നോത്തു	317
ദേവതസിംഹനാശമേപൂണ്ടവർകളും ആതുരന്മാരായതിൽ കിടന്നീടിനാർ	318
പിന്നെയവർകളും മറ്റുള്ളവരും ചന്ദനദാസന്റെറീട്ടിലേക്കുവന്നു	319
നാറാമില്ലാത്തതൊളമുള്ള നിധികളും അറാമില്ലാത്തതൊളമൊന്നങ്ങമ	320
വൈഡുസ്തപത്താശേന്ദ്രനീലാഭിരാം വൈശിഷ്ഠ്യമുള്ള രത്നങ്ങൾ നിറച്ചുള്ള	321
രത്നകുടുംബമുള്ളവയികൂടാതെയും രത്നംപതിച്ചുള്ള മെഴുഗണങ്ങളും	322
സ്വപ്നത്തരകണ്ടിപ്പണക്കിൽനിമിച്ചുള്ള - തെണ്ണമില്ലാത്തതൊളമെന്നപറയാവു	323
പട്ടികളോടൊത്തരംനിറച്ചീടുന്ന പെട്ടികളോടൊലപ്പെട്ടിപാത്രങ്ങളും	324
കൈവെക്കതിക്കുവന്നുകൊണ്ടുവർ വെക്കുന്നപനക്കുമുമ്പിൽനിമിച്ചീടിനാർ	325

ചന്ദനദാസനജ്ജ്വലമെപ്പേരുമെ	
മാത്രമുപ്ലന്തനിഷ്ഠായാതനന്തരം	326
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുകെട്ടിപ്പുറം	
അന്നശരണത്തിലിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചാൻ	327
“രാക്ഷസമാത്മനെച്ചൊല്ലിയിവനിന-	
പേക്ഷിക്കുമല്ലൊനിജമാമജീവിതം	328
ചന്ദനദാസനെകൊല്ലുന്നതേതത്തു	
മന്ത്രിപ്രവരൻമരിക്കുമെന്നുണ്ടു ധം	329
സാരമായുള്ളതു സാധിപ്പതിനൊരു-	
കാരണമാണ്യുഗം ചന്ദനദാസനം”	330
ഇത്ഥമോരോതരം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു	
പൃഥ്വിസുരേന്ദ്രനികിഷ്ടഭശാന്തരേ	331
ഭദ്രഭടനംപുഷ്പാഞ്ജനം	
ഭദ്രബലമുള്ള ധിംകാരതന്താനം	332
വന്ദനായുള്ള ബലമുപ്ലന്തംപിന്നെ	
കമ്പമില്ലാതെയാജമാസനൻതാനം	333
ഉത്തമനായുള്ള രോഹിതാക്ഷൻതാനം	
ശക്തൻവിജയവർമ്മാവെന്നവിരനം	334
ഉത്തമമന്ത്രിയായ്ക്കുതവാണീടുന്ന	
ബുദ്ധിമാനാംഭാഗുരായണനെനിധർ	335
മുനംപുറപ്പെട്ടുപോയതു ചിന്തിച്ചു	
വന്നിതുസങ്കടംനാട്ടിലുജ്ജാർകരം	336
കെട്ടിപ്പുറനെല്ലാവരോടുംപറഞ്ഞവ-	
ക്കാലുണ്ടായതുംപോക്കിനാനനേരം	337
വിജ്ഞാപനംനിരയാഗവുംകൈക്കൊണ്ടു	
ധൃഷ്ടനാകുംഭാഗുരായണമന്ത്രിയും	338
വിരവിനൊടുബതമലയകേതുതന്നെക്കണ്ടു	
വിശ്വാസമുജ്ജ്വലമന്ത്രിയായിടിനാൻ	339
അവനുമതു കാലമപ്പുറത്തരാജനം-	
തെരവിതൃമായതുപാത്തുകൊല്ലിടിനാൻ	340

- “വരസവിവനായുഷ്ഠരക്ഷസമന്ത്രിക
തുമയോടൊന്നുസമാനികയുവേണം” 341
- പ്രിയസവിവനവചനനിശമനദശാന്തരെ
പദ്യതപത്രനരോക്ഷസാമാന്യനെ 342
- ചൊല്ലിവിട്ടിങ്ങുവഴങ്ങിയവനോടു
ചൊല്ലിനാനെത്രയുനല്ലമധുരമായ് 343
- “കോപ്പകളൊന്നുഭൂമിനില്പുറത്തൊരൊ
ഉറപ്പു പിളഞ്ഞൊരുവഴിയിക്കൊട്ടൊ
സ്വാമി! പിനാശംനിനച്ചുഭവാനൊരു
കാമമൊന്നിരുമിളെനിരിക്കിലും 345
- ഞാനൊരുദ്രാക്ഷണംതന്നാലതുഭവാൻ
മാനിച്ചുലംകരിക്കേണംമറ്റൊരുതേ” 346
- ഇതുമുറപെടുത്തുതന്റെകഴുത്തിന്നു
സുതപരനല്ലൊരുമാലയഴിച്ചുവൻ 347
- മന്ത്രിപ്രവരൻകാട്ടിയനേരത്തു
സന്താപമുറക്കൊണ്ടുവന്നുമുറചെയ്താൻ 348
- “ശ്രീ! സുകുമാര! വീരശിഖാമുഖേ!
തീരാതളവെണ്മണെണിരിക്കിലും 349
- ചിന്തിക്കുമാറില്ലമന്ദിതകഴിഞ്ഞതു
എന്തുഫലമതു ചിന്തിച്ചു നിിക്കുമോ 350
- നിന്തിരുവുള്ളമെന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടതു:-
ലെന്തിനിക്കുള്ളതു സങ്കടഭൂപതെ 351
- വീര്യവുംകോപവുംനാനവുംവേദവും
ശൈത്യുവുമില്ലാതെയുള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ 352
- മേരുകയില്ലാഭവാൻതന്നദ്രാക്ഷണം
പോരാത്തതൊന്നെന്തു വാങ്ങുന്നതാപിനെ 353
- മെന്തുനിരിക്കുമഴിയിലമാടതരിൽ
വീര്യമേറീടുന്നസിംഹാസനമറി 354
- കാണാൻഭവാനെയവകാശമുണ്ടെന്നിൽ
വാങ്ങാതിതന്നതൊന്നെന്നുമെഴി ചാക്കെ” 355

ഏനതുകേട്ടുമലയകേതുതാനം	
മന്ദസ്തിതഃഖയ്യാവനോടഃഖാല്പിനാൻ	356
“അതിനെല്ലുതരവമനസികാരണ്യമുണ്ടെങ്കി-	
ലന്തരവാനിതല്ലെന്നറികെടോ	357
ഇന്നിതുവാങ്ങുകവേണംഭവാന്പുന-	
രെന്നെക്കുറിച്ചൊരുകാരണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ”	358
ഇങ്ങിനെകേട്ടപറഞ്ഞാനമാന്ത്രിനം	
“അങ്ങോത്തവണ്ണാനപ്പിച്ചുകൊള്ളുക”	359
പവ്വതപത്രനതുകേട്ടനേരത്തു	
ദിവ്യമാമുക്കൊരുപറഞ്ഞുനിമാലയം	360
മോദമുരുകക്കാണ്ടുമന്ത്രിന്ദ്രൻകഴുത്തിലു-	
ങ്ങൊരപൂർവ്വമലംകുലിച്ചീടിനാൻ	361
സന്തോഷമാണ്വൻയാത്രപറഞ്ഞിതു	
മന്ത്രിപ്രവരൻപുരംപുക്കുമേവിനാൻ	362
“രാക്ഷസനായുള്ളമാന്ത്രിപ്രവരനെ	
സാക്ഷാൽസഖാമിതാധിഗതപുഷ്പാഖ്യനം	363
കെൽപ്പുള്ളരാക്ഷസൻതൻറെനിമോഗത്താൽ	
ശില്പമായോരാഹിതൃണ്ഡികവേഷമായ്”	364
പാനിൻകലകൾകെട്ടിയെടുത്തവൻ	
പാമ്പുമാടിച്ചനടന്നുകൊണ്ടുക്കാലം	365
പുഷ്പപരത്നമുക്കൊരുവൃത്താനം-	
മെപ്പേരുമെറിഞ്ഞിങ്ങുപനീടിനാൻ	366
ഉണ്മമന്ത്രിതൻമുനിവവൻതാനം	
മിതരുകലതയാലൊന്നുനിന്നിടിനാൻ	367
നല്ലനായുള്ളപിരാധഗുപ്തൻതന്നെ	
വല്ലാതെയുള്ളഹിതൃണ്ഡികവേഷമായ്”	368
കണ്ടതുമേമാന്ത്രിപ്രവരനെ-	
മുണ്ടായതില്ലവനാരെന്നതുംതോ	369
പിന്നെയുംപിന്നെയുംസൂക്ഷിച്ചനേരത്തു	
ധന്യനാമന്ത്രിക്കുതന്നുള്ളിലുണ്ടായി	370

ഉണ്ടായനേരമാത്രപ്രവരന-	
മണായമുദേഖനവേഗംചെഴുന്നേറ്റു	371
കണ്ണനീരോടലാലുചീങ്ങുപരചശാൽ	
ന.നായവനെമുറുകുതഴുകിനാൻ	372
കയ്യുംപിടിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നതാൻ	
പയ്യുകസീമനിന്നനായിരുത്തുതാൻ	373
ശാരമിരുത്തുപുനരവൻതന്നോടു	
ഭിന്നനായെ.പരപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	374
"ക.യു.കറവൻറവേയംധരശ്ശയ്-	
ലൊട്ടുംചാണെ.ധറിഞ്ഞീലങ്ങനമോ	375
മംഗലരൂപനായ്ക്കൊണ്ടായനിന്നെ.ഞാ-	
ന.ങ്ങ.നെകുണ്ട.നിരുകാലമിശ്രം.	376
ഭൂപാലവീരനായ്ക്കുളയന്നമ്മുടെ	
ദേവനുംസുഗ്ദ്ധാത്മസിദ്ധിയുളയന്നാൾ	377
ജഗദപാദമൃഗമണിപാദഭാഗങ്ങൾ-	
ളാംവാളുമുളപദവിചോടുംകൂടി	378
കേവലംനിന്നെങ്ങൻകാണമാറാകുചാ-	
നാവതില്ലല്ലൊ.വിധിവിധിതമിദം"	379
ഇരുപറഞ്ഞുളയരോന്നെനിരൂപിച്ചും	
ചിത്തവിഷാദാൽകരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	380
മന്ത്രപ്രവരൻകൊയ്യുന്നതുനേര-	
മന്ത്രരംഭുതാവനമുരുകശാകം	381
മന്ദമന്ദംതലോടിക്കൊണ്ടുമാത്രനെ	
മന്ദവിരാധഗുപ്തൻപറഞ്ഞിടിനാൻ	382
"അവമലമിതരുതരുതുമുദേഖംമഹാമതെ	
ജഗത്തു.ധാനിമത്തെ ജളമൊക്കവെ	383
കനിവിനൊടുപണ്ടുള്ള പോലേപദവിതെ	
കാലാന്തരംകൊണ്ടുതെവിപ്പിച്ചീടും"	384
നീ.തി.മാനാകിയരാക്ഷസൻപിന്നെയും-	
മാതൃമനായവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ	385

“കഷ്ടമത്രേതുലോപാതുർകാണനേരം നഷ്ടമാസ്തന്നിതനന്ദകലസഖേ!	386
വൃഷ്ടികലമുനിശാപാലതുപേക്ഷേ വിഷ്ണുമ്പുൻതന്മന്ദിരമന്ദകാണമൊ	387
നന്ദകലത്തിനവന്നിതനാശവും മന്ദനായുജ്ജ്ഞാൻശേഷിക്കയ്യെചെയ്യ	388
അന്നത്താൻചാകാതിരിപ്പാനവകൾ മന്നയിൽസ്നേഹമില്ലായ്മയല്ലാകരം	389
മാനഷഭൂതിയിലാശകൊണ്ടുമല്ല പ്രാണവിനാശമേകൊണ്ടുമല്ലെടോ	390
ഇത്തരങ്ങൾനിരൂപിച്ചല്ലെടോ സഖേ നന്ദരൂപരോഗപ്രമരൂതനെന്നവയം	391
സ്വപ്നമയവുംമാത്രപരീക്ഷി രഹിതശേഷമൊട്ടെന്നുവേണ്ടതു	392
സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതൊത്തുത്താൻ സന്തതമായതുകൊണ്ടുനൂതമെടോ	393
ഒന്നുകൊണ്ടുപ്രമദിക്കുന്നതുചിത്രി- നെന്നുനിരൂപിച്ചാലൊക്കെയുനേർപ്പുവാ	394
ഭിത്തിയൊഴുകിയെലവിതുമുഴുളു സഖേ- യിതനയപ്രയോഗങ്ങൾക്കകിംഫലം	395
സ്വാമിവിനാശംനിനച്ചുനിനച്ചൊരു കാമവുമില്ലനിക്ഷാന്നിമയമെടോ	396
പാത്രീയിൽകൊണ്ടുകിടന്നാലുറക്കുവ- മോരോന്നാർത്താശ്വാതമല്ലനിക്ഷാമുതമെ	397
അററമില്ലാതൊരുമുഖമുഴുക്കയാൽ മോററിനമില്ലരുമിതേതുതെസഖേ!	398
എന്നുടെസ്വാമിയാനന്ദമവിപതി എന്നെജീവണ്ണമാക്കിച്ചുമച്ചീടിനാൻ	399
രാക്ഷസനെന്നുള്ളതൊട്ടേടമെയുള്ള കാൽക്കണമെന്നെപ്പിരിഞ്ഞാൽപൊറുക്കുമൊ	400

അന്നൊരുകാൽനിന്നുപിരിച്ചിരിച്ചാൽ	
മാനസേഭൂപനകാൽമതുതന്നെ	401
ബന്ധുപാമ്പുളളാരുചനദാസന്റെ	
മന്ദിരത്തിൽകടംബത്തെയുംവെച്ചു	402
യെയ്യുമുറക്കൊണ്ടുപറപ്പട്ടുപോന്നാൻ	
കാൽമല്ലാതൊന്നുചെയ്തുമില്ലെടൊ	403
ബന്ധുജനമേനായെയ്യുമുണ്ടാവതി-	
നെന്നൊന്നുവേണ്ടതെന്നാലതുംചെയ്താൻ	404
തീക്ഷ്ണനായുള്ളൊരുമേന്മനെക്കൊല്ലുവാൻ	
തീക്ഷ്ണരസവാദികളെയുംകല്ലിച്ചു	405
അതിനവർകളെദരിച്ചീടുവാനായിത്താൻ	
അഗ്രകടദാസനെകല്ലിക്കയംചെയ്തു	406
അന്തരികരാതിവൃത്താന്തമറിവതി-	
നതിനിപുണരാക്ഷപണാദികൾതമ്മെയും	407
കസ്യമപരിതന്നിലങ്ങാക്കീട്ടുണ്ടുവൊ	
കിമിഹഫലമെന്നതോന്നുതുമുണ്ടുവോ	408
എന്നുതെസപാമിയുംസർപ്പംസിദ്ധിതാൻ	
തന്നെക്കൊല്ലാംമേന്മപ്പാടിപ്പോയ	409
ശാസ്ത്രപ്രധാനങ്ങളെപ്പോലെപാററിനാൻ	
നിർദ്വന്ദ്വനിന്നവരിൽചൊല്ലാത്തുടേതാൻ	410
കാരണമാണ്ണുനൂപനനാശവും	
മാറുമൊതാപമിനിക്കതുവിന്നിച്ഛാൽ	411
എന്നതുകൊണ്ടുതാൻകാലാന്തരംകൊണ്ടു	
മനനസ്തുഷ്ണചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്നെ	412
കൊന്നുപരിഭവംതീർത്തുകൊടുവൻഭവ-	
മിന്നൊരുപരമമായ്നിന്നീലവനെങ്കിൽ	413
കുനിവിനൊടുകസ്യമപരവൃത്താന്തമൊക്കവെ	
കഥയകഥയാശ്ശുകൾക്കേണമെക്കൊസംഖ്യ"	414
ഇത്ഥമാകണ്ണുവിശാധനപുത്താൻ-	
മുത്തമാമാത്മാനാടോണ്ണുചൊല്ലിടുന്നാൻ	415

- “ഏതൊരുദിക്കുവിടിച്ചുപറഞ്ഞു
തേതുമറിഞ്ഞീലങ്ങാനെന്നിത്താലും” 416
- എന്നതു കേട്ടുകവമന്ത്രിവീരനും
ചെന്നാൻ വിശാധഗുപ്താഖ്യാനാടീങ്ങിനെ 417
- “ചന്ദ്രഗുപ്തൻറുപുരപ്രവേശാദിയും
മന്ദനാമമൗര്യനെക്കൊന്നുകൂ ചാനായ്” 418
- തീക്കു്ണസേവാദികളാമവർകളും
ബ്രഹ്മതത്വമൊട്ടെന്നു ചെയ്തതെന്തെങ്കിലും 419
- ഭാരവർമ്മാമുതംബസ്തനംവെളിനും
പ്രേമാമാദയെന്നൊന്നു ചെയ്തതെന്തെങ്കിലും 420
- ശത്രുജനത്തിൻപ്രവൃത്തിയെന്തെന്നതും
ജ്ഞാനമൊക്കെപ്പറകുനീവൈകാതെ” 421
- എന്നതു കേട്ടു വിശാധഗുപ്തൻതദാ
മന്ദസ്തിതം ചെയ്തു ചനോട്ടമചാല്പിനാൻ 422
- “നൈഷഠ്യമുപരിപന്നൈവർകൾക്കു
വന്നിതു നാശമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു 423
- ഭാരവർമ്മാവിന്റെറുപുരപ്രവേശംഗങ്ങൾ
മൗര്യനല്ലംബസ്തനായി ചമരിച്ചിതു 424
- ഭാരവർമ്മാവഥമൗര്യനെ നോക്കിത്തൂങ്ങിൽ
വൈശാധകനെയും കൊന്നാനതു നേരം 425
- പെരുമജനങ്ങളും മൃഗങ്ങളുമായിട്ടെന്നു
ഭാരവർമ്മാവിനെയും തട്ടുകാനിതെ” 126
- ആർക്കറിയാമൊരാൾമാണക്യനീതിക-
ളോക്കവേയുമാവൻതന്റെറുപ്രയോഗങ്ങൾ 427
- ഭോഷനായുള്ള ഭിഷക്കിനെക്കൊണ്ടവൻ
ഭോഷമുണ്ണുതന്നെല്ലെങ്കിലും 428
- കൊല്ലിച്ചിതു ചാനകാത്മജൻപിന്നെയും
നല്ലധനവാൻപ്രാമാദകൻതന്നെയും 429
- ക്ഷോഭമുറക്കൊണ്ടുധനമുണ്ടുകൊല്ലിച്ചു
ബീഭത്സനാദികൾതന്നെയുംകൊന്നിതെ” 430

ബന്ധുവുത്താൻ അളിയിനകേട്ടു -	
നന്തരാദിഭേനമൊല്ലിനാൻ രാജസൻ	431
"അയ്യോനിതു പിച്ഛകാണെനീ മെയ്യൻ	
ദൈവാനുകൂല്യങ്ങളെത്തൊല്ലാവതാ	432
പൂർവ്വമവനെ ധർമ്മപാൽനിമിത്തം	
സർവ്വദാനാഹരിതാം വിഷകന്യകാ	433
ഉപ്പി പതിയായമെയ്യൻ തട്ടാൻ	
പദ്മതരാജനകളെപ്പിളമ്പുവാൻ	434
അർദ്ധരാത്രി തെറ്റിപ്പാനിന്നവൻ	
ചത്തതും മെയ്യുന്നതുമെന്നു മാർക്കു	435
കണ്ണൻ പാമോദാദാത സൗഹൃദം	
വിണ്ണൻ പർവ്വതമൻ കാട്ടത്തൊരുവൻ കൊണ്ടു	436
അമ്മിണിനൻ തന്നെക്കുളവെ വയ്ക്കുന്നതും	
നല്ലപലവീണ്ണനായ്ക്കുഴക്കുന്നതും	437
കൃഷ്ണൻ തിരുവടി, തൻ വൈഭവം കൊണ്ടു	
ജ്ഞാൻ പിന്നെയൊരുവേലതുകൊണ്ടു	438
നന്നായ്ക്കുരുന്നൊരുവായ്ക്കു വന്നാകിയൊ-	
ർത്തനമെപ്പോലെയൊരുവായ്ക്കു കീടുന്നൻ;	439
എന്നപോലെ അൻ അപന്നകൻ തന്നൊരു	
കന്യാവിഷമകൊണ്ടു മെയ്യുന്നൊരുവായ്ക്കു	440
കുല്ലി ചുരുട്ടു വാനകുന്ദനമൊക്കൊണ്ടു	
കെല്ലൊട്ടു പദ്മതരാജനാകീടുന്നൻ;	441
കണ്ണൻ വേൽ കൊണ്ടു മെൻ വിഷനാരിയു	
തിണ്ണമൊരുവായ്ക്കു വന്നൊരുവായ്ക്കു	442
അർദ്ധരാത്രി തെറ്റിപ്പാനിന്നവൻ	
എണ്ണമൊക്കുന്നതട്ടിരുന്നതല്ല;	443
വിണ്ണൻ പൂരിന്നപാർത്തുകൊണ്ടെന്നതും	
കൃഷ്ണൻ തിരുവടിക്കൊത്തവൻ നിണ്ണനും;	444
നന്നനെന്നൊന്നതും അളവനതും	
ചെന്നതെന്നൊന്നതും അളവനതും	445

പിന്നെതെന്തെല്ലാംപ്രയോഗിച്ചതുമവൻ?	
എന്നതുകേട്ടുവിശ്വാസപ്പെട്ടുപോകാൻ	
"പിന്നെപ്രവർത്തിച്ചതെങ്കിലൊക്കട്ടാലും	446
പട്ടു തരാജനക്കൊന്നതുമുഖമായ്	
നിട്ടുസിപ്പിച്ചാൻജ്വലകളെക്കണ്ടാൻ	447
പാതവർമ്മാദിപരിപാലനംകൊണ്ടു	
ഭാലാരമാംചണ്ണശകടഭാസാഖ്യനെ	448
കൊന്നശ്രദ്ധത്തിന്മേലിട്ടോരനന്തരം	
ചന്ദനദാസനോടാശു പാണകൃതം	449
ചെന്തവോകൻറകളുതുമുണ്ടെന്നിട്ടു	
എന്നുമവൻകൊടുത്തീവതുകൊണ്ടഥ	450
ബന്ധിച്ചുപുതുകളുതാദികളോടും	
അന്ധകാരങ്ങളെറയിരിപ്പീടിനാൻ	451
അർദ്ധമവനുളുതെപ്പയമേപിന്നെ	
കത്തിക്കവൻ ചൂകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ"	452
ഇത്തരംകേട്ടുവിശ്വാദിച്ചുരക്ഷസൻ	
ചിത്തമഴിന്നവനോടുചൊല്ലീടിനാൻ	453
"ബന്ധുജനങ്ങൾക്കുദൈവമുണ്ടാക്കുവാൻ	
അന്ധനാക്കാതൊരുകാരണമായോ	454
നന്ദ വിനാശമുദരിയാജ്ഞകൊണ്ടിപ്പോൾ	
ചന്ദനദാസാദികളായബന്ധുക്കൾ	455
അന്തമില്ലാത്തോളമുള്ള ദൈവങ്ങളും	
എന്തൊരുകണ്ഠമനുഭവിക്കുന്നതും	456
മോഹമോദാനേനിനച്ചുനിനച്ചുഞാൻ	
ഹാഹാമരിയാതിരുന്നേനീതുകാഞ്ഞാൻ	457
വിശ്വാസമെന്ന ചന്ദനദാസനും	
നിശ്ശേഷനാശമേവിച്ചിതെല്ലാശിവ	458
ശ്രദ്ധാദിരോമമനുഭവിച്ചാനന്ദം	
ശ്രീലഗ്നമുള്ള നല്ലശകടനും"	459

- ഇങ്ങിനമന്ത്രിപ്രവരൻപറകയും
തിങ്ങിനശോകചൊറാഞ്ഞുകരകയും 460
- മന്ത്രിപ്രവരനീവണ്ണവിലാപിച്ചൊ-
രന്ധനേപ്പോലെമരുവുശോന്തരെ 461
- “ഉണ്ണുവരുനുശകടഭാസ”നെന്ത
മണ്ടിവന്നിങ്ങറിയിച്ചാനൊരുമുതൻ 462
- അപ്പോളതുകേട്ടമാത്രപ്രവരനും
ഉറക്കായിവുണ്ടായമോദാകുലതയാൽ 463
- ചൊന്നാൻവിരധഗുപ്താഖ്യന്താ“ഭെന്തമോ
വന്നതെന്തിപ്പോരമരിച്ചശകടനം”? 464
- എന്നതുകേട്ടുപന്തപറഞ്ഞീടിനാൻ
“കൊന്നുകുളവാനരയ്ക്കുകയറിട്ടു 465
- കൊണ്ടുചോകുന്നൊരുനേരത്തവിട്ടു
കണ്ടുഞാൻപിന്നേയുഴിവിന്നീടിനേൻ 466
- ഇരശപരാനഗ്രഹംകൊണ്ടുചാകാഞ്ഞതും
ഇരശപരനംവിപരീതമല്ലോക്കെടോ” 467
- അഥശകടഭാസനുസിലാത്മകനുമായ്
അതിവിനയമോടമാന്യവണങ്ങീടിനാൻ 468
- അതുപൊഴുതിലഥശകടഭാസനെച്ചെന്നുവൻ
അതികരുതോടഗാധാലിംഗനംചെയ്താൻ 469
- കരമതുപിടിച്ചുകിടന്നിരുത്തിക്കൊണ്ടു
കണ്ണുനീർവാശ്തവൻതന്നോട്ചൊല്ലിനാൻ 470
- “അയിശകടമരണമിഹവന്നുനിക്കനക്കണ്ടോ-
കാനന്ദമുള്ളിൽപറയാവതല്ലമോ 471
- തവമരണമെങ്കിലുവതിനുപുനരെന്നമോ
പ്രിയസുമുഖകാരണചൊല്ലുചൊല്ലാത്തുനീ” 472
- സമിവാരവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ശകടനതികൈതുകുപുണ്ടുചൊല്ലീടിനാൻ 473
- “വിരവിനൊടുകുലനിലമമന്നിതൂങ്ങനമോ
പ്രിയരസസുഹൃത്തായസിലാത്മകനിവൻ 474

ആട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ ഘാതകന്മാർക്കെയും കൂട്ടിയിടക്കുന്നതുംകൊണ്ടുപോന്നീടിനാൻ”	475
ശക്തഗിരമിങ്ങിനെ കേട്ടോരനന്തരം സന്തോഷമുള്ളിൽനിറഞ്ഞുവഴികയാൽ	476
പൊല്ലിനാനിങ്ങിനെരാക്ഷസമാത്മ്യനും സല്ലാപമോടഥ്സിദ്ധാത്മകനോടും	477
“സിദ്ധാത്മനായിതൂണാനമേകോസരവേ! ഏതൊരുവസ്തുതരേണ്ടതിതിനെനും	478
ചിന്തിച്ചു കണ്ടാലിതിനെത്തേസമ്മാനം ഏതു മിഴല്ലന്നവരികിലുണോനിപ്പോരും	479
തരുവനിയുതവ” പുനരിവണ്ണപറഞ്ഞവൻ തൻറകഴുത്തിൽകിടന്നോരുപൊന്മാല	480
പണ്ടുവലയകേതു കോട്ടത്തൊന്നതും ഉണാരമോദാൽകഴുത്തിന്നുഴിച്ചവൻ	481
സിദ്ധാത്മകനുകൊടുത്താനതുനേരം ബലോചാരത്തൊടുവാങ്ങിടിനാനവൻ	482
മാലയുംവാങ്ങിച്ചുമന്ത്രിപ്രവർത്തൻ കാലിനകമ്പിട്ടവനുമരമയ്ക്കാൻ	483
“മുനമിവിടെക്കുമന്ത്രികഴലാത്തമ വന്നുപരിചമമില്ലിനിക്കേതുതമ	484
എന്നതുകൊണ്ടുപോന്നവിശേഷിച്ചു- മെന്നെക്കുറിച്ചുകാരുണ്യമുണ്ടാകേണം	485
ഇങ്ങിൻ കണ്ടെന്താമോഹമിതുകാലം? അങ്ങുനിനിക്കുതന്നുജ്ഞാനദ്രഷണം	486
അംഗുലീമമിതുകൊണ്ടുടയാളമി- ട്ടിങ്ങുജ്ഞാപരമഞ്ചരൻവെണ്ണണം	487
പിന്നെയൊരിക്കലൊരാവശ്യമാകുമ്പോൾ തന്നാൽ മതി”യെന്നവനുമരമയ്ക്കാലും	488
രാക്ഷസൻതൻറനിരയാഗാൽശകടനം തൽക്കരണദ്രഷണംവാങ്ങിച്ചുവനോടു	489

മണ്ഡാരമഞ്ചയിൽവൈപ്പതിനായിട്ടു	
കൊണ്ടുപോകുമ്പോളുമാത്യുനാമാങ്കമാം	490
അംഗുലീയംകണ്ടമാത്യനോടോതിനാൻ	
“അങ്ങുള്ള നാമമീമൃദുചേൽക്കാണ്ണു”	491
രാക്ഷസനപ്പോളവനോടുവാങ്ങിച്ചു	
സൂക്ഷിച്ചനേരത്തുകണ്ടനിരൂപിച്ചാൻ	492
“വണ്ടുതൊനിങ്ങുപറപ്പെട്ടുപോരുമ്പോൾ	
വണ്ടാർതഴക്കഴലാളായകാന്തയും	493
ഉണ്ടായശോകംപൊറാഞ്ഞതുമേരമുറം-	
ത്തണ്ടാർവിനോദാത്മമായവളെന്നുടെ	494
കൈവിരൽമേൽനിന്നഴിച്ചുകൊണ്ടാളവരും	
ഏഴമിവനതുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	495
ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചുരാക്ഷസനെന്നരും	
സിലാത്മകനോടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ	496
“അയിസുമുഖപറകതവകയ്യിലിതുകാല-	
ംഗുലീയമിതുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	497
കനിവൊടുക്കേട്ടവനുംപറഞ്ഞീടിനാൻ	
“കസ്യമപുരയാസിയാംചന്ദനദാസന്റെ	498
ഗ്രാമനികടഭൂമിയിൽവീണുകിടന്നിതു	
കിട്ടിയിരിക്കുന്നറികമഹാമതെ!”	499
“ഒക്കമൊക്കമതെന്നപ്പോളുമാത്യനും	
ഇക്കണക്കേയുള്ളവസ്തുപലതരം	500
വാണിഭിക്കാരുടെപീടികമുററത്തു	
വീണുകിടക്കുമതിനില്ലസംശയം	501
ഓരോജനങ്ങൾക്കകിട്ടുമതിങ്ങിനെ	
ആരുമതുതിരക്കിടുമാറില്ലല്ലോ”	502
അതുപൊഴുതുകടന്നവനോടുചൊല്ലിടിനാ-	
“നംഗുലീയമിതുമന്ത്രിനാമാങ്കിതം	503
മതിയിൽമതിവരുമളവുമന്ദംതരാമെടോ	
മാനിച്ചു? മന്ത്രിക്കിതുകൊടുക്കണം”	504

ശകടഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടുസിലോത്ഥകൻ	
“വികടമകമേക്കളങ്ങനനെനാചാല്പിനാൻ	505
ഏതുമൊരുകിലുതിനിലെല്ലോസഖേ	
ചേരുന്നില്ലേററുപു സാമമത്രേമമ	506
മുറുമമാത്രമെന്നെയുള്ളൊന്നിതു	
ചെറുമവെച്ചുമിനിക്കില്ലൊൻതരാം”	507
ഇതഥപറഞ്ഞവനശ്ശലീമദ്രയ-	
മുത്തമാമാത്രപ്രവരനല്ലിനാൻ	508
“നെഞ്ചിനിക്കുമുത്തപ്പറയേണം-	
തെന്നവൻമന്ത്രിചരനോടുചാല്പിനാൻ”	509
“എതിൽപറകെന്നരാക്ഷസൻചാല്പിനാൻ	
ശകാവിഹീനാപറഞ്ഞാനവൻതാനും	510
“അരികചണകാപത്രവിപ്രിയചെയ്തയാൽ	
അപരനെയൊരുപടിയുണ്ടകേയാൽമാനസ	511
പാടവീപുത്രപുരത്തിന്നുപാവതി-	
നാടയുണ്ടൊരുമതുകൊണ്ടുതാനിനി	512
നിത്യമമാത്രമെന്നശ്ശലീമദ്രയചെയ്ത	
മിത്തമൊരൊരാൾവിടേയസിക്കുന്നെൻ”	513
“അങ്ങിനെയെന്നമൊരൊരുമില്ലിതി	
നെങ്ങിനേനിന്മനമെന്നറിയാഞ്ഞുഞാൻ	514
മുമ്പുപറയാഞ്ഞതെന്നറിഞ്ഞീടുന്നീ	
കമ്പുകുളഞ്ഞിവിടെത്തന്നവാഴ്ചോടോ”	515
എന്നുപറഞ്ഞൊരുരാക്ഷസമന്ത്രിക്കും	
നന്നായവനിഷ്ടസേവകനായിതെ	516
ഇഷ്ടനായുള്ള ശകടനരരാക്ഷസ-	
നിഷ്ടനായുള്ളൊരുചെയ്തവനായിതെ	517
വിനെയുംമന്ത്രിവിരാധഗുപ്തൻതന്നോ-	
തന്നുനരാഗപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	518
”വരവിലിവർകനിവിനോടുമല്ലെവരികയാൽ	
വൃത്താന്തശേഷംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിപ്പൊ	519
ചന്ദ്രഗുപ്തൻറപ്രജകൾക്കുനമ്മിപ്പാ	
നന്ദഗുപ്തനിലുംസ്നേഹമൊരുത്തിതൊ?”	520

മേദമുറക്കൊണ്ടുവനേവംപറഞ്ഞപ്പോൾ	
മോദമുറക്കൊണ്ടു ചിരായുപ്പൻചൊന്നാൻ	521
“പ്രജകളിഹവിരവിനൊടുപോരുമല്ലാവരും	
പാരംപൊരുതികേടുണ്ടവക്കൊക്കെയ	522
ഒറ്റക്കോലിപ്രയാസപുരുഷന്മാർ	
മിറ്റിച്ചുപിടന്നപോയാറിഞ്ഞാലും	522
പറ്റുതകാത്തരുൻപോന്നോരനന്തരം	
സർവ്വകാരുണ്യത്തിന്നമന്ദരംകാണുന്നു	524
മാണക്യനും ചന്ദ്രഗുപ്തനും തമ്മിൽ-	
ലൂനിച്ചിതുമെവരമെന്നുണ്ടുതോന്നുന്നു	525
മാണക്യവിപ്രകൻറകല്പനാശക്തികൾ	
മാനസമെന്തെന്തെന്തുമിടന്നതല്ലേതും	526
എന്നൊരുശങ്കയുണ്ടെന്നുപറയേണ്ടു	
നിണ്ണാംവന്നീലപക്ഷേവരുമൊരാൾ!”	527
മാണക്യതമെന്തുമെവരാംകാരാമുവ	
ശക്തരാ: ഒറ്റക്കോലിപ്രയാസവും	528
കേട്ടതിമോദംകൊന്നുശക്തസൻ	
പെട്ടന്നുവനെയുംമാനിച്ചുചുവൻ	529
സ്തനകലശനെന്നൊരുവൈതാളികനോടു	
താല്പര്യമുണ്ടൊണ്ടുചൊല്ലിനാനിക്കിനെ	330
“കുസുമപുരമഴകിനൊടുചെന്നുപുക്കൊത്തുനീ	
കാതുംചിലതിനിവേണ്ടതുണ്ടുണ്ടോ	531
മെന്തുമെന്റകല്പനകെരടിശ്ശിഭ്രസുരൻ	
വൈരമുറക്കൊണ്ടുടംഗംഭംഗവരുത്തുമ്പോൾ	532
മെന്തുനായുണ്ടുമാരുപതിതന്നെ	
വീര്യമുറവാഴ്ത്തിസ്തനിമണമാത്തുനീ”	533
കനികപാടവനെപ്പറഞ്ഞവമെച്ചുടൻ	
കരകകനയുമിട്ടിച്ചിരിക്കെ ചൊല്ലിനാൻ	534
“കുസുമപുരമൊന്നുമൊക്കെരറിഞ്ഞുനീ	
കനിവൊടുപരിചക”നായച്ചാനവനെയും	535

ശകടനതുപൊഴുതുചിലവിപ്രർകൊണ്ടെന്നിട്ടു	
ശോഭതേടുന്നൊരുമുന്നാഭരണങ്ങൾ	536
വിപ്ലതിനായിത്തുടങ്ങുന്നതുകണ്ടു	
അപ്രമോദ്യനെക്കണ്ടുചൊല്ലിടിനാൻ	537
“ഭാസുരമായിതാമുന്നാഭരണങ്ങൾ	
ഭ്രസുരന്മാർ ചിലർവില്ലാൻ തുടങ്ങുന്നു	538
കൊള്ളേണ്ടുവാനുതെ”നിഷിന്തെകേട്ടപ്പോൾ	
കൊള്ളുവാനാശമുഴുത്തൊരുരാക്ഷസൻ	539
മുമ്പിലെഭ്രഷണം സിദ്ധാത്മകൻതനി-	
ക്കയിൽകൊടുത്തൊന്നു ചില്ലായ്കകൊണ്ടുവൻ	540
തന്നുടെമെയ്യെലലംകരിച്ചീടാൻ	
നല്ലതരമായൊന്നുവെക്കൊടുത്തുവൻ	541
ശോഭിതമായതിഭാസുരമായിട്ടും	
ആഭരണത്രയംകൊണ്ടൊന്നതുമേനരം	542
സന്തുഷ്ടനായഗമന്ത്രിപ്രധാന-	
മന്ത്രികരണത്തിലിങ്ങിനെ പിന്തിച്ചാൻ	543
മെഴുത്തുൻമഹാരാജനായിത്താനെന്നൊരു	
വീര്യവുംഭാവിച്ചിരിക്കുന്നിതിക്കാലം	544
മന്ത്രിയെവേദംകൊണ്ടുവനിക്കാലം	
നന്മയിൽപ്പുതുമ്പിറ്റനായിവാഴുന്നതും	545
എന്നൊരുധിക്കാരമുണ്ടു ചാണക്യനും	
എന്നതുകൊണ്ടുവിശേഷിച്ചുപിന്നെയും	546
ആധിപത്യമിന്നുകീട്ടിയെന്നേകനും	
സാധിച്ചിതുമൽപ്രതിജ്ഞയെന്നേകനും	547
ഉണ്ടാകുകൊണ്ടുമിരുവർമ്മമന്ത്രി-	
മുണ്ടാംവിരോധമതിനില്ലസംശയം	548
ഇത്ഥമോരോന്നേനിരൂപിച്ചരാക്ഷസൻ	
ചിത്തമോദത്തൊടിക്കുന്നാനതുകാലം	549
ആവതല്ലേതുമിനിക്കിനിചൊല്ലുവാൻ	
ആമെങ്കിൽനാളെയുംചൊൽവെന്നെക്കിട്ടി-	550

പ്പെട്ടതൽപറഞ്ഞുപലരോടഭിജിതന
ചൈതീത്തിരുനാരപരിചോടുകൂടും

551

ഇതി മുദ്രാക്ഷരസമ്പന്നനാമഗണവിശേഷം

സ മ ങ്ക്ല മ

അഞ്ചാംപാദം

- ഗ്രാമികമാർമെഴുതിമാവേ! മനോരമേ!
- പാരുശീലേ! കഥാശേഷവും ചൊല്ലുനീ 1
- ആയുർവാണകൃതതുകാവമെന്തൊന്നു
ധീരതകൈകൊണ്ടു ചൊല്ലുതരോമെവ! 2
- മെഴുതുന്നായുള്ള മഹീപതിവിരനും
കായുണ്ടെന്തൊന്നു ചൊല്ലുതെന്തുള്ളതും 3
- പാടില്ലുന്നീരുമേധുവുനകുന്തി
മാലകുലംപരിമാശ്ശുചൊല്ലീടേടോ! 4
- ശാരികപ്പെട്ടതവതുകേടേന്തെത്തു
പാരുതരാജാക്കുതുകുടങ്ങിനാരും 5
- ആയുർവാണകൃതൻറനീർപ്രയോഗവും
മെഴുതുമഹീപതിതന്നെപ്പറയും 6
- ശേഷമിനിക്കുണ്ടെല്ലാതിന്നേററവും
ചൊല്ലുതുമുണ്ടതുകൊൽവാന്തന്നതേതും 7
- ആയുർവാണകൃതകൊത്തൊന്നിതെങ്കിലും
കേൾക്കുന്നതിനുള്ളിലാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ 8
- ചൊല്ലുവാനേതും മടിക്കുന്നതില്ലത്താൻ
ഉല്ലാസമാണിതുകേൾപ്പിനെല്ലാവരും 9
- ആയുറായുള്ള ചണകസുതനൊരു
കായുതിനുകാലിജിതനേമിന്തിച്ചാൻ 10

- “മൗര്യേനോടായോരവ്യാജമരംകൊണ്ടുഞാൻ
വൈരവുംഭാവിച്ചിരിക്കണമിക്കാലം. 11
- രാജസാമാന്യൻകുലമറമിതുകേട്ടു
ഭൂഷമായോണ്ടവരംപടനിണ്ണയം 12
- പുഷ്പപരിഷ്കൃതീടുന്നാനരത്തു
കെൽപ്പുള്ളമാതൃനേമൃഗ്ഗംനക്കൊണ്ടുഞാൻ. 13
- നല്ലനായപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടുററവും
കള്ളനാക്കീടുമതില്ലൊരുസംശയം” 14
- ഇതഥനിരൂപിച്ചുചാണക്യനും
പ്രഥമപീപതിയുമായുള്ളാത്തുതങ്ങളിൽ 15
- ഭാരോരൊകാർത്തുരംകൊണ്ടിടത്തേററവും
വൈരവുംഘോരമാസ്സനോരനന്തരം 16
- ചന്ദ്രനൂപ്തൻമഹീപാലകനെന്നായ
ചന്ദ്രമോത്സവംഘോഷിച്ചുകല്പിച്ചാൻ. 17
- മാണക്യനപ്പോളതുകേട്ടുകൊപിച്ചു
മാനിച്ചതിനെമുടക്കുവാനെവയ്ക്കേത 18
- ഈജ്ഞാൽയോഗംചരത്തിയനേരത്തു
വിജ്ഞാനമേറിയചന്ദ്രനൂപ്തൻറുപൻ. 19
- ശോഷനേടിയച്ചായമുതനെവിട്ടുടൻ
ഭോഷരഹിതനായുള്ള ചാണക്യനെ 20
- രാജസഭയിൽചരത്തിവിരോധം
പൂജയുമാഭരവാടകെവയ്ക്കുററവും 21
- മാണക്യഭൂസുരന്ത്രേഷ്വരൻറകാലിണി
താണതൊഴുതുന്നമസ്സരിച്ചീടിനാൻ 22
- തൻപടകേന്ദ്രമൗര്യനാമനനെ
സംഭ്രമത്തോടെഴുന്നേല്പിച്ചുസാദരം 23
- “ശ്രീ!സുകമാര!മൗര്യമഹീപതെ!
വീരനായുള്ള ഭവാനവിജയങ്ങൾ 24
- പിന്നെയുംപിന്നെയുംവന്ദവനേററവും
ധന്യനായിട്ടുകെ”ന്നാശംവുക്കെപാല്പിനാൻ 52

ആശീർവ്വചനങ്ങളിങ്ങിനെകേട്ടഥ	
ദേശികൻതന്നോട്കൈയ്യുറക്കൊല്ലീനാൻ	26
“നിന്തിരുവുള്ള കൈല്ലൊന്നിതു ചിക്കിൽഞാ- നന്തരമിളൊരുപ്രപന്നാണത്രാ	27
ശത്രുപയോഗങ്ങൾനീങ്ങുപ്രയോഗവും ചിത്രമതിൽപരമെന്തയോവേണ്ടതും”	28
ഇതമമരചെയ്തമന്നവൻതന്നോടു ചിത്തമെളിഞ്ഞുകെട്ടിപ്പോയൊല്ലീനാൻ	29
“എന്തുചെയ്തൊന്നെന്നവരുത്തുവാൻ ചിന്തിതമെന്തെന്നരചെയ്തവൈകാതെ”	30
പാരിടത്തിന്നധിനാഥനാമെന്നര പാരാതെകെട്ടിപ്പോയൊല്ലീടിനാൻ	31
“യമസ്വപരൂപനാമെന്തെന്നുകേവലം കാമൊന്നപേക്ഷയുണ്ടാകതെന്നവിഭോ”	32
ഇത്തരമൊന്നൊരുമന്നവൻതന്നോടു പൃഥ്വിസുരന്തമിരിച്ചൊല്ലീടിനാൻ	33
“പോരുമിപ്രത്യയംകൊണ്ടുള്ള തൊക്കവേ കാൽക്കൊന്നൊന്നിഹമൊല്ലുകവൈകാതെ	34
കാൽക്കൊണ്ടുളളിളാതെമമീപതി കാൽപ്പുരുഷനെ യുണ്ടോവരുത്തുന്നു?	35
എന്നതുകൊണ്ടുണ്ടിപ്രായമെന്നനി മന്നവന്മാർമുടിഞ്ഞമൊല്ലൊടോ	36
കെട്ടിപ്പുറിക്കൊണ്ടൊന്നൊന്നൊന്നര പാടവമെന്നമന്ത്രപുസ്തകം	37
കിഞ്ചനവൈരമെടുത്തുസഭയീന്ത ചഞ്ചലമെകവിട്ടൊല്ലീനാനിങ്ങിനെ	38
“ചന്ദ്രോത്സവമുടക്കിട്ടൊന്നൊന്നയോ- നിന്തൊരുമെന്നൊന്നൊന്നിമിത്തമോ?”	39
മന്ദമാസംപൂണ്ടുവിഷ്ണുപുസ്തകം- ചന്ദ്രനാടിങ്ങിനെചൊന്നൊന്നയോ	40

- “ഇത്ഥംപരഃപരവതിനോഭവാൻ
സതപരമൈനവതത്തുവാൻകാരണം?” 41
- “ആയുഃനാടുണ്ടോപരഃപരത്തുത്താൻ
കായുഃപറഞ്ഞതയുളള മഹാമതേ!” 42
- “കായുഃമറിയാതെകല്പിക്കയില്ലത്താൻ
കായുഃഭവാന്മറിവേറെയില്ലേതുമേ 43
- പാഞ്ചാൽഭവാൻമമശിഷ്യനത്രദൃഢം-
മോളതു പറയണമെന്നോടിവയെല്ലാം” 44
- “സത്യമത്രേശിഷ്യനല്ലെന്നിനിക്കില്ല
ഭൃത്യനല്ലിനെ നന്നസംശയമുണ്ടല്ലിൽ 45
- കായുഃമറിയാത്തവരൊന്നുപോലില്ലാൽ
കായുഃമറിഞ്ഞവർക്കുപാല്പിക്കാട്ടു ഭരണം” 46
- മാണക്യനമതുകുട്ടുപാല്പിട് നാൻ
ക്ഷോ നിിക്കനാഥനാമതെന്തു നോടിക്കിനെ 47
- “മൂന്നുപ്രകാരമായുളള ഏതുകൾ
മൂന്നുപറയാതെമിത്തുകുട്ടീടുനീ 48
- സ്വാത്മത്തസിദ്ധികളായുംചിലർനമി-
വാത്മത്തസിദ്ധികളായുംചിലർഭാ 49
- രണ്ടുസ്വത്മത്തായുംചിലർക്കിനെ
കണ്ടുപോയന്നു ഏതാമതെഴുതിയിൽ 50
- മൂന്നുപ്രകാരംപറഞ്ഞതിലിന്നുനീ
നിന്നുനീക്കിൽസമിവായത്തസിദ്ധിയാം 51
- ഏന്തിനാചിനെവീഴയാരോന്നുകൂടപ-
ന്നാത്തരാപുക്കുകയെന്നിതുമെങ്കോ? 52
- മൂന്നുപ്രതിയാസ്സാശ്ചനീയുഴിയിൽ
മഹൊന്നമതേപണമെല്ലാമവയെങ്കോ” 53
- ഇത്തരംകരുതിച്ചുവാക്കുകൾകൂട്ടി-
നാത്തരമാന്നറിയാതെമതെന്തും 54
- രോഷമുഴിഞ്ഞുമുഖവുമിരിച്ചഥ
വേഷമുണ്ടെന്നുപകന്നോരുന്നതും 55

മന്ത്രിപ്രവരനയമുവൈതാളിക-	
നന്തരകൊള്ളാമിതെന്നകണ്ടെന്നരം	56
വന്ദിപ്രവരൻ 'സ്തനകേശൻ' ചെന്ന	
മന്ത്രഗുപ്തൻ തന്റെ ദൂതൻ നിന്നാലോൽ	57
വീഴ്ത്തു-അറവാഴ്ത്തിപ്പുതിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ	
"മെഴുതുവേലിപതിച്ചീട! ജയ! ജയ!!	58
ലാതാവുതന്നടെവൈവേദമേൽനോരും	
ഭവതോഹരമെന്നതേപറഞ്ഞു കാവു;	59
രാജരാജനങ്ങൾ ഇപ്രമാമരവന്നുക-	
ദേവദാസരാജസവരമയ്യകാര്യനി	60
ദേവദാസീശനായിത്തന്നെന്നരംഭാവിച്ചു	
വീണ്ടുപോകുന്നതറികയുമില്ലമോ!	61
മത്തഗജത്തിൻ കഴുത്തിൽ കരയേറ്റ്	
ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്നവേവകൻ	62
കണ്ണുകൊള്ളിക്കണ്ടൊഴിച്ചു ഗുരുജപരി	
ചിത്തമിളകാതെ തന്നെ വസിക്കയും	63
ചിത്തത്തിലിരുമവരുമെന്നൊരുമത-	
മിത്തമിളവാലുവിമാരവുമില്ലല്ലോ;	64
നാരിയിക്കുള്ളിലടങ്ങിയ ഭ്രമിക്ക	
മെഴുതുന്നൊരുത്തനധിപതിയെന്നമോ	65
സത്യലോകത്തോളമുണ്ടൊരു കളിയും	
ചിത്രമത്രെ പുനരിങ്ങൊഴികെതരയും;	66
രാജാവുകളിലെല്ലാമാളെന്നെത്തന്ന-	
താപരിയാതവരില്ലാമിതരോ;	67
സർവ്വാഭാണമലംകരിച്ചാൽ ഇപ-	
നവീപതിയാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞും	68
ഈ അന്തരെയ്ക്കാരന്തരം കൂടാതെ നിത്യവും	
പ്രാണനെയുള്ള രാജാവുരാജാവല്ലോ;	69
ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ ഭൂപനാ-	
യുത്തമഭൂപതി! നിത്യം ജയ ജന!"	70

ഇത്തരംകേടുചണകതരൂജനം-	
മുത്തരംചൊന്നാൻപലരുമിരിക്കവെ	86
“കേവലമൊത്തവണ്ണനടന്നീടുകി- ലീവണ്ണമുള്ള ദോഷങ്ങളുകുപ്പെടും	87
ഇച്ചൊന്നതേതുംസഹിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ	
വെച്ചുതാനിനധികാരമറിഞ്ഞാലും	88
നീനികക്കൊത്തവണ്ണനടന്നീടുകിൽ	
നന്മമികൾക്കഭൂതൃനായ്നീടും	89
എങ്കിലിനിക്കൊത്തുചേതമതുകൊണ്ടു	
സങ്കടമെളോളമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും;	90
“കെരമുദിനാമമായുള്ള മഹോത്സവം	
ഭൂമിവേഗേന്ദ്രനായഭവാതിപ്പോൾ	91
എന്തുചെയ്യുകക്കീടവാണെന്നുള്ള-	
തന്മമില്ലപറഞ്ഞമതിയാവൂ”	92
വിഷ്ണുഗുപ്തൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടനേരം	
ഉണ്ണിച്ചുചൊന്നാൻവിനയവുംക്രൂരതെ;	93
“കെരമുദിനാമോത്സവാനുടക്കീടവാൻ	
കാമിച്ചതെന്തെന്നിനിക്കുമറിയണം”	94
“ആജ്ഞക്കേൾവരുത്തുമെന്നോത്തുത്തൊ-	
ന്നുതൊന്നിയായിതുകല്പിച്ചതുമിപ്പോൾ”	95
“ഞാനമതുതന്നെവായ്ക്കമിച്ചതുമെടോ	
മാനമേറിടുന്നചന്ദ്രഗുപ്തപ്രഭോ!	96
ഉരഴിയിലുള്ള റൂപന്മാരെനീനുടെ	
കീഴാക്കിവെച്ചതുമാരെന്തോന്നു?	97
ആരുമറിയാത്തതല്ലെടോനീനുടെ	
ധീരതയേറുംപ്രഭുത്വവുംപ്രൗഢിയും”	98
“അതുമെവദൃശ്യംഭവാനുമുണ്ടെങ്കിലോ	
ഭദ്രഭാർദ്ദീപ്രധാനജനതെയും	99
രാക്ഷസമാത്സ്യനെയുംകളഞ്ഞീടവാൻ	
തൃക്കുമായെന്തപരാധമവർക്കുമോ!”	100

“ഏകീഭവാദേകാദികാദികനമാണക്യനം ശങ്കകൃടാതെപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	101
വാർത്താബ്രഹ്മണാംഭിദ്രഭേനശപ-	
കാരകനായപുരുഷഭേതാഖ്യനം	102
മദ്യപാനംമെയ്യുമൺതായേററവും ഹൃദ്യമാരായുള്ള നാരിജനങ്ങളെ	103
കണ്ടെടുമെത്തിപ്പിടിപെടുപുൽകയും കണ്ടജനങ്ങളെക്കൊന്നുമടിക്കയും	104
നങ്ങൾക്കുവേണ്ടുംപ്രവൃത്തിയുംകൈവിട്ട തിങ്ങിനിറുത്തൊരുമാനമേങ്ങളും	105
ഈരവണ്ണമുള്ള ധിക്കാരങ്ങൾകണ്ടുഞാൻ ജീവിതംനീക്കിപ്പ്രവൃത്തിവിരോധിച്ചു;	106
കോപിച്ചുപോയാരവരുമതുക്കൊണ്ടു സേവിച്ചിതുചെല്ലാപുതുതരാജനെ.	107
രാജഭണ്ഡാരങ്ങൾവെച്ചുരക്ഷിക്കുന്ന രാജസേനൻതവസേവകനാമവൻ	108
ഭണ്ഡാരമാഷണംചെയ്തതന്നെചവി- നങ്ങായിതുധനമെന്നറിഞ്ഞീടനീ,	109
ഏല്പാവരുമറിഞ്ഞീടുന്നാനന്ദത്തു കുള്ള നാംതാനെന്നശങ്കമുഴുത്തവൻ	110
ഉൾക്കനംവിട്ടുപറപ്പെട്ടുപോയുടൻ നുകനാംമേല്ക്കനെമെല്ലന്നുസേവിച്ചതും;	111
പിന്നെബലഹ്വലധികാരത്തന്മാർക്കു മന്നവനീകൊടുത്തിടുന്നജീവിതം	112
ലോഭാമുഴുക്കയാൽപോരായ്ക്കുയന്നിട്ടു ലാഭമിതിലേററമുണ്ടെന്നുകണ്ടവർ	113
തിണ്ണാമലയകേതുക്കിതിനാഥനെ ചെന്നുസേവിച്ചാരവർകളുംഭൂപതേ!	114
പിന്നെയുംകേൾക്കുഗുരായണനാമവൻ മുന്നമെപർത്തസേവകനാകയാൽ	115

- തൽപ്പത്രനോടൊന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞു പോൽ
 'തപല്ലിതാവകുലമെന്തെന്നു വാണകൃൻ' 116
- ഈ തരം പറഞ്ഞു മലയാളേതെന്നു
 സതപരതന്നിടത്തിന്നു ചീടിനാൻ; 117
- ചന്ദനമൊസന്തുടക്കി മുളയ്ക്കു ചർക്കരക്കു
 നിന്ദന നെക്കുറിച്ചുണ്ടായ തുമുലം 118
- ദണ്ഡകപ്പെട്ടു മെന്തെന്നു ചൊല്ലിപ്പട്ടു
 കണ്ണനാമു ചെന്നവൻ മേൽപ്പട്ടണു സവിചാരി; 119
- 'എന്നു കേൾപ്പെന്നെക്കുറിച്ചു തുമിവൻ'
 എന്നു നിരൂപിച്ചു പർവതപുത്രൻ 120
- ഈ മൂന്നു സ്തോത്രമുള്ള നെന്തെന്നു കാക്കുയാൽ
 മേൽപ്പട്ടു ധീരൻ മറ്റൊരാളെ നെന്തെന്നു 121
- മന്ത്രിപ്രവരനാക്കിക്കൊണ്ടു നന്തരം
 സന്തോഷമുറക്കൊണ്ടു നിന്നു നിന്നിരിക്കാലും; 122
- മാനമറിഞ്ഞു ലോഹിതാക്ഷൻ തന്നെ
 മറ്റൊരു മറ്റൊരു വിജയവർമ്മാവിചാരി 123
- പുത്രപദത്തെ ചെന്നു പിടിച്ചു തുമുലം
 ഉത്തരവാദായ ബാലകന്മാരവർ 124
- വീട്ടിൽ പൊരുതിയില്ലാതെ പുറപ്പെട്ടു
 കണ്ഠപരമശ്വപ്പെട്ടു കരഞ്ഞവർ 125
- സങ്കടമെന്നോടറിയിച്ചു തുമുലം
 നിൻ കഴൽ കൂപ്പിച്ചു ബാലകന്മാരെ ഞാൻ 126
- അത്ഥമതാനു മവക്കു കൊടുത്തു
 മിത്തരം കൈമാറ്റി ചെന്നു വെച്ചു നന്തരം 127
- കിട്ടുമതിനെ സഹിയാത്തവരുടെ
 ധൃഷ്ടിയായുള്ള പിതാക്കളിരുവരും 128
- കണ്ഠപോൽ ചെന്നു സന്ധി വർത്തമാനം
 പണ്ടിതു മെയ്യാറില്ലെന്നറിഞ്ഞു വാ; 129
- ഇതുമവകുലപരായണമൊക്കു
 ധാത്രിപതെരിച്ചു കിട്ടുമെന്നു 130

- ഇത്തരമുള്ള ചണകാത്തമോഹതികേ-
 ട്തത്തരം ചാന്നാനവനോടുമെന്തെന്നും 131
- “കാരോജനങ്ങൾക്കുപരായമിങ്ങിനെ
 ഓരോതരത്തിലുണ്ടായ്തന്നിങ്ങിനെയും; 132
- വീര്യപുരുഷക്കിതുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
 കാശ്ചാമോഹാൽക്കളയാമൊമഹീസര! 133
- പെട്ടുകൊള്ളാതെകളഞ്ഞതെന്തിങ്ങിനെ
 പിശുതല്ലിപ്പൊന്നതെന്നുധരിച്ചാലും” 134
- എന്നതു കേട്ടുകേൾക്കിലെന്നും ചൊല്ലിനാൻ
 “ഇന്നതുതാനിവിനിക്കുടൊമനവ” 135
- മന്ദമാസംപൂണ്ടതുമേനമിങ്ങിനെ
 ചന്ദ്രപൂർണ്ണിതിനായകൻ ചൊല്ലിനാൻ; 136
- “കേരശലമില്ലായ്തൊന്നതങ്ങൾക്കുവേ?
 വാശിപിടിച്ചതൊഴിച്ചുകൂടായ്തൊ?” 137
- “നീതിക്കുകേരശലംപോരായ്തൊക്കുണ്ടല്ല
 ചാതുര്യമോടതും ചൊല്ലിത്തരുവൻ്റാൻ 138
- നാട്ടിൽപ്രജകൾക്കുരാജാവിനെക്കുറി-
 ചൊട്ടുമേരാഗമില്ലാതെവരുവിധേയ 139
- രണ്ടുപ്രകാരംപ്രതിവിധാനമുണ്ടു
 രണ്ടുംപറയാമനഗ്രഹംനിഗ്രഹം 140
- ഒറ്റഭടനുംപുരുഷനുംതാഴ്ന്നും
 ക്ഷുദ്രമതികളാമീടുകകൊണ്ടുടോ 141
- സപ്തവ്യസനങ്ങൾകൊണ്ടുപ്രമത്തരായ്
 ക്ഷിപ്താധികാരികളായുള്ളവർകളെ 142
- രണ്ടാമതുമതിന്നാക്കീടുകിൽപുന-
 തണ്ടാമതിനാലനേകമനസ്സങ്ങൾ 143
- ഹസ്തികലത്തെയുമശഗണത്തെയും
 പൃഥ്വിപതെയുമിച്ഛീടുമറികനീ; 144
- ഏവമനഗ്രഹമാകുന്നിതുമെടൊ
 കേവലംഭോഷമല്ലാതെയില്ലതുമെ, 145

എങ്കിലൊക്കേറുകുമഹീ പതെ! പിന്നെയും	
'ഡികാരതാഖ്യൻ' ബഹുപ്രകാരനനിവർ	146
എത്രയുംലുബ്ധപ്രകൃതികളാകുമായ്	
ധാത്രിയെത്തന്നെ കൊടുത്തുവെന്നാകിലും	147
പ്രീതിവരാതവയെക്കുടി നെട്ടുപതെ!	
ചേതസിചാർത്താലനഗ്രഹമനേകന?	148
രാജസേനൻമാഗ്രഹായണനാപിന്നെ	
രാജധനപ്രാണനാശഭയത്തിനാൽ	149
ഏറ്റവുംവശപ്പെട്ടവയെക്കുടി നെ	
മറ്റുമനഗ്രഹമനേകനസംബ്രതം?	150
ലോഹിതാക്ഷാഖ്യൻവിജയവർമ്മാഖ്യനും	
സാമന്തകാരികളാകകൊണ്ടല്ലയൊ	151
പുത്രരോടേറ്റാമരുത്തവയെക്കുടി നെ?	
ധാത്രിശനേകനതിപ്പോളനഗ്രഹം;	152
രണ്ടുപക്ഷംതാൻപറഞ്ഞതിൽമുന്നതി-	
ലുണ്ടെന്നിരൂപിച്ചുകണ്ടാലവകാശം?	154
പിന്നെപ്പറഞ്ഞപക്ഷത്തിന്നവൈഷമ്യ-	
മെണ്ണരുതാതോളമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	154
നന്ദരാജാനിനക്കിന്നുലഭിക്കായ്	
നന്നായിണക്കീലനാട്ടിലുളളാരെല്ലാം	155
എന്നുവരുമ്പോൾ "പ്രധാനജനങ്ങൾക്കു	
ഭണ്ഡമകപ്പെട്ടുപോ" ലെന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ	156
വിശ്വാസമില്ലാതെയൊമ്പ്രജകൾക്കിഹ	
വിരോധകവീര! മഹീപതെ! നിസ്തരം;	157
എന്നതുകൊണ്ടിഹനിഗ്രഹാനഗ്രഹം	
മന്നവ! രണ്ടിനുംമോളമുണ്ടെന്ന്	158
പവ്തപുത്രൻമലയകേതുപ്രഭു	
ഗർവ്വീതനായ്നമുക്കുള്ള ജനത്തെയും	159
രാക്ഷസമാത്മനെയുമവന്തന്നെ	
പക്ഷത്തിലാക്കിവെച്ചുദരവുകൾ	160

ശ്ലേച്ഛൻപെരുമ്പടയോട്ടമൊരുമിച്ച് വാല്മുഖീഭേഷമകത്തുവെക്കിടയാൽ	161
യുദ്ധത്തിനായൊരുമ്പട്ടവൻനമോടു ബദ്ധോരോഷത്തോടിരിക്കുംശാന്തരെ	162
ഉത്സവത്തിന്നൊരുപെട്ടതെന്തിന്നുനീ- യുത്സാഹമുണ്ടെങ്കിലൊന്നിഹവേണ്ടതും	163
അസ്രശസ്ത്രാഭ്യാസവുമെചെയ്തനിത്യവും ധാത്രിശവെണമിൽ, കോട്ട, കിടങ്ങുകൾ,	164
നന്നായുറപ്പിച്ചശത്രുപരംവിധൗ നിന്നുകൊൾവാൻകരുതീടുകമാനസ;	165
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻ ചന്ദ്രമഹോത്സവം ചന്ദ്രതുഷ്പാവനീനാഥ! വിവരിക്കുന്നേൻ"	166
പാദവമേറുന്നകൌടില്യഭൂസരൻ കേട്ടരീതിവരംപറഞ്ഞുമാനന്തരം	167
മെഴയ്ക്കനായുള്ള നരവംശത്രേയനും അയ്യന്തോടിക്കിനെചാത്തുകൊല്ലീടിനാൻ;	168
"ബന്ധുപാത്രമുണ്ടെപ്പറ്റുതപുതന എന്തു മുഖമേവാൻമുറക്കുവുണ്ടതത്?"	169
"എങ്കിലോകേൾക്കനീ ചന്ദ്രതുഷ്പവരോ! ശങ്കകൂടാതെപറയാമതുമെന്തോ!	170
പറ്റുതപുതനിവിടേയിരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വപ്രതിശ്രുതമായുള്ള രാജ്യത്തിൽ	171
പാരിപകത്തുകൊടുക്കയാവേണ്ടതും ചേതസിപാതാൽവധിക്കയാവേണ്ടതും	172
കൊന്നാലവനുടതൊരുതന്നെക്കൊന്നതും നിണ്ണയംനാമെന്നുചൊല്ലുമല്ലാവരും	173
നൂനമതിനാൽകൃതശ്ലക്കെന്നുള്ളൊരു നാനാമനീഭൂതകുടുംബമുണ്ടെന്തോ	174
നാടിഹപാരിപകത്തുകൊടുക്കിലും കേടതിനുണ്ടെന്നറിയുമാപതെ!	175

കീറി മാംഘവൃത്താഭരണകൊന്നതിൽ നൂനംകൃതല്ലതമഃത്രംഫലമെന്തോ!	176
ഇല്ലാത്തതൊക്കെനിരൂപിച്ചുകണ്ടുഞാൻ ശ്ലേഷസുതകന്ദളവാണവകാശം;	177
“മന്ത്രിപ്രവരന്മാരാക്ഷസൻതന്നുടെ അന്തർഗതത്തിൽവാഴ്ത്തശാന്തരെ	178
എന്തൊന്നുകണ്ടിട്ടുപേക്കി പൂതുമെന്ന് ചിന്തിച്ചതോന്നീലിനിക്കെ”നമെന്തെന്തും;	179
“ഓലാമതുംനൂപംശൃംഗം, നീകേളെടൊ! വല്ലായ്ക്കു കഴ്ത്തുന്നമുൻ ത്രിമാക്ഷസൻ	180
ഉള്ളിൽകിടന്നാലവനിഹനമെന്തും വല്ലവകാരവാരകൊല്ലമറിഞ്ഞാലും	181
മുരയകുറിക്കളഞ്ഞാൽപറഞ്ഞിട- ന്നാരനെയുംപെന്തസേവിച്ചുകാണ്ടവൻ	182
കാട്ടുന്നതുതട്ടുതീർവാണേതുമെ വാട്ടമില്ലെന്നങ്ങർകമഹീപതെ!”	183
“എതിലൊന്നായ്ക്കുപായംപ്രദയാഗിച്ചു സങ്കടംകൂടാതെരാക്ഷസമാത്മനെ	184
മുരയകുറിക്കളഞ്ഞതിനെന്തൊന്നു നേരെപറക്ക”നഓലാലിനാൻമെന്തെന്തും	185
“എന്തറിഞ്ഞുദവാണേറുമുപായമേ- ളന്തരംകൂടാതെമൊയ്ക്കമാത്യേന്ദ്രനെ	186
ഉള്ളിൽതറച്ചിളകാതെകിടക്കുന്ന ശബ്ദംപറിച്ചുകളയുന്നതുപോലെ	187
തള്ളിക്കളഞ്ഞതറിഞ്ഞീലൊരാളോ- നല്ലെന്നുശോഭനവാക്കെന്തൊരുവിളം!”	188
“അത്രയൊഴുപ്പുമുണ്ടെങ്കിലുംദവാണേന്തു വിളമേപൊയ്ക്കുപാക്കാക്കിവക്കാത്തതും?”	189
“വിളമില്ലാലതിന്നുണ്ടൊരൊപെരു- മുറക്കുമതെന്നുനമന്ത്രികളോതമൻ	190

പ്രാണൻകളയുമതല്പാസ്തിൽനിന്നുടേ	
ചേണാൻവൻപടകൊന്നുമുടിമുടി	191
രണ്ടുപ്രകാരമെന്നാകിലുടാകാ	
കണ്ടുകളഞ്ഞുതൊന്നെറിഞ്ഞീടുനീ	192
ഏറ്റുമുതിച്ചുവെന്നാകിലതിനൊരു	
കറംഗുണത്തന്നെല്ലാമന്ത്രിസന്തമൻ	193
കാട്ടിൽകിടക്കുന്നകാട്ടാനയെപ്പോലെ	
വീട്ടിൽവെത്തുവാൻയത്നവുംചെയ്തീ	194
ആയുസ്സുപറഞ്ഞാൽമടക്കുവാനാളല്ല	
കായ്മറിയുന്നവർകളിൽവെച്ചുമൊ	195
രാക്ഷസമാത്മനാടൊത്തവരാജമി-	
ല്ലിക്കിതിതന്നിലതിനില്ലാശംശം	196
“ഒക്കുമൊക്കുമെടൊരാക്ഷസമാത്മന-	
ങ്ങിക്കാലമെന്നൊന്നതിശയമാമതും?”	197
“ഏതുമറിഞ്ഞതില്ലെങ്കിൽവോരുത്തൻ	
ഭൂതധാതൃഭവ!ചൊല്ലിത്തരാമിപ്പോൾ	198
നന്ദനപതികൾനിത്യമാണ്ണാഴ്ന്ന	
മന്ദിരമിടമുദാദിച്ഛോരനന്തരം	199
തന്നിൽനിന്നമുകാലംനിജവാസിതം	
നന്നായിവന്നിതെവിപ്പാമനവിമ	200
കല്പിതംസാധിപ്പതിനറിയാതെന്നാം	
കല്പാന്തവുംവവിമുടിടുകയോഗ്യമൊ?	201
വാണാനതുശുഭ,മേറുപ്രജകൾക്കു	
കാണാതെയായ്നന്നമ്മിലനരാഗം”	202
ഭൂസുരനാകിയചാണക്യനുമതി-	
ഭാസുരമായതിനത്തരംചൊല്ലിനാൻ	203
“രാഗംപ്രജകളിലേറിച്ചമകയു-	
മേകത്രവാസംവളരക്കഴിക്കയും	204
നന്ദനപതിയെശ്ശുറുള്ളവർകൾക്കു	
നിന്ദകുടാരെവരികയുപ്രപതെ	205

അന്ധപുരുഷന്റെ അടങ്കലുംനിജ-	
ബുദ്ധിവിജ്ഞാന്റെ ഉടൽച്ചമകയും	206
കുറച്ചു ബന്ധുക്കളെയുണ്ടാകയും-	
മേറുന്നകേൾവ്വപരിലുണ്ടാകയും	207
ഇത്തരമുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമുണ്ടാകും	
വിത്തമുറപ്പിച്ചിവിടെവസിച്ചതും;	208
മാക്കുസാഹസ്യംതന്നെജ്ജിലുണ്ടാണു	
സാക്ഷാൽകിടന്നമുറകുസന്തതം	209
നന്ദനാഹാരമൊക്കെവധിച്ചിച്ച	
ചന്ദ്രനാലുപ്രഭാതംനിന്നൊന്നൊന്നാൽ	210
ഭൂമിപ്പുറംനാണാഴിച്ചതുപോലെ	
കാമിച്ചിരിക്കുന്നപുതുപുതുനെ	211
വാഴിച്ചിരിക്കുന്നവെക്കെക്കൊല്ല	
മോഷ്ടപമേറുന്നരാക്ഷസൻകുളുവൻ	212
നന്ദനക്കൊന്നതുംനിന്നൊന്നാഴിച്ചതും	
പട്ടാണമൊല്ലുനീമറന്നതായതും	213
ഭയംനാശാക്ഷസൻനോക്കിയിരിക്കവെ	
ധൂഷനായ്ചൊല്ലോരവസ്ഥകളൊന്നമെ	214
തൊന്നല്ലൊന്നൊല്ലമത്സരംകൈവിട്ട	
മാനംമുഴുത്തൊരുമെഴുതുമഹീപതെ!"	215
"ദൈവമത്രെനവനന്ദനപന്മാരെ	
ഇവവണ്ണമാക്കിച്ചമച്ചതറിഞ്ഞാലും	216
ആയുരനന്ദമേളാരഹംഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ	
മെഴുതുന്നതല്ലതിനിക്കണ്ടതോസന്ദ"	217
"ദൈവംപ്രമാണീകരിക്കുന്നവർകളെ	
മേവലംമുറമെന്നുള്ളതറികുന്ന്"	218
"മുറമല്ലാതവർവന്യപറയുമൊ	
പ്രൗഢമിഷയക്കൊട്ടുമൊവിപ്രകുലപതെ!"	219
ഇത്തരംവാക്കുകൾകേട്ടുമാണകൃന്ദം	
ചിത്തത്തിലേററംവളർന്നുകോപവും	220

ഗാത്രംവിറച്ചുകണ്ഠാമുഖത്തിക്കൊണ്ടു	
ധാതൃശരണോടുപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	221
“പോരുമെന്നോടനീയിത്തരംചൊന്നതു	
മേറപ്പറഞ്ഞുപാകാതെദൂരാത്മാവെ	222
ഭൂതൃണാമന്നേപോലേനീപലതരം	
ഉത്തരംചൊന്നതുപോരുംജളപ്രഭോ	223
സത്യംവൃഷചനല്ലോനീനിരൂപിക്കി-	
ലുത്തമനായുള്ള ഭൂസുരൻത്താനെടോ	224
മന്നവരാംവനന്ദവധംകൊണ്ടു	
മന്ദമടങ്ങുന്നമത്സ്യമനനെ	225
ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയാചാശൂനിനക്കിന്ന	
നിശ്ചയംനാരോദവിഷംജളപ്രഭോ	226
എന്നിത്വലിയൻരാക്ഷസനെനൊന്ന	
നിന്നജ്ജീവിക്കുകിലേതുതേവകാതെ	227
വാളിതാവെക്കുകൊടുക്കുനീരാക്കുസ-	
ന്നാളല്ലത്താനിത്തരങ്ങൾക്കറിഞ്ഞാലും”	228
എന്നുപറഞ്ഞതഥവാളുചെറിഞ്ഞാശൂ	
തിണ്ണമെഴുന്നോറ ചാഞ്ഞുഭൂസുരൻ	229
മന്നാനോടൊന്നുമെറിഞ്ഞാതെനൊക്കാതെ	
തന്നിടപ്രകീർത്തിച്ചിനെവിന്തിച്ചാൻ	230
“രാക്ഷസനിപ്രഭോരാഗങ്ങളുല്പേതമെ	
സുഷ്ണതരമായറിഞ്ഞവനൊക്കവെ	231
മാണക്യനോടുവിപരീതമാക്കിത്താൻ	
താനമിച്ചുനമുപ്പാവനിന്നാഥനെ	232
ഇപ്പോൾജയിക്കുന്നതുണ്ടെന്നറച്ചവൻ. 1	
കേൾപ്പാടുമെഴുംപ്രമോദഗങ്ങളൊക്കവെ	233
നിഷ്ഠലമാസ്ത്വമെന്നതുമല്ലെടോ	
തൽഫലംനീതാനന്ദവിഷംഗ്രഹം”	234
ഇത്തരമോരോന്നുവിന്തിച്ചുതന്നുടെ	
പത്തനത്തിങ്കൽചാണീടിനാൻവിപ്രനും	235

കാപിമുപോയോരുഭവനക്കുറുപ്പു താപകലൻചിന്തിച്ചിതു മെഴുത്തും	236
"ആയുർനന്നേന്നോടുകൂടിച്ചതു മിഥ കായ്മായ് തന്നെ വന്നതോരവെമേ!	237
കോപിച്ചുവെന്നിരൂപിച്ചുകാണുമേ ഭാവിച്ചതല്ലെന്നതോന്നുമാനസ	238
വല്ലഭമെഴുത്തുപറഞ്ഞതുകേട്ടിട്ടു വല്ലഭവന്നാൽപൊറുക്കുന്നതേയുള്ളു"	239
ഇതൊന്നിരൂപിച്ചു വന്നുപോകുന്നതു ഭൃത്യനോടിക്കിന്നെ പാർത്തു മാലിടിനാൻ	240
"ആയുർമാണക്യനധികാരമൊക്കെ ഭവരവശാൽ വച്ചുപായി" തെന്നിക്കിന്ന	241
നാട്ടിൽ പ്രജകളോടൊക്കെപ്പറഞ്ഞു ഭട്ടമവൈകുന്നതെന്നു മാലിടിനാൻ	242
എല്ലാവരും മറിഞ്ഞതൊരുമക്കാലം മെല്ലാവരും മരുമോളം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു	243
"വെച്ചുപോൽ സർവ്വാധികാരം വന്നുകൊണ്ട് സ്വപ്നാസ്തമിതനായിതു മെഴുത്തും"	244
എന്നിങ്ങിനെ പലതും പറഞ്ഞിടീനാ രൊന്നു മറിഞ്ഞിലതൊരുമൊരുമയും	245
മെഴുത്തും പിന്നെയും തന്നെ ചിന്തിച്ചു ലെയ്യുമാറ്റി വിശ്വനാഥനുകാലം	246
ഏതു മരുതിനിന്നെ പൊൽവാതിനിക്കെന്നു മാത്രം മാറ്റമൊന്നാകുമിളകുക	247
പാലം മധുരം തളിഞ്ഞു നന്നാകും പാൽമൊഴിയാതെ മരുമിന്നാകും	248

ആറാം പാദം

വരികരികിൽനിത്യതശാരികക പറകശേഷമാകുമകളൊക്കെയെ	1
വരുത്തരിയവിൽപൊരിവരുത്തേളും കറുപ്പാലതിൽകഴിച്ചുസാരം	2
ചെളുത്തവെല്ലുവെപ്പാടിച്ചതിലിട്ടു- ജിളക്കിമളിച്ചുനിനക്കുതൊന്തരാ	3
മളിച്ചുരിയാതെളുളിച്ചിളമധു കടിച്ചുദാഹവമിളച്ചുചൊല്ലെഴുതാ	4
വിചിത്രമെത്രയെന്നിച്ചുകാഞ്ഞിവി- ച്ചരിത്രമെന്നതെപറയാവുദൃഢം	5
അതിപ്രവരനാംമലയകേതുവും മതിപ്രയോഗമുള്ള മാതൃനുംപിന്നെ	6
പ്രവൃത്താഗമാന്റിരുവതുകൂടി പ്രവൃത്തിച്ചതെന്തെന്നുരചെയ്തിടനി	7
അതുകൂട്ടകിളിത്തരുണിയുമതി- മധുരമാരുതനംതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാൾ:-	8
കഴിഞ്ഞുകാകമാവിഷമിമേച്ചുററു- കൊഴിഞ്ഞുതാനെന്നതരികയുപേയം	9
ഉരമെല്ലുപ്രപന്നിപെരുതെന്നാരിവു- മൊരാളൊന്നുകഥാകഴിവോളംനേരം	10
പറകെന്തെന്നുവെച്ചുവസിസാമന്തം കുറയുമെങ്കിലുംതെളിഞ്ഞുകേട്ടുപോ	11
മലയകേതുവാംഗുപതിവീടനെ പലകാലംസേവിച്ചുമാതൃരാക്ഷസൻ	12
ഇരിക്കുകാലത്തുജ്ഞാരുടെ കുണ്ഡലത്തുവെട്ടുകൊണ്ടിടുകയും	13

അഭിമതതേനിക്കധികമുള്ളൊരു	
കൃപണനെയുംകണ്ടതിമോഹംപൂണ്ടാൻ;	14
അവരിൽവെച്ചുഭാഗ്യമായണൻമുന-	
മവനിനാഥനാമലയകേതുതാൻ	15
ഇരിക്കുംമന്ദിരമകംപുഷ്പസുപ-	
വരനെക്കണ്ടവനവസ്ഥകളെല്ലാം	16
അറിയിച്ചീടിനാനതുകാലംമന്ത്രി	
വരനാക്കീടിനാനവനെയുംമൃച്ഛൻ	17
പടക്കനാഥനാംശിഖരസേനനെ	
പടുത്തമുള്ളൊരുദ്രഭാഭികൾ	18
തിരഞ്ഞുകണ്ടവരവനോടുശ്രുതി	
വിരിഞ്ഞുപ്രപതിവരനെക്കണ്ടതെ;	19
കടിലനായുള്ള ചണകപുത്രനോ-	
ടിടഞ്ഞുപോന്നതുമറിയിച്ചീടിനാൻ;	20
അതിനപദ്യതസുതനവർകളെ	
യതിനായിട്ടധിപതികളാക്കിനാൻ	21
അതുകാലംമൃച്ഛതനയനോടവ-	
രതിഗ്രവമായൊന്നരചെയ്തീടിനാൻ	22
“ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുണ്ടായും	
അഖിലനാഥനാംഭവാനെക്കണ്ടതി-	23
ന്നോരുവസ്തുവുണ്ടെന്നറികൂറുപതെ	
പറഞ്ഞറിയിക്കാമതുമിഹത്തെങ്ങും;	24
അപസചിവനാമരാജരാജസൻ	
അവനിനാഥനായ്മരുവുംമെരുവുംനാ-	25
ടൊരുമിച്ചീടുവാൻവസരമിപ്പോൾ	
കരുണിപ്പാക്കുന്നു;ചതിക്കുംരാജസൻ,	26
അതുമുലമരാജ്യംകനെകൂടാതെ	
ചതിക്കുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടുണ്ടെങ്ങും	27
ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുവനി-	
ട്ടുഖിലനാഥനാംഭവാനെക്കണ്ടതും”	28

അവർകളിങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുകേട്ടി-	
ട്ടവനിനാഥനാമഖയകേതുവും	29
തന്നോളായണനേയും വിളി-	
ച്ചതു സമസ്തവുമറിയിച്ചിടീനാൻ;	30
അരിയോൽഭാഗായണനന്നേരം	
പെരികെ മോടംപുണ്ടാരെ വയ്ക്കീടിനാൻ;	31
“കൃപഗുപതിക്കു വളർത്തിനായി	
ഗുപതിയെ സ്തോത്രം പെരികെ യുടേ ജ്ഞാനേ	32
കപടം കൈവിട്ടാശ്രയിച്ചു വന്നവർ	
ഗുപതിയാമേന! ഭവാനെക്കണ്ടതും”	33
അതുകേട്ടു നവരനും ചൊല്ലിനാൻ	
“ചതിവെടിഞ്ഞു ജ്ഞാനമാത്രനെപ്പോലെ	34
പെരികെ സ്തോത്രമുള്ളവർകളാരുമി-	
ലോണിയിലില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുമെടൊ”	35
മിരിച്ചു ഭാഗായണനുമന്നേര-	
മിരിക്കും മേലൂന്നോടുകൂടെ വയ്ക്കീടിനാൻ	36
“അതിനേ തുമൊരു വികല്പമില്ലത്താ-	
നതുകൊണ്ടല്ലെടൊ പറഞ്ഞതുമിപ്പോൾ	37
ചണകപുത്രനോ മോശ്യനേററും	
പിണക്കമാകുന്നു ധിക്കമാനസെ	38
പിണക്കമില്ല വരുമുപനേക്കറി-	
ച്ചിണക്കമീ പഴിനിനയ്ക്കുണ്ടല്ലൊ	39
കുടിലവിത്തനാം ചണകപുത്രന്റെ	
കുടുംബമുള്ളൊട്ടും പൊരുത്തമെന്തെന്തൻ	40
അധികാരം കാപി ചൊഴിപ്പിച്ചിടുകി-	
ലതിനാണെന്നാമോശ്യരാക്ഷസൻ	41
മരിച്ചു നന്മനെക്കറി മുക്കേതികൊ-	
ണ്ടു ചീട്ടാരുന്റെ മനസ്സിലിങ്ങിനെ:—	42
“നിനച്ചുകാക്കിലിഗുപത മെന്തെന്തെ	
മറി ചുരുനന്മകുലത്തിൽനിന്നും	43

നിനച്ചിതുവഴിയുറച്ചുരാജാസൻ	
മനക്കുരുത്തേറുമരിയമെഴുതനെ	44
ചെരുത്തമനുരംകളുണ്ടുകണ്ടുട-	
നിരിക്കമിളൊരുവികല്പമേതുമെ	45
അവർകളെക്കുറിച്ചുതന്നേരംഭവാ-	
നവിശ്വാസംപരുമതുകണ്ടിട്ടെല്ലൊ	46
മികവേറുംഭദ്രപ്രഭൃതികൾ	
ശിഖരസേനമാശ്രയിച്ചുവന്നതും!	47
സമിവനായഭീരുവായണൻതന്റെ	
വചനംകേട്ടുപറ്റുതപുതൻചൊന്നാൻ	48
“പരമാർത്ഥംസഖെപറഞ്ഞതൊക്കെയ	
നിരന്നിതുവിന്റെവചനമേററും	49
ചണകജിൻതന്റെകടുമകൊണ്ടൊരോ	
ജനങ്ങൾമെഴുതനെവെടിഞ്ഞുപോയെ	50
നമുക്കിതുകാലംപടകൊണ്ടുചെയ്നി-	
ട്ടമർക്കണംമെഴുതുവണകജാമാരെ	51
മമതാതൻതന്നെക്കുറിച്ചിനിക്കൊരു	
മമതയില്ലെഴുപറയുന്നതും	52
കഴിഞ്ഞുപത്തുമാസവുമെന്റെയച്ഛൻ	
കഴിഞ്ഞുതുമതലറികെക്കൊസഖെ!	53
ചരിച്ചതാതനെക്കലമൊയ്ക്കുമുഖം	
പ്രതിജ്ഞയുംകോപിച്ചിറങ്ങുമൊയ്ക്കുമാൻ	54
പിതൃഹന്താവിനെകലമൊയ്ക്കാരെത്താൻ	
പിതൃഹിതചെയ്തുന്നതുമില്ലതുമെ	55
കരുണനായക്കാൻപ്രതിജ്ഞയുമൊയ്ക്ക	
പൊറുക്കുന്നതെന്റെബലമകയതെന്ന	56
മറുത്തുകിട്ടേവധിച്ചുവൈകാതെ	
മരിച്ചതാതന്റെജീവശ്രിയചെയ്താൻ	57
എത്രത്തുപാർചെയ്തുമരിപ്പനല്ലാതിൽ	
വിധിച്ചതൊക്കെയവരുമെക്കൊസഖെ!	58

അതിനമാത്യുക്തൻറകരുത്തുണ്ടെന്നാകി- വിതുകാലഃപുനരളുപ്തമുണ്ടെടോ	59
ശിഷ്യിവേദനകചന്ദ്രാക്ഷസൻ പവേശപ്പെട്ടുകിടന്നിതിപ്പോൾ,	60
അതുകൊണ്ടുമന്ത്രിപ്രവരനെക്കാണ് അധികമായിപ്പോളഴിവനുഞാൻ	61
പുറപ്പെട്ടുകനാമതിനവൈകാതെ പരക്കുവഴനാമിവരുമതി"	62
പലതരമിതരംപറഞ്ഞുഴറേറീടെ- മയതകേതുഭാഗുരായണനായ്	63
പുറപ്പെട്ടുചെന്നുമാത്യൻവാഴ്ന്ന പുരതിനചെന്നുടുത്തുനേരം	64
വസുസമനായുള്ള മാത്യരാക്ഷസൻ കസുമമന്ത്രിതെരിലെവിശേഷങ്ങൾ	65
അറിവതിന്നതാൻപറഞ്ഞയച്ചൊരു- കരകേതനാലപഥികൻവേഷമായ്	66
പരമാർത്ഥമല്ലാമറിഞ്ഞുവന്നടൻ തിരേമുമന്ത്രിപ്രവരനെക്കുഞ്ചാൻ	67
പുരംപ്രവീഷ്ണാമവനെക്കുഞ്ചഥ ചിരിച്ചുമാത്യനമിവണ്ണചൊല്ലിനാൻ	68
"പെരികനെന്നോവരികരികിൽതീ- പറകമെഴുതൻറചരിതമൊക്കവെ"	69
മെന്യുമാംവണ്ണംപറവതിനപ്പോൾ മെന്തപമുള്ള രാക്ഷസൻനിനച്ചുള്ളിൽ	70
ശകടോസനോടി"വന്ദേയുകൊണ്ടി- ങ്ങകത്തുപോരികെ"ന്നുരചെയ്തിടീനാൻ.	71
അഥശകടനംകരകേന്താന- മതിതന്നായമുടയമന്ത്രിയും	72
അകത്തുപുക്കുനടച്ചുവാതിലു- മകംതെളിഞ്ഞുടനിന്നാരോവരം	73

മലയകേതുവംസ ചിവ്നംകൂടി	
ചിലകാൽക്കുനിനച്ചമാതൃനെകാണാൻ.	74
പുരാപുക്കുനേരമറയിലെന്നുകേ-	
ട്ടിനു ചരകൂടെയവിടെച്ചല്ലുമ്പോൾ	75
അറവാതിൽനന്നായ മച്ചകണ്ടപ്പോ-	
ളിറപാത്തുനിന്നുവെക്കുമെന്നു	76
കരുതുകകരകേനാടുമന്ത്രി	
പതുക്കെച്ചൊരിച്ചതുടങ്ങിയെന്നു.	77
“കരകേനീയസ്സനകവശനെ	
യരിച്ചുത്തുകൽപുനരുണ്ടൊക്കട്ടെ?”	78
അതുകൂട്ടുകരകേനുംചൊല്ലിനാൻ.	
“മതിമാനാമവനേയ്ക്കുണ്ടെന്നു”	79
മലയകേതുവുമരുതുകൂട്ടാമോ	
കലനംകോളായണനോടു ചൊന്നാൻ	80
“അറികനീപുണ്യപുരവൃത്താനു-	
ളരിച്ചിക്കുന്നതുമൊരുവൻമന്ത്രിയെ	81
രഹ സുമാരൊരു ചലനംചൊല്ലുമ്പോൾ	
ബഹുതപവുമാക്കീടരുതല്ലൊപാത്മാൽ	82
ഇറപാത്തുകേട്ടാലറിയാമെന്നല്ല-	
മ്മറവുകളെന്തയരിക്കുകൊസരവെ”	83
“പരമാർത്ഥതന്നെ പറഞ്ഞതുവോ-	
നറിയാമൊക്കെ”യെന്നുവന്നുചൊല്ലിനാൻ	84
അതിവിശേഷനാകരകേന്തെന്നാ-	
ടത്തുനരമന്ത്രിപ്രചരണം ചൊന്നാൻ	85
“മനക്കരുത്തരുകരകേയിപ്പോൾ	
നിനച്ചുകാരിയൊഫലിച്ചിതൊപാത്മാൽ?”	86
“ഫലിച്ചിത്തറവുതവനയത്തിന്നു	
വലിപ്പമുണ്ടെന്നുയരിക്കുമെന്നു”	87
അതുകൂട്ടുപറവതകുപുത്രനും	
അതിഗുണമുള്ള സഖിയോടൊതിന്നാൻ.	88

“നിനച്ചുകാൽമെന്നിതാപരയുന്ത ഇനിക്കുതന്നെത്തിരിയുന്നില്ലേടോ”	89
“സുപതികൾമുട്ടുമെകടത്തുമേ കുപമന്ത്രികൾചരിതമെങ്കിനെ	90
അറിയുന്നപുനരിനിയുംപ്രാജ്ഞാ- ളറിയാപേക്ഷ”യെന്നരചെയ്തിടിനാൻ	91
അകത്തിരുന്നപ്പോളമാത്രരാക്ഷസൻ അകക്കുത്തനേററതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാൻ	92
“പരകവിസ്തരിച്ചുവിലവുമെടോ” “പരകാമേജി”യെന്നവനരചൊല്ലിനാൻ	93
“തവനിതോഗത്താലഗതിവേണ്ടപൂ- ങ്ങിവിട്ടുപുഷ്പപരികലചെന്നൊൻ	94
സ്തവകലശനോടഖിലവുണവ മനസിവിന്തിതമുരചെയ്തിടിനേൻ	95
ചണകുപത്രംനാടവനിശൻമെത്തുൻ പിണങ്ങുന്നേരമപ്പഴുതറിഞ്ഞുനീ	96
ധരണീശൻതന്നസ്തുതിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞുമന്ത്രിയെന്നരചെയ്തിടിനേൻ	97
അതിനേതുമൊരുകവിനിക്കില്ല- ന്നതിവിശ്വഭഗവാനരചൊല്ലിനാൻ	98
അനന്തരമെത്തുൻപ്രജകളെയെല്ലാ മുനംകേട്ടുനന്ദിധനചിന്തയാ	99
നിജസ്വാധേനകണ്ടവർസന്തോഷം വരേണമെന്നെന്നിനച്ചുകണ്ടുള്ളിൽ	100
പുരക്കളക്കവെയലംകുരിപ്പിച്ചി- ട്ടൊരുചന്ദ്രോത്സവംതെളിഞ്ഞുകല്പിച്ചാൻ	101
അതിനാലാനന്ദംകലൻമോക്ഷം അതിനൊരുദ്യോഗംവളർന്നതരം”	102
അതുകേട്ടുകണ്ണിപ്പറന്നവെളുത്ത- ടയികത്താപേനപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	103

“മെത്രാപ്പനത്തൻ ധരണിക്കിന്നൊരു കമലോന്മുഖനെന്നു സന്നിടൻ	104
ഗുണഗണങ്ങൾക്കു സത്യതയൊഴിവാൻ മണികലശനം നോക്കുന്നതൊക്കെ	105
നിറക്കുമോ ചന്ദ്രമഹോത്സവമിപ്പോൾ മറക്കുമോ മെത്രാപ്പനത്തനോ	106
പലതരമിതരം പരത്തമാത്രം - മേറിപ്പിന്നിതു പെരുത്തമുഖത്താൽ	107
കരകേന്ദ്രം നാശം കടന്നുകൂടി പരവശം കണ്ടു പിടിച്ചു മാത്രനെ	108
നിവർത്തിനാൻ വെള്ളം തളിച്ചു താപത്തിൻ നിവൃത്തിയുമൊടു വരുത്തി നാരായണ	109
കരകേന്ദ്രം നോക്കുന്നതൊക്കെ “പറക്കേണ്ട” മെന്നു ചൊല്ലിയിടീനാൻ	110
അതുകേട്ടു ചെന്നാണവൻ “മെങ്കിലൊ വതിയേറ്റീടുന്ന ചണകനന്ദൻ	111
മുക്കിനാൻ ചന്ദ്രമഹോത്സവം പിന്നെ കുപ്പമെങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൂടുന്നു?	112
അതുകേട്ടു മെയ്യൻ ചണകപുത്രനോ - ഒരിക്കലിതനായുര ചൊല്ലുന്നേരം	113
സ്നാനകലശനപ്പൊഴുതുമെയ്യന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾക്കു സത്യതയൊഴിവാൻ	114
നോക്കുന്നതൊക്കെ നോക്കുന്നതൊക്കെ കുപ്പമെങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൂടുന്നു?	115
അധികാരത്തിങ്കലെന്നാഴിപ്പിച്ചാൻ തവ മതിഗുണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു തന്നെ	116
പറഞ്ഞു വാരമെൻറവ ചെന്നുകേട്ടു നിറഞ്ഞു താനും നാമുണ്ടു വാക്കു സൻ	117
പറഞ്ഞു “നെന്നു കേട്ടു നകലശന്റെ വിരുന്നുകൂട്ടെന്തൊരു വിരുന്നിപ്പോൾ	118

പെരികനകന്നല്ലോസ്സനകമശേൻറ വിരഞ്ഞരേഭേത്തമുളപ്പിച്ചുവാറും	119
ശിത്തുക്കുളംനിജകളികളിൽചെന്നാൽ നശിപ്പിച്ചാലതുസഹിക്കയില്ലവർ	120
നരപരനല്ലൊപുനരാജത്തേഗം പൊറുത്തുപാർക്കുന്നമനസിസന്തതം"	121
പലതരമവർപറഞ്ഞതുകേട്ടു മലയകേതുവുമുചെയ്തീടിനാൻ	122
"തൂണത്തോളമുണ്ടാണിനീകേട്ടില്ലേ തൂണപ്രശംസയെചെയ്തമാത്രമേറമെയ്യൻ	123
ചണകപുത്രനെയാഴിച്ചതോർത്തോറും ഇണക്കമുണ്ടെന്നധരിക്കേടോസഭേ"	124
"തൂണപ്രശംസകൊണ്ടറിയാണമെന്ന് ചണകപുത്രനെയാഴിച്ചതോർത്തോറും	125
ഇതില്ലമെന്നൊന്നറിവതിനെന്ന് മതിമാൻഭാഗ്യമായെന്നുംചൊല്ലിനാൻ	126
പുനരപികരഭകനോടുമന്ത്രി വിനയമുറക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ	127
"നരപതിപാണകൃഷ്ണാടുകോപിപ്പാൻ നിറമേറുംചന്ദ്രമഹോത്സവത്തിന്റെ	128
മുടക്കുംചെയ്തതിലൊടുങ്ങിയൊരും കുടപ്പുടംതാനമിനിയുംകേട്ടിതൊ!"	129
അതുകേട്ടുചൊന്നാൻമലയകേതുവും മതിമാനായുള്ളസർവ്വവനോടേവം	130
"നരവരൻകാപിച്ചതിൻമുഖത്തിര- ഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടെന്തൊരുഫലംമന്ത്രിക്കിപ്പോറും?"	131
"ഫലമതിനെന്തെന്നുരചെയ്താ"മെന്ന മലയകേതുവോടുംചെയ്തീടിനാൻ,	132
"മതിമാനായുള്ള ചണകനന്ദന- നിയുകാലമൊരുഫലവുംശ്രദ്ധാതെ	133

ഇപനൈകാവിപ്പിക്കുമില്ലപാർത്താ- ലുപകാരമെന്താൽമറക്കുമൊരെയ്യൻ	134
അതു കൊണ്ടല്ലയൊതുങ്ങവിനെന്നിന്ന- ങ്ങധികാരത്തിന്നൊഴിച്ചുതരിപ്പൊരും	135
പലപ്രകാരവുംനിരൂപിച്ചു കണ്ടാൽ നിലവിട്ടവൈരമുഴുത്തിടുമത്രേ	136
അകന്നിരിക്കയില്ലിവർക്കിനിയെന്ന- തകുമേചിന്തിച്ചുപറവാൻകാരണം	137
കരകേന്ദ്രത്തിലുപവരനോടപ്പൊരും ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാനിനിയുമുണ്ടോ	138
മലയകേതുവാണുപരിഭവേയും പലതുന്നമുള്ള ഭവാനേയുംപിന്നെ	139
കളുത്തതേതുതെളിഞ്ഞീലാമെയ്യ- നിളക്കുമുണ്ടതിലരികുസാംപ്രതം"	140
അതുകേടുമന്ത്രിപ്രവരനുംതെളി- ഞ്ഞതിന്റേയ്ക്കുമുള്ള ശകടനോടപ്പൊരും	141
ഉരചെയ്തിടിനാ"നിനിയെയ്യനെന്റെ കരത്തിലായിതെന്നറികെടൊസഖേ!	142
ഇനിച്ചന്ദനദാസനുംസുഖംവന്നു. നിനക്കുംനിന്നുടെഗൃഹജനത്തിനും	143
സുഖംവന്നുസുഖപുനരിതുകാലം സുഖംവന്നുബുന്ധുജനക്കൾക്കുമെല്ലാം"	144
മലയകേതുവുമതുകേട്ടെന്നരം ചലവട്ടേയെന്നാ"സചിവനോടേവം	145
പറഞ്ഞിതു"മേയ്യൻകരത്തിൽനിന്നിതേ- ന്നരചെയ്യുന്നതിന്നഭിപ്രായമിപ്പൊരും	146
കരുത്തരുംമന്ത്രിപ്രവരനെന്നരോ നിരക്കുമൊരെയ്യസുതനോടിക്കാലം?"	147
ചിരിച്ചുടാറ്റായണമെന്നേരും കരുത്തനോടേയ്ക്കുസുതനോടുചൊന്നാൻ	148

“ഗുപതിവാമനേയതിനമരൊന്തു കപടംകാട്ടുന്തവണകനന്ദനൻ?	149
വെടിഞ്ഞമാത്യനാംഗുപതിവീരനോ- ടുമതേടുവാനഭിപ്രായമെങ്ങോ”	150
ഗുരുസമനായോരമാത്യനന്നേരം കരഭകനോടുപറഞ്ഞുചിന്നെയും	151
“അധികാരംവെച്ചു വണകജൻവടു- വിതുകാലംകരുവസി അൻമൊൽനീ?”	152
അവനതുകടുപറഞ്ഞു “മാണക്യ- നവിടെന്നങ്ങു മഗമിച്ചതില്ലല്ലോ	153
അടവിചിൾപുഷ്പതപസ്സുചെയ്തതി- നടുത്തു മാത്രമെന്നതുകേട്ടനഹം”	154
മുഖപ്രസാദവുംകുറഞ്ഞുരാകർഷ- നകമേചിന്തിച്ചശകടനോടുപ്ലാരം	155
പറഞ്ഞിതു “തമിളിടഞ്ഞു മാണക്യൻ നിറഞ്ഞുകാപത്തോടധികാരംവെച്ചു	156
പുറപ്പെട്ടുപാകാഞ്ഞതാപ്രതിജ്ഞയെ വിരോധാടുചെയ്യാഞ്ഞതുനിരൂപിച്ചാൽ	157
ശകടോസുകുളത്തിനുമെച്ചുതി- ല്ലകമേചിന്തിച്ചാൽവികല്പമുണ്ടെങ്ങോ	158
നരവന്താർക്കമകടമാരുളു	
നിറമെഴുംമന്ദഗുപതിനന്ദന്റെ	159
ഓതമഗ്രാസനംചിദ്രിക്ഷിച്ചാനന്തരം മതിയില്ലാത്തമന്ദഹിമാഞ്ഞതാരിവൻ	160
വൃഷഭിപുത്രനെനിജബലംകൊണ്ടു വസുമതിക്കധിപതിയാക്കീടിനാൻ	161
അാരമ്മതികൊണ്ടുള്ളവന്റെധിക്കാരം സഫിച്ചുചിട്ടെത്താനിരുന്നതെങ്ങിനെ?”	162
പലവിധമേവപറഞ്ഞവാക്കുകൾ മലയാകതുകൂട്ടുകിൽവാണീടും	163

പ്രിയസഖിവനോടുചെയ്തീടിനാൻ “പ്രിയസഖെ!ദോഷിതുമായിച്ചിലെ	164
ചണകനന്ദനൻപ്രതിഷ്ഠചെയ്തിട്ടും വനംഗമിച്ചിട്ടുമൊത്വനിശാലം	165
ഒരുപലമെന്നെന്നറിഞ്ഞതില്ലെ”ന്നു പറഞ്ഞഭൂപനോടുചെയ്താനാൻ	166
“അതുപറയാനൊവിഷമഭൂപതേ? മതിമൺചാണക്യൻകനീടുംതോറും	167
തനിക്ക്മെഴുത്തോടുത്തുകൊള്ളുവാ- ന്മനക്കുരുനതിലുറച്ചുപാർന്നു”	168
അഥശകടലാസനമൊത്വനോ- ടതിപ്രമോദനേപറഞ്ഞാനിങ്ങനെ	169
“വീകല്പമില്ലിതിനിഹതിതൂചിച്ചാ- ലകല്പമെഴുത്തോടുകൂടുകാലംപാർന്നാൽ	170
ചണകചുരുക്കപെരികെയുണ്ടെന്നു മനസിതോന്നുന്നിതിനിസ്തുറിഞ്ഞുവാ	171
“അതിനവകാശംചെയ്കെയുണ്ടല്ലോ മതിക്കിടമൊറാസനിനസ്തുയുദ്ധവണ്ട	172
അഖിലഭൂപതികലമിതുകാലം പെക്കുറിപ്പൊന്നടിപണിയുന്ന	173
ധരണിക്കിന്നൊരുതൊടുകുറിയാകും നാപരികളിലധിപതിമെഴുതൻ	174
ചൊറുമ്മോദമോദംനവെത്തുന്നാണെങ്കൾ ഉറയ്ക്കുമോചാണക്യനുമതുചെയ്താൽ	175
കുടിമഹാചണകജവടുപിൻറ കടംകോപിച്ചാൽപെരുതന്നാകിലു	176
പ്രതിഷ്ഠചെയ്തരില്ലിനിമുന്നമവ- നതിപ്പമനഃചെയ്തൊരുവണ്ണമതും	177
വിധിസ്വരംകൊണ്ടുകടന്നാനശാലം അതുപോലെവെട്ടെത്തുന്നയ്ക്കുമോസദാ	178

കനത്തോരത്ഥമുണ്ടതിന്നാശയമെ	
നിനച്ചശങ്കയുംവളരെയുണ്ടല്ലോ”	179
“പറഞ്ഞതൊക്കെ” മെന്നരചെയ്തന്നേരം	
കരകേന്ദ്രത്തിങ്കമാത്രരാക്ഷസൻ	180
തരിവളനല്ലപുടപട്ടുകൾ	
പരിചൊടുകൊടുത്തിതുസന്തോഷത്താൽ	181
വിശ്വനായഭാഗ്യമായന്നപ്പോ-	
ളതിളമുള്ള റൂപനോടുകൊന്നാൻ	182
“ചതിക്കുന്നമൊരാക്ഷസനെനളളൊരു	
മതിളമെങ്ങുംപുറത്തുകാട്ടാതെ	183
പരഷമായ്തൃപ്തവരനോടൊന്നും	
പറയാതെദിവാനടങ്ങിപ്പാകുന്നം	184
പരമാത്മനമുക്കറിയാംപക്ഷമെ”-	
അറപ്പിച്ചിടുന്നവനാശമില്ലനെ	185
പരമാനന്ദംപുണ്ടഥകരകേന്ദ്രം	
പറഞ്ഞുയാത്രയുമമാത്രനോടപ്പോൾ	186
തുറന്നുവാതിലുമകത്തുനിന്നവ-	
നിറങ്ങുമ്പോൾകണ്ടതൊഴുതുമന്നനെ	187
ഉടനെഭാഗ്യമായന്നോടുംകൂടെ	
കടന്നുപറ്റുതേശ്വരതന്മനസ്സും	188
അഴിതേറ്റുറപ്പുകമാരനെക്കണ്ടി-	
ട്ടെഴുന്നീറ്റുനിന്നാനമാത്രരാക്ഷസൻ	189
പരിതോഷംപൂർവ്വപരിയങ്കംവെച്ചി-	
“ദിനനതളുകെ” നന്നരചെയ്തീടിനാൻ	190
മലയകേതുവഴി നന്നചൊല്ലിനാൻ	
“തലനോവിനൊട്ടുശമനംവന്നിതൊ?	191
വശക്കടന്നുതെട്ടഴിവാത്തതാൻ	
വസിക്കുന്നഭവാനരുതല്ലോതില്ലാൻ	192
അതുതട്ടുന്നമിതന്നുചൊല്ലിനാ-	
നിതുകാലംശതവധംചെയ്തവോൻ	193

ശിരസിചട്ടംകെട്ടുകയാഴിഞ്ഞമൻറ	
ശിരസിവേണശരിക്കായില്ലേതും	194
“മതിമാനാകിയചോൻനിരൂപിച്ചാ- ലതിനെളതെ”നുപറഞ്ഞുരൂപനം	195
“അരികളോടുപോരിനവട്ടംകൂട്ടി പെരികെക്കാലമുണ്ടിവിടെപ്പാക്കു	196
തെപഴുതുകണ്ടടക്കാമെന്നതോ- ത്തിരുന്നതൊട്ടുമപിഴ്ച്ചതില്ലല്ലൊ	197
ഇനിയവെകാതേനാംപറപ്പെട്ടുകെ”നു മനംതെളിഞ്ഞുമൊല്ലിനാനമാത്യനം	198
“അരികളോടുപോരിനചോനിപ്പോര പരിചോടെനൊരുപഴുതുകണ്ടതും”	199
“എതുപരമാത്മംപറയാമെങ്കിൽഞാ- നതികടിയനാംകകുന്നനന്ദനൻ	200
തെചന്ദ്രോത്സവംമുടക്കുംചെയ്താൽ നരപതികോപിച്ചയിക്കേപിമുപ്പോൽ	201
അതിനമെരയ്ക്കുന്നാടിയെത്തുവാണക്യ- നധികാരവെച്ചുണ്ടങ്ങിപ്പാക്കു”	202
“സമിവനോടിയെത്തുകൊണ്ടേതുമി- ല്ലവിതമല്ലതെ”നുരചെയ്താൻമുട്ടു	203
“നരപതേമെരയ്ക്കുന്നാഴിഞ്ഞുമറുള നരപതോക്കുസമിചവിപ്രിയം	204
വരികിടേതുമില്ലതുപോലെപറഞ്ഞാൽ വരികയില്ലതെന്നറികൂപതേ!”	205
നിരൂപിച്ചാലിഹവിശേഷിച്ചുമെരയ്ക്ക- നൊരുചതമില്ലെന്നിനിഷ്കതാനു	206
പെരികതിനകാരണമെന്നെന്നിഹ പറയ“ചന്ദ്രപുനാനുപനടെ	207
പ്രകൃതികൾക്കിഹമണകപുത്രൻറ പ്രകൃതിഭോഷണാലനരാഗമിപ്പോ	208

കറഞ്ഞുപോകുന്നുപുനരവനിപ്പോൾ നിരാകൃതനായിനരവരൻതന്നാൽ	209
അതുകൊണ്ടുസുഖിച്ചിതുകാലംനര- പതിയെസ്സേമമീപ്രജകൾക്കേറീടും”	210
മലയകേതുതൻവചനംകേട്ടുന കുലമന്ത്രിതാനംപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ	211
“അതുചരികതില്ലിതുനിരൂപിച്ചാൽ ഇതുകാലംനാട്ടിൽപ്രജകളൊക്കെയെ	212
മറുത്തുണ്ടല്ലാവിധമറിഞ്ഞാലും മരിച്ചുനന്ദപൊക്കിച്ചുനരാഗം	213
ചിലർചിഹ്നമെഴുതുന്നതെന്നപാർത്ത് ചിലരവർക്കിന്നുചണകപുത്രൻ	214
ചരിതമോഷ്ടംകൊണ്ടുനരാഗക്ഷയം നിനയ്ക്കുമെന്നുള്ളതിനിക്കുതാനീല	215
നവനന്ദാനരാഗികൾക്കുമെന്തുനോ- ടിവനല്ലോനരവരന്മാരെല്ലാം	216
കൊലചെയ്തിച്ചതെന്നകത്തുവിരോധം വളരെയുണ്ടതുനവവർകളും	217
ജെത്തരില്ലല്ലോപരിചാലിപ്പാനെ- ന്നറച്ചുമെന്തുനേഗ്രമിച്ചുപാർത്ത.	218
അരിവധംചെയ്താനെന്തെന്തുകനെ പരിചോടുകാണമളവിലാകവെ	219
മറുത്തുമെന്തുനേര്യമിച്ചുവനെക്ക- ണ്ടിരിക്കുമാത്രമിപ്പറികളുപതേ!	220
അവസ്ഥയീചണ്ഡമിരിക്കുന്നതവ- കത്തുണ്ടെന്നാകിൽകഴിവുണ്ടാക്കുവൻ”	221
ഉരത്തമാത്രമെന്തവചനംകേട്ടപ്പോൾ മിരിച്ചുപറ്റുതതനയനംചൊന്നാൻ	222

- “കുലഹകാരണമൊരുമദമാത്സരം
വിലക്കുപെയ്തുതില്ലാപ്പനയുണ്ടോ?” 223
- “ചലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുദിപ്പാറ
കുലഹത്തിനുകാരണമതുതന്നെ” 224
- “കുലഹത്തിനുകാരണമിതെങ്കിലും
ചലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുംമെന്തെന്ന്
ചണകജടതെന്നത്രമുളവെന്നാകി-
ലിനിയൊരുവനെസ്സു ചിവനാക്കീടും,
സചിവനില്ലാത്തവരുകിലുമവൻ
നിജനയംകൊണ്ടു സമസ്തകാര്യങ്ങൾ
പ്രജ്ഞാശ്രുതതെന്നിതുംസാധിപ്പാൻ
നയത്തുനമെന്തെന്നറികമാനമേ” 225
- “തനിക്കുതാൻപോന്നതപരമാർക്കു
നിനച്ചുകാര്യങ്ങൾതനിക്കുസാധിപ്പ
സചിവനായത്തന്നായുതവീടുംമെന്തെന്ന്
സചിവനോടുവർപിരിഞ്ഞതാകിലൊ
പൊടികുറ്റനൊത്തുനയച്ചുകാതെ
കൊടുക്കാട്ടിൽകിടന്നുവെപ്പോലെയും
സ്തനസ്തനായലൊരുപിള്ളർതന്റെ
ജനനിമുത്താലുള്ളവസ്ഥപോലെയും
വരികയെന്നിമറെറായവസ്തുവില്ലെ-
ന്നറികൂട്ടിപാലകശിഖാമംണി” 226
- “ഇന്നുജ്ഞാനാദി ചാർപ്പറഞ്ഞതൊക്കെയും
നിനച്ചുകാണാത്താപരമാത്മതന്നെ
ചണകപുത്രനെപ്പിരിഞ്ഞവനോടു
തന്നെത്തുടങ്ങുമ്പോൾജ്ഞാപരമമല്ലോ” 227
- “അതിന്നതുതൊരുവികുറ്റിപ്പെല്ലമോ
കുറിയിപതികലമകലേന്താമ!” 228

പലവസ്തുക്കളാണിത്രവിചിത്രങ്ങളാൽ	
ബലമുദാഹരണരൂപവിനേക്കാതിൽ	237
കരുണയുള്ള പടയൊരുമുണ്ടാകയും,	
ഭരിപ്പതിന്നാളുണ്ടാരുത്തനാകയും,	238
പ്രതിവക്തൃത്വമുള്ള വർകളിൽ ചിലർ	
ഇതുകാലമുണ്ടാണിവരികയും,	239
ചണകനന്ദനനധികാരംവെച്ച്	
പിണയ്ക്കുമെഴുത്തുനടകുന്നിരിക്കയും	240
നവരൂപത്തിലാകുന്നവരികളാകയും	
നവനന്ദനമാണവരവരന്മാരെ	241
പെരുതൊരുരാഗംപ്രദിക്കുക അപ്പരെ	
മറയ്ക്കാതെതന്നെകിടക്കുമെങ്കിലും	242
ഇവയെല്ലാമേവം പര്യവേഷിക്കുകയുണ്ടാകും	
തവജ്ഞാപരതയെക്കണ്ടാകും	243
മലയകേതുവുമെഴുതുകയും ചെയ്യാൻ	
“കലഹത്തിന്നുതല്ലവന്നുതരിപ്പാറും	244
പടപുറപ്പെട്ടവതിനെത്തന്നെ	
ഉടനേകളിട്ടു പുറപ്പെടുവിക്കും	245
അടുത്തിടത്തു ചിപ്പതിന്നുസൂര്യനും	
അടുത്തൊരു നൂറുവർഷത്തെയും	246
നടന്നുതൊഴുതായെന്നുതന്നെ	
യുടനേകമെഴുതുകയും ചെയ്യാൻ;	247
ഗിരിരൂപസുതൻഗമിച്ചുനടന്നും	
തെരുവുതന്നെവിളിച്ചുതന്നുതന്നും	248
ഉടനേകമെഴുതുകയും ചെയ്യാൻ “അപ്രകൃതനെ	
വിരവിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നീ”	249
വിവിധരൂപവർണ്ണപണകൻതന്നും	
ഉടനേകമെഴുതുകയും ചെയ്യാൻ “നമാശ്വരാക്ഷസൻ	250
പറഞ്ഞു പണയൻതന്നെയുംകൊണ്ടു	
വിരവിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നീ”	251

ക്ഷപണകന്താനമിതുകുട്ടനേരം	
കപടമുദയംധമിച്ചുഴറൊടെ	252
പുറപ്പെട്ടമന്ത്രിപ്രവരൻവാഴുന്ന	
പുരംചുഷീടിനാൻകപടയോഗീശൻ	253
പരമബന്ധുപരമവനെക്കണ്ടു	
പരമാനന്ദപൂണമാതുരാക്ഷസൻ	254
“ഇതന്നാലു”മെന്നുപറഞ്ഞവനോടു	
പറഞ്ഞാനിങ്ങിനെമിരിച്ചുമല്ലവേ	255
“രണത്തിനുപുറപ്പെട്ടവതിനൊരു	
ഭിന്നത്തെനീമിപ്പോൾചിധിക്കുമുദേപണം”	256
മിരിച്ചതുകുട്ടങ്ങിരുന്നവൻതാനും	
നിരത്തിനാൻപരലെടുത്തുമല്ലവ	257
കറഞ്ഞൊരുനേരമെന്നസമിന്ത്യ	
പറഞ്ഞിതുമന്ത്രിപ്രവരനോടവൻ	258
“ഇന്നിടെയെന്നാമന്ത്രിപിശ്ചേനമം	
ഭിന്നമടുത്തനാൾതുകുട്ടനെയല്ലൊ	259
തിരിഞ്ഞുപഞ്ചമപട്ടത്തിനതെന്ന	
നിറമുള്ളതിമിതുകുട്ടോവാചല്ലൊ	260
അനിഴമാകുന്നതറികനക്ഷത്രം	
ധനുവെല്ലൊരാശിപുറപ്പെട്ടവാനും	261
ബൃഹസ്പതിപാരമതുതന്നെപ്പാർത്ഥ	
മാമപമേമുമട്ടിനത്തിനേററവും	262
അറികലനത്തിൽബൃഹനാകുന്നതും	
പരമതൈകേതുവുദിച്ചുമാകുന്നു	263
വടക്കുനിന്നഭങ്ങിണിശിശുപാപാൻ	
പടക്കെന്നവന്നാൽശശിബാലവേദനം	264
തുകുട്ടാമംതുകുട്ടാമംഗവുമുണ്ടാല്ലതും	
അഭിമതംനൽകുമ്പോൾസത്യപ്രഭുവും	265
അരികുളാട്ടുപാരിന്ദുപാകുന്നതും	
ഇരുസതരിതൊഴുതപരിചെന്നമല്ലൊ	266

അനുനിരൂപിച്ചാലടുത്തനാറുതന്നെ	
കത്തുകമുറക്കൊണ്ടുപറപ്പെടുന്നാകിൽ	267
ജയംകരതലാമലകമാസ്തം	
മോപ്രതിമോഗിക്കുതോപാലതന്നെ”	268
ക്ഷപണകനേവംപറഞ്ഞതുനേരം	
കുപടംകൈവിട്ടുപറഞ്ഞുരാഷ്ട്രസൻ	269
“മതിഭ്രമംകൊണ്ടൊപറഞ്ഞു? ചാവുന്നാറു	
പിതൃശ്രിയതൊഴിഞ്ഞൊരുവസ്തുവില്ല	270
പടസ്തംഗാവുന്നാറുപറപ്പെട്ടുകേൾക്ക	
കടുപ്പത്തിലൊതുപായുന്നതിപ്പോൾ?	271
ഇനിക്കിതെന്തെന്തതിർത്തിവരു	
ഗണിതക്കാരോടുംനിരൂപിച്ചാലുംനി”	272
അതുപറഞ്ഞപ്പോൾക്ഷപണകൻതാനും	
അതിരുകോപംകൊണ്ടുവെളിയിടിനാൻ	273
“ഒരുത്തരോടുംഞാൻനിരൂപിക്കേണ്ടതി-	
ല്ലൊരിക്കലുമെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും	274
ഇനിക്കുള്ളപക്ഷംത്രജിച്ചുഞാനിപ്പോൾ	
നിന്നെക്കേടാപിന്നെപറഞ്ഞുകടപക്ഷം?	275
പലരോടുംകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചാനിപ്പോ-	
ളിളകേണ്ടാഭവാതനാളല്ലഞാൻ	276
കറവുകണ്ടതുമിനിമതിരോപം	
വിരോധാഭിപ്രായമിതാപോകുന്നെന്ന്,”	277
കുചിതനാശോറാശയംകൊല്ലുന്ന	
ക്ഷപണകനോടുപറഞ്ഞുരാഷ്ട്രസൻ	278
“അലമലംനിന്റെപരമപാപകരം	
കലഹിച്ചാലൊതുഗണംനിരൂപിച്ചാൽ?”	279
“കലഹിച്ചീലൊന്നൊരുനോടേതും	
ഹലമിനിക്കൊന്നുകലഹിച്ചാലൊരാ!”	280
പരമമിഷ്ടനൊപറഞ്ഞുകോപിച്ചു	
വിരോധാഭിപ്രായംകണ്ടക്ഷപണകൻതാനും	281

പെരിങ്കുകോപ്പിക്കേക്കുപണ ജാതികൾ	
വരുമിനിയുമെന്തെന്തുമാക്കുസൻ	282
ബരകിരണൻപോയ്ക്കുറഞ്ഞനന്തരം	
പുരംപരംപുക്കുസുഖിച്ചുമേവിനാൻ	283
ഏഴുതല്ലേതു മിന്നിനിങ്ങമൊൽവാതൊ	
കിളിമകൾതാനും പറഞ്ഞു മല്ലവ	284
ഫലമധുനുള്ളകളിപകപങ്ങൽ	
പലതരംകളിച്ചിരുന്നാളക്കാലം	285

ഇതി മുദ്രാകർമ്മസംഹാരം ആറാം പാദം

സ മ ട പ്ല ട.

11-11-11

ഏഴാം പാദം

ആ വിഖത്തുകൾണമുടി ചിലനിയുമണിത്തമേ	
തേനന്ദചീയുഷസന്ദസപരൂപമേ!	1
തവവചനമധുരമധുരചവിയിണകൾകൊണ്ടുമേ	
താപംകെടുംപടിപീതമാനെയ്തിലും	2
കിളിമകളെ! മമമതി ചിലിഹമതി പരായ്ക്കൊൽ	
കേളിതേരുകമാശേഷവും വെല്ലെടോ!	3
മധുരതരകളിഫലമുള്ള മധുസിതാദികൾ	
മാനിച്ചുതാൻ നിനക്കൊത്തുതന്നീടുവൻ	4
നരപതിയിൽ പരമഗുണമണിമലമകേതുവും	
നീതിമാനായുള്ള രാക്ഷസാമാത്യന്മാരും	5
അരികളാട്ടെപായചതി നകരതിമതവീടുവോ-	
രാമോദമുൾക്കൊണ്ടുവെണ്ണതുമൊല്ലനീ	6
കിളിമകളെ! മമമതി ചിലിഹമതി പരായ്ക്കൊൽ	
“കേട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽ പറഞ്ഞീടുവൻ:—	7
ഭയമഹിതമഹവിപുലബലമുടയരാക്ഷസൻ	
ഭൂപതിമിന്നിച്ചുതന്നു റിതത്തെ	8

- അരിത്ര പതിയുടനഗർത്ഥധിതിപൊടിയാക്കുവാൻ
ആശുപടഃകോപ്പകൃഷ്ണാർപ്പേതാൻ 9
- മലകരികൾ തുരഗതതിപെരിയരഥപംക്തിയും
മേൽപ്പഗണങ്ങളാംകാലാർപ്പകളും 10
- അസിമുസലപരശുഭവിവിധതരശസ്ത്രങ്ങ-
ളാക്കുകലനെടുത്തുള്ള വീരന്മാരും 11
- രണമതിനവിരുതയനെടിയശകവീരരും
നീണ്ടുനിവന്നുള്ള പാശസികന്മാരും 12
- ചതികരുതിമരുവി നൊരുസുഭദ്രവരവീരരും
മാഞ്ചാലമെന്നിയേഭദ്രഭാഭിയും 13
- ഗിരിത്ര പതി തനയനതിബന്ധുക്കളാകി മ
ഗംഭീരരായുള്ള പഞ്ചരാജാക്കളും 14
- നരവരനസുതരുമൊരുസമിവവരനാകിയ
നീതിമാനാംമാറ്റരായണപീഠരും 15
- ഉഭയിയൊടുസമമിയലുമരിയസേനാധിപ-
ന്മാക്കനായുള്ള ശിവരസേനന്താനും 16
- പുനരപിമശകടമുഖ സിംഹാത്മകാഭിയും
പാടൈപരനുള്ള കാഴ്ചപ്പകളും 17
- നിജമനസികലരുമൊരുശതമറച്ചുതാൻ
നീതിമാൻരാക്ഷസനെനോത്തുഭൂപനും 18
- കുരുതനകമയവിമലരഥഭൂചികരേറിനാൻ
കാലപോലെയുലയുന്നോരുവാളുമായ് 19
- മരേലിലമൊഴുകി നൊരുക്കരിമുതുകിൽവില്ലമാ-
യ്ക്കുന്തികൾലാതരുമന്താനുംകരേറിനാൻ 20
- അലറിനൊരുപടപടമുഖവിവിധവാദ്യവു-
മാലവട്ടങ്ങളുംവെണ്ണാമരകളും 21
- കടതഴുകുകൊടികൾ ചിലവിരുതകളുമോരോരോ
കൂറക്കടിഞ്ഞിന് അസംഭാരജാലവും 22
- വൃഷകഴുതമുതുകിലഥവെച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
വേഷംതിർത്തുള്ള ചാലജനങ്ങളും 23

ഉദ്ധ്വീതോടുസമമിതലുമൊരുപടയാകുന്നു- ലുക്കോടുപുണ്യപരിഭവനടന്നതെ	24
ഇളകിനൊരുപടനടുവിലുള്ളതൊരുധൂളിയു- മിന്ദ്രലോകത്തോളമാത്രകാണാത്ത	25
മദകരികൾകുറിഞ്ഞുതലറിനന്നിനാഭവും മാനിച്ചുകാലാരംഭിലവിളിചോഷവും	26
തൂരഗ്ഗതതിമൊഴിയുമൊരുമോഷാഭവങ്ങളും തേരുമുള്ളൊഴുപ്പുയ്മൊണൊലിനാഭവും	27
കുറിഞ്ഞതരപറപടമവിപുലതരനാഭവും കാളംകരഞ്ഞുള്ള ചോരനിനാഭവും	28
ഇതിവിവിധതരനിനഭജീഷണമാംപട- യ്ക്കീശനായുള്ള മലയകേതുപ്രളി	29
കസുമപരിനികളേവിലെന്തപടയുമായ് കൂറുകൊടികളുംകത്തിമരുവിനാൻ;	30
അഖിലജനമവനിപതിയുടെ മുഴുവനുപുന- രാവാസശാലയുകെട്ടിമരുവിനാൻ	31
അതുപൊഴുതിലഥമലയകേതുവാംമനനോ- ടാത്രമൊന്നാൻമാറ്റാരായണമന്ത്രിയും	32
“അമലഗുഹതനയ!ഗുണഗണസമന്ത!സാംപ്രത- മാത്രമുക്കൊന്നുകല്പിക്കയുവേണം	33
തെവനിഹകടകമതിൽനിന്നുഗമിച്ചാൻ- മോരൊജനങ്ങളിൽപ്രവേശിച്ചാൻ	34
മമനികളുവിഗുപ്തവാങ്ങണയാവന്നവൻ മുദ്രവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവേണമറിഞ്ഞാലും	35
ചണകസുതകപടറിവാന്തരുതാർക്കുമേ ചാണക്യപിപ്ലവൻചതിക്കുമറിഞ്ഞാലും	36
ചതികരുതിമരുമൊരുചണകസുതവിപ്രന്റെ ചാരജനങ്ങൾ നടക്കുന്നതുണ്ടിപ്പോൾ	37
അതിലുചോദ്ധിതവർകൾതമ്മിലറികതി- ല്ലൊഴുവളരുന്നൊസ്മിച്ഛിരിക്ഷണം”	38

നിജസചിവവചനമിതികേട്ടുചാനാൻറുപഞ്ച	
“നീയിപ്പറഞ്ഞതുസത്യംമഹാമതേ!	39
വിരവിനൊടുകടകമിതരങ്ങിപ്പതിന്നനീ	
വിരനാലീശ്വാക്കനെന്നിയോഗിക്കെടൊ	40
ഇഥമമതുകടകളു പിന്നിന്നുപോയിടവോ-	
ക്കിന്നനീമുദ്രകൊടുക്കുവതാവാക്കും”	41
അഥഹ്യുപതനയഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടവ-	
നാശൂലീശ്വാക്കനേരേവമുരചെയ്തേൻ	42
“കടകമിതുകനിവിനൊടുകാത്തുകൊണ്ടിടുവാൻ	
കാവൽക്കനാലുപറഞ്ഞുമാളാക്കിനീ	43
പുരുഷത്തിൽപതവതിനമാശൂനമിപ്പാനും	
പത്രംമമദിവാൻകണ്ടെയയയ്ക്കാവു	44
യെവനൊരുപെഴുതിലിഥമുദ്രയുക്തമാതെ	
ഓടിറ്റമിക്കിൽപിടിച്ചുകൊണ്ടനാലും”	45
അവനുമഥസചിവനൊടുകനിവിനൊടുകൊല്ലിനാ-	
നന്തരമിപ്പാവിടിച്ചിങ്ങുകൊണ്ടപരാം	46
തന്നെപുറുപതിഗ്രഥമാശൂപുഷ്പീടിനാൻ	
ധീനാകുംഭാഗുരായണൻനീതിമാൻ	47
അവനുമഥനിജമനസിപാർത്തുകണ്ടീടിനാ-	
“നശ്ശോമലയാകതുകുങ്ങിരിനാദകൻ	48
മയിസതതമധികതരവിശ്വാസമാന്മാരാം	
മാനിച്ചുമാത്യനാസ്തുചിടിക്കുന്നതാൻ	49
അവനെയിഥശിവ!ശിവ! ചതിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?	
ആയുവാനക്യാൻറുറുന്ന്യംപേടിയാം	50
മാണക്യസൂത്രവചനമിതുകെട്ടിയെടുത്തൊന്നെങ്കിൽ	
മാന്യചരിത്രവന്നെന്നെയുംകൊന്നിടും	51
വിധിവിഹിതമിതുമലയകേതുതനിക്കെ”ന്നു	
വിചാർവിചാരിച്ചുറപ്പിച്ചുമാനസേ;	52
തന്നെനിജസചിവനെവിളിച്ചുടൻമേലുത്തരം	
താല്പര്യമുറക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ	53

- “നയവിനയവിപുലബലനീകടയരാക്ഷസൻ
നമ്മെച്ചതിക്കയില്ലേനെ നശനായാൽ 54
- സുമുഖ! മമനമുരുകിമുകിമരുവന്നതെ
സർവ്വസത്യമായ്ക്കെന്നവരുമത്രേ 55
- വിവിധനയനിലയനിലരാക്ഷസൻനന്ദനാം
വീണുപനിലേക്കുതിവിശ്വാസത്താൽ 56
- നിഖിലനയവിശദമതിമെഴുതാനാമനവൻ
നന്ദനംശോഭനമെന്നുനിരൂപിച്ചു 57
- മണകസുതനൊടുസപരിവേർപെട്ടവൻതന്നെ
ചെന്തസേവിക്കുമൊനമ്മെവെടിഞ്ഞിപ്പോൾ?” 58
- പലവചനമിതിമലയകേതുപറഞ്ഞപ്പോൾ
പാർത്തു പാനാൻഭാഗ്യരായണമന്ത്രിയും 59
- “കപടസമിവരുടെ തരമെന്തിനെദ്രുപതേ!
കിഞ്ചനപോലുദരിയുനുസാംപ്രതം 60
- കസ്യമപൂരിപരിവിനൊടുവളയുളവാക്കവെ
കാണാംപ്രതാഗങ്ങളെക്കൈപറയാവു” 61
- അവർകളിവചനമുതിരിപറയുമുളവിൽതദാ
ആരുദരിയാതെപാളിക്കുപതംകൻ 62
- ഹിമാകസ്യതികരുതിയുടനദിവനാദരാൽ
ചൊല്ലിട നാൻഭാഗ്യരായണനോടേവം 63
- “ഈ പസവിചിതരികമമുദനസ്സാംപ്രതം
നല്ലവണ്ണമിനിഞ്ഞാനിതാപാകന്തു” 64
- അപനകനൊടുപൊഴുതുസമിവനരമെഴുതിതു
“അിപുമാത്യനുവേണ്ടിഗ്രമിക്കുകയോ?” 65
- “സമിവനരപുനരിനായരാക്ഷസമാത്യനെ
സേവിച്ചുവെക്കുകയോപായമിനിക്കുഹോ” 66
- ഉദരിപനനയുപൊഴുതിവനൊടുമെഴുതിതു
“ഉദരിപനനയുപൊഴുതിവനൊടുമെഴുതിതു 67
- “ഉദരിപനനയുപൊഴുതിവനൊടുമെഴുതിതു
“ഉദരിപനനയുപൊഴുതിവനൊടുമെഴുതിതു 68

- “പ്രണയമിഹാപതതുബന്ധനിഷ്ഠിഖണ്യാന്യം
പിന്നെയന്തിപ്പോൾവിണയവാൻകാരണം? 69
- വിരഹാദുപദകരിന്ദകാരണമെന്നെ
വിശ്വസിച്ച്യാൽചതിച്ചീടുകയില്ലാൻ” 70
- “പറകിൽമമമാണമിഹനിസ്തയിക്കാമെടൊ
പാതാൽപറഞ്ഞുകൂടാ”യെന്നവൻതാനും 71
- “അതിന്വിഷമതപരികേയമുണ്ടെന്നിരിക്കിൽത്താൻ
അദ്യതരികയില്ലെന്നുമേമുദ്രയ” 72
- അഥസമിവരവചനമിങ്ങിനെകേട്ടവൻ
അന്തരാചിന്തിച്ചുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:— 73
- “പറവതിനുപ്രതിയുടേമുന്നിൽനിന്നേററവും
ഭീതിയുണ്ടാകുകൊണ്ടിപ്പോൾമടിക്കുന്നു” 74
- “യേമതിനകിമപിനമിഹചൊല്ലുകാൻ”യെന്ന
ഭൂപതിതാനുമവാനാട്ടുചൊല്ലിനാൻ 75
- യേവിവശഹൃദയനവനിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
ഭൂപൻറമുന്നിൽനിന്നിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ:— 76
- “അവിതരകസുമപുരമാനുപുഷ്പേഷ്ടാൻ
രാജസാമാന്യൻറഭൃത്യനാസ്താദേവോൾ 77
- വിഷമവിഷകവുഷതരായൊരുനാരിയെ
വീരനാപർവ്വതരാജനെക്കൊല്ലുവാൻ 78
- കഠിനതരഹൃദയനവനെന്നാടുമറെറായ
കർണ്ണപറഞ്ഞുനിമ്മിപ്പിച്ചുകശലൻ; 79
- ഗിരിഗ്രപതിവരനെനിശികൊല്ലുവാനിങ്ങിനെ
കന്യാവിഷപ്രയാഗംകൊണ്ടറിഞ്ഞാലും” 80
- അപണ്ഡിതമിഹകഠിനമിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
ക്ഷോഭിതനായുള്ള പർവ്വതനന്ദനൻ 81
- വൃശ്ചനഭയഹൃദയമൊടുനയനജലവുംവാനുതു
വിലൈശ്വരകവീരൻവിലാപംതുടങ്ങിനാൻ 82
- “ചണ്ഡകസുതഹതകനിഹമമജനകനെക്കുല
ചെയ്തതന്നോർത്തിരുന്നേനിതനാളുടേന്നാൻ 83

- അരികിലൊരുപരതരബന്ധുവെപ്പോണുകൊ-
ണ്ടത്രൊപതിക്കുമൊമയ്ക്കത്തുരാക്ഷസൻ?" 84
- വിവിധമിതിജനകനെനിനച്ചുകേൾപ്പുന്ന
വീരനെയാശ്ചരിച്ചിപ്പുസചിവനും 85
- "ക്ഷപണഗിരമിന്യുമിഹാകട്ടുകൊറുകുവോൻ
ക്ഷോണീപതെ! കരഞ്ഞെന്തിനിക്കാരിയെ?" 86
- തന്നെപുനരവനൊടുമൊയ്ക്കത്തുരാക്ഷസകൻ
'തത്രത്താൻപിന്നെയുംവാഴ്ചേരാനതര 87
- അമലഗുപ്തവരനെയിവനാരുതുകൊന്നതെ-
ന്നാർച്ചാണകൃണെന്നോടതിരുയ്യനായ്" 88
- വിരവിനൊടുനഗരമതിൽഗിന്നതച്ചാട്ടിനാൻ
പേഗമോടോടിഞ്ഞാൻ ആപോന്നീടിനേൻ 89
- അഹമിവിടെവിവശമൊടുവെന്നോരനന്തരം
ആയ്ക്കനാരാക്ഷസനെന്നോടുമൊല്ലിനാൻ 90
- തെരുവാഴ്ത്തുമൊരുജനവുമേതു മറിയാതെ
ഒന്നുണ്ടുവേണ്ടതുനീതെന്നറിഞ്ഞു ചും 91
- രണധരണിയതിവിനിയൊരാളി ചാരമൊയ്ക്ക
രണ്ടുപുറവുമടുത്തു പൊരുതെന്നും 92
- ധരണീപതീമകമണിമെരുക്കെക്കൊല്ലുവാൻ
ധീരപറഞ്ഞു വിപരീതമാണ്ണേനും; 93
- കുറുതിപെരുകിനകമതിരാക്ഷസനിങ്ങിനെ
കത്സിതമായിപ്പറഞ്ഞതുകേട്ടുഞാൻ 94
- 'തവസചിവ! വചനമിതുമൊയ്ക്കാനുണ്ടിനം
തക്കത്തിലുണ്ടായൊരാളല്ലത്താൻപോര 95
- വിഷതരുണിഗിരിസ്തപതിയെക്കുലമൊയ്ക്കത്താൽ
വിശ്വാസമാർക്കമില്ലെന്നുക്കുറിച്ചുഹോ' 96
- മമവചനമിതിസചികേട്ടമാത്രേന്ദ്രനും
മാനിച്ചുചൊന്നാൻകുപിതനായേററവും 97
- 'അതിനുപുനരതിവിഷമമെന്നുവരുന്നാകി-
മാശ്ശുനീപൊയ്ക്കൊറുകയെന്നുമൊല്ലിടിനാൻ' 98

- “അതിനുശിശിശിമമഗമിപ്പതിനായിപ്പോൾ
 ആശുതന്നിടുകമുദ്രാകൃപാനിധയ!” 99
- അഥസ ചിവവരനമതികതുകമൊഴൈചാല്പിനാൻ
 “അൽരാജ്യത്തെകൊടുപ്പാൻമടികൊണ്ടു 100
- ചണകസുതഹതകനിതൂഛായ്തതന്നിങ്ങിനെ
 ചിന്തിച്ചിരുന്നിതു ചിത്തത്തിൽ അങ്ങും” [൯
- ക്ഷപണകനമതുപൊഴുതുസ ചിവനൊഴൈചാല്പിനാ
 “ഷ്ടഭൂഷാഃചെയ്യേദേവാണക്യഭൂസരൻ 102
- വിഷതയണിയുടെ ചരിതമേതുമറിഞ്ഞീല
 വിശൈകവിപാൻ ചണകവിപ്രഃത്തമൻ” 103
- അവനിവരസ ചിവനമുദ്രകൊടുത്തു -
 മൃഗ്യനാം മൃഗ്ഗാമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ 104
- “കടുമകളുമഖിലമിവരുകൃതിരല്ലവോൻ
 കഷ്ടമിതന്നേപറഞ്ഞുകൂടാലും 105
- ഹൃതമഖിലമയ് സമുഖ! വരൂ പാതോപമൻ
 ചിന്തിച്ചു കണ്ടാലമാത്മനാരാക്ഷസൻ 106
- അരികിലിറമരുവുകൊരുശതനേദ്രം
 അത്യാത്മബന്ധമെന്നുള്ളതു സംഭ്രമം 107
- മമജനകമരണമിഹ ചിന്തിച്ചിരിക്കിപ്പോൾ
 മന്ത്രിപ്രവരനെകൊന്നവൻചോരയിൽ 108
- മമജനകനുകേമിഹനരകിപ്പരാജപഃ
 മാനിച്ചുപോക്കുന്നതുണ്ടിനിനിസ്തരം” 109
- ധരണിപതിവിധിധമിരിക്കാപിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ
 ധീരനേവഭോഗുരായണൻ ചിന്തിച്ചാൻ:— 110
- “സകലഗുണഗണമുടയരാക്ഷസാമാത്മനേ
 സർവ്വധാരാക്ഷിച്ചുകൊൾകെന്നുമാണക്യൻ 111
- പലവ്യഭാവിതൃതതമെന്നൊഴൈചെയ്യ
 പാഞ്ചാൽതടുക്കണ്ടകാലമെന്നാൽവൻ 112
- അരചെന്നൊഴൈഹസിപുനരിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ
 “ആവശമാശ്നുവെടിഞ്ഞിവരുകൂടാലും 113

അഖിവനയനിപുണതകരതേടുന്നവർകൾക്കും-	
രാത്രിമാവുമൊഴിഞ്ഞു മില്ലോക്കെടൊ!	114
അമിതഗുണമുടയനിജസ്വാത്മസിദ്ധിയെ	
അശുഭ്രമിക്കയിനാഥനാക്കീട്ടവൻ	115
നിജമനസിസ്തതമിതു ചിന്തിച്ചരാക്ഷസൻ	
നിതിമാനായുള്ള മെഴയുറ്റപനേക്കാൾ	116
തവജനകനധികതരശതരൂപം നാണവൻ	
താതനെക്കൊല്ലുവാൻ കരണമോക്കു നീ	117
അതിനുപുനരധികമാരുദോഷവുമില്ലെങ്കോ	
ആവതല്ലാഞ്ഞിതു ചെയ്തതുരാക്ഷസൻ;	118
നയമുടയജനമറികൾതൂജനങ്ങളെ	
നന്മയിൽബന്ധുവാക്കുകൊള്ളുഗൗരവാൽ	119
ഹിതജനവുമൊരുപൊഴുതു ശത്രുവായ്ക്കുണ്ടുപോം	
ഫന്താപ്തനല്ലതുകൊണ്ടിഹരാക്ഷസൻ	120
അരികൾ കലമമുതിപെടുവാളുമൊത്രനെ	
ആരോപോടരികത്തു വരുത്തണം;	121
അപരമിഹതവമനസിന്താനുപ്രകാരമാം	
അത്രനാളുംകളഞ്ഞിടായ്ക്കൂപ്പുതെ!	122
പ്രിയസഖിവനിതുവിചലനയമൊടുമെ ചെയ്തും	
ഭൂപതികേട്ടുടൻ സമ്മതിച്ചിടീനാൻ	123
അഥ ചണകസുത ചരമിലരിയസിയാർത്ഥകൻ	
ആരോൽമന്ത്രികൊടുത്തുള്ള മലയം	124
ചണകസുത മലവിഹിതചതുരുംമുദ്രയും	
ചാതുര്യമോടൊരുപെട്ടിതിലിട്ടവൻ	125
കപടമതിവിഭവംകൊരു കണ്ഠത്തിൽവെച്ചു	
കെട്ടിപ്പറഞ്ഞൊരുഭാഗ്യമായിട്ടവൻ	126
കടവടിയുമുടമയൊടു കരമതിലെടുത്തുടൻ	
കളനേപ്പാലേതാൻ മുദ്രയും കൂടാതെ	127
വിരവിനൊടുകകമതിൽനിന്നുപോയിട്ടുവാൻ	
പാളിനടന്നതുകണ്ടു ഭീഷ്മരാക്ഷകൻ	128

- അഥ സഖലുസ്യടിതിപിടിപെട്ടുസിലാത്മകം
അഞ്ചസാകാലംകരവുവർത്തവൻ 129
- ഗുപതിമഞ്ചനകടിപിലാത്തുകൊണ്ടുവൻ
നാഥനകാശ്ചയംവെച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ:— 130
- “അരികപുനരിവനമിഹമുദയംകൂടാതെ
അതുപുറത്തുപോവാൻതുടങ്ങുംവിധം 131
- കാബലമൊടിവനെയടനേത്തിപ്പിടിപെട്ടു-
കെട്ടിയിടുകമനകൊണ്ടുവന്നേനമം” 132
- അതുപോഴുതന്നെ സമിവനോടുമലയകേതുവു-
“മാതൃനീചോദ്യമിവനോടുചെയ്യാലും” 133
- ഗുപതിഗിരമിതിസഖലുകദൂരനന്തരം
നീതിയേറുംഭാഗ്യമായണൻചൊല്ലിനാൻ 134
- “കപടമിഹകത്തിയൊത്തനയിപ്പുനനാരെടോ
കള്ളനോമറെനാവൻതൻറട്ടുതന്നോ?” 135
- സമിവനോടുപുനരവനമിങ്ങിനേചൊല്ലിനാൻ-
“സാക്ഷാലമാത്രംതൻറട്ടുതന്നറികക്കാൻ” 136
- അതിനപുനരിവനോടവനത്തരംചൊല്ലിനാൻ-
“ആദ്യനീമുദയമെന്നോടുവാക്കാതെ 137
- ഉഴുവിയൊക്കുകകളി മിനിനുംപോയിടുവാൻ
ഉത്തരത്തിലെത്തൊക്കായുംപറകനീ” 138
- അതിചതുരമതിസഖലുസിലാത്മകൻചൊന്നാൻ
“അതുപുനകാൽഗതരവംകൊണ്ടല്ലോ 139
- വിപുലബലമുടയഗുപശാസനലംഘിച്ചു”
“വേറെപുനരെന്നുകാൽഗതരവം?” 140
- അതിഗുണവുമതിനവുമുടയസമിവന്തോ-
മനാവൻതാനുജീവത്തുമുചെയ്യാൻ 141
- “മതിയിലൊക്കുകപടമിഹവെച്ചാരിവൻതൻറ
മാറാപ്പിലെത്തന്നുചൊരിക്കുസംബ്രതം” 142
- അതുപോഴുതന്നെ സമിവനവനോടുചൊല്ലിടിനാ-
“നാതൃനീമറോപ്പിച്ചുകാട്ടിടണം” 143

- “അറികമകിമചിനഹിമാറാപ്പി”യെന്നവൻ
 അത്രു നന്നീതിമാൻചൊന്നോരനന്തരം 144
- സചിവനകമവരിലതിരോഷംകവൻസൻ
 സിദ്ധാർഥകനോടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:— 145
- “കുറിനതരമവർകളൊടുതാഡനംകൊള്ളുമ്പോൾ
 കാട്ടുതിതന്നോമില്ലൊരുസംശയം” 146
- “മരണമിഹവരികിലുമിതെന്തമോനാപ്പ
 മന്ത്രിപ്രചരണാൻകാട്ടുകയില്ലോ” 147
- “സചിവനതുപൊഴുതിവിവരനപ്രഹരിക്കെ”ന്ന
 ഓർപ്പാക്കുന്നോടുകോപിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ. 148
- കരുവകടമഴകിനൊടെടുത്തുഗീഗ്വാക്കനം
 ഓങ്ങിപ്പിടിച്ചുടികൂട്ടുംശോന്നതര 149
- മേമോടവനവരിട്ടുശമൊഴുകിയധിരോദ്ധം
 ഭാഗ്യവുമപ്പോളഴിഞ്ഞങ്ങുചീണ്ടത 150
- സചിവനതുസപദിനിജകൈകൊണ്ടെടുത്തുടൻ
 സംഭ്രമത്തോടഥകെട്ടഴിച്ചീടിനാൻ 151
- ചണകസുതകപടകൃതപത്രവുമുദ്രയും
 ചാതുര്യമൊക്കെയുപോന്നിമാലയും 152
- തെളിവിന്നൊടുസചിവനമപെട്ടിയിൽകണ്ടപ്പോൾ
 തേറിനമോടുകവണെടുത്താദരാൽ 153
- ഗിരിനൃപതിതനയനകെയ്യിൽകൊടുത്തിതു
 കാഞ്ചനമാലയുംമുദ്രയുംപത്രവും 154
- നരപതിമുരളുപൊഴുതുപത്രമെടുത്തുടൻ
 നന്നായ്നിചർത്തിവായിച്ചതുങ്ങിനാൻ:— 155
- “കരുവനെഴുതിയമുറിയിത്തൊരുവനറികാരാൽ
 കൈവെകല്പിച്ചുവണ്ണവോനിപ്പോൾ 156
- മയിരിപുതപെരുകിയവനെക്കളഞ്ഞീടിനാൻ
 മൽപ്രസാദാർത്ഥമതിനില്ലസംശയം 157
- അവർകളിഹതവചപരിയബന്ധക്കുറപ്പുതം
 അന്നുപറഞ്ഞുവണ്ണമെയ്യുകൊണ്ടാലും; 158

തവമനസിപുനരതിനസംശം മുണ്ടങ്കിൽ സ്വാതന്ത്രയോന്മുഖനായെപ്പോഴെന്നോയവർ	159
തവചരണനളിനയുഗമാത്രമിഷ്ടംദ്രവം താല്പര്യമുറക്കൊണ്ടുവീരപുഷ്പനാർ	160
ചിലരിവരിലരിനഗമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു മാതൃയുദ്ധമുഗമുദയം ചിലർ	161
പ്രണയമൊടുമുഖമുദയം പ്രഭാതനരനായ പണ്ടുകൊടുത്തുതൂലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;	162
കനകമണിശബ്ദതരമാകയാലായവയും കുടുംബക്കാടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ടറിഞ്ഞാലും	163
വിചാരമിവിധിതമൊരുമോതിരമുദയം മണ്ഡലം ശിഖാശിപ്പിച്ചുവാനായത്താൻ	164
ദ്രവമുദയനതിനിപുണനായസിദ്ധാർത്ഥകൻ തന്നോടു ചത്തമാനങ്ങളെപ്പോലെയെ	165
നിത്യരതമറിവരിനൊപ്പംവിട്ടിട്ടുണ്ടു നീതിനിരൂപിച്ചുവെണ്ണാലുമാക്കവെ"	166
"പ്രിയസ ചിവ, സകലമിതിൽവാചകമിങ്ങിനെ പാർത്താലമാത്രമെന്റമുദ്രതന്നെ ദ്രവം	167
മണികനകമിടസരികൾനുള്ള മാലയും മാനിച്ചമാത്രനൽകിത്താനായത്ത്	168
നിഖിലമിവമമനസിസംശയമൊക്കവെ നിർണ്ണയിക്കാമതിനില്ലൊരുസംശയം	169
നന്ദനിപുണ! പുനഃചിവനിരക്ഷനൽകീടുവാൻ നന്മയിൽകൊണ്ടുപോകുന്നനിഗ്രഹമായ്?"	170
സുപതിയുടെവചനമിതികേട്ടുസചിവനും നീതിയിൽസിദ്ധാർത്ഥകനോടുചൊല്ലിനാൻ	171
"പരകമുറിയെഴുതിയുടനാർന്നുറകീടുവാൻ പോകുന്നതിപ്പോളുഴറോടുകൂടിനീ?"	172
അതുകൊഴുതുസചിവനോടുചൊന്നാനവൻതാനും- "മാർക്കുന്നറിഞ്ഞിലങ്ങാനാമഹാമതെ"	173

- “അതികഴിവ! പരികെയിതന്നെന്നൊപരവു-
മാക്കു നരിയാതെമേടിച്ചതെങ്ങിനെ? 174
- അടികൾക്കെടുത്തൊടുക്കിയെല്ലെന്നതേന-
മാക്കുന്നുധൂതൻ! നിമൊല്ലമറിഞ്ഞാലും” 175
- “മുറിവറിവതിനുപണികളുണ്ടാകുകൊണ്ടൊപ്പാൾ
മറെറതുവർത്തമാനങ്ങൾചൊല്ലീട്ടും 176
- കിമപിനമിനമിസുമുഖചർത്തമാനങ്ങളും
കണ്ടാലറിഞ്ഞുകൂടെമുറിവാലക?” 177
- അതുപോഴുതസുചിവനതികോപകേലനട-
നാട്ടുതീർപ്പാക്കേനാടിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 178
- “ഏകദേശമഖിലമിഹനിന്നുപറവാള-
മാതുവടിക്കൊണ്ടടിക്കുനിധാസ്യം” 179
- അവനുമതിരേസുമാടസിലാമകൻതന്നെ
ആർത്തവരംപടിചല്ലിനാനന്നേരം 180
- അടിച്ചടിച്ചൊടിയിലടിക്കൊണ്ടാരുനന്തരം
അയ്യൊശിവശിവയെന്നുവരികിനാൻ 181
- “അഖിലമപിവറവനിമതച്ചുകൊല്ലേണ്ടൊ-
നയ്യാതുപതിയൊക്കെക്കൈചൊല്ലുവൻ” 182
- തന്നെനാപതിയുമതിനവനൊടിയുചൊല്ലിനാൻ
“താഗിക്കുവെണ്ടുചൊല്ലീടുകവാർത്തകൾ” 183
- ഉടലിലൊഴുകിനരുധിഃജലമതുവടിച്ചുവൻ
ഉച്ചത്തിലേററുകൊണ്ടതുപറയെ 184
- പരമേശ്വരമതിയധികമൊരുമാടനമിച്ചവൻ
രൂപതിവീരനാടിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 185
- “അഭയമിഹതരികമമപറവനഖിലപ്രഭോ!
അയ്യൊകൃപാനിയൊകാത്തരുളനമെ!” 186
- അപതിയൊരുക്കുന്നതൊടുമമലയകേതുവു-
മപ്പൊളയൊക്കൊടുത്തുചൊല്ലിടിനാൻ:— 187
- “സുമുഖഭേരമിഹകിമാപിനമിഹകസുമ്പു
സുമ്പുചൊന്നൊല്ലൊന്നിരറിഞ്ഞാലും” 188

തൊഴുതവനമതുചൊഴുതുപറഞ്ഞുത	
“തുമതിൽചൊല്ലവൻകേട്ടുകൊൾകഭവാൻ	189
നയവിശദമതിസഖലരാക്ഷസാമാത്യൻ	
നല്ലൊരുമാലയുംമുദ്രയുംപത്രവും	190
പ്രണയമൊടുയരണിപതിമെഴുത്തുനൽകവാൻ	
പ്രീതിപൂണ്ടെങ്കൽകൊടുത്തയച്ചുചിഭോ!	191
പരിചിന്നൊടുപറവതിനുവർത്തമാനങ്ങളും	
ഭൂപതേ!ചൊന്നതുകൊല്ലവൻകേട്ടാലും;—	192
അധികതരബലമുടയകൈവൃതരാജനാം	
അമ്പുള്ള ചിത്രവർമ്മാവെന്നവീരനും	193
വിരുതയുമലയപതിശതവിശാപംസന-	
നത്യന്തയീരനാംസിംഹവാദൻതാനും	194
കലശിഖരിസമനധികമീകണനായുള്ള	
കാശ്ഠീരനാഥനാംപുഷ്പരാജൻതാനും	195
ഉദധിയതിൽമരുവുമൊരുസിന്ധുഭവനാക-	
മുന്നതനായുള്ള സിന്ധുഭൂഷണാഖ്യനും	196
പലവിരുതുപടനടുവിൽവടിവിനൊടുകാട്ടുന്ന	
പാരസികേശനാംമോക്ഷവീരനും	197
ഇവർപെരിയബലമുടയപഞ്ചരാജാക്കളും	
ഇല്ലി ചിരിച്ചെന്നുംമുല്ലയെക്കൊല്ലവാൻ	198
അവരിലിഹപുനരരിക ചിത്രവർമ്മാഭിയാ	
അതു മുവർഗതുരാജമില്ലിപ്പിക്കുന്നു	199
പുനരിവർകകികളെയുമില്ലി ചിരിച്ചെന്നും	
പണ്ടുപറഞ്ഞവണ്ണമുവാതിക്കാലം	200
ചണകതനയനെവിരവിൽനീക്കിക്കളകയാൽ	
ശോഭനമാണ്ണ ചിന്തിതമൊക്കവെ	201
ഗുവരപുനരരികയിതരാക്ഷസാമാത്യന്റെ	
നീതിയിലുള്ളൊരുസന്ദേശമാനതും”	202
സചിവവരവചനമുടനീങ്ങിനെകേട്ടഥ	
തന്നുള്ളിഭേദംനിരൂപിച്ചുഭൂപനും	203

ചിതമരികിൽ മമമരുവുമരിയനരവീരരാം	
ചിത്രവർമ്മാഭിക്താമവദേവരാം	204
കലകരുതിയരികിൽ മമവാഴ്ചയോസനതം?	
കന്ധിതമാത്രൻ രസവകന്മാരവർ	205
നിമനസിവിവിധമിതിചിന്തിച്ചുപ്രപതി	
നീതിയേറുമൊക്കുസനെവരത്തുവാൻ	206
ഒരു ചരനെവിരവിനൊടുചിട്ടുടൻ ചിത്തത്തി-	
ലോഭോരതരണിരൂപിച്ചിരുനീടിനാൻ	207
ഈതുമൊഴുതു സമിവവരനാകിയരാക്ഷസൻ	
ആശുതാൻ ചിത്രവർമ്മാഭിയാംവീരരെ	208
നികഷ്പവിവടിവാഴ്ചയത്തിപ്പറഞ്ഞിതു	
“നിഷ്കളെല്ലാവരും പറ്റുതപുത്രനെ	209
കന്യമുപരിയുടനടനടക്കും മോന്തരെ	
കൂടെപ്പിരിയാതെ മുററുനടക്കേണം	210
ശകടകനമമഗധഗുണരോടുകൂടി	
ശങ്കാവിചിന്തനടക്കാമഴിവരും”	211
അവർകളൊടു സമിവവരനിതരം പറയുമ്പോൾ	
ജന്തുവന്നാൻ വൃപകൃതനമനേരം	212
ധരണിവരമാരനമസമിവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ	
“ധന്യമതെഭവാകനൊടുമെവൈകാതെ	213
ഗിരിവൃപതിസ്സന്തതജ്ജീയമുചെയ്തീടുവാൻ	
കാൽക്കുണമെവകാതെ പാരികയുവേണം”	214
സമിവാകലവരനമതുകേട്ടു ചൊല്ലീടിനാൻ	
സംഭ്രമത്തോടു ശകടനോടിങ്ങിനെ	215
“പടനടുവെ വൃപതിയുടെ സന്നിധിയെ ചെല്ലുമ്പോൾ	
പണ്ടനാംകൊണ്ടു ജ്ജാമാഭരണത്രയം	216
അയ് ശകടവിരിയെ തെടുത്തുകൊണ്ടന്നാലും”	
വേഗമെടുത്തുകൊണ്ടന്നാൻ ശകടനും	217
വിവിധമണിഖചിതമരിലൊന്നൊരു കണ്ഡലം	
വിസ്മയമാലപതക്കുമനോഹരം	218

കനകകൃതവിമലതരകാഞ്ചികാമരേന്ദ്രം കങ്കണാദ്യാഭരണങ്ങൾമറയ്ക്കുകയും	219
മുടിയൊട്ടിയിടയവനലങ്കരിച്ചുററുവാ മുമ്പിൽമയ്യുശകടനോടോതിനാൻ:—	220
“ഇവിടെമയ്യുകശകട!ഞാൻവരുവാളാണ്” ഇതംപറഞ്ഞുനടന്നാനമാത്മനം	221
അഗ്രസമിവപതിമലയകേതുമരുവിടു- മാലയംപ്രാപിച്ചുതന്നെക്കുണ്ടപ്പോൾ	222
അകമലരിൽനിറയുമൊരുദേവവുമെന്തവൻ “അയ്യനിരുന്നാലു”മെന്നുചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ	223
മധുരതരസ്സുപതിഗിരിമിങ്ങിനെകേട്ടഥ മന്ത്രിപ്രവരനിരുന്നിതുമെല്ലവേ	224
അതുപൊഴുതിലവനിപതിരാജസാമാത്മ്യനോ- ടാദരവോടിതുംചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:—	225
“അരികളൊടുപൊരുവതിനപോന്നതില്ലിന്നെങ്ങൊ- ന്നാൽക്കൈക്കുണ്ടിലകൃട്ടത്തിലൊക്കുമെ”	226
അതിനവനമരചെന്നൊട്ടുധുരമൊട്ടുചൊല്ലിനാ- “നങ്ങളൊന്നോരോതരമുള്ളകോപ്പുകൾ	227
പരിമിതനൊട്ടുചിലരെയുമുറപ്പിച്ചുപോന്നുഞാൻ ഭൂപതെകാണാഞ്ഞുതിന്നിതുകാരണം”	228
സമീപനൊട്ടുതദനനരവീരനുംചൊല്ലിനാൻ “സർവ്വനയങ്ങളിൽമുൻപനാകേവാനൻ	229
ചിലരൊടൊപ്പമൊഴുകൊടുപറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതും ചന്തമൊടൊന്നെന്തരമെല്ലസാമ്പ്രതം”	230
“മലയപതിമുഖസ്തപതിവിശ്വൈനൻപോക്കൽ മുറുമിനിപ്പിരിയൊതെച്ചുലവും	231
കസ്യമപുരമുടനടനടുത്തുചെല്ലുവിധിയേ കാത്തുകൊൾവാൻഭരമേല്പിച്ചുപോന്നുഞാൻ	232
സമീപനിതൂപറയുമല്ലവിങ്ങിനെമേല്ക്കനും സംശയംകൈവിട്ടുകുമേനിരൂപിച്ചാൻ—	233

- അരികിൽമമ മുഴുവുമിവിടെക്കുന്നതു
മയ്യോവതിപ്പാനതിനില്ലസംശയം— 234
- ഇതിമനസികരുതിയഥരാക്ഷ സാമര്യനോ-
ടീന്ദ്രവെടിഞ്ഞുചൊന്നാൻമേല്പുപുത്രനും 235
- “ഒരുവനിഹകസുമപുരിതന്നിൽഗമിച്ചിതോ?
ഓതുക്കുണ്ടാവിതുകാലമൊരാമതെ!” 236
- “അവനിവര! കസുമപുരിതന്നിൽഗമിക്കയു-
മിന്നനിരൂപിക്കിൽസാധ്യമല്ലൊട്ടുമേ, 237
- കസുമപുരമഴകിനൊട്ടുമെന്തവളയെന്നോ
കററില്ലഞ്ചൊന്നാളിടകണത്തോ” 238
- “തവമരരിലൊരുവനൊരുലോകനംകൊണ്ടിപ്പോൾ
തല്പുരത്തിന്തഗമിച്ചുവാറിച്ചുകയാ?” 239
- “ഒരുവനെയുമൊരുപൊഴിയുമില്ലതല്ലിട്ടുണ്ടാ-
നോൽതാലാതരുമൊത്താനീലമാനസെ” 240
- “ഇവനൊടുതുപരിമിനൊട്ടുമൊരിക്കലൊന്നുതരം”
ഇത്തരംകേട്ടിട്ടുമാത്രനാരാക്ഷസൻ 241
- സകലജനനട്ടവിഭാഗമുഖിച്ചിനിൽ കുന്ന
സിദ്ധാർഥകൻതന്നെക്കണ്ടുചൊല്ലിനിന്നാൻ 242
- “കിമിദമിവിവദസുമുഖസിദ്ധാർഥകാ”യെന്ന
കല്യാണശീലനാമേന്ത്രിപറഞ്ഞപ്പോൾ 243
- നന്മനജാമധികമഥവാത്തുകരുത്തവൻ
നീതിമാനാരാക്ഷസനോട്ടമൊല്ലിനാൻ:— 244
- “തവകരുണയൊഴികെമമരൊറൊണ്ടില്ലൊരാൻ
താഡനംകൊണ്ടുചൊറുതിയില്ലായ്മയാൽ 245
- തവമനസിനിററിതമയം പൊറൊത്തനാമം
താനൊക്കെറജീവനോളംവെളുതല്ലൊന്നും” 246
- “അധിസുമുഖമമനസ്കിട്രശംഖിനിതിനം?
ആശ്ശുനിയെന്നാട്ടനേരേപറഞ്ഞാലും” 247
- അവനൊരുവിവശമൊടുപിന്നയുമൊല്ലിനാൻ
“അയ്യോപുനരുമെങ്ങനെചൊല്ലുന്നു? 248

- കുറിഞ്ഞതമടിച്ചതു കീഴേറതുകൊണ്ടുഞാൻ
കല്പിച്ചിരുന്നതുംചൊന്നേൻകൃപാനിധേ!” 249
- അതുപൊഴുതിലഥമലയകേതുവുചൊല്ലിനാൻ
ആത്മസമിവനെത്തന്നെവിളിച്ചുടൻ:— 250
- “ഇവനധികഭയവുമൊരുമയുമുണ്ടല്ലോ
ഇങ്ങിനെചൊല്ലാൽമിണ്ടുകയില്ലേടോ! 251
- ഇതിനുസമിവനൊടുപറകാശ്രുനീതാൻതന്നെ”
അപ്പോളുദാനംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ:— 252
- “നയവിശദഗദ്യമേ!പുനരിവനമിതുചൊല്ലുന—
നീതിയേറുംകലശ്ശ്രീയാരോക്ഷസ്തൻ 253
- പരിചൊടുക്കുമുറുത്തഴിതിമെത്തുറന്നൽകവാൻ
വർത്തമാനങ്ങളുമൊക്കുപ്പറഞ്ഞുടൻ 254
- കസ്യമപ്പമതിതവിരവൊടെന്നേയമൃതം
കേൾക്കുവാനിവനിങ്ങിനെചൊല്ലുന” 255
- ചരണൊടുപൊഴുതുകലശ്ശ്രീയുചൊല്ലിനാൻ
“ചൊല്ലുനീ,ചൊന്നതുസത്യമോമുതമതെ?” 256
- “അറമമലസമിമശ്ശുണ്ടതാഡനംകൊണ്ടപ്പോ-
ളുത്പന്നഭീതനായ്ചൊന്നേനഖിലവും” 257
- ഗുണമുടമകലസമിവനിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
“കുടുംബമതെ”നചൊല്ലിടിനാൻ 258
- ബലമുടമഗിരിപ്രപതിപുത്രനുംചൊല്ലിനാൻ
വീരനാകുമാഹുമാനനോടപ്പോൾ 259
- “പ്രിയസമിവ!പരിമിതൊരുമാത്രനലഖനം
പാരാദതകാട്ടിക്കൊടുക്കെ”നുകേട്ടവൻ 260
- ഉഴുവിയതൂരിഖിലസമിവശനകാട്ടിനാൻ
ഉരക്കനാരോക്ഷസ്തൻദാമിച്ചുചൊല്ലിനാൻ:— 261
- “ചണകസുതകപടകൃതപത്രമിദംപ്രദോ!
ചഞ്ചലമേതുമതിനല്ലഭൂപതെ!” 262
- നൃപനമതിനവനൊടുമൊഴുത്തൊരുമയെ
നന്ദയിൽകൂടെകൊടുത്തയച്ചിട്ടും 263

- മാണകസുതകപടകൃതമോ?" യെന്നരമയസ്തു
ചാത്തുപ്രമന്നിയെകാട്ടിനാൻമാലയും 264
- കനകമണിലളിതമൊരുമാലയുംകണ്ടവൻ
കഷ്ടമെന്നോത്തുഗൃഹത്തോടുചെല്ലിനാൻ 265
- "അരികുറുപ! പരിമലാടിതൃസിലോർകണക്കാൻ
ആമോദമേറിപ്പൂമണയാചവസ്ഥയിൽ 266
- അഴകൊടിമറിവില്ലൊരുപവീര!കൊടുത്തതും
ആർക്കിതെങ്ങുംകൊടുത്തയച്ചില്ലാത്താൻ" 267
- അതുപൊഴുതുസമിവനൊട്ടസാരമൊല്ലിനാ-
നാഹുതുഭാഭാഗുരായണമന്ത്രിയും:— 268
- "പ്രണയമിഹൊരുപതിവരനേറിപ്പൂമകയാൽ
പ്രീതിനായ്ക്കുരൻകഴുത്തിന്നഴിച്ചുടൻ 269
- അകുതവസമിവവരമൊഴുതറിഞ്ഞാലും
താനതുമേയ്ക്കുവണിയാതെസ്വാംപ്രഭം 270
- യെപ്പുരുഷനിയുസമിവ!നൽകീടകിൽപുന-
രോത്തുകണ്ടാൽമോദനതരുതാത്തതും 271
- മനസിതവപെരികെയൊരുസന്തോഷകാരണാൽ
മെരുതുന്നൊക്കെത്തുണർന്നുനൽകുന്നുസംപ്രഭം" 272
- ഇതിലണകസുതകപടവിഹിതമായ"ഭൂപതെ
ഇല്ലൊരുകില്ലതിന്നെന്നമാത്രേദൃശം 273
- അമലൊരുപതനയനതിനത്തരമൊല്ലിനാൻ.
"ആരുടെമുമ്പായിക്കാണുന്നല്ലമെമോ?" 274
- "കപടജനവിഹിതമതിൽമുദ്രകാണുന്നതും
കുറ്റലന്മാരെക്കണ്ടുതാതെയല്ലതും?" 275
- സമിവനിയുഗൃഹതിയൊടുചെന്നൊരനന്ദരം
ശരണമരംഭാഗുരായണൻചൊല്ലിനാൻ 276
- "സമിവനിഹസകമപിചൊന്നതുമനമെങ്കിൽ
സിലോർമക!ചൊല്ലേഴുതിയതാരെന്ന?" 277
- തന്നൊപ്പംതെനിവനമൊന്നുമെമിണ്ടാതെ
ദൃഷ്ടിയുകീഴ്ത്താട്ടെന്നാക്കിനിന്നീടിനാൻ 278

- റൂപസ വിവനതുപൊഴുതുകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 “നന്നല്ലെടൊതല്ലകൊള്ളമറിഞ്ഞാലും” 279
- പ്രഹരഭയമകതളിരിലുണക്കുകൊണ്ടവൻ
 പേടിച്ചുപൊന്നാൻപരമാർത്ഥിങ്ങിനെ 280
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനെ” നുപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മന്ത്രിപ്രവരനമിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 281
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനേങ്കിൽഞാൻതാൻതന്നെ”
 മന്നവനമതുകേട്ടുചൊല്ലീടിനാൻ 282
- “ശകടനെയുമിഹവിരോധേങ്കിൽവരുത്തുക
 ചാരജനങ്ങളിൽപോലതിനാരുള്ളു?” [ൻ
 പ്രിയസ വിവനതുപൊഴുതൂപതിയോടുചൊല്ലിനാ
 “പുറത്താൽ ശകടോസൻലജ്ജകൊണ്ടിപ്പോൾ 284
- നയമുടയസ വിവനമടുമ്പിൽനിന്നെങ്ങിനെ
 ഞാനിതെഴുതിയതെന്തെന്തപറയുന്നു? 285
- ഞാനിതപ്രകാരമുകഴിവാത്താൻപറഞ്ഞീടുവൻ
 ആശുശകടനെഴുതിയചതുരങ്ങൾ 286
- ഇവിടെബഹുവിധമറികയങ്ങളിലൊന്നിപ്പോൾ
 ഇങ്ങുകൊണ്ടുനരകങ്ങളാവറിവാമല്ലോ” [ൻ
 റൂപനമമതളിവിൽനിജസ വിവനോടുചൊല്ലിനാ
 “നീചെന്നതിലൊന്നുകൊണ്ടുചരിക്കുകടോ” 288
- അ ചനമമശകടനെഴുതിയതിലൊരുലേഖനം
 ആശുകൊണ്ടുനരൂപനകാട്ടീടിനാൻ 289
- അ ചരൂപതന്നെന്നതുരണ്ടിപ്പോഴും
 യശസ്സുകൊണ്ടുചന്ദ്രൻപരമനേരം 290
- പിജമനസിതരളുചൊരുഭസമൊടുനൽകിനാൻ
 നീതിമാൻരാകുമസൻവാങ്ങിച്ചുവോക്കുമ്പോൾ:- 291
- ശകടകൃതമിപികളുതിലൊരുമയൊടു കണ്ടവൻ
 ശകകലൻമളിയിങ്ങിനെചിന്തിച്ചാൻ-- 292
- “ശകടകൃതമിതന്നിതമിപ്പോളവൻതാനാ
 ശതപുഷ്പാശ്രമമെന്തിതോക്കെവമേ?” 293

പലവുമിഹമനസിമമവിനിമിച്ചുകാണുമ്പോൾ	
പാപംശകടഭാസൻചെയ്തനിസ്സം	294
ശകടനടകരമതിലിരിക്കുമുദ്രയും	
സിലാത്മകമിത്രമല്ലോശകടനം	295
അപാലവിതുമിതിനൊക്കെയില്ലാളവും	
അയ്യോപതിച്ചാൻശകടനമിക്കാലം	296
ചന്ദ്രകസുതപട്ടവചനമേതനംകൊണ്ടിപ്പോൾ	
ശത്രുക്കളോടുസന്ധിചുവന്നിക്കാലം	297
നിജമണിയുമധികമുണ്ടാകകൊണ്ടിപ്പോൾ	
നിസ്സംമിച്ചതിചെയ്തശിഖശിവ:-”	298
നിജമനസിവിവശമിതിവിനിമിച്ചരാക്ഷസൻ	
നിൽക്കുന്നനേരത്തുപട്ടുപുത്രനും	299
നിജമനനന്നിയുടെമൊഴുപ്പുനടന്നിതൻ	
മെയ്യതിൽക്കണ്ടുവെച്ചിടാനിഷ്ടിനെ:-	300
“വിവിധമണിഗണലചിതമാദരണമിടം	
വക്രമാത!തന്നതാക്കുന്നുചെല്ലേടോ!”	301
കുലസവിഹതതുപോഴുതുപതിയൊടുചൊല്ലിനാൻ	
“കൊണ്ടെന്തിടംവിവചിപ്പുരോടേയ്ക്കൊന്നും”	302
അധികതരദാസമരമമലയകേതുവും	
അയ്യോരാക്ഷസനോടുചൊല്ലീടിനാൻ	303
“മമനകുസതതയ്യതമാദരണമിടം	
മെയ്യുടൻറാമസ്തഗതമായതിക്കാലം	304
മിലയംമണിസാരാടിനകൊണ്ടുവെന്നുള്ളതും	
മേയുന്നതൊരുപട്ടുസത്തമ!ചൊല്ലേടോ	305
അവിവസ്തപരകമണിമെയ്യുടനൊത്തലാമ-	
മാദരണവിനോദവണമോറ്റമ്മതേ!	306
ശാ!കരിന്റാട്ടമ!ചതിപെരുകിയറ്റാരമാവ!	
ചെന്നുനീമെയ്യുടനാസ്സുവിച്ചുകൊണ്ടാലും”	307
അചലസ്തപസുതാചന്ദനശമനദശാനദരേ	
അന്ധനായെന്നെവിനിമിച്ചരാക്ഷസൻ	308

- അഥവനരവരവിമലഭൂഷണംമാനക്യ-
നന്യോചരിച്ചവില്ലിക്കയൊമെയ്തും 309
- സൂത്രമിഹമമനിഖിഖരറിതോഭൈവമേ!
ആശ്വസ്തം രാത്രിദോഷപ്രയോഗങ്ങളും 310
- കപടമൊടുവിവിതകരലേഖയഃ ൧൨യും
കണ്ടാചിതെൻറയല്ലെന്നവരാംല്ലൊ 311
- പ്രണയമിഹശകടനമുത്തുകളുതെയുൻ
പത്രികയുമെഴുതിക്കാട്ടുതീടിനാൻ 312
- അഖിലസുപനതചരണനാംചന്ദ്രഗുപ്തനം
അഭരണവിനയതാർക്കവിശ്വാസമാ 313
- ശിരസിമലവിവിതമിദമെന്നേപറയാവൂ
ചൊല്ലുവാൻതരംകണ്ടീലിതിന്നു ഞാൻ-- 314
- അകുതകിമറുകിയൊതരാണുസന്നിഭനെ
അന്ധനായിണ്ടാതെനിൽക്കുംശാന്തരെ 315
- അവനൊടുതിരുമുദമൊട്ടക്കൈവേശപരാത്മജൻ
ആനന്ദമെന്നാ“നാത്മനോഭൊന്നുചൊല്ലുന” 316
- അവനിപരനാടുതുപൊഴുതുരാജസൻചൊല്ലിനാൻ
“ആത്മസ്തോനാനാത്മനേതൃദൃഢം” 317
- ജ്ഞാതിപരിയുമതിനവനൊടുതരംചൊല്ലിനാൻ
“കുരുമതേ! തവസ്വാമിപുത്രൻമെഴുതൻ 318
- വിപുതനനനികതമുതാനായതുമെടോ
ദോഷമെന്നെക്കുറിച്ചുറംഭാവാനല്ലൊ 319
- ജലമിതമൊടുകുതരവിതവുതെന്നു ഞാൻ
ആരോൽമന്ത്രിപദവുതവനൽകി 320
- മയവുമുഖൊതപതിയിലാശയുണ്ടാകയാൽ
മുറുമനാത്മനേപ്രയോനനിസ്തം” 321
- സമിവകുലപതിയുമതിനവനൊടിയുചൊല്ലിനാൻ
“സത്യമേ ഞാൻചരിച്ചീടുമേഭൂപതേ! 322
- അധികമുടൈസൃതികളെവിശ്വസിച്ചുവോ--
നന്യേവീരേകമില്ലാതെചെന്നതും 323

- ഗിരിഗുപതിതനയ! വിധിവിവസിതമിതൊക്കവേ
 കെട്ടിപ്പുറോഷംപറയേണമോവുമാ?" 324
- അതികവിതനമലയകേതുവുമണേര-
 മന്ത്രനന്ദാക്ഷനായിണിനെചൊല്ലിനാൻ 325
- "അലലമിതരികവിധിവിവസിതമിതൊക്കവേ
 ആക്കിയാണിൻററുണ്യരീതികൾ 326
- കൊടിയവിഷതണിഞ്ഞെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചു
 കാന്തിമേഘമമതാതനെരാത്രിയിൽ 327
- കടിലതരഹൃദയശരകൊല്ലിച്ചതില്ലയോ
 കൂറൊത്തിരിക്കുന്നകാലത്തുറ്റമതേ 328
- ഇതുപൊഴുതിലരികളൊട്ടുചെന്ന്കൊണ്ടെന്നയും
 ഇപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതില്ലയോകൊല്ലുവാൻ?" 329
- കഠിനതവചനമിതികേട്ടിട്ടാക്ഷസൻ
 കന്ധകലൻചിന്തിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ 330
- "കടുചുനന്തരിസമമൊന്നമില്ലെന്ന"മോ
 കൂനിൽക്കരുവെന്നതുപോൽപുനരിതും 331
- ഇതിമനസിവിവശമൊടുചിന്തിച്ചാക്ഷസൻ
 ഇങ്ങിനേന്നവൻതന്നോടുമെന്താൻ 332
- "അരികുഗുപതവജനകനേവധിപ്പിച്ചതും
 ആഹ്വാനത്തല്ലവീരശിലാമണേ!" 333
- "സകലഖലകലവൃഷഭ! നീതല്ലയോചൊല്ല
 താതനെവഞ്ചിച്ചുകൊന്നതുമ്മതേ!" 334
- "ഗുപതികലതിലക! തവവാഞ്ചേതിർവാക്കില്ല
 നിത്യനാമീശപരനെല്ലാമറിയുന്നു." 335
- "ക്ഷപണനൊടുകലസ ചിവ! ചൊന്നാലറിഞ്ഞിടാം
 ക്ഷുദ്രനാന്നിന്നടമിതുമല്ലേതവൻ?" 336
- അതുശ്വസിതമെവിയിണയിലേററമാത്രേന-
 മന്തമില്ലാതൊരുചിന്തയുന്തേടിനാൻ 337
- ക്ഷപണകന്മിഹമണകതനയനടെചാരനോ?
 ക്ഷുദ്രൻമഹാപാപിയെന്നപ്പുതിച്ചിതോ? 338

- മമഹാദയമപിരിപുജനംകൊണ്ടുപോയിതോ?
മറെറന്തിതില്ലമയ്യോശിവശിവ! 339
- ഗിരിധരണിപതിതനയനമശിവരസനനെ
കോപംമുഴുത്തുവിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ 340
- “കലസചിവനൊരുമയൊടുസന്തതംവാഴുന്ന
ഘോരരാമിത്രവർമ്മാദികളെല്ലാം 341
- ചതിയൊടതിദൃശരവർകളെന്നെവധിച്ചിപ്പൊൾ
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്നെക്കാണാനിരിക്കുന്നു 342
- അതിനവരൊധികഖലനായരിമിത്രമാ-
മാശ്വനീവിത്രവർമ്മാവിനയംപിന്നെ 343
- മലയഗുപതധികതരദൃഷ്ടനാശ്വേദന
മന്തനാംസിംഹനാദാഖ്യനേയമ 344
- കപടമകതളിരിലടന്നെറിമേവീടുന്ന
കാശ്മീനാംപുഷ്പരാജനേയമിപ്പൊൾ 345
- ധരണിതലമഴകിനൊടുകഴിച്ചതിൽമുട്ടുക
ധാതിയെക്കാമിച്ചതുകൊണ്ടുസാമ്പ്രതം; 346
- ശാരിലതിബലമുടയസിന്ധുശേഷനൻതന്നെ
ശക്തനാംപാരസീദേശനാശ്വേദിനം 347
- അതികസ്യതിപെരുകീഴെമാരുമോലാഭനേയമാമ്
ഹസ്തിവരമാർകാക്കിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു 348
- മദസലിലമൊഴുകിനൊരുഹസ്തിയെക്കൊണ്ടുടൻ
മന്തരെക്കുഴപ്പിച്ചുകൊല്ലിക്കളവകാതെ” 349
- ധരണിപതിയുടകുറിനശാസനംകൈക്കൊണ്ടു
സേനാപതിയാംശിവരസനന്താനം 350
- അവനിതവമഴകൊടുടനാഴിക്കഴിപ്പിച്ചു
ഹാഹന്തവിത്രവർമ്മാദിയാമുവരെ 351
- ചതിയൊടവനമരധിതിപെണ്ണപിടിപെട്ടു
ശസ്ത്രംപിടിച്ചുപറിച്ചുകഴികളിൽ 352
- അപകുതണമവനമപിടിച്ചുതള്ളിക്കുണാൻ
“അയ്യോശിവത്തെക്കുളുപിഴച്ചിപ്പോൾ” 353

പലതരവുമതികരുണമവർകൾക്കുരയ്ക്കിയെഴു	
പ്രാണനോടേതെന്നമുടി കളഞ്ഞുത	354
അവമതിലധികമവർവീട്ടുട്ടിത്തന്നെ	
അതു മരിച്ചാർ പിധിവശാലിക്കിനെ	355
പുനരിവരെയുമൊരുമത്തൊടുബന്ധിച്ചു	
പറ്റുകാരനാം ഹസ്തിയെക്കൊണ്ടവൻ	356
ഉദമമപരിചിന്നൊടുകത്തിച്ചുകൊല്ലിച്ചു	
തുമയിൽ ചീന്തെച്ചറിയിച്ചുളവേ	357
അവർകളെയുടമശിവരസനകനിക്കിനെ-	
താതുവധിച്ചതു മന്നാണെക്കൊപ്പിച്ചാൻ	358
അതുപൊഴിതിലഥമലയകേതുൾക്കുലനാ-	
യക്കിമണിയുമുട്ടിപ്പറഞ്ഞിതു	359
“അറികതവകന്യതികളിലുജ്ജ്വലനദയ-	
മാഹന്തരാക്ഷസ! രാക്ഷസൻതന്നെനീ.	360
ഇവനെതിഹകടകമതിൽനിന്നുപറഞ്ഞുട-	
നിക്കുണ്ടവകാരവും പരിച്ചങ്ങനാ	361
കളെകുലണകുജൻമിവനുംകൊട്ടുനശ്ശുടി	
കാട്ടുന്നമുൻതംകൊണ്ടാമതേഴവണ്ണം”	362
സ്തപതിയുടെവചനമിതികേട്ടഭീഷ്മരാക്ഷസം	
നീണ്ടുനിവൻശിവരസനന്താനം	363
രദസമൊടുശ്ശിതിപിടിചെട്ടമാശ്വേദന	
രൂക്ഷതയോടൊക്കാരുംപരിച്ചടൻ	364
കടകളുവിചണമുടയരാക്ഷസാമാത്യനെ	
കഷ്ടം വിടിച്ചുപറഞ്ഞുതമളീടിനാർ	365
വിവശതയോടേമസഖലരാഷ്ടസാമാത്യനും	
വേവുമനമോടൊരുക്കരാളുമായ്	366
ഗമനമൊരുശിമനസിനിശ്ചയംകൂടാതെ	
ശ്ലേശിച്ചുപോകുന്നതേരംനിരൂപിച്ചാൻ	367
“അമിതകുബ്ജമുടയവിരൂപമാദിക-	
മുജ്ജാഹിമതരാജ്യസുശിവശിവ!!	368

അഖിലസുഹൃദുകലകൾ ചെട്ടിച്ചുതിന്നൊ-	
നയ്യാമരിക്കാതിരിക്കുന്നിതീശപരാ!	369
കിമപിമയികരുണാഫലഭവത്തിനമിച്ഛേ	
കഷ്ടമിനിയെന്തുവേണ്ടതുഞാനഥോ!	370
അഭവിതലമഴകിനൊടുപ്പു ഭരതപിക്കയോ?	
അന്തരാവൈചിതീനാൽശമിക്കുമോ?	371
മമധരണിപതികളുടെസഹഗമനമോനല്ല?	
മുറുമരിക്കലംജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ-	372
യുവതിജനചരിതമിച്ഛേല്ലോരുസംശയം	
യുദ്ധംകുനിവോടു ചെല്ലുമരിക്കയോ?	373
അതിനുമമധിഷ്ഠമോരുചന്ദനദാസനേ	
അന്തരാപാത്താൽമരിച്ചീടരുതല്ലോ"	374
അഴൽപെരുവിവിധമിതിമിന്നിച്ചുരാക്ഷസ-	
നാകവചിത്തനാശ്വാകംഭഗാണരേ	375
മാണക്യസൂത്രമാനോരൂപനന്ദകാശ്വന-	
മാരുമറിയാതമാത്രമെന്റവിനാലെ	376
സമിവവരഗമനമെവിടേക്കെന്നറിവാനായ്	
താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടുപോയാനവൻതാനും	377
അഥവിപുലബലമുടയപർവ്വതപുത്രന-	
മാന്തുവിളിച്ചുനാലംഗപ്പടയോടും	378
കസ്യമപരമഴകിനൊടുചെന്നുവളഞ്ഞിതു	
കൌടില്യഭൃഗുരൻതാനതുക്കണ്ടപ്പോൾ	379
അരികൾപുരിവളയുമതിൽമുന്നംപടകൂട്ടി	
അന്തരാപാത്തുമന്ത്രിതപമുൾക്കൊണ്ടവൻ	380
കുരിതരഗതമനികരവിവിധകാലാളായ്	
കാറ്റിനേക്കാൾവേഗമെത്തിയെന്നുതൻ	381
ശരണിരകൾപലവഴിപൊഴിഞ്ഞാനെത്താക്കവെ	
ചാതുര്യമോടുകൂടിയെടുത്തുടന്നപ്പോൾ	382
ഗജതുരഗരഥനികരപത്തിപ്രവരന്മാർ	
കാലപുരിപുക്കിയെണ്ണമില്ലാതോളം	383

പരവശതയൊടുപടകളിളകിമണിത്തോ	
പവ്തപുത്രനാമോടിഭയത്തിനാൽ	384
ബലമുടയമലയപതിചിത്രവാഞ്ചിയാം	
വന്ദുജ്ജ്വലികളരികെയില്ലായ്ഞാൽ	385
അരികിലൊരുചതികരുതിമരുവുമരിചീരാം-	
മത്സ്യന്നതരായഭദ്രഭോദികൾ	386
രണശിരസിശിഖരസുതഃസനാദികളെയും	
രാജസമീപപഥിച്ഛമുത്തുടൻ	387
കടുമയൊടുഗുപതിയെയുമെത്തിപ്പിടിപെട്ടു	
കാലംകരവുപിടിച്ചുവരിഞ്ഞവർ	388
ജയപടമധികതരശോഭാലാലിച്ചുടൻ	
ശേഷിച്ചശത്രുസൈന്യത്തെയുംപാടാക്കി	389
ചണകസുതനടെവചനഗൗരവംകൊണ്ടവർ	
ചാതുര്യമോട്നിഖവിളിച്ചാത്തുടൻ	390
കുസുമപുരമഴികിനൊടുപ്പുക്കവർമെന്തു്തൻ	
കാക്കൽവെച്ചിടീനാർപവ്തപുത്രനെ	391
ചണകസുതനൊടുതന്നെമെന്തു്തന്നെചാല്പിനാൻ	
“ശത്രുവാശ്വേവുമീദ്യോദ്ധതനയനെ	392
വിരവൊടിനിയൊരുവിപുലകാരാഗ്രഹംതന്നിൽ	
നിഷേധപണംചെയ്തസുക്ഷിപ്തയുദ്ധം	393
അവനിസുരവരനമതു്കേട്ടുടൻദ്യോദ്ധനെ	
യാതു്കാരാഗ്രഹംതന്നിലാക്കീടിനാൻ	394
വിപുലബലമഹിതനയനിചൂണതകലനോരു	
ഭദ്രഭോദിപ്രധാനജനങ്ങൾക്കും	395
ചരലിലതിന്നിരുത്തയസിയാർമകനായ	
ജീവസിദ്ധ്യാശ്വൻചലപണകന്മാരോ	396
മനസിമതിവരുമുവുവന്തുപ്തൻഗുപൻ	
മാനിച്ചുചട്ടുകളാദരണങ്ങളും	397
കനകമണിഗണമറുവിട്ടുകാതെന്നൽകിനാൻ	
മറുജ്ജ്വലാജനത്തിന്നെന്നപ്പിനാൻ	398

അധികമുദമകരുളിരിൽവച്ചുവരോക്കവെ- യായുമാണക്യതേയുഃഗ്രഹപുൻതന്നെയും	399
പ്രണയഭരഹൃദയമൊടുവന്ദിച്ചുമാരേന വാഴിസ്തുതിച്ചുസന്തോഷിച്ചുപോയിതേ	400
അഥ ചണകജനമഖിലനാഥനാംമെയ്യുന്ത- മാശുവിജയഃലഭിമുചാരനന്തരം	401
കസുചപുരമതിൽനിയതമുദയകുൻതന്നെ കണ്ടുകൊംവാൻപാത്തിടുന്നാരതു കാലം	402
കിളികളുമിനിയത്തു ചാൽപാനിനിക്കിന്ന കേടുതീർത്താവിനിനാളെയുംചൊല്ലുവൻ	403
അഗൃതരസമധുരമൊഴിതാനമേവപര- ത്താമോമുറക്കൊണ്ടിരുന്നാളതു കാലം	404

ഇതി മുദ്രാക്ഷരേണ വഞ്ചനം ഏകാദശാദം

സമാപ്തം.

നൂറ്റാംപാദം

[തന്നാൽ

ബാലേചൈതികിപ്പെണ്ണതേൻമെഴിയാരേചാ

കാലത്തേക്കളയാതെ ചൊല്ലേടോശേഷകഥാ	1
പാലോടുപഴംപഞ്ചസാരയുത്തേനംനല്ല നീലമാംകരിമ്പിൻറചാരതുന്നീടുവൻ	2
പൈശാമകളുണ്ണുമ്മതെളിഞ്ഞുമനോരമേ പൈതലേകഥാശേഷകഥയകഥയനീ	3
തത്തയുമതു കേട്ടുചിത്തമോദുറുകുല- ന്തത്തമമായകഥാശേണവുംചൊന്നാളെല്ലൊ:-	4
മേല്പുനാലുപേക്കിതനാതൊരുമന്ത്രിവരൻ വാമോരുപരിതാപാൽവിനാനാശ്ലോകന്നേരം	5
മാണക്യപ്രണിധിയാമുദയകാഖ്യൻതാനും കാണാതേനന്നിരൂപിനാലേമറഞ്ഞുതാൻ	6

- വെണമൻകിടങ്ങുദ്വാനംപുക്കടനമാത്രനും
 വിന്നനാമുദിപ്പുതച്ചിരുന്നനിരൂപിച്ചാൻ 7
- എത്രയുകഷ്ടമോത്താൽമേലുനന്നൻതന്റെ
 ചിത്തത്തിൽവിവേകമില്ലായ്ഞെന്നതുമിപ്പോൾ 8
- സ്വാമിടന്നാശങ്കവിചിടീടിനേനാത്തരം
 തുമയിൽപരാഭവംവീണ്ടുകൊള്ളുവാനഹം 9
- പദ്മതലപരൻതന്നെസ്സേവിച്ചുതന്നാലവയ്ക്കേ-
 നവീശനവൻതാനുംമരിച്ചാൻവിധിവശാൽ 10
- തൽപത്രൻതന്നെസ്സേവിച്ചിടീനേൻപുനരഹം
 നിശ്ചയമാണ്ണിതതക്കസേവാചമിപ്പോൾ 11
- ഞാനാരുപുരുഷൻതാൻകണ്ടിരിക്കവേതന്നെ
 മാനവപീഠമാരേകൊല്ലിച്ചമെയ്യൻതന്നെ 12
- വെണുത്താൻകാണമെന്നപദ്മതലജനമേൽ
 തോന്നിയതോന്തുകണ്ടാൽകൈപത്തിൻബലമത്രേ 13
- വൈവത്താലുപഹതനായവനൊരിക്കലും
 കൈവന്നീടുമോശ്ശുഭംഹാമന്ത!നിരൂപിച്ചാൽ 14
- മാനുഷമിച്ഛുന്നതോഷമല്ലല്ലാനാളും
 കാണുനിദതാരോകാലമോരോരോതമല്ലോ 15
- നന്ദരൂപതിരാജ്യംവാണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 മന്നവൻതന്റെമന്ത്രിസത്തമനായിടിനേൻ 16
- ഞാൻമദ്ധ്യഗൃഹത്തിൽരൂപമാർകാരുപശാൽ
 കാണാനാണുനുകട്ടിക്കിടന്നവരോടും 17
- കൂടിത്തൊന്നൊരുമിച്ചരാജധാനിക്കുപോംപോൾ
 വീടതിലിരുന്നുള്ളപെരുന്നാമെല്ലാവരും 18
- രാജ്യസാമാന്യനിതാപോകനവെന്നുമുണ്ടി
 പ്രേക്ഷകന്മാർകൊട്ടിക്കൊടുക്കമല്ലോപുരാ 19
- രാജാവിനോളമുള്ളപദവിയോടുകൂടി
 രാജാജ്ഞാകരനായിവാണുകൊണ്ടിരുന്നതാൻ 20
- അയ്യോകാൻപിധിബലംകള്ളനേപ്പോലെമിഴപ്പാൾ
 പതുവേജീവ്വാദ്വാനംപുക്കൊളിച്ചിടിക്കുന്നു 21

ഇക്കാരംബാനിനക്ഷിതെന്നീശപരൻനിയോഗിച്ചാ- ലക്സാലമതുമന്ദനഭവിക്കണമേവത്ര	22
ചന്ദനദാസൻതൻറവൃത്താന്തമറിവാനായ് മന്ദനാമിനിക്കുള്ളിലാഗ്രഹമിനിയുള്ള	23
ആരംഭംപറഞ്ഞതുകേൾക്കുന്നീലയെന്നുള്ളി- മേന്മയൊക്കെതരമീതരംചിന്തിച്ചമന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ	24
ചിത്തത്തിൽനിറഞ്ഞൊരുതാപത്താൽവിഷണ്ണനാ- യത്തമന്ജീണ്ണാദ്യാനന്തന്നിലങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ	25
ഉന്മൂലകാലംനായചാണക്യൻതൻറചാരൻ മന്ത്രിതൻവൃത്താന്തങ്ങളെഉപേക്ഷമറിഞ്ഞുടൻ	26
പാടലിപത്രപുരംപുക്കവൻമെയ്യുമ്പോഴും കൗടില്യവിപ്രനോടുമിവണ്ണമറിയിച്ചാൻ	27
“രാക്ഷസൻജീണ്ണാദ്യാനന്തികമുണ്ടിരിക്കുന്നു കാംക്ഷിതമാകുന്നതു ചന്ദനദാസൻതൻറ	28
വൃത്താന്തമറിവാണെന്നിരിക്കുമ്പോഴെന്നതു- മുത്തമവിപ്രകവസത്തമ!ധരിച്ചാലും”	29
എന്നതുകേട്ടപറഞ്ഞീടിനാൻചാണക്യനും ഉന്മൂലകാലംനോടുമെല്ലവേചിരിച്ചപ്പോൾ	30
“നീയൊരുകാൽമുണ്ടുവേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞാലും കായനശത്തേചണ്ഡാൻജീണ്ണാദ്യാനത്തിൽചെന്നു	
രാക്ഷസൻകാക്കെത്തന്നെകാണാതേവലിയൊരു വൃക്ഷാഗ്രത്തിന്മേൽകെട്ടിത്താങ്ങാവതിനായി	32
ഭാവിച്ചീടുകവേണമെന്നുംമന്ത്രിവരൻ താപത്തോടനീയെന്നുകാട്ടുന്നതെന്നുചൊല്ലും	33
അന്നേരംചിലവസ്തുപറയേണ്ടതുമിപ്പോൾ കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചീടുവൻവരികീ”	34
അന്നേരമടുത്തുചെന്നീടിനാവൻതാനും കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചുയച്ചാൻചാണക്യനും	35
പിന്നെയസ്തിഥാത്മകൻതന്നെയുംചണകജൻ ഉന്നതനായസമുദാത്മകനെയുംപിന്നെ	36

- തന്നരികത്തു വിളിച്ചിങ്ങിനെ ചൊല്ലീടിനാൻ
 “മന്നവാജ്ഞയാദിവാകീർത്തിവേഷത്തെപ്പൂണ്ടു 37
 മന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊണ്ടുപോയ്തൊന്നീടുവിൻ
 ഉന്നതനായമന്ത്രിവന്നതുവരോധിച്ചാൽ 38
 കൊല്ലാതെയതുതരുന്നിങ്ങളിലൊരുവൻതാൻ
 മെല്ലേവേവന്നിങ്ങറിയിക്ക”യെന്നയച്ചതെ 39
 കണ്ടുതുറന്നവർചെട്ടിയെപ്പറത്താക്കി
 കണ്ടഭീഷണങ്ങളാംവാക്കുകൾപറഞ്ഞൊരം 40
 പാശുവമരക്കുബന്ധിച്ചവർകുചിതരായ്
 വേഷവുംചപലന്മാരെപ്പോലെധരിച്ചു 41
 മന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊല്ലാനായിക്കൊണ്ടു
 മന്ദമെന്നിയെകലനിലത്തുകൊണ്ടുപോവോരം 42
 ശ്രേഷ്ഠിതൻകുഡുംബിനിതാനന്തൻപുത്രൻതാനും
 ഇപ്പോഴുള്ളനിജഭൃത്യരുംഭവത്തൊടെ 43
 ആകുവേമറവിളിച്ചുയോപാപമേകൂടെ-
 പ്ലാകയെന്നറച്ചവർകൂടവനടന്നതു 44
 വല്ലഭമാലയുടണിഞ്ഞുത്തമനാകശ്രേഷ്ഠി-
 സത്തമൻകലനിലതന്നിൽപുകുന്നൊരം 45
 ഉന്മുഖകൻതാനൊരുപാശുവമേടുത്തു
 മന്ദമെന്നിയെജീർണ്ണാല്ലാനത്തിലകപ്പെട്ടു 46
 രാക്ഷസമാത്മ്യൻകാണാൻകരഞ്ഞുകരഞ്ഞൊരു
 വൃക്ഷശാഖമേൽകെട്ടിത്താലുപാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ 47
 മന്ത്രിയുമതുക്കണ്ടുണ്ടിറന്നുരചെയ്താൻ
 “കിമിദംചിന്തിച്ചതെന്തെന്നീപറഞ്ഞാലും” 48
 എന്നതുകേട്ടുമാറത്തടിച്ചുകരഞ്ഞവൻ
 ധന്യനാമമാത്മനോടിങ്ങിനെചൊല്ലീടിനാൻ 49
 “എന്തുതാൻപറയുന്നതയോപാപമേമമ
 ബന്ധനാശത്തേചിന്തിച്ചിങ്ങിനെചെയ്യുന്നുഞാൻ” 50
 ഇത്തരംകേട്ടുംന്ത്രിസത്തമനുരചെയ്താൻ
 ഉത്തമന്മാരിൽവച്ചുതുത്തമന്മല്ലോപാൻ 51

- മിത്രനാശംശാൽനിജഗാത്രനാശത്തേ ചയ്യാ-
നത്തമന്മാക്കുപുനരേതരമനരികനീ 52
- ബന്ധനാശത്തിനെന്തു കാണമെന്നഭവാ-
നന്മാരക്രമംതകളെങ്ങെന്നാടു പറയണം 53
- എന്നതുകേട്ടമന്ത്രിചീനനോടവർതാനം
ഖിന്നനായുമെ ചയ്യാനെത്തതു പറയുന്നു 54
- “ബന്ധവിനോടുചിമിഞ്ഞിരിപ്പാനരക്കണ്ണം
മറഞ്ഞാൻശകുനല്ലസാംപ്രതംചാകുന്നുണ്ടാൻ 55
- എന്തതിൻമൂലമെന്നെ ചാല്ല ചാ.നി.കുരു-
തെന്തിനമെ ചാല്ലന്നുണ്ടാൻകാലത്തെക്കളവാതോ? 56
- ശത്രിയുമതു കേട്ടുപിന്നെയു നീങ്ങുന്ധിച്ചാ-
“നെന്തതിൻമൂലമെന്നെ ചാല്ലിതേമതിയായ് 57
- “ആവതല്ല? ലാഭവാനിഷ്ഠനേനിങ്ങുന്ധിച്ചാൽ
ചാവതു മുടക്കായിൽ ചാല്ലാമെന്നവൻ ചൊന്നാൻ”
- “ചാക്കുണ്ടാൻമുടക്കുകയില്ലേടാ! ഞാനുംകൂടി
ചാക്കിനുകോപ്പിട്ടുതരജീണ്ണാലാനത്തിൽവന്നു 59
- ഇങ്ങിനേമന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻചെന്നതുകേട്ടനരം
തിങ്ങിനതാപദത്താടേക്ക ചാല്ലിനാനവൻതാനും. 60
- “എതിലൊസപണ്ണശത്രിയ്ക്കുദാസാശ്വതിപ്പാൻ
തരുവുള്ള ത്മമെല്ലാംവിപ്രക്കുദാനംചെയ്തു 61
- ഖിന്നനായ് നഗരത്തിൽനിന്നടൻപറപ്പെട്ടു
അഗ്നി മിൽചാടി വിരോധാമർപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു 62
- എത്രയുംപിന്നേല്ലേജ്ഞാദാസാശ്വൻമമ
മിത്രനാശത്താൽ ഞാനപ്രാണനെക്കളയുന്നു 63
- ശത്രിയുമതു കേട്ടു സങ്കടത്തോടേക്ക ചൊന്നാൻ
“ചുരുട്ടുവീണയെ ബന്ധനാകിതരിച്ചുദാസൻ 64
- എന്തൊരുമുരമിപ്പോൾ വരനിമിത്തം നീടുന്നു?
സാരതംഗ്യാധികളാൽഖീനനായ് ചമകുന്യാ? 65
- ക്ഷുദ്രനാമേതണ്ണൻതൻററ്റൻ മണിമിത്തമോ?
ഉത്തമജനങ്ങളേക്കൊന്നുപോകയോസഭേ! 66

- കാണത്താതെ കലശ്ശീകളെ മരിക്കാതോ?
മാനത്തിടന്നാരുമാനിസ്സംപ്രതം വരികയോ?"
- എന്നതു കേട്ടു നേരം വെളിവാൻ വന്നതാണു 67
- "ഇപ്പറഞ്ഞതിലൊന്നും വെളിയില്ലവൻ പോൾ
സർവ്വതരത്തിൽ മുഖനാകുന്ന ജിഹ്വയാസനു" 68
- രാക്ഷസനതു കേട്ടു പിന്നെയും വെളിവാൻ വെളിവാൻ
അക്ഷമനായിത്തൊഴുകുകയുണ്ടായത്" 69
- "ഓലാലല്ലോ സുഹൃത്തേ! നന്മയിൽ ജീവകാശം
നല്ലതത്രയും ജിഹ്വയാസനെ നന്നാക്കുകയും" 70
- എന്തു പറഞ്ഞിരിക്കാമെന്നോ മറ്റൊരാൾ?
ബന്ധു നാശത്താൽ മനം വെറുത്തു കളഞ്ഞു 71
- കിഞ്ചനപറഞ്ഞിടാമെങ്കിലും കേൾക്കുകയാൽ:--
"വഞ്ചി യുള്ള ചെറുകുറുമ്പി നിമോഗത്താൽ [00
- മാനനാസൻ സന്നേഹം കൊല്ലാൻ കൊണ്ടു പോയോ
ബന്ധു പാഞ്ഞിപ്പോസനെ നന്മയും ഓടിക്കൊണ്ടു 73
- ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനാകാൻ വെളിയിൽ വന്നതും
മനുഷ്യാസൻ മനുഷ്യ പാകനി തന്നോ! 74
- ബന്ധു വിഗ്രഹം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം
മിന്നെ വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം 75
- സന്ദർശനമുണ്ടാകുമ്പോൾ നിന്നിടത്താൽ
നിന്നു പല മോഴിഞ്ഞെത്തു രണ്ടാളെ പാ നിയേ! 76
- ഇത്തരമവനാ പലരിലുള്ള പലരുടെയും
സർവ്വതരത്തിൽ വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം 77
- രാക്ഷസനതു കേട്ടു കണ്ണു നീർ വെണ്മൂലം
തൽക്ഷണം സർവ്വതരത്തിൽ വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം:--
- "എത്രയും മിന്നെ വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം
മിന്നെ വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം വെണ്മൂലം 79
- അതുകൊണ്ടു കൊണ്ടു പുത്രനെ കൊല്ലും പാതൻ
പുത്രനെ നിന്നതാൽ തന്നെയും കൊല്ലും കൊല്ലും 80

- ബന്ധുക്കൾ അധീനതയെന്നുകൊണ്ടുപോയത്മാശ്വാ
 അന്യനെയുംകൊണ്ടുചിത്തത്തോടുകൂടിപ്പിടും 81
- കാന്തനെയുറങ്ങുമ്പോൾനാരികൾവധിച്ചിടും
 കാന്തനെന്നു ജകാന്താനിഗ്രഹംചെയ്യുമല്ലോ 82
- അത്യാമാശ്വാശ്വമിതരപോയ്ക്കുകയാണെന്നേരും
 ചിത്രമീജിഷ്ണുദാസൻചിത്രമുപത്താലയം 83
- കൈവേദവരിഷ്ണുനൽകുകെന്നു ചുരുപ്പാൾ
 ഇഷ്ടജനങ്ങൾമുഖമന്യുദാസൻ 84
- ഉത്തമമതിനെന്നു ചന്ദ്രഗുപ്തനുംചൊന്നു-
 തുത്തമഗുണാഖ്യായമംഗ്യകമഭിയാതെ" 85
- അനേകമുരചെയ്താനുജകുബ്ജൻതാനും:-
 "മനവൻചന്ദ്രഗുപ്തൻചൊന്നതുധരിച്ചാലും:-" 86
- അത്യാശകൊണ്ടല്ലത്താൻ പന്തദാസൻതന്നെ
 സത്പരംകാശഗ്രാഹബന്ധിച്ചുവെച്ചതും 87
- രാജസകഡംബത്തെത്തന്നുംഗ്രാഹത്തിങ്കൽ
 സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടുരക്ഷിക്കുന്നിതുവെൻ 88
- എത്രയുംവളരുന്നിപ്പുണ്യിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടു-
 മത്രനാളുമേതു കാട്ടീലാശ്വരവൻ 89
- മന്ത്രിതൻകളുത്തുകൊടുക്കുകില്ലെന്നവൻ
 ചിന്തിതമാകുന്നതിൻകാരണമു ബന്ധിപ്പിച്ചു 90
- കൊല്ലുകയെഴിഞ്ഞാൽകാര്യമില്ലിനിതവ
 നല്ലതിക്കാര്യമുതൊടാതെപോയ്ക്കാൾകൊടോ 91
- ജിഷ്ണുദാസനോടേവം ചന്ദ്രഗുപ്തനുംഗ്രാഹൻ
 ഉജ്ജിച്ഛുപറഞ്ഞതുകേട്ടിടേവത്തൊടെ 92
- മിത്രത്തെപ്പിരിഞ്ഞുതാനിരിക്കുന്നീലെന്നോത്തു
 സത്പരമഗ്രിഹോശത്തിനതുടങ്ങുമു 93
- മിത്രനാശത്താൽതൊന്നുപോണനെക്കളവാന്നാ-
 യത്രവന്നിതു മന്ത്രിസന്തമധരിച്ചാലും 94
- ചൊന്നതടുപ്പതിനാളല്ലെന്നിരിക്കിലും
 ഭൂനീതുചെയ്തീടാനാളുത്താനിത്തേ. ലും 95

- മിത്രമെന്നിവണ്ണം അർത്ഥം ചമിച്ചതി-
നെത്രമാമാത്മ്യമെന്നൊ ചൊല്ലാമോവിരിഞ്ഞ് നാം? 96
- ഉന്മൂലകോമത കേട്ടുമാക്കുസൻചൊന്നാനപ്പൊരം
“ചന്ദനഭാസൻതന്നെകൊന്നിതോശിവശിവ” 97
- ചൊല്ലിനാനതുകേട്ടമന്ത്രിയോടവനപ്പൊരം
“കൊല്ലുവാൻവകാശമില്ലത്രമാമാമതെ! 98
- കാലത്തിൻവിളാബതമാകുന്നതിപ്പൊരംതവ
നീചക്കാർകഴിച്ചൊക്കെട്ടുവാൻനിബ്ബന്ധിച്ചു 99
- മീഷണമായിട്ടുള്ള വാക്കുകൾപറകയും
ദൂഷണങ്ങളെ അന്നെപിന്നെയുംപറകയും 100
- ഇതുവണ്ണമോരോതരംകൊണ്ടിപ്പൊരംത്രേഷ്ടീന്ദ്രം
കേവലംമരണത്തിന്നാകനുവിളംബനം 101
- ധന്യനാംചോന്ദെബന്ധുതപാനിനച്ചവൻ
എന്നുമതവകുടുംബത്തെതൽകീലന്തം” 102
- ഇങ്ങനെയവൻപറഞ്ഞീടിനോരനന്തരം
ഉത്തമനായമന്ത്രിസത്തമനനിരൂപിച്ചാൻ 103
- ‘ചന്ദനഭാസൻതന്നോടൊത്തവരാരുമില്ല
നിണ്ണവമൊരുപുമാന്ദൃശിയിൽപാത്തുകണ്ടാൽ 104
- ബന്ധുസ്തോഷത്താൽഭവാനെന്തെല്ലാംഭണ്ഡങ്ങളെ
എന്തൊരുകഴുത്തുഭവിച്ചതോർക്കുന്നേരം’ 105
- എന്തിനിവേദമെന്നൊരാവേശംമനക്കാമ്പിൽ
ചിന്തിച്ചുനല്ലെന്നോജിച്ചുരാജാഗ്നിയും 106
- കണ്ണിന്ന ചുവന്നിതുതെരിഞ്ഞുപുരികുണ്ടരം
മിന്നുന്നകവാളുകൈത്തലേചിടിച്ചുടൻ 107
- ഉച്ചത്തിലിടിവെട്ടുംപേലയെങ്ങുമെല്ലാം
“നിശ്ചയംമരിക്കേണ്ടൊത്തൊന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും 108
- കൃഷ്ണവർത്താവിൽപ്രവേശിപ്പതിനൊരുമ്പെട്ട
ജിഹ്വഭാസനത്തടുത്തിടുകവൈകാതെപോയ് 109
- ചെന്നൊൻരിപുകുളവെട്ടിക്കൊന്നുറുത്തുടൻ
മാഞ്ചല്യംകൂടാതെതാക്കീടവനവർക്കളെ” 110

- സന്തോഷിച്ചു ചന്ദ്രോദമന്ത്രിതൻകാക്കൽവീണ
വന്നിട്ടുണ്ടെഴുനീറുന്നിന്നരചെയ്തിടിനാൻ 111
- “ആയുർനരകപയോഗിഞ്ഞതു മിഥുനിക്കുമോ
വീര്യപുഷ്പന്മാരിൽമമ്പനല്ലയോഭവാൻ 112
- ഞാനെന്നപറയുന്നതു ഞ്ഞിനിമഹാമതേ!
മാനമേറീടുംഭവാൻ ചാളമായടുക്കുമ്പോൾ 113
- സരപരംഭവാനെന്നയുന്നതിൻമുന്നംതന്നെ
വല്ലഭനെഗലാതകന്മാർകൊന്നടനോടിപ്പോകും 114
- എന്നതുകൊണ്ടുഭവാനായുധംകൂടാതെപോയ്
ചന്ദനദാസൻതന്നെവേർപെടുത്തയച്ചാലും 115
- ഞാനിതാജിഷ്ടദാസനാകുന്നസുഹൃത്തിനെ
മാനമോടഗ്നിപ്രവേശത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേൻ” 116
- “പോകനീ”യെന്നുപറഞ്ഞ ചമുനവനെയു-
മാകലംകളഞ്ഞമാത്യേന്ദ്രൻമഴുനിററി- 117
- ട്ടായുധംകൂടാതവൻചൊന്നതുപോലെതന്നെ
വായുവേഗനവധൂമിക്കുന്നടന്നതേ 118
- ചന്ദനദാസൻതാൻതോളുയ്പുതൂൽതാൻ
കുന്തക്കുറുകുറുക്കളിലേറിയ ചണ്ഡാലരും 119
- ചെന്തടൻകലനിലമ്പുക്കുതുമ്പേനേന്തികൽ
ഉന്നതന്മാരാംഭിവാകീർത്തികൾചൊല്ലിടിനാൻ 120
- “ശ്രേണികൾകലശ്രേണി!കേളെടോഭവാനിപ്പോൾ
നിഷ്ഠമോയകവഭ്രമിയിച്ചകളുപ്പട്ട- 121
- മന്ത്രിതൻകുറുംബത്തെന്നൽകകമടിയാതെ
ചന്ദ്രഗുപ്തനായുള്ള രൂപതിതനിക്കൊപ്പാൾ, 122
- ഇന്നമക്കാശുംഭവാനെചെയ്തരില്ലെന്നുവന്നാൽ
വന്നുപോംമേലത്തിന്നാശമെന്നറിഞ്ഞാലും” 123
- ഇത്തരമവരുടെവാക്കുകൾകേട്ടിട്ടവ-
നത്തരമവർകളോടിക്കിന്നെചൊല്ലിടിനാൻ 124
- “മിത്രകാശുത്താൽമരിക്കുന്നതിനിനിക്കിപ്പോൾ
ചിത്തത്തില്ലാമശമിപ്പെന്നുധരിച്ചാലും” 125

- കണ്ണനീരോടുകൂടിപ്പിന്നെയുംമിന്നിക്കാരൻ
തന്നരികത്തുനില്ക്കുംഭാര്യയോടുകൂടെ ചയ്യ 126
- “വല്ലഭേ!പൊയ്ക്കൊരുകന്ദീബാലകനോടുകൂടി
വല്ലഭംവിചാരിച്ചുവേദിച്ചീടത്തല്ലൊ 127
- ബാലനെപ്പരിപാലിച്ചീടുകഭവതിനീ
കാലഭോഷണാൽവന്നതൊഴിച്ചുകൂടാനാഥമ!” 128
- ഭരതാവിൻവചനങ്ങളിങ്ങിനേകേട്ടിട്ടവരും
ചിത്തതാപേനകരഞ്ഞീവണ്ണമുരചയ്ക്കാറും 129
- “എന്തെങ്ങിനാലെ!ഞാൻതന്നോടുപിരിഞ്ഞായ്ക്ക
മന്നിടത്തിങ്കലിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെനാഥ? 130
- നിന്നോടുകൂടെപ്പരലൊക്കത്തുപോന്നുഞാനും
ധന്യനാണെന്നുസ്സവിചിത്രകണതേയുടേ” 131
- “ബാലേ!നീകൂടെമരിച്ചീടുകെന്നാകില്ലിന്നെ
ബാലനാമിവനെത്തുശരണംജീവനാഥേ! 132
- വാണിഭംചയ്യകാലംകഴിച്ചുകൊരുംവാനേതും
വാണിഭത്തിങ്കൽപരിചയിച്ചീലല്ലാബാലൻ” 133
- “അയ്യോമൽപ്രാണനാഥ!ബാലനേക്കാത്തീടുവാൻ
പൊയ്ക്കല്ലകലദൈവമുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും 134
- ആയുരമില്ലാതെവർക്കീശപരൻതന്നെപുന-
രാത്രയമാകുന്നതുമെന്നല്ലൊപറയുന്നു” 135
- അന്നേരംപുത്രൻതാനുംതാതനെവന്ദിച്ചാഥ
കണ്ണനീരോടുകൂടെത്തിങ്ങിനെചൊല്ലിടിനാൻ:—136
- “താതനെപ്പിരിഞ്ഞതൊഴികുന്നേരംപോലും
ചേതസിപാത്താലറിയുന്നതില്ലയ്യോഞാനും 137
- പിന്നെഞാനെവിടെക്കുപോകുന്നമഹാമതേ!
മുന്നെഞാനറിയുന്നദേശമില്ലപാതാൽ 138
- ആരിനിപ്പരിപാലിച്ചിങ്ങിനെലാളിപ്പാന-
മാരിനിത്തരിവളമോതിരംതരുവാനും” 139
- ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞവൻകണ്ണനീർവൃകിത്തുകി
തിങ്ങിനടുപോപൊറഞ്ഞുചൂത്തിൽകരകയും 140

- അല്ലനഭവനാടകണ്ണനീർവാർത്തുപൊന്നാ-
 “നിച്ഛതിചെയ്തു ചെന്നുകാത്തജനില്ലാഞ്ഞൊരു. 141
 ദിക്കതിൽമൊന്നുവസിച്ഛിടുകവത്സ!നീയു-
 മിഷ്ടദിവന്മാർനിന്നെക്കൊല്ലമല്ലായിൽത്തന്നെ” 142
 ദണ്ഡപാണിയെപ്പോലെകന്തുവുമെന്തിത്തരം.
 ചണ്ഡാലനാരുമിഷ്ടപറത്തുണിന്നുചൊന്നാർ 143
 “നാട്ടിരകഴുവിന്മേലൊരുപാൻനിന്നെത്തരം-
 കൊട്ടുമെവെകിച്ഛൂടാമെന്നധരിച്ചാലും 144
 ഉഴിയിലിരുന്നാലൊരാറത്തുകന്തുകേന്തി-
 പ്പാടിച്ഛിടവാൻതരംനിന്നെനീക്കുവിന്മേൽ”
 “അയ്യോവെന്നതുനേരംപുനരുംഭായ്ത്താനും.
 മെയ്യഴികളു കാന്ത!താന്ത!ചെന്നധരിയും” 146
 ചന്ദനദാസൻതാനുംചഞ്ചലാകൈവിട്ടപ്പൊരും
 നന്ദനനേരംനിജഭാമിനിന്മേൽചൊന്നാൻ 147
 “എന്തിനകരണമഴിതേടാനുകാരന്ത!നീയും.
 ഹന്തനീവത്സ!കരണമീടുകവെണ്ടയല്ലോ 148
 ആപത്തുവരുന്നേരമിശ്ചരൻതന്നെയുണ്ടാം
 താപത്തെക്കൊട്ടുപൊന്നെത്തുരുകേട്ടിട്ടില്ലേ? 149
 ബന്ധുക്കൾനിമിത്തമാണ്ണുന്നതിന്നിളയ്ക്കാമോ?
 മിന്നിപ്പാൽമമമോഷംകൊണ്ടുവന്നതുല്ല 150
 എന്നതുകൊണ്ടുകരഞ്ഞീടാമെന്നവകാശം
 കന്നൽനേർമിഴിവാളെ!പറന്നുകണ്ടാലില്ലല്ലോ” 151
 അന്നേരംപിടിച്ചെട്ടാർചന്ദനദാസൻതന്നെ.
 കണ്ണിണവുവത്തിയ ചണ്ഡാലരിഷവരം 152
 ചന്ദനദാസൻതാനുംകൊല്ലിനാനതുനേരം
 “നന്ദനൻതന്നെപ്പുണ്ണാശ്ചര്യമിച്ഛിടവാൻ 153
 കിഞ്ചനകാവതർകെ”നതുരേകട്ടാനരം
 നെഞ്ചുകകളിഞ്ഞവൻകൈവിട്ടാനവനെയും. 154
 പുത്രനെപ്പുണ്ണിനുഗാഢമാശ്ചര്യമിന്നെ
 “മിത്രത്തെമുപേക്ഷിച്ചിടാമയ്യ!”നചൊല്ലിനിന്നാൻ

- “ബാബ! നീ ഹിരകാലം ജീവിച്ചു” നാശിവാലം
കാലോദ്ധവീഴ്കണ്ണ നീരാളെ വാല്യീടിനാൻ 156
- തക്കത്തിൽ പിടിക്കുന്ന വാല്യീശ്വരപചന്മാർ
വിടുന്നെപ്പിടിപ്പട്ടാർ ശ്രേഷ്ഠിയെ നന്നുനേരം 157
- തൽപ്പത്രകളുത്തു ചുത്തിലതുനേരം
“മല്ലേ! താ” യെന്നു വാവിട്ടുകൊണ്ടു 158
- “അതൊരു പരിചാരിപ്പാ” നെന്നു പറകയും
പാദത്തെ “ഞാനെങ്ങ” ന്നൊക്കു സാമാന്യൻ താനും
ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുടൻ പറഞ്ഞു വരുന്നതും
അതുമുറിഞ്ഞു പട്ടുകണ്ടിടി നാനവർകളും 160
- ശ്രദ്ധ നൽകി വന്നിരുന്നെങ്കിൽ നമാത്യനും
സൗപര്യം ചെയ്യാവതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാം:—
- “ചന്ദനമാസൻ തന്നെ കൊല്ലുക വേണ്ട നിങ്ങൾ
മന്ദനമാസൻ തന്നെ കൊല്ലുകയിന്നു വേണ്ട 162
- സപാമിനാശത്തിൽ ഞാനു നന്നായ മരിയാതെ
ഭൂമിയിലിരുന്നുള്ള ബന്ധുനാശവും കണ്ടു 163
- ശത്രുക്കൾക്കു ചെയ്ത പരാഭവങ്ങൾക്കെല്ലാമൊരു
പാത്രമായിരിക്കാതെന്നു മില്ലാതൊരൊന്നും 164
- കണ്ണത്തിൽ വയമാലബന്ധിച്ചു കിട്ടാതെ
ചന്ദനമാലമാരെ! നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ ദൈവകീടാതെ”
- ചന്ദനമാസൻ താനും മിന്നുന്ന നായനുനേരം
മന്ദനായ മന്ത്രികൾ വീരനോടുകൂടെ വയ്ക്കാൻ 166
- “എന്തിനതുടങ്ങുന്ന മിന്നുക ചെയ്യാതെ വാൻ?
ബന്ധു കാരുണ്യത്തിൻ പരമം നിഷ്പ്രഭമാക്കിടാതെ 167
- മിത്രത്തെ വാല്യീ മരിച്ചു കിടന്നിനിപ്പോൾ
മിത്രമാം വിഷ്ണു പരമോപാധിക്കാമല്ലോ നവ! 168
- കണ്ണ നിർവാഹിത പരത്തിയിന്ന നമാത്യനും
“നന്നനെന്നു കാതവ ബന്ധു വല്ലഭനാത്താനും 169
- നീയെ വയ്ക്ക ബന്ധു തപസ്സിന്നു ഭൂമിശ്വരനായൊരു വയ്ക്കാൻ
നീയെന്ന സനാതനാദിനി അകാശമെന്നുണ്ടോ” 170

- എന്നതുകേട്ടു ചണ്ഡാലന്മാരിലേകൻ ശീഘ്രം
ചെന്നു മന്നവനോടും മാണക്യനോടും ചെന്നാൻ 171
- “പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കൊല്ലവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
മന്ത്രിരാജാക്കന്മാർ വന്നു കണ്ടു വിശദമായിച്ചു” 172
- ഇങ്ങനെ കേട്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തനും മാണക്യനും
തിമ്മിനമോഹം പൂണ്ടു വേഗേന പുറപ്പെട്ടാൻ 173
- ചെന്നു കൽക്കരിയിലും പൂക്കുമാത്രയെൻ പാദം
വെച്ചു നിന്നാൻ ചണകാത്ത മരുതയ്ക്കു നാഥം 174
- മന്ത്രിയോടും തുണരും മാണക്യ മഹീസരൻ
മന്ദോദരവുമെ ചയ്ക്കു മന്ദോദര ചയ്ക്കാൻ 175
- “ചന്ദ്രഗുപ്തനും ഞാനും വെച്ചു നിൽക്കുന്നേരം
എന്നെ ഹാമി വാനേ തുറന്നു മിണ്ടാഞ്ഞെന്നു ചയ്ക്കു” 176
- പിന്നെയും വിഷ്ണുഗുപ്ത മരുതന്മാർ ചെന്നു കാക്കൽ
വീണു കൽക്കരിയിൽ ചീട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 177
- കണ്ഠിതഭാവം പൂണ്ടു ചൊല്ലി നാനാമാത്രയും
“ചണ്ഡാലസ്ത്രം കൊണ്ടു ദുഷിതനാമിപ്പോൾ 178
- എന്നതുകൊണ്ടു തൊട്ടു പോകരുതെന്നിങ്ങൾ”
എന്നു ചയ്ക്കു വാങ്ങി നിന്നിതു മന്ത്രിപ്രസംഗം 179
- കൈലാസനതുകേട്ടു മന്ദോദരവുമ്പൂണ്ടു
കേട്ടു തീർത്തു വെച്ചു രാജാക്കന്മാരോടും ചെന്നാൻ 180
- “ചണ്ഡാലന്മാരല്ലിവർ ചണ്ഡാലാശ്രിതരായ
കുണ്ടു വരിക വകാശമുണ്ടിവർക്കുള്ള 181
- ചണ്ഡി വർത്തവ്യന്മാരെ നയരിച്ചാലും
ഭണ്ഡാധികാരിയാകും സിദ്ധാർത്ഥനിവനല്ലോ 182
- വ്യാജേന ശകടനെ കൊണ്ടൊരു പാലം
രാജപുരുഷനെഴുതിച്ചു തുറന്നു വെല്ലോ 183
- അന്യനെ യറിഞ്ഞതില്ലേ വാൻ മഹാമതേ!
ധന്യനാകുന്ന സമുദ്ധാർത്ഥകന്മാരിങ്ങാലും 184
- വ്യാജങ്ങൾ വാനോടു സന്ധി ചെയ്തു തിന്നാതേ
ആചരിച്ചിതു ഞങ്ങൾ സാംപ്രതം മഹാമതേ! 185

കിഞ്ചനപോലുംവോനോടൊരുവിഭേഷത്താൽ	
അഞ്ചിതമതെങ്ങനെയൊക്കെയല്ലതല്ലറിഞ്ഞാലും	186
ലേഖയുണ്ടോടൊരിക്കലുംസിദ്ധാർത്ഥം	
ഭദ്രമായ് വോൻകൊണ്ടുവന്നുതന്നെയും	187
മിത്രമായ് ചിത്രവന്നോരുക്കുപണനും	
ഇന്നമംബീണ്ണാലൊന്നെവെന്നൊരുപുരുഷനും	188
ചന്ദനമാസന്തന്നെങ്ങനെയിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം	
ചന്ദ്രഹസ്തനോടൊന്നുകൂടാൻവോനൊന്നാൻ	189
ചെയ്തുകർമ്മങ്ങളെന്തുകൊലമറിഞ്ഞാലും	
എന്നതുഭയാനുള്ളിൽക്കുളച്ചുകൊടുത്തുണ്ടമേ	190
ചന്ദനമാസന്തന്നെന്റകീഴെവേണമെങ്കിൽ	
ചന്ദ്രഹസ്തനെന്റമന്ത്രിയാകുകയോവന്നമല്ലോ	191
ഞാനധികാരസ്ഥാനമെടുത്തശസ്ത്രഭവാൻ	
മാനമുറക്കൊണ്ടുവിട്ടിട്ടുകനയോബദ്ധ്യേ!”	192
രാക്ഷസനതുകേട്ടുവിപ്രനോടുമൊക്കെയും	
“സാക്ഷാൽഞാനതിന്നധികാരിയല്ലറിഞ്ഞാലും	193
യോഗ്യനായുള്ള ഭവാനെടുത്തശസ്ത്രമിപ്പോൾ	
ഭാഗ്യവീനനാക്കെടുത്തിട്ടുകയരതല്ലോ	194
അത്രയുംവേണ്ടിയിനിമോഹമില്ലിതിനേതും	
മിത്രത്തെവധത്തിൽനിന്നുരക്ഷിച്ചിടേണം”	195
വിജ്ഞാതപുരുഷനുകേട്ടുകൊള്ളുന്നതിനാൻ	
മണ്ണിച്ചമന്ത്രികൾക്കൊക്കെയും“ഒന്നാലിപ്പോൾ	196
ചന്ദ്രഹസ്തനെന്റമന്ത്രിയാകയില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ	
ചന്ദനമാസന്തന്നെകൊല്ലുകേയുള്ളതും”	197
മന്ത്രിയെതുകേട്ടുവിപ്രനോടുമൊക്കെയും	
“ബന്ധുസ്തഥാമെങ്ങനെയൊക്കെയല്ലപ്പറമിനിയേതും	198
കാർയ്യത്തെസ്വയംചെയ്തിട്ടിട്ടെന്നതുബന്ധുസ്തഥാ	
വീര്യത്തിന്നിതാമസ്തഥാമെന്നതേവേണ്ട”	199
എന്നതൊക്കെയുംശസ്ത്രംവാങ്ങിനാനമാത്മനും	
അന്നേരംവിജ്ഞാതപുരുഷനെന്റവുമോദത്തോടെ	200

- മെരയ്യനോടുകൂടെയല്ലാൻ “രാക്ഷസനിഷ്പേദംതവ
കാത്യസാധകകരനായിത്തന്നറിഞ്ഞാലും 201
- എന്നുടെബുദ്ധിവിഭാസങ്ങളുംപിന്നെത്തവ
മന്നവവിചിത്രമംഭോഗ്യത്തിൻവിഭാസവും 202
- രാക്ഷസമാത്മന്തന്റെനീതിയുമിഹ മൂന്നും
ഇക്കിതിതവത്തിങ്കലൊന്നായിക്കൂട്ടിക്കുമ്പോൾ 203
- ദേവകൾപോലുമെതിരില്ലെന്നുവരുമിപ്പോൾ
കേവലംഗ്രഹനായിവർണ്ണനീമമാമതേ!” 204
- മെരയ്യനുമതുരേകമോദംപൂണ്ടുകൊള്ളാൻ
“ആയുന്മാരുടെബലംകേവലംമമബലം” 205
- സന്തോഷിച്ചല്ലാവരുപിന്നെപ്പോയ് പരപേഷ
സന്തതംസമ്മാനിച്ചുനീയെഗ്രഹണാനം 206
- മെരയ്യനനുഭവകാലംകൈരടിപ്പുറപറകയാൽ
ആയുനാമമാത്മനോടിക്കിന്നെചൊല്ലീടിനാൻ 207
- “പർവ്വതപുത്രൻതന്നെബന്ധിച്ചുകിടക്കുന്നു
സർവ്വാതവമതത്തന്നുതക്കവണ്ണമാം” 208
- ഉത്തമനായമന്ത്രിസത്തമനതുകേട്ടി-
ട്ടുത്തമംഗ്രഹനിയോടിക്കിന്നെചൊല്ലീടിനാൻ 209
- “പർവ്വതപുത്രനായമലങ്കേതുവെന്നെ
സർവ്വാതക്കിച്ഛയച്ചീടുകവേണമല്ലോ 210
- ആഗ്രഹമവനായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നെന്നോ-
ലാഗ്രഹഭൂതൻതന്നെന്നമ്മാനിച്ചയക്കണം” 211
- മെരയ്യനുമതുരേകട്ടിട്ടായ്ഞന്റെമുമ്പേനോക്കി-
“ക്കേളാകുന്നതെ”ന്നുപറഞ്ഞുമാണക്യനും 212
- ബന്ധവുമഴിച്ചുചിട്ടനേരപേർവതക-
നന്ദനന്തന്നിഷ്ടപടയുണ്ടെന്നുവരും 213
- പ്രാണനന്ദനഗർവ്വംമോക്ഷവേകൊടുത്തഥ
മാനവവീരനായിച്ചുയർച്ചാനതുകാലം 214
- ആയുന്മാരുടെമനംതെളിഞ്ഞുപുനരഥ
മെരയ്യനാമഹിപതിചന്ദനദാസൻതന്നെ 215

- തന്നരികത്തുവിളിച്ചാദരപൂർവ്വപിന്നെ
മന്നവൻസർവ്വനഗരങ്ങളെപ്പൊക്കൊടുത്തുടൻ 216
- മുന്നത്താനടക്കിയഭജനധാരങ്ങളുമെല്ലാം .[ത്
എണ്ണമോരോന്നെകൊടുത്തിടിനാൻസന്യാസത്താ
- ബന്ധിച്ചജനങ്ങളെയൊക്കവെഴിച്ചവി-
ട്ടുതമ്മോരേനപാപ്പിച്ചീടിനാനവരെയും 218
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറുണവൈഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു
സന്തതംമന്ത്രികളിൽസ്തോമവുംവളന്നുതെ 219
- ചാണക്യൻതാൻചെയ്തൊരുമോരമാംപ്രതിജ്ഞയെ
മാനത്താൽസന്ധിച്ചുകെട്ടീടിനാൻകുടുംബവും 220
- ഏതായുംനിരാശനെന്നാകിലുംചാണക്യനു
വിതുമ്പമനവധിനൽകിനാൻചന്ദ്രഗുപ്തൻ 221
- “ഭൂമിനായകകലമെഴുവിനായകക്കല്ലേ!
ഭൂമിയെപാലിച്ചുനീജീവിക്കുവീരകാലം” 222
- ആശിയുംപലതരമിങ്ങിനെചൊല്ലിച്ചൊല്ലി
ദേശികനായവിഷ്ണുഗുപ്തനാദിഭദ്രന്ദ്രന്ദ്രൻ 223
- യാത്രയുംപറഞ്ഞുപോന്നാത്രമപ്പേക്കുപിന്നെ
ജിത്വയുംതപസ്സുകൾചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിതേ 224
- പിന്നെയുംവന്നുചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കണ്ടുനിജ-
മവിരംപുക്കുമരുവീടിനാൻദിഭദ്രന്ദ്രന്ദ്രൻ 225
- ഭാഗ്യവനായിട്ടന്നുചന്ദ്രഗുപ്തനുംപിന്നെ
യോഗ്യമാല്ലിതുഭാതുതന്നുടെപ്രതിക്രിയാ 226
- മിന്നിച്ചുവണ്ണതെന്നൊസാധിച്ചുസന്തുഷ്ടനാ-
യ്ക്കന്ത്രിമാനേമിനമേവനുകൊണ്ടുപറിയെ 227
- പുറത്തുനിൽപിഴയാതെപാലിച്ചുവഴിപോലെ
സമോരംപുണ്ടുപാപ്പുനിരമേവീടിനാൻ 228

ഇക്ഷ്വാകുരുഷിണാനൈവേപരത്തുവെ-
നരുകുരുനീകർമ്മോദകലനകിളിമകരം 229

ആവസ്ഥാകളുത്ത വരുകീർത്തനങ്ങളുപാദി
കോലത്തുപറന്നുപോയിടനാളതു കാലം. 230

ഇതി മുദ്രാക്ഷരസം ഘട്ടാപാലം സമാപ്തം.

ശ്രീ.

ചാണക്യസൂത്രം.

കിളിപ്പാട്ട്.

—;0:—

ഒന്നാംപാദം-കേകാവൃത്തം

വ്യംഗ്യാനം.

പാലോത്ത...എന്ന മുതൽ നീ പറയണം എന്നുവരെ കിളിയോടുള്ള ആശങ്കയെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷ.

1. പാലോത്തം=പാലാലക്കത്ത. മാധ്യമം ശുദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു്. ശാരികത്തത്തി=പെൺതത്ത, സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദത്തിന്നു സമാധ്യമ്യമിതി ഗുണങ്ങളുവെന്നതിനാൽ പാട്ടിന്നു ഗുണമുമാകുന്നുള്ളു. ബ്രഹ്മിണിയെ പുണ്യരിച്ചുള്ള നിഷ്ഠാമാണിതീ. ശാരികത്തത്തി മേന്മ ചന്ദ്രശേഖ എന്നാലോല മലയാളസന്ധി. മധു=മേൽ. തേൻ, കല്ലുണ്ടു ഏറ്റുമധുരം മുതലായവ കണ്ണനാകുന്നതിലേ കഠിനരായം കിട്ടു ശബ്ദശുദ്ധി വരുത്തുന്നവയാകുന്നു. ആഖ്യായം=കുടീരം. ദൂരയാത്രയെക്കൊണ്ടു സംഭവിച്ചതു്.

2. മേൽ, എത്തും=പല വിചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചർച്ചിച്ചതായ. ചാഞ്ചൽ=സമീപത്തു്. മേൽമേൽത്താഴ്ന്നു=സന്തോഷത്തോടുകൂടി.

5. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യമില്ല. എന്നു മുതൽ ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയമല്ലെ. എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാന്ദര്യമെങ്കിലും മഹത്തമത്തെ സംഭാവനയുപേണ നിഷ്ഠയിച്ചിട്ടു് ഉത്തമനായുജ്ജ്വല...എന്നാൽ പറയാവു. എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ചാണക്യന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ വിശേഷേണ ഉപന്യസിക്കുന്നു.

8. ചാണക്യൻ=ചണകന്റെ പുത്രൻ. ചിത്രം=അത്ഭുതം.

11. ശുക്തകലമാലികരം=തത്തകളുടെ നാളത്തിന്നു് അലങ്കാരം.

12. ഗണനാഥൻ=ഗണപതി. വാണി=സംസാരി. ധന്യശിലം=നല്ല സങ്കീർണ്ണതാടുകൂടിയവരും.

14. നീതികരം=നയങ്ങൾ. ചോൽക്കണ്ടം=കേരളവില്ലേട്ട. ആരോവരം=കഥാനായകന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ആരാധനയ്ക്കുടേ. പേരിൽ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി. മേലും, ആനന്ദം=സന്തോഷത്തോടുകൂടി. ആനന്ദം, ഇന്ദ്രം,

കവർ, പൂണ്ണ്, ഉററ, ഉറക്കുന്നു. എഴുത. ഇത്യാദി ഗണ്യങ്ങൾ. ക്രി
യാത്രപത്തുമാണ്. അവ വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങളെ തമ്മിൽ ചേർന്ന ഇ
ടങ്ങളിൽ പൊടിയിട്ട വിളക്കുന്നപോലെ കവികൾ പ്രയോഗിച്ചു നടപ്പായി
രിക്കുന്നതിനാൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അർത്ഥം പദാർത്ഥങ്ങളില്ല. എങ്ക
ലും കമാഗ്രവണത്തിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ വലിപ്പിക്കുന്നതിന്
യിങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യുന്നു.

16. മരംകിനി=ഗാഗാനി. തുറം=മുന്നം. പാടലിപ്പുതം=മേ
നഗരം. ഇപ്പാൾ 'പാററ' എന്നു പറയുന്നതാണത്രെ. 'പാടലിപ്പുതം'
എന്ന പേരിന്റെ കാരണവും ചരിത്രവും 'കമാസരിത്യാഗരം. കമാപി
ലംബകം. മൂന്നും അംഗത്തിലുണ്ട്.

17. തർപ്പരം=ആപ്പരം. ചെങ്കുറവൻ=ചേവന്ന കരിയ
കൾ=(രശ്മികൾ) ഉള്ളവൻ (സൂര്യൻ)

18. തിങ്കൾ അക്ഷരങ്ങൾ=സോമവംശത്തിൽപ്പെട്ടവൻ. ന
ന്ദനപൻ=നന്ദനെന്ന രാജാവ്. ഇദ്ദേഹൻ എന്ന പേർ സാമന്തനാമമോ
തിരുത്തലെന്ന തരം കേൾക്കുന്ന പല പേരുകളിൽനിന്നുമാണ്. സങ്കട
ഹിനം=(ക്രി. പി) അല്ലെങ്കിലും.

19. മംഗലകീർത്യാ=(ഇ. സ്പീ. തു. ഏ) നല്ലയശസ്സാകൂടി. മ
ഹിതം=(അ. ന. മ. പി. ഏ) ഭവിയ.

20. സർവ്വം ഉ. സി. ചിലർ=എല്ലാവരും സമ്പത്തിനെ ഭാനം ചെ
യ്ക്കുവാൻ.

21. രാജസനല്ല=രാജസഭാതിരിയിൽ മനിച്ചവനല്ല. ത്രക്കുത=
കൂടെ.

22. സുരാരാഗികൾ=സുരാരങ്ങളായ അംഗങ്ങളാകൂടിയവർ.
അപാരമൽ=പ്രിയപ്പെട്ട.

24. ദ്വാരം=ദോരണം. കർമ്മിയപുത്രം=കർമ്മിയന്റെ പുത്ര (കർ
മ്മിയസ്ത്രീ)

25. അർത്ഥ, സമർത്ഥ=അപ്രത്യുത്തി നിധിത്തമുള്ള തേജസ്സുകൊ
ണ്ണ്. വിപ്രൻ=ബ്രാഹ്മണൻ. (വിശേഷം അപ്രത്യുത്തി പുത്രൻ ചെന്നപ്പു
വൻ എന്നു യാതൊന്നും) അർത്ഥപ്രാപ്തികൾ=അർത്ഥം (സുരദൃഷ്ടം മലഗ
സ്ഥാനം) 26. ദ്വാരം=(കർമ്മ കർമ്മവേദമുള്ള വെള്ളം) അർത്ഥപ്രാപ്തികൾ
പിന്നെത്തന്നെ ഗ്രഹിയ്ക്കും.

29. മഹിനിമർദ്ദം=മാർദ്ദമാർ. മന്നത്ത് നെർമ്മിഴി=കന്നമിനം=(ക
രിയപുഷ്പവിനം. നെർമ്മിഴി) അർത്ഥം വിശിഷ്ടമാകൂടിയവർ. (സുരരി)

31. കനിതാശ്വരീ=ഉള്ളതല്ലെട്ട ദോഷങ്ങളാകൂടിയവർ. മാർദ്ദസ
മ്മർദ്ദം=മാർദ്ദം കനിതമുള്ള മഹിഷിയുടെ കർമ്മം 32. വെള്ളം കസ്തുരി

കൂടുതൽ ചെലവുണ്ടാകുമെന്നുവരുമെന്നായി അതിരൂപമായ അൻപതു ശതകത്തിൽ തെറ്റിച്ചത് ഏറ്റവും ദുസ്സഹമായി എന്നുള്ള നാട്ടുതാൽ അനക്കമേയെന്നു ചൊല്ലുക കടന്നുവന്നു സാരം.

34. കൂട്ടം=അനന്തരാമിപ്പറഞ്ഞവർ. കൂട്ടം=കോപം. തവേഴ് നിയം=തവസവി.

35. വന്ന കൂട്ടത്താൽ=വന്ന കൂട്ടത്തേക്കറിച്ച്.

36. തനപ്രതി=തനക്കൂടെ അംഗങ്ങളാകുകയെന്നായി (കുരുംഗി) ഉൾക്കൊള്ളം=തന്നെ, അജ്ഞാതൻ പ്രസവിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം യി ഉണ്ടായ ഗർഭം മനസ്സുനേർക്കുവെക്കുകയല്ല. ഉത്തമൻ=നല്ല ലക്ഷണങ്ങളുള്ളവൻ.

38. കീഴ്വരൻ=തേജസ്വി. മെരുവൻ=മുരയുടെ പുത്രൻ.

39. പുത്രൻ വേണ്ടുകൾ=ജന്മകൾ, നാമകർണ്ണ, അന്നപ്രാണം, ചൈതന്യം, കണ്ണുവയം, വിദ്യാരംഭം മുതലായ ജോഡശസ്സുണ്ടെങ്കിൽ, അസ്പഷ്ടമായിരിക്കും അയ്യയവിദ്യകൾ.

40. വീഴ്വൻ=ശൈത്യം. വിനയം=അറിവ്. നയം=നീതി. അതറിനം=(അവ്യ) മിവസംഭവം.

43. പ്രേതം=സ്വപ്നം. രക്ഷകൻ=ഗർഭരക്ഷകൻ. മേവേഴ് ചോതിയി, മറ്റു പാടി മുതലായ വയുടെ വിധിയനുസരിച്ചുള്ള മണി മേന്മയായാ മി പരിശീലനങ്ങൾ. നിരന്തരം=(അവ്യ) ഏകവിടത്ത.

44. മാംസപിണ്ഡം=മാംസക്കുട്ട. (ഗർഭം രക്ഷകളെല്ലാം വേണ്ടവണ്ണം ചെയ്തിട്ടു മാംസം തികഞ്ഞിട്ടും ഒരു ശിശുവിനായല്ല പ്രസവിച്ചത് എന്നുള്ളതാണു രാജാവിനു ദുഃഖകാരണം.

45. തിണ്ണം=ഉച്ചത്തിൽ. അശരീരിവായ്ക്ക്=അശരീരിയുടെ വാക്ക്. (ആശരീരിയെക്കുറിച്ച്)

46. ഉപതികലമണി മിഥം=രാജാക്കന്മാർ. അശരീരിവായ്ക്കു കളിപ്പും രാജാവിന്റെ ദുഃഖം ശമിക്കാതിരുന്നതു്, ഇതു നിരവയവമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന് ചെറു പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമോ എന്നു വിചാരം വരാത്തതുകൊണ്ടും അതു സാധിച്ചാനുള്ള ഉപായം തേടുന്നതെന്നതുകൊണ്ടും ആകുന്നു.

48. ത്രാക്കമനസ്സ്=ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ. ('തീക്ഷ്ണമനസ്സെന്നു തിരുനെൽത്രിയിൽ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു) രാക്ഷസൻ=രാക്ഷസനെന്നു മന്ത്രിപ്പു. ബലാൽ=മരണശക്തി.

49. ചെറു ചണ്ഡിക=ചെറുതായി മുറിക്കുക. മേന്മകളെങ്ങും=എണ്ണ നിറച്ച കടങ്ങൾ. (തിരുനെൽ വികാരം=മേന്മ. എന്ന് അർത്ഥം)

51. ജാതകാതുക്=(ക്രി. വി) കേതു കത്താടുക്രി. ഡിഷിട്ടു, പരിക്ഷേപം=തദ്യസിദ്ധ മനസ്സിലക്ഷക.

52. ശത്രുസംഹാരം=ആശയുടെ വധം,

53. മേഘനാ=താമസം (ശ്വാഭാവിന്റെ ഭാവം=മേഘനം) ഗദ്യകന്മാർ=അഹങ്കാരത്തോടു കൂടിയവർ. നിജാപ്രസംഗം=നിജപ്രസംഗം എന്ന സംബന്ധിച്ചു പുത്രന്മാർ (കർമ്മശാസ്ത്രം) 'സ്വാഭാവികത്വനിജം പ്രി' (പ്ര) എന്ന അഭിധാനംകൊണ്ടു നിജപ്രസംഗം വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ചു എന്നു ലിംഗത്തിലും വരുന്നതാണ്. അന്തികം=(അ ന. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ. കാതനം=താപാനം. ഗതി=പരമലക്ഷണം.

56. കവാം=ഇളക്കം. മേഘതു ചേരം=മേഘമയത്തു മനിച്ചവരായ കൊണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ നടപ്പനുസരിച്ചു മൂലമറ്റ നേരക്കുറവ് തരമില്ലാത്തതിനാലാകുന്നു ഈ ആലോചന വേണ്ടിവന്നതു്.

58. പശുതം=യോഗ്യൻ. മന്യകർമ്മം=മാന്യമെന്ന കർമ്മം.

60. ശതൻ, ഒരു ചിന്താപരമായതും എന്നോടുകൂടുന്ന കല്പിച്ചിട്ടുവെന്ന് മൂലം മേന്മയുള്ള കല്പം (ആകുന്നു) നിരൂപിച്ചാൽ കേവലം സ്തംഭം ഇല്ലാത്തതെന്ന (മൂലം ആകുന്നു) എന്നുപയം.

62. ശ്രേണുതപം=ജാതികൊണ്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടത. മേഘപ്രസംഗം=വയസ്സു മൂലമുള്ളവൻ. ഹസ്തം=നിശ്ചയം.

64. രാജതപം=രാജാവിന്റെ സ്ഥാനം. നീചതപം=താഴ്മ. മേ=(അസ്തമ്യം, അ. ഏ) എന്നർത്ഥം.

65. വിലാസിതപം=രാജാവിന്റെ ബിജാത്തോടു കൂടിയവൻ എന്ന അവസ്ഥ.

69. കന്യതി=ശതം (ഏകാദശപ്രയോഗം)

74. നക്രനാശം=നക്രനാശൻ എന്നു ചേർത്തതാണ്. ഇക്രന ഇക്രൻ=നീതിശാസ്ത്രപ്രാസംഗിച്ചു കൊണ്ടു് അസുരമാർത്തനായ ഇക്രമേനിക്കു സമൻ.

78. വൃഷ്ടിശതൻ=മുഖസ്തീകൃത പുത്രൻ. അന്തരം=മിത്രം.

79. സംപത്യാപരം=പുരുഷൻ എന്നിലധികം ലാഭമേന്മയായിരുന്നു ആരാട്ടാർക്കു തമ്മിലുള്ള സംഭവം. (സമാനതയ്ക്ക് പരിയോടു കൂടിയവർ സംപത്യാ; സംപത്യായുടെ ഭാവം=സംപത്യാ)

80. അസീപുത്രൻ=അസീയുടെ പുത്രൻ. (ഇക്രസ്തീയായ മുഖ്യയുടെ പുത്രനായതുകൊണ്ടു പരിഹാസമേതിപ്പാഞ്ഞതു്.)

81. ശാസ്താർ=കന്യതികൾ. വൃദ്ധസ്ഥകൾ=നിയമങ്ങൾ.

86. ഈശ്വരപരീക്ഷകൾ=ഇശ്വരനെ സംക്ഷീകരിച്ചുള്ള പരീക്ഷകൾ (നന്ദനങ്ങളെക്കുറിച്ചു തലമയതു്) ഈശ്വരഭാവം=ഭൈരവത്തിന്റെ സ്വരൂപം. (ഭൈരവവിധി)

89. പാദശേഷനൻ=ഇന്ദ്രൻ.

92. കാനനത്തിന്ദ്=കാനനത്തിൽനിന്ന് (വർണ്ണമാലം). മീച്ചി
കാതി=നല്ലവസ്ത്രം.

94. അന്യോന്യം=പരസ്പരം. (തമ്മിൽതമ്മിൽ) ഉപേക്ഷം=കു
ളുത്തളിൻ അട്ടുവേ.

95. ബഹുനായകം=പല നായകന്മാരുള്ളത് (ബഹുനായകത്വം
നാശകാരണമല്ലെന്ന്)

101. ലോഭം=അധികാരത്തുണ്ണി.

103. അന്ധൻ=ബുദ്ധിഹീനൻ. അന്ധകാരങ്ങൾ=മൂഢതകൾ.

106. ശിക്ഷിക്കു=ഉപദേശദ്രവ്യമായി പറക. മരകാസന്മാർ=
അപ്പുബുദ്ധികൾ.

107. നവനന്ദനന്മാർ=മെയ്യപ്പുത്രന്മാർ.

109. ഭൂചക്രം=ഭൂമണ്ഡലം. നവനായകം=നവന്മാരായ (പുതി
യ) നായകന്മാരുടേയ്ക്കു് യത്ത്. അല്ലെങ്കിൽ നവം=(ഒമ്പതു) നായകന്മാരുടേ
യ്ക്കു് യത്ത്. നായകന്മാർ പുതുവയം ബഹുതപഃ കർമ്മഹാനികരമാണ
ല്ലോ. ചേത്താനം=കേറിയുള്ള അല്ലെങ്കിൽ നന്മയുള്ള.

111. ദക്ഷിണം=മിടിച്ചിടം. മന്ത്രാനിശ്ചയം=ആലോചിച്ച
കർമ്മം.

113. പ്രാപ്തകീർത്തി=വളരെ കീർത്തിയുള്ളവൻ. അർപ്പിക്കം=അ
പേക്ഷിക്ക.

115. മന്ത്രികൾക്കവേദം=മന്ത്രികളുടെ സമമർദ്ദം.

119. ഗുണാൽ കർമ്മം=ഗുണങ്ങളുടെ ആധിക്യം.

121. രാജകാത്ത്ത്=അന്യരും=മുമ്പാകെത്തീർത്ത മറ്റാരും.

123. സേനാധിപത്യം=പടനായകന്റെ സ്ഥാനം. നിത്യതപഃ=
ദൈനന്ദിത്വം. മോക്ഷം=ചിത്തനമുനതി. (മനോനസ്സുത) പുത്രസ്വന്തി=
പുത്രസമൃദ്ധി. മേന്മശബം=സാമർത്ഥ്യം. നീതികൾ=നയപ്രയോഗങ്ങൾ.
ആശയം=മനസ്സ്. ഇല്ലം=നൈർഘൃത (നല്ല പ്രസാദി) മോക്ഷോപം=
നവനന്ദനന്മാരുടെയ്ക്കു് നിശ്ചിതം പ്രമുഖത അവദാർപ്പണം രാജപുത്ര
നായ തന്നെ അവർ വകവെക്കുന്ന പ്രവർത്തികൾ ഇടത്തിട്ടുള്ളതെന്ന്
അന്നും ആശയം ഇല്ലെങ്കിൽ അല്ലെന്നും സഹധനം).

മെത്രസ്തുവധാരം.

126. അളകണ്ഠം=രാജ്യം മോശുന വശത്തായതുകണ്ഠം ശബ
സം=ഗാഥം=(മുഖം) ആ മ ദ സംദാ (സ്വർഗ്ഗം).

128. ഏകദേശകൃഷ്ണം ഏകതൂടങ്ങി — രോഗകരണനിവാരണം ഏകദേശ രാജകുടുംബികളുടെ നിരൂപണം.

129. മാതൃക=ഉപപതി (സുസ്ഥപതി) വരാനെ=വേലുസ്ത്ര (ഉപമേധാരി)

132. പണ്ടു=രാജ്യമാണിതെന്നുപറയുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം=വൈദ്യം. കണ്ണന്തം=മനസ്സിലാക്കുക.

138. മന്ത്രാമന്യപം=കാശ്യാലാലനസമലം. രാജാക്കന്മാർക്കു മന്ത്രാശാലനം അത്യാവശ്യമാകയാൽ ആരാധനാമന്യപം ഏകദേശം ഇന്ദ്രധനുർവത്തം: മിത്രങ്ങളിൽനിന്നു ഇവിടെ അപായചിന്തയ്ക്കു വകാശമില്ലല്ലോ.

139. ദീപ്തം=നിമിത്തമുള്ളത്. കണ്ഠം=വിസ്താരംകുറഞ്ഞത് (ഇടുങ്ങിയത്).

145. ഇഹാപ്തം=ഇഹയുടെ പദം (ചോരമനുസരം) നിഷ്ഠാരത്നം=കുറുപ്പ്. പാശാണം=കല്പി. ഇഹാദേശം=ഇഹയുടെ ഉദാഹരണം.

152. വല്ലു ചിതാങ്ങൽ=മെല്ലെപ്പറ്റുവാൻ റിശിയിച്ചു ലഭിക്കുന്ന വർഷം അയം=ഉത്തരം. (കൊലാച്ചാൻ, ചെമ്പരത്തിമുഖ മുതലായത്).

153. രാജനം=രാജകുടുംബം. മാനം=പാത്രം.

155. ആലം=നടപടി.

161. ചണ്ഡം=കുറുപ്പ്. മന്ത്രാശാലം=ആരാധനാശാലം.

163. മനസ്സം=ചരിത്രാശാലം. സൂത്രം കല്പിതം=സൂത്രാവിശദീകരണം.

164. ആലം=നടപടി. മന്ത്രാശാലം=കുറുപ്പ്.

167. ഇഹാദേശം=വൈവിധ്യം (വൈവിധ്യം) ജീവിതം=ജീവൻ. (ഭൂമി).

171. നിഷ്ഠാശം=കുറുപ്പ്. നിഷ്ഠാശം=പുറത്തുപോക.

180. ഗുഹ്യം=ചൊല്ലുവെക്കുവാൻ. നേത്രം=കണ്ണി.

182. മേഘം=മേഘം. മേഘം=മേഘം. മേഘം=മേഘം. മേഘം=മേഘം.

188. രാജാജി=രാജാവിൽനിന്നുള്ള മേഘം. (നാട്ടിൽ അനേകം നദികളെ കയ്യിടുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കെന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം ചെറുതുള്ളിയാൽ ഇനിയെന്നല്ലാം വന്നാൽ ഏകദേശ വിചാരമെന്നു മനസ്സിലാക്കണം).

ചന്ദ്രഗുപ്തമോചനം.

191. ആര്യവംശം = (ക്രി. വി.) അഹങ്കാരങ്ങൾക്കുടി.

194. വംശഭരണം = വംശരാജ്യം (ബഹുവചനം) സന്ദർഭം = മുമ്പ് (അവിചിച്ഛിതം) രാജാക്കന്മാർ = രാജാവിന്റെ കീഴ്വര.

195. മഹാമഹിമ = (ഇ. സി. യു. യു.) നല്ല അനുസ്തംഭം.

196. പഞ്ചരം = കൂടും. മോക്ഷിയാത = പൊളിയുവാൻ. ദ്രവിപ്പിക്കുക. അഞ്ചുസം = (അവ്യ)വേഗത്തിൽ.

198. പഞ്ചസ്യൻ = സിംഹം. (വിസ്താരമുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നർത്ഥം)

200. ചോല + ഇമ്മനം = കീർത്തിയുള്ള. വിശിഖാലൻ = വിശിഖനെന്ന പേരുള്ളവൻ. നല്ല = നല്ലവൻ. ഇത്ര പരം നല്ല എന്ന ഇണയായ കണ്യയെക്കുറിച്ച് അർത്ഥം എന്ന പൂജിതപ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ പ്രപഞ്ചം. 'നല്ലനല്ലാമവൻ' എന്ന രാജ്യം കിളിപ്പാട്ടിൽ ഏഴു പാട്ടും പ്രാമാന്യമുണ്ട്. 'വല്ലഭിനിരംഭപാത്രമുണ്ടാക്കിയവൻ' എന്നതിൽ 'ഭരണപാത്രം' എന്ന പദം കൂടും.

202. ശില്പശാസ്ത്രം = കലാകലാവിദ്യ. കല്പകൃഷ്ണം = ആയശ്ചര്യമെന്ന വസ്തുക്കളും യഥാർത്ഥം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യവൃക്ഷം. കാശാൻ, ചിന്താമണി ഇവയെപ്പോലെ. ഇവയെല്ലാം പാവശീലമനത്തിൽ നിന്ന കിട്ടിയവയാണെന്നു പരാണപ്രസിദ്ധം. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ശില്പശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പകൃഷ്ണമെന്ന പദം ഉണ്ടാകുന്നു. ശില്പശാസ്ത്രസംഹാരം എന്നു പ്രസിദ്ധമാകും അറിയുന്നവനെന്നു സാരം.

203. ഇരിക്കുന്നപ്പിഴ = ഇരിക്കുന്നതോ? (ഭീതിപ്പെടുന്നതോ).

205. പന്നഗാരികൾ = കീഴ്വര. 'പന്നഗാരികൾ' എന്ന പദം പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അതിന്നു "സുപണ്ണ പന്നഗാരികൾ" എന്ന അഭിധാനപ്രകാരം 'ഗതവന്മാർ' എന്നർത്ഥം കല്പിക്കാം. എന്നാൽ ഗതവൻ അല്ല കഴിയാറുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആ അർത്ഥത്തിന്നു യുക്തിയില്ല. ഇതിനെത്തന്നെ (കോളാകോരികൾ) മുതലായ ചില പദങ്ങളിൽ 'പോ'യെന്നിന്നാറുണ്ടെന്നു ചിലപക്ഷങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ട്. അതിൽ ഇതിന്നു കഴിക്കുന്നതിൽ സമാർത്ഥതയുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്നു പ്രസിദ്ധി മറ്റെന്താകുന്നു. പാതിനെ പിടിച്ചാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നവൻ (പാശമുദ്രികൾ) (പാശമുദ്രിതന്മാർ) എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചാൽ മറ്റൊരു മിഥ്യ.

206. കിഷ്കൻ = ശക്തിയുള്ളവൻ. ഏകൻ = സന്ദർഭമുള്ളവൻ. പൂർവ്വകൃത്യം = (ക്രി. വി.) വളരെ സന്ദർഭമുണ്ടാകട്ടെ.

208. മത്സരാഭികൾ = മത്സരം മുതലായവ.

വ്യനാൽ. അലനെ വല്ലകോണ്ടിയിലെന്നതു രണ്ടനീതിക്കു വിരുദ്ധമാണു്. (ശത്രുക്കളെ വല്ലകോണ്ടിയിലെന്നു് എന്നാണല്ലോ. എങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊക്കെ പട്ടണങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരാവശ്യമാണു്.

241. അശ്വമേധികളു്—ആവിവത്യാ=അല്ലനായ മോശ്ശൻ കൊടുത്തിരുന്ന മേസനുമ്പിച്ചത്യാം, കൊടുത്താൽ ശത്രുപക്ഷത്തിങ്കലോണ്ടു് തരപ്പെടണമിവരും.

242. പാശുപതോത്തമൻ, മണ്ഡം=സങ്കടം.

244. അഗ്രഭരണനും=മേലധ്യക്ഷനായ ക്ഷേത്രത്തിന്നു സാക്ഷിയായി ഭാഷുന്ന ശ്രേഷ്ഠനായ ബ്രാഹ്മണനായ ഭരണനും, ഇവിടെ അഗ്രഭരണനും ശ്രേഷ്ഠനായവരൊക്കും. “പരമേശ്വരഗുഹാഗർഭം പ്രാഗ്ഗാഗ്രഗാത്രീ യമഗ്രീയം ദേവതാനു ശ്രേഷ്ഠം” എന്നു് ചിന്താമണി.

246. ചേരന്മാരും=(സ. ന. തു. ഏ.) മെസ്സുകോണ്ടു്.

248. രാജപരൻ=ശ്രദ്ധയുള്ളവൻ, നന്മ=(അതു്) പരം=(പ്രധാനം) ആയിട്ടുള്ളവൻ. അന്ധനും=(അവൻ) ചിന്താശക്ത. വല്ലഭം=സൗമ്യവും.

251. മണമില്ലെന്നിട്ടു്=മണമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു്. (പഴയപ്പുഴയോരം) നയം=നീതികരനെന്നുപറഞ്ഞു്.

മറ്റൊരാക്ഷസം=മറ്റൊരുതരം രാക്ഷസനെയും അധികരിച്ചു (വിജയിക്കിച്ച്) ഉള്ള കൃതി “അധിജ്ഞാനശാസ്ത്രം”=മുമ്പായ പ്രായശ്ചിത്തപോലേ കണ്ടുകൊണ്ടു്.

ചകരാവൃത്തം=അതിന്റെ ചകനവും വിവരണവും ‘വൃത്താഞ്ജലി’യിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മന്നംപ്രദം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം പാദം

(കാകളിപ്പുത്തം)

1. “ബാലസുഖീദം” എന്നുമുതൽ “ആനന്ദമിനിക്കുള്ളിപ്പുഴ” എന്നുവരെ തത്ത്വമോടുള്ള അദ്ധ്യായം.

5. “ഏകദശാ എന്നുമുതൽ—ചോരിച്ചാൻ” എന്നുവരെ തത്ത്വമോടുള്ള വാക്യം. കഥാമുതൽക്കും ചാണക്യന്റെയും—ദൂരവേ=“നിപുണനായക

30. ആള (ആള) വേഗത്തിൽ. കോറിയീനം = സംശയംകൂടാതെ. (എ. ഡി) പാതിൽ = ഭൂമിയിൽ. പ്രസിദ്ധൻ = കേരളീയപുരുഷൻ. ചാണക്യൻ = ചന്ദ്രകൻ പറയൽ.

32. കോടിച്ഛൻ = കടിയായ (വളഞ്ഞ) സ്വഭാവമുള്ളവൻ.

33. വിജ്ഞാപ്തൻ = വിജ്ഞാനം ഉപ്തൻ (തരിശുപുട്ടവൻ).

34. നന്ദഗ്രാമീണൻ = നന്ദനായ ഒരു അഗ്രാമീണൻ.

35. "മോശ്വൻ ..... കഴിപ്പാനം" എന്നുള്ള ഭാഗത്തിൽ. ഈ

രേഖയെക്കൊണ്ടും ആചാര്യന്റെ പദങ്ങൾ മുഴുവനിലുണ്ടാകാണ്ടെന്നും സാക്ഷ്യം ക്രി. പ്രകടമുണ്ട്. മൗര്യന്മാർ ആയ മനോജ് വരുന്നവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവാൻ മറ്റു ശ്രമിച്ചു കഴിയാതെ ആകട്ടെ. മോശ്വൻ ഒരു വൃദ്ധൻ ആകുന്നുവെന്ന്, അതു കേട്ടിട്ട് എന്നപ്രകാരം. വൃദ്ധൻ = ശൂദ്രൻ.

36. ഇന്ദ്ര = ഇന്ദ്രൻ. അന്ദൻ = ആ വൃദ്ധൻ.

37. കർമ്മം = അവന്റെ കർമ്മം. (കർമ്മം എന്നാൽ വേദങ്ങളിൽ). അങ്ങനെയായിട്ട് ചിലരെ ചാണക്യൻ പിന്നീടുകൊണ്ടുവന്ന സംഭവത്തിൽ. അതിനാൽ സംസ്കൃതത്തിലെ തദ്യസ്യം മോശ്വൻ എന്നർത്ഥം. അതിലുള്ള മോശ്വൻ ഗണിക്കാതെ പ്രമാണിച്ചതായിരിക്കണം.

38. അപരാജിതം = അജയ്യമായ കഥയിലെ കഥാകഥൻ. ഇതു ബുദ്ധനായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രമാണം.

42. ചന്ദ്രികനായാൽ = ചന്ദ്രിക = ചന്ദ്രനായതുകൊണ്ട് അധികം ദീപ്ത നോട്ടം അനുഭവിക്കും. വൃദ്ധൻ എന്ന പദത്തെ മഹിയാക്കിയല്ലെന്ന് വിചാരിച്ച് അതുതന്നെ തന്റെ വൃദ്ധനായി പറയണം. അതിനാൽ അവിടെ ചന്ദ്രികയെ അർത്ഥമാക്കണം.

43. വിപ്രജ്ഞിസ്വഭാവം = ബ്രഹ്മജ്ഞിയുടെ മോശ്വൻ. മോശ്വൻ = ശൂദ്രൻ പറയൽ.

44. മോശ്വൻ = നല്ല (മൃഗം).

45. സമനന്തരം = പിന്നെ. മോശ്വൻസ്വഭാവമുള്ളതും മനോജ് വരുന്നവരുള്ളതുംകൊണ്ട്. ഇവ വക മോശ്വത്തിൽ അറയ്ക്കപ്പെട്ട കോശകളിലായിട്ടും. ഇമ്മനന്തരം = നാമകം. (വകമാ. 1. 1. 1) മോശ്വൻ = മറയ്ക്കൽ.

47. ചന്ദ്രിക = അനന്തരം. പ്രകാരം = വിനയം. മോശ്വൻ അകപ്പെട്ട കഥിട്ടം = അതേ പാദത്തിൽ വന്നിട്ട്.

50. വിജ്ഞാപ്തൻ = മോശ്വൻ, മോശ്വൻ = മൃഗം.

51. മോശ്വൻ = മറയ്ക്കൽ. മോശ്വൻ = മറയ്ക്കൽ.

52. മൽകലിവിരുദ്ധക് = മേൽനാൾ ഗ്രാമത്തിലാകാം. ഇത് ആചാരപരമായി പറഞ്ഞതാണ്.

53. ആശ്രമം = ഇല്ലം (അം) “ആശ്രമം ബ്രഹ്മചര്യത്തെ വാണിജ്യം മറ്റും വരുന്ന” എന്നർത്ഥം. വിശുദ്ധി = ക്ഷിണം തീർക്കുക. ആചാരം = ചട്ടം.

56. താമസിപ്പാൻ = അടുത്തുനിൽക്കാനും. സേവനം = സേവനങ്ങൾ നൽകുക. തന്റെ വിശേഷം = തന്റെ പ്രത്യേക അവസ്ഥ.

57. മേൽനിന്നുവരുന്ന = അടുത്തുനിന്നും. വൃണം = ചരിത്രം.

58. ഉൾക്കൾ = മനസ്സ്. ഉന്നം വരാം = വേണ്ടപോലെ.

59. മേൽനിന്നുവരുന്ന = ബ്രഹ്മജ്ഞാനം ഉപയോഗിച്ച്, സ്നാനം മിക്കൾ = കളി മലം മുതലായ നിഷ്പന്നങ്ങളും. മോക്ഷനാമം = ഉപദേശം.

61. വേഗം കറച്ചു = മേൽമേൽ. (പോകുന്നതും എന്ന ക്രിയയുടെ വിശേഷണം).

62. ദൈവബലം = വിവിധദൈവങ്ങൾ. മനോരമം = ആശ്ചര്യം. കൈവരുക = കയ്യിൽ വരിക. (സംഗ്രഹം) ക്രിയസമാഹാരം.

63. ഇല്ലാത്തവർ = ഇല്ലാത്തവർ. ആശ്രിച്ച് = ആശ്രയിച്ച്. (അകാരലക്ഷണം) പ്രതികൃതം = പ്രതികാരം (ഇങ്ങനെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പകർപ്പ്) ഉൾക്കൾ = മനസ്സ്.

64. അഗ്രാസനം = മന്ത്രിപ്പീഠം. (പ്രധാനസ്ഥാനം) നിമഗ്നം = തന്റെ ഗൃഹം.

68. ദൈവശാലാസം = (അ. ന. സ. ഏ. വ.) = മറ്റേവരുടെ അകത്തു. തരം = അറിവ്. (അവ്യ) കർമ്മം = ഇവിടെ കനിവെന്നതിന് ‘ശ്രദ്ധ’യെന്ന അർത്ഥം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ‘ഉതിവോട്ട്’ എന്നായിരിക്കെങ്കിൽ ശരിയാകുമായിരുന്നു. ഇത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ അസ്ഥാനത്തിൽ പലപ്പോൾ ‘കനിവ്’ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

69. തലികൾ = കിണ്ണങ്ങൾ (മണ്ണുണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾ).

71. വെള്ളത്തിലേക്ക് നോക്കുക = ഇത് ഉപരി പാത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യയെപ്പറ്റിയുള്ളതും, അവയുടെ തീക്ഷ്ണതയും നിമിഷിക്കിച്ച് ചെയ്ത പൂജയെന്നും. മേനിച്ച് = ആഭിച്ച്. പാലകന്മാർ = വെല്ലുകൾ, സപ്തം മേൽ = സപ്തംകൊണ്ടുള്ള (സപ്തമേൽ).

73. മാന്യസ്ഥലം = പൂജസ്ഥാനം. ഇതം = (അവ്യ) ഇങ്ങനെ.

79. കൈപ്പൊട്ടിപ്പോകുക = കൈപ്പൊട്ടുന്ന ഇരമാന്ത്രി (ഇത് ചാണകൃഷ്ണൻ ഒരു പരാമർശം).

122. സബ്ജക്ട്=ഭേദിച്ചു പറയുവാൻ (സഹചരി), ഇന്ദ്ര
 യം=ഭേദബ്രഹ്മണം; ബ്രഹ്മണമേവം ക്ഷത്രിയഭേദം പേദകഭേദ
 ക്തി യം എന്നും, വയം എന്നും ഉപപദങ്ങൾ ചേർന്നതു നടപ്പാണ്.
 ഇതുപോലെ മൈത്രികം ബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മം അസ എന്നും കൂടിപക്ഷ
 ക്കാതെ പ്രമാണിച്ചുവരുന്നു. അപേക്ഷ, അമേധ, ചന്ദ്രഗുപ്ത, ശക്ത
 മാസ ഇതുമി ഉദാഹരണം.

125. **மேதனிமை**=மேதனிஸ்துகளின் சமயநியதி மொழி. **மேதனிஸ்துகள்**=ஐயமாகின்றவர்கள். **மாத்ருதம்**=மேதனமோ, கௌரவமோ.

126. **சுய்நெய்யக்கலம்**=ஆழா நெய்யை 15ஐ, கலம், நெய்யை
உலையாதுபேசுமையு, எவருடைய சுருதியிலுமு, புது நெய்யை.

127. ഉരക്കനം=തെങ്ങുപ്പൂ, സ്ഥിരനിരയം. മുഴിമുക=ബാൽ
 വൃന്താൽക്കുക. (മുഴ=തടമരമുഴ എന്നർത്ഥം. ഉള്ളിപ്പാ പഴനി, ശബരി
 മല മുതലായ കോട്ടങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നവർ നോൽവിമുക, മുളകെടുക്കുക
 എന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കോട്ടക്കരയത്തും നേരിട്ടാലും നാ-
 ശ്വരിതകാൽ. സാധിച്ചപ്പോൾ മരൊന്നും പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നർത്ഥം.
 ചൊല്ലണം=ചാണയം, മരപ്പെ, മുട്ട.

128. നിസ്സാധനം = കഠിനാനിധം ആഗമമിജ്ഞാതവൻ. അനിവാരണം = ഒരു ചരമനിധിയിൽ ചെന്നു. ബലമേറിയതും = ബലമേറിയതും.

131. കരംകുറയ്ക്കുക, പ്രാവീണ്യം = പ്രാവീണ്യം! ഇതിൽ
 ഏകം എന്ന പദം ഉണ്ട്. 'പ്രാവീണ്യം' എന്ന മറ്റൊരു പദം 'വിളിപ്പുകാരൻ'
 പ്രാവീണ്യം = കരംകുറയ്ക്കുന്നവൻ, എന്ന രേഖയുണ്ട്. പ്രാവീണ്യം = വിളി
 പുകാരൻ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചവൻ.

132. **മുഖപത്രകൻ**=ബുദ്ധസന്യാസി.

133. കിഞ്ചന—(ആയുരം) നല്ലൊലൊലും, വംശനാശം=വംശനാശം, കിഞ്ചനപ്പാദം=കിഞ്ചനപ്പാദം, കിഞ്ചനം=കിഞ്ചനം, (കിഞ്ചനം).

134. விபுநிசாஸம்-ஹுமீனாநா அஹிஷ்டக. அரவம்-ஹுமீனாநா.

135. വിചാരം=ചർച്ച (മനസ്സിനിവിട്ട്). മന്ത്രിയെപ്പോലെയുള്ളവർ=മന്ത്രിമാർ.

[illegible]

137. **ഉത്തമം** = ഉവിന്നെ അഭിജ്ഞാൻ (ശാസ്ത്രജ്ഞൻ). ബുദ്ധ!

189. അയൽനാടുവാഴ് = അടുത്ത നാളിനെ ഉപേക്ഷുന്നവൻ.
190. വീഴ്ചവാൻ = പരാക്രമമുള്ളവൻ. കിരോരധിനരൻ = കാട്ടാളവാദാവ്.
191. പാവനമാനസൻ = ശുദ്ധമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ (ബ്രഹ്മി). പൈതൃകരത്നം = പൈതൃകം (അച്ഛന്റെത്) ആയ, അരം (ധനം). മിത്രം = ബന്ധു.
192. വശികരിക്കുക = സ്വാധീനമാക്കുക. (ഇതു ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ 'സുഹൃദ്യോജം' എന്ന നീതിസമേതം.)
ഇനി ചങ്ങകുളൻ കഥയെ തുടരുന്നു.
193. മേല്പാടിനരൻ = മേല്പാടിയിലെ രാജാവ്. ('പുത്രാനന്ദമേല്പാടി' എന്നും അറുപതാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള രേഖയോടെ വിചാരിക്കാം.)
ചങ്ങകുളൻ "സന്ധി" എന്ന നയപ്രയോഗം.
197. മേല്പാടിനരൻ = മേല്പാടിയിലെ നായകൻ. വിരശി ഖമനി = വീരന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ. സ്വാമതി = നിക്ഷലമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ. (ബ്രഹ്മി).
198. നന്ദനാഭാജിതവാക് = നന്ദൻ എന്നു ചേർത്ത വാക്. ചങ്ങകുളൻ = ബ്രഹ്മിനിനന്ദൻ.
199. യിക്രിയ = അപമാനം. കചിതൻ = തളർന്ന. അക്ഷയം = നന്ദവാരം. മേൽപ്പൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
202. കന്യാ = ഇളയം (ഭാര്യ).
203. നാട്ടാലോരം = നാട്ടിൽ ചേർന്നിട്ട. (സമ്പന്നന്മാരിൽ തുറന്നിട്ടു പഴയതായാ) "പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ താമസിച്ച പെരുമാൾ" ഇത്യാദി നോക്കുക.
204. സന്ധിപ്പുകഴ് = നേരേയമൊക്കെയും — (പൂർണ്ണം) എന്നു വാക്യപൂർണം.
205. ദാസ്യം = തെളിവുള്ളത് (സ്വയം).
206. തമ്പി = അനന്ദൻ.
207. മലയാകുളമുഖൻ = മലയാകുള മുഖമായവൻ.
208. ചിത്തം മെത്തു = മനസ്സു തോളിച്ചു.
209. നീതിമാൻ = നീതിശാസ്ത്രം അറിയുന്നവൻ.
211. ഇല്ലൻ = നിസ്സാരൻ. മുരുകുളൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
212. മന്ത്രിപദം = മന്ത്രിസ്ഥാനം. ചട്ടപ്പതികൾ = മേല്പാടിയിലെ രാജാക്കന്മാർ.
213. പട്ടമനൻ = പട്ടമന്ത്രിയുടെ രാജാക്കന്മാർ.

218. പഞ്ചസേനാധിപന്മാർ=അഞ്ചു പടനായകന്മാർ. സിന്ധുനി
വാസികൾ=സിന്ധുദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ. ശക്തന്മാർ=ശാലിവാഹ
നൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ രാജാവിന്റെ പടയോതിലുള്ള ഒരു അതി
ശക്തൻ.

219. പാരസീകന്മാർ=പാരസീകം (പേർഷ്യ) എന്ന ദേശത്തിലു
ള്ളവർ (പാഴ്സികൾ). അവനഗണങ്ങൾ=അവനന്മാരുടെ (ഗ്രീക്കുരാജ്യ
ത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ) കൂട്ടം.

220. ആനകളും ഉദോഗാദിനാടും=പെരുമ്പറ, കേരളം, ഉദോഗം
മുതലായ വാടും. (പെരുപൻ+ബ, ഗ്രീ). വെക്കം=വേഗം. ധരിമി=മുമ്പി.

224. ചാണക്യചാരന്മാർ=ചാണക്യന്റെ ചാരന്മാർ. ചാ
ന്മാർ=ഗുഡമായി നടന്നു നടപ്പുവെക്കുന്നവരിൽനിന്നു കിരണന്മാർ

225. നരസേനാധിപന്മാർ=നരരാജാക്കന്മാരുടെ പടനായക
ന്മാർ. (ഇതു കർമ്മപണികന്റെ 'മേൽ' എന്ന ഉപായം) രാസ്യം=ഗുഡം. പ്ര
ത്യേകം=മാറ്റാത്തതോടൊപ്പം.

226. ആശ്വാതമുണ്ണപന്മാരിൽ=ആശ്വാതമെന്ന (കർമ്മക)ത്തി
ലെ കറുത്ത പക്ഷികളിൽനിന്നു ആദ്യത്തെ ദിവസത്തിൽ. ഉഷസ്സിന്=വെള
പ്പിന്. കലവദേവ=ചോല്ലാട്ടുനാട്. (അ. പു. സ. എ) ദിവ്യനം=ശത്രു
ക്കൾ.

229. കലവദേവം=ഗുഹപ്പിഴ. ഏലമേതം=ഏലമേതം. (ശത്രു
ക്കളുടെതിരികാമതം).

232. മേലാക്കംകൊള്ളുക=പ്രസിദ്ധമാവുക.

235. ലക്ഷണക്കാരൻ=ലക്ഷണം അറിയുന്നവൻ. (മേലുടനീക്ക
ക്കാരൻ). കാരാദാകാർഷ്വം ഉപേക്ഷണം പറഞ്ഞു=മന്ത്രിമാരോടോ രാജാവി
നോടോ പറഞ്ഞു അവധിവാങ്ങി എന്നു സാരം. മേലേതം=അതിലേ
യതം.

240. മൈത്ര്യം=ചിന്താവിനെ സംബന്ധിച്ചതു്. (ഇതു 'ചാനം'
എന്ന ഉപായമാകുന്നു).

244. ആമ്മർ=ആകാശമണ്ഡലം.

247. മോറപ്പറമേ=മേൽക്കും, പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി.

249. യുദ്ധസന്നദ്ധർ=പോരിനെക്കണ്ടിവെക്കുക. മതിവീര്യം=
ബുദ്ധിമുക്കം.

254. അന്തരം=മനസ്സിൽ. (അവ്യ) ഇഷ്ടൻ=ക്രമം

255. കൈലാസഗോപുരത്തുടേ=മേൽക്കേ ഗോപുരത്തിൽകൂടി. കി
രതോധിനാഥൻ=കുടുംബരാജാവ്.

257. അണ്ണവം=സമുദ്രം.

258. വീരകുടമണികൾ=വീരന്മാരുടെ കീഴടങ്ങിയ രത്നങ്ങൾ=(മഹാവിരാജം).

259. കഷം=മുട്ടകം. കഷിവാന്മാർ=വലിയ ആനകൾ.

261. മരുഭൂമികൾക്കു നൽകിയ ചക്രങ്ങൾ=ചാണക്കുവച്ച നിറവും കൃത്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ചക്രങ്ങൾ. ചവളം=മെന്താനിരി ചരടുകൾ.

262. അമരം=ഇരിമ്പുപാശ. ചട്ടസം=തലയ്ക്ക് അഭിഷേകം നന്നായിട്ടുള്ള ഒരായുധം.

263. ക്ഷേപ്തികൾ=മുരുന്നുകൾ. (മരതിക്ക് അനേകംപേരെ കൊല്ലുന്നതായ ഒരായുധം. ഇത് ആനകൾക്കു ധരിക്കത്തക്ക ഒരായുധമായിട്ടാണു കാരതയുദ്ധത്തിലും മറ്റും വണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു്.) നിഷ്ഠാം=കുറിന്നും. മുസലം=ഇരിമ്പുചട്ടയ്ക്കു കേന്ദ്രികൾ=വേലുകൾ.

264. ശസ്ത്രങ്ങൾ=ആയുധങ്ങൾ. സന്നദ്ധർ=മെങ്ങിയവർ.

265. ചട്ട=യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ആയുധം ഏല്പാതിരിക്കുന്ന ചാട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്ന കപ്പലായും കൃഷ്ണകുന്ദാർ. പത്തിവന്മാർ=കാചാർത്തവന്മാർ.

268. ഉത്തരഗോപുരം=വടക്കേ കോട്ടറായി.

270. ബലസന്നാഹൻ=ബലം (കെട്ടപ്പെട്ടത്) ആയ സന്നാഹം (കവചാത്മാക്കൂടിയാൻ “കവചാഗർഭഭാജനധവ സന്നാഹേ പരമോചിത” എന്നുവീയാനം.

272. മന്ത്രാലാലാത്താളം=മന്ത്രശാലയുടെ ഉൾഭാഗം.

274. രാജപുത്രപടം=രാജാവിന്റെ പുത്രൻ എന്ന അർത്ഥം. രാജരാജകുമാരം=രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

276. ഇന്ദ്രം=ഇന്ദ്രനെ. (അവ്യ) പരപമി=മുക്തമുഖി.

278. പരകങ്ങൾ=ശുദ്ധ ചന്ദ്രങ്ങൾ.

282. പശ്ചത്തന്ത്രവാദമരവങ്ങൾ=പശ്ചത്തന്ത്രവാദിന്റെയും നന്ത്രവാദിത്തന്ത്രങ്ങളും മേസന്ദ്രങ്ങൾ.

285. അത്യാസം=പരിഷ്. ചിക്ഷ്വരൂ=ചിന്നാക്കം. ചിൻവേട്ട=ചിൻമരത്തു്.

287. കമക്കം=പ്രഹരിക്ക. നാണയം=മനം. ചരപങ്ങൾ=വില്പകൾ. മലയ്ക്കുക=മലചോലയായുക (വീക്കുക).

292. തട്ടകൾ=തരക്കൾ. പട്ടകിടക്കുക=പട്ടിഞ്ഞുകിടക്കുക. കൂരവം=കൂർത്ത അമ്പ്.

294. “ഘോരം പട്ട”=യുദ്ധം. മയങ്കം (തന്ന) സംഗരം=യുദ്ധം.

296. അന്തകാവാസം=അന്തകന്റെ ആവാസം (ആലയം)
 297. ചീരമൃഗം=ചെങ്കുമൃഗം. (ചീരം=മരണകരണശസ്ത്രം).
 298. നിവ്വിചാരമാർക്കം=ആലോചനയില്ലാത്തവർ.
 314. കെട്ട്=തോറ്. ആകലപ്പെട്ടുകൊടുത്തുവന്നിരിക്കുക.
 317. ദശദൈവം=(സൂര്യൻ)ദൈവങ്ങളുടെ.
 318. അന്തർവൃതം=രാജധാനിയുടെ ഉൾഭാഗം.
 327. ചാണക്യശാസനം=ചാണക്യന്റെ കല്പന. ചുഴലം=
 ചുറ്റം.
 329. ദൈവദാമം=ദൈവസ്വത്തിന്റെ ശക്തി.
 333. അരാജകം=രാജാവില്ലാത്തത്.
 339. ഇങ്ങ്=ഇവിടെ (ഏകദേശം) എന്നു സാരം. ചാണക്യനും
 നഗരവദാസികൾ.
 343. മന്ത്രികൾ=ആരും അറിയാതെ ആലോചിക്കുക. മ
 ന്ത്രികൾ=ആലോചനയുടെ മർദ്ദം.
 348. ഉദയത്തം=ജയം പ്രാപിക്കുന്നതായാണിത്.
 349. അരാജകം=അധികാരമില്ലാത്തതായാണിത്.
 351. അന്തർവൃതം= (ശ്രീ, വി) സന്തോഷത്തോടുകൂടി
 352. അരാജകം=അന്തർവൃതം=ഉള്ളിൽ വ്യസനത്തോടുകൂടി. ചാണ
 ക്യകല്പിതം=ചാണക്യന്റെ കല്പന. ആവർത്തം=ഇല്ല-എന്ന-കല്പിച്ച്=ചെ
 യ്ക്കുതക്കതായിട്ടു എന്നർത്ഥം.
 356. ഉച്ചരാവേലകാലത്തുനിന്നു=ബ്രഹ്മണാശ്രമം (ഉച്ചരാ=
 ഭൂമി).
 357. അവൻകാട്ടുകൾ=അവന്റെ ആലോചനകൾ. അഥം=
 (അവ്യയം) പിന്നെ. "പാൽക്കൽ"-എന്നർത്ഥം. "വന്നിറങ്ങുകാൽ
 വിഴിപ്പിക്കുക" എന്നർത്ഥം ചാണക്യന്റെ വിചാരം. ഈ വിചാ
 രത്തിൽനിന്നു അരാജകം(അവന്റെ നാശം)കൊണ്ടി, സ്വാമിഭക്തി,
 തിരഞ്ഞെടുത്തു മുതലായ ഗുണങ്ങളും, അശ്വനിമിത്തം ചാണക്യൻ രാജ
 സമരകൃത്യങ്ങളിലുള്ള ബാഹ്യനായും വ്യക്തമാകുന്നു.
 359. പരന്തം=ആലോചിച്ചത്. ഇവൻ=ചാണക്യൻ. മ
 ഹാബലൻ=വളരെ ദൈവസ്വശക്തിയുള്ളവൻ.
 361. ബാധിക്കുക=ഉപദ്രവിക്കുക. നീതിബലംകൊണ്ടു=(ദൈവ
 സ്വബലംകൊണ്ടു) എന്നു സാരം.
 362. ഹന്തവ്യൻ=കൊല്ലപ്പെടേണ്ടവൻ. മരണം=ചത്തുക (കൊ
 ക്കുമ്പോൾ).

366. മനഃശാസ്ത്രം = ആഗ്രഹം (രാഷ്ട്രസാമ്രാജ്യത്തെ വശത്താക്കുക.) കൊല്ലുക = കൊല്ലുക + ഹ = കൊല്ലുകതന്നെ.

375 സത്യവ്രതൻ = സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവൻ, നിമസ്യം = തരൻ സത്യം (നന്ദവംശവിശേഷം ചെയ്യുന്നതാണെന്നുള്ള സത്യം).

377. ആസ്ഥാനം = (ആ. സ്പീ. തു. ഷ. വ.) ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി,

മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം.

— 21 —

മു ന്ന 3 0 പാദം .

(കേകാപുത്തം)

1. ഇതം = ഹിതം “പരമാർത്ഥം ഏതെന്നു ചോദിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട തത്ത്വം” എന്നർത്ഥം.

8. നിരസനം = അറിവില്ലായ്മ. സരസനം = അറിവുള്ളവൻ.

10. തിരുത്തുക = മടിക്കുക.

11. നന്ദനം = സന്താനം.

13. മനോരമം = കാഴ്ചവിചാരമവ.

14. അപകടം = ചന്ദ്രനാശം.

15. പഞ്ചതന്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം.

18. മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം. (മനഃശാസ്ത്രം) മനഃശാസ്ത്രം = പരമം.

24. മനഃശാസ്ത്രം = അറിവില്ലായ്മ.

26. സാക്ഷാൽ = (അവ) പരമം.

27. മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം.

28. വൃദ്ധം = കൂടുതൽ.

29. പ്രായം = പ്രായം. ചന്ദ്രനാശം = ചന്ദ്രനാശം, അന്ധനായിട്ട് = അന്ധനായിട്ട്. (അന്ധനായിട്ട്)

32. മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം.

33. ഗാന്ധർവ്വം = ഗാന്ധർവ്വം.

34. മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം. മിഥുനം = മിഥുനം.

35. മനഃശാസ്ത്രം = മനഃശാസ്ത്രം. നിമസ്യം = നിമസ്യം.

36. യന്ത്രകം=കാഗ്രവരങ്ങൾ.

39. പാപമാനസൻ=മുക്തബുദ്ധി, (ബ. വ്രി.) ബലഹീനമാകുന്നു.

43. അമാത്യൻ=അമാത്യരാജകുമാരൻ.

45. താപസഭണം=താപസന്മാരെ കെട്ടേക്കപ്പെട്ടത്.

46. സിദ്ധിപെടകം=മരിക്കുക.

47. ബന്ധാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടത്=താനും ചന്ദ്രഗുപ്തനും തമ്മിൽ കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഇളക്കുന്നതിലോ എന്നുള്ള സംശയത്തെ, അതിൽ സമ്പ്രദർശിപ്പിക്കുക എന്നതിൽ.

48. സർവ്വകാക്ഷികൾ=എല്ലാ ആഗ്രാഹങ്ങൾ (ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കുറിച്ചു സർവ്വകാക്ഷിയിലെ രാജാവോടു വാഴിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രാഹം.)

49. ത്രാണൻ=കിരീടം.

51. പർവ്വതഭാവത്തെ=പർവ്വതരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ.

53. ചിത്രം=ആമയ്ക്കും നന്ദമോഹനമാകാൻ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ സാക്ഷാൽക്കണ്ടിരുന്ന പശുതകൻ രാജാവാകാൻ ശത്രുവാന്റെ; അദ്ദേഹം ചന്ദ്രഗുപ്തനോടൊന്നുപോലെ പശുതകനാൽ രാജാവാൻ പൂർവ്വം മെളിഞ്ഞതിനാൽ ഇപ്പോൾ രാജാവാൻ പശുതകൻ വളരെ പ്രിയനായി.

56. തൽപത്രം=അവന്റെ പത്രം (മേലയക്കത്ത്). ഉന്നതൻ=പ്രമാണ. തൽപത്രം=പർവ്വതകൻ സാദാഭാഷൻ. ഇവിടെ ഒരു ശത്രുവിനെ ഗല്പിക്കുകയും അയാളുടെ ബന്ധുവായിരുന്ന വേറെ ഒരു പൂർവ്വം ഒരു പ്രമാണവാക്കി അയാളും താനും തമ്മിൽ സന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഭേദമെന്ന ഉപായവും സന്ധിക്കുന്ന നയവും വ്യക്തമാകുന്നു.

58. സാമീപ്യത്തിൽ=നന്ദനായത്തിൽ. നിർമലിയാമി=മുക്തബുദ്ധിയായവൻ. മയോഭം=കായംകൊള്ളത്തുക ഒരു അതിർ=(നിരതം) 'മലിയാമി' എന്നതു 'മയോഭം' എന്നതിന്റെ തത്സമാനമാണ്; എന്നാൽ 'നിർമലിയാമി' എന്ന പ്രായോഗത്തിൽ ഗതി കല്പിക്കുകയും വഴി കണ്ടെത്തില്ല. ഈ പ്രായോഗം ഇതിൽ വളരെ അധികം കാണുന്നു.

62. ആഭിമാനകർമ്മം=മാരണകർമ്മം. നിഗ്രഹമാണ്=ആത്മനിയന്ത്രണം. നഗ്നൻ=മസ്തകമാരണവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ മന്ത്രാദികളിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു.

64. ദോഷകണ്ഡം=ദോഷകുഴി. അഗ്രഹിണി=ഇല്ലാത്തവയുള്ള ആകൃതിയെക്കുടിയവൾ. (ബ. വ്രി.) ആകൃതിയോപമാനം=നിമിത്തമാകുന്ന കണ്ണുകൾക്കുടിയവൾ. സുന്ദരി (ബ. വ്രി.)

85. ജനകീയവീ=നീതം. മരതികം=ചുരുപ്പുവാനും.
 യന്ത്രചിഹ്നം=നല്ല ചിഹ്നത്തോടു കൂടിയവരും. (ബ. ഗ്രീ) അതിസൂക്ഷ
 രംഗം=പുതറ സുന്ദരി. (ബ. ഗ്രീ)
86. മരതിനീ=സുരീരണം.
87. ആഭിംഗനം=ആശ്ലേഷം.
88. ദൃശ്യമാനം=പ്രകടനം. നിശ്ചലമതി=മനസ്സാപ്പുക്ക
 വൻ (ബ. ഗ്രീ)
89. മായ-മുതൽ=പ്രസന്നമനസ്സോടുകൂടി.
90. മായം=സുന്ദരി.
91. ചന്ദ്രമിശ്രമിതം=ചന്ദ്രനോപ്പോലെയും മനോഹരമായും
 തോന്നുകയെന്നും. (ബ. ഗ്രീ) നിശ്ചലമതി=സുരീ. വിചാരമുള്ളവരും
 ന്നു അവതരണം.
92. സമ്പദ്മാനന്തരൂപം=മറ്റൊരുതരം. മോഹിപ്പിക്കുന്ന രൂപ
 മുള്ളവരും. (ബ. ഗ്രീ)
93. ഏകാക്ഷരം=മരതികൻ കണ്ണുപോലെയുള്ള കണ്ണു കൂടിയ
 വരും. (ബ. ഗ്രീ)
94. വിജയം=വിജയം.
95. കണ്ഠവാക്യം=നല്ല കഥകളിയെന്നും. (ബ. ഗ്രീ) ത
 ത്വർദ്ധാ=തത്വം (തത്വം) ആകുന്ന തത്വം. തത്വം
 കഥകളിയൻ ബാഹ്യമാകുന്നു. തത്വം തത്വം എന്നതിന്
 ബാഹ്യം എന്ന് അർത്ഥം കിട്ടുന്നതായതിനാൽ. കവി, വിവർത്തിപ്പിടിക്ക
 ന്നതും. അങ്ങനെ അർത്ഥം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് 'തത്വം തത്വം' എന്ന
 എന്ന പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു അർത്ഥം തത്വം ചുരുക്കമാണ്.
96. സന്ദർഭം=പ്രതിരോധത്തോടുകൂടിയതും. (ബ. ഗ്രീ) മൃഗം=
97. (ആശ്ചര്യം)
98. മായമതിരം=കിട്ടുവാനും.
99. കലാമതിരം=കലാമതിരം (നല്ല മൃഗത്തിലോ) മതി.
100. നീതം=പ്രായം. നീതം=മറ്റൊരുതരം.
101. മായം=മൃഗം.
102. ചന്ദ്രമിശ്രമിതം=ചന്ദ്രനോപ്പോലെയും മനോഹരമായും
 തോന്നുകയെന്നും. (ബ. ഗ്രീ)
103. മായം=മൃഗം.
104. മൃഗം=മൃഗം. മൃഗം=മൃഗം. മൃഗം=മൃഗം.

97. വർത്തനം = വനവാൻ (മുതലാളി). കുളനം = മാതൃ.
101. നിഗൃഹം = പട്ടണമെങ്കിലും.
102. ഹാനി = നാശം.
103. ദോഷമെന്നും = മനസ്സിലാക്കുക. ഏകദേശം. മേലിപ്പിക്കുക.
105. ജീവനം = പ്രാണൻ.
106. കണ്ഠം = വായ്. വാഗ്വിജയം = വാഗ്വിജയം (മുതലാളി).
107. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ) എന്നും. പെരുമ്പടം = പെരുമ്പടം.
109. ദോഷം = ദോഷം (മുതലാളി). ദോഷം (മുതലാളി).
110. രാജനിഗൃഹം = രാജാവിന്റെ (പ്രവാചകന്റെ) വായ്. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
111. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
112. നൂതനം = നൂതനം (മുതലാളി).
113. ദോഷം = ദോഷം (മുതലാളി).
114. നയനം = നീക്കം. വിജയം = വിജയം.
116. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
119. സർവ്വം = (സർവ്വം) എല്ലാവിധത്തും.
120. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
122. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
124. നിഗൃഹം = നിഗൃഹം (മുതലാളി).
126. സർവ്വം = (സർവ്വം) എല്ലാവിധത്തും.
128. പാകം = പാകം.
131. നൂതനം = നൂതനം.
132. നൂതനം = നൂതനം (മുതലാളി).
133. നൂതനം = നൂതനം (മുതലാളി).
(ബ. ഗ്.)
134. മേൽക്കനം = മേൽക്കനം (പ്രവാചകൻ).
135. കണ്ഠം = വായ്.
137. കണ്ഠം = വായ്.
139. സർവ്വം = (സർവ്വം) എല്ലാവിധത്തും.

141. പൂജതൃപ്തന്തരം=മരിച്ചവനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കർമ്മങ്ങൾ.
(അല്ലാത്ത ശേഷമുള്ള കർമ്മം എന്നു സാരം). പാതിരാമനരം=പാതിരാമൻ
യെ സമർപ്പം. (രാ=രാവ്, വകാരവേദം) കർമ്മധാരയ്ക്ക്.

142. ചാതുർത്വം=ഭംഗി.

143. മനഃ=ജ്ഞാനവാക്യം.

147. ശത്രുശത്രു = ശത്രുക്കളുടെ ശത്രുക്കൾ. ശത്രുക്കളിൽ ഏതാനും
പേരെ നിഗ്രഹിച്ചിട്ട് ഏതാനും ചിലരെ നിഗ്രഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നതു
നീതിശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാകുന്നു.

150. പശുപത്തനം=കുസുമപുരം.

156. മോക്ഷനാംപശുവിനേ= നിസ്സന്തപംകൊണ്ടു പശുപതയ്ക്ക്
ജന്മി ഗണിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു.

159. പ്രതിജ്ഞ=ശപഥം.

161. മിഥുനരംഭം=മിഥുനം. (സമുദയത്തിലുള്ള കർമ്മം).

162. ശത്രുക്കൾ= ശത്രുക്കളായ ചന്ദ്രഗുപ്തചാണക്യന്മാരെ അ
യിൽ കേറിക്കുക.

163. രഞ്ജിപ്പിക്കുംഎന്നുള്ളത്.

165. നിശ്ചലമെന്തെന്ന്=മനസ്സുറച്ചുള്ളവൻ. (ബ. വീ)

166. യുദ്ധോദ്യോഗം=യുദ്ധത്തിനുള്ള മരുക്കം.

169. മാനവകലാശാസ്ത്രം= മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തലവൻ (രാ
ജാവ്.)

170. പുഷ്പമുഖപ്രഭാവം=കുസുമപുരത്തിലെ രാജാവിനായിട്ട്
പ്രവേശിക്കുക. ശത്രുനിഗ്രഹം കഴിഞ്ഞാലും ഉടനെ ശത്രുവിന്റെ തലസ്ഥാ
നത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അപകടമാണെന്ന നീതിശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമുള്ള
തിനാൽ ചാണക്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ ഇതുവരെ പട്ടണപ്രഭാവം ചെയ്തിട്ടി
ല്ല. ശിരീകൾ=കരകൾശ്വേതം. രാജധാനി യുടെ അറ്റകുറ്റങ്ങൾ തീ
ർത്ത് അവതരിക്കുന്നവർ.

171. നന്ദമന്ദിരപ്രവേശം= നന്ദന്മാരുടെ രാജധാനിയിൽ കയ
റുക.

173. മോരണം=ഗോപുരപാതത്തിന്റെ പുറത്തു കമാനാകൃതി
യിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭരതപാതവിശേഷം. "മോരണോസ്ത്രീ യാമിക്പോരം"
എന്ന് അഭിധാനം. ചാരം=മരണാഹാരം.

174. ഗോപുരം=കോട്ടപ്പടിവഴിയിൽ 'പുരപേരുംതൂക്കാരും' എ
ന്ന് അഭിധാനം. വാചിംശം=കുടുംബം. കൃപയ്ക്കു=കിണറുകൾ. നിൽ
ചം=അഴിയില്ലാത്തത്. ശത്രുക്കൾ ജലമയങ്ങളിൽ വിടുകലക്ഷം. അതി
നെ പരിഹരിക്കണം.

176. സുതകാരന്ദരം=ശിശികര.
177. കാഞ്ചനരേഖണം=സ്വസ്തമയമോദ രേഖണം. ചഞ്ചലം ഏകം (സംശയം).
178. ധിരൈകരമേനഹരം=മോക്ഷത്തിൽ വച്ച് ഏറ്റവും വേണ്ടുന്നതുള്ളത്. വിശ്വകർമ്മവ്=വൈശിഖ്യം.
179. രാജസംഭംഗിയുള്ളത്. ജനങ്ങളുടെ പ്രകാരം വിചാരിച്ചുള്ളത്. രാജമന്ദിരപാദം=കോവിലകത്തിന്റെ പതിപ്പ്. (അ. ന. സ. ഏ. വ)
180. ശിശുശാസ്ത്രം=മയൂരശാസ്ത്രം.
184. മരണം=വധം.
186. വേണ്ടതില്ല=കാജം (അന്നായി) മറ്റൊന്നും=മുതിർക്കലും (അവർ വിപരിതമായിട്ട്).
187. പ്രശംസിക്കുക=പുകൾത്തുക. (അഭിനയിക്കുക).
188. ഉചിതമാകൽ=വേണ്ടത് അറിയാനവൻ.
189. സ്വാമി=രാജാവ്. തുടങ്ങാത്തു=നല്ലവണ്ണം.
191. ഉപദേശം=വേദാന്തി.
192. കോടന്തൻ=കൊണ്ടവൻ (സന്ധിയിൽ വകുക്കുവാം) അഥം=അനന്തം (അവ്യയം).
194. സമാനിക്കുക=സമാനം കൈക്കലാക്കുക.
195. മുമ്പിൽനിന്നു ചെന്നതിൽ അന്തരം വരാത്തതായ്=നന്മ വധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സന്തതിച്ചാൽ നന്മയെപ്പോലെയായി പകർന്നു കൊടുക്കുമെന്നു താൻ പറഞ്ഞിരുന്നതിന്നു നിമിത്തം വരാതിരിപ്പാനുവേണ്ടി.
196. ചിരത്തിരയാലം=നൂറുവർഷത്തിൽ.
197. അലംഭക്തം=രാജ്യത്തിൽ പകർന്നു.
198. വൈരം=വർദ്ധനവുവന്നു കൊള്ളിച്ചതു ചാണകൃതാണെന്നു ജ്ഞാപിക്കാം.
201. പട്ടം=കീഴ്ച വേക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ നേരിടേണ്ടതെന്നു മേലുദ്യോഗസ്ഥം.
202. ചന്ദ്രം=രാജകുലം. വെളി=മരുമി.
203. മേന്മകൾ=മനസ്സു പതിച്ചു കീഴ്ച. കരകൾ=കണ്ണുകൾ (പട്ടത്തിലും അന്നിയിലും ഇവയിലും ലക്ഷണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ചിന്താ) കരകൾ=അലയോലകൾ ചന്ദ്രം=ചന്ദ്രം. (സന്ദർശനമെങ്കിൽ മിശ്രം വേണം എന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കാര്യം അലയോലകളെപ്പറ്റിയ പദങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ആദ്യം സമീപിച്ചതിന്നുശേഷമെന്നു വിവരിച്ചുവന്നല്ലാതെ ഇവിടെ പെട്ടെന്നു ചിന്താ)

204. ഗജവരൻ=വലിയ ആന (ആനപ്പുറത്തു്) അമ്പരിക്കെട്ടി
കാക്കകൾക്കു് അതിൽ കയറി സഞ്ചരിക്കുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ

206. സമയ്യക്=ഏല്പവയറ. പവ്കളാമ്പാവു = പട്ടുകൾക്കു്
സേവകൻ (അവസരയ്ക്കൻ) മന്നൻ=രജാവു്. കപ്പിക്കക=നിശ്ചയി
ക്കുക.

203. വെൺകോറക്കട=വെള്ളനിറത്തിലുള്ള രാജചിഹ്നമായ
കട (കർമ്മശാസ്ത്രം) അട=പലനിറത്തിൽ പട്ടുകൾക്കു്കൊണ്ടു് അതി പറ്റി
പുച്ച കടപാലമെ ഒരു കർമ്മശാസ്ത്രം കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആനപ്പുറത്തു് നീലി
ത്തൂം പിടിക്കുന്ന ഒരു അലങ്കാരസംയനം. വെൺചമരിക്കു=വെഞ്ചാമര
കൾ. ശാഖമുളളാമീറ്റമംഗവെട്ടുങ്ങൾ=ശാഖത്തുളള, മുളളത്തുളള, ദേശിക
ളു, മംഗത്തുളള (പ്രാസം) ആയ വാക്യങ്ങൾ. (കർമ്മശാസ്ത്രം). കട=
പെരുമ്പാറ. ആയുധപരണികൾ=ആയുധം പാണിയില്ലാത്തവർ. (ബ. പ്ര.)

209. പുല്ലുപുരമുന്നിട്ടു്=പുല്ലുപുരത്തിലേക്കു്. തന്ത്രാമരണാചാര
ട്ടു്=തന്ത്രംകൈക്കൊള്ളു് തോറണാലക്കൻ ചരട്ടു്.

212. പുതയാരം=ജനനംശം (അകയ്യടിക്കാരം മേറം)

213. നെന്തിനി=പിടിക്കുന്ന.

214. ചന്ദ്രാലരോണാഴ്ചൻ=ചന്ദ്രാലയയുടെ അംബാഴ്ചൻ (ആന
ക്കുറേൻ) ബാല്യകരേഴ്ചൻ=ബാല്യകൻ എന്ന പേരുള്ളവൻ.

215. രാക്ഷസാലങ്കാരാക്ഷസൻൻ കല്പന (ചന്ദ്രാലയനെ വധി
ക്കുക). ഉറയ്ക്കുക=ഉറയിൽനിന്നു് ഉയരുക (ക്രിമസംഗ്രഹം).

216. ചിരകുന്ദം=ദാ.ഗത്തിൽ.

217. ഗതിവേഗം=ഗതിയുടെ വേഗം. (ഗതി=നടപ്പു്).

218. പ്രഭുതലക്ഷ്യം=പ്രഭുക്കൾക്കു് അറിയാതു് ആയ ചക്ഷു (ചാ
ക്കു്=മുന്നം)ത്തൊടുക്കിയതു്. (ബ. പ്ര.) കറിക്കുകൊള്ളുത്തതു് എന്നു സാ
രം. മുൾവു്=ശിരസ്സു്.

219. നിശ്ചലം=ഫലത്തൊടുക്കുവാനതു് (നന്ദ, ബ. പ്ര.) ആനയെ
വിനശം=തന്നെ വിനാശം.

220. മുകുളമുക=മുകുളിൽ ഏറുക. (ക്രിമസംഗ്രഹം) സമുദീരൽ
പുരത്തൻ) പാപമലതന്തൻ=മുകുളമി.

224. പുരപുരപ്പി=പുഴണപ്രാസം.

225. അലയത്തൊഴുതൻ=അലയത്തൻ എന്ന പേരോടുക്കിയ
മാൻ (ബ. പ്ര.)

227. വിജ്ഞം=അലയക്കെതി. മൃഗ്ഗം=പൊടി.

228. ദോഷങ്ങൾ=വാതവിത്തലാമുളള ദോഷം.

229. മൃഗ്ഗപുരപുരപ്പി=മൃഗ്ഗപുരപുരപ്പി. വല്ലു്=നിറം.

230. വിഷമുണ്ണു = വിഷമയായ പൊരി.
 235. ധാര (അത്രയും) ഇവിടെ ഇം വിഷമത്തിൽ (പൊരിയിൽ)
 236. അലോഹം = നല്ല.
 237. വിശേഷകരായതിൽ = ലോകത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവർ.
 239. ശയനമികൾ = പള്ളിയിൽ ചരിച്ചവർ.
 240. രാജസുപ്രസാദം = രാജസനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവർ.
 അക്ഷയം = നവരത്നം = വളരെ ധനമുള്ളവർ.
 241. നിഷ്കലം = പഴയപ്പാഴ്.
 242. ധനാഗമം = ധനമണ്ഡപം = നെള്ളി വഴി.
 245. ചന്ദ്രനെന്നാൽ = ചന്ദ്രനായിരിക്കുമായി.
 246. ചന്ദ്രനും = അപരരിൽ.
 249. യാത്ര = യാത്ര.
 250. സുരംഗം = ഗുഹ (നിഖരം). ഉഷ്ണത്തിൽ = തരത്തിൽ കരം വന്ന സമയം.
 252. സുകിരങ്ങൾ = പേരങ്ങൾ.
 253. ഇന്ദ്രൻ ചന്ദ്രൻ = ഇന്ദ്രൻകൂടം.
 256. മേന്മയുള്ളവർ = മറ്റുള്ളവർക്കു മേന്മയുള്ളവർ.
 257. അനന്തരം = തിന്മയായി (അവ്വ). സുരംഗാന്തരം = നിഖരവുമായ തലിൽ (അ. ന. സ. യു. വ)
 258. മേന്മ = മേന്മ.
 259. പേരപേരുകൾ = പേരവർക്കുവേണ്ടി, പുറം = പുറം.
 560. അന്നിമലകൾ = തീർത്ഥാടകർ നൽകിയവർ. പേരിനുകൾ = മേന്മകൾ.
 261. സമകാലം = മേപ്പാഴ് (അവ്വ). സാവധാനം = മനസ്സിൽ അത്.
 272. അമ്മയുടെ = വേഗത്തിൽ (അവ്വ). നെരിപ്പിക്കുക = വെളിപ്പെടുത്തുക. നീതി = നന്മ. അനന്തരം = മേന്മയുള്ളവർ (അവ്വ).
 283. പ്രധാനപുരുഷന്മാർ = പ്രധാന ഉഷ്ണഗന്ധർ. എങ്ങനെയെങ്കിലും = എങ്ങനെയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുക.
 284. മേന്മയുള്ളവർ = ചന്ദ്രനുള്ളവർ. കൈയെ = കൈയ്ക്ക്.
 285. പക്ഷപാതികൾ = ഭാഗങ്ങൾ. മന്ത്രിവീരന്മാർ = മന്ത്രിവീരന്മാർ.
 286. മേന്മയുള്ളവർ = നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവർ. വീരന്മാർ = പേരുകൾ മേന്മ (മേന്മയുള്ളവർ).

267. അയത്ത് = മറയ്ക്കുക, ഇടയ്ക്കുക. (ഇടയ്ക്കുകയും വലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.) പ്രയത്നം = ഉത്സാഹം (വേല).

268. ചന്ദ്രൻ = ചന്ദ്രൻ.

270. ഉദയം = ഉദയം.

272. വ്യാജം = കളവായി (അ. വ. ഇ. ഏ. വ.)

273. ഒട്ടാകെ = അങ്ങനെയെന്നല്ല.

277. അങ്ങനെയും.

ഒന്നാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

നാലാം പാദം.

(മിശ്രകാവ്യം)

1. തുകയെഴുതി = പെഴുത്തു. സുഖമുള്ളതോടുകൂടി = സുഖമുള്ളതോടുകൂടി. തവ = നിന്റെ. മധുരമോഷണം = സുഖമോഷണം വരുക.

2. മഹിമയോടുകൂടി = വിശേഷമായ നീതിയോടുകൂടി. സുഖമോഷണം = സുഖമോഷണം. സുഖമോഷണം = സുഖമോഷണം. സുഖമോഷണം = സുഖമോഷണം.

3. ചിത്രം = ചിത്രം.

4. മധുരമോഷണം = പഴം, തേൻ, പഞ്ചസാര മുതലായവ. ഉപയോഗം = ഉപയോഗം. (പോൾ. ആത്മനേചം പ്ര. വ. ഏ. വ. കർമ്മം).

5. കഥയ്ക്കു കഥ = പരക പരക. (കേൾക്കുന്നതിന്നു തക്കതെ കേൾക്കുന്നതായ ദീനകതി) (പോൾ. പാദമോഷണം മ. വ. ഏ. വ.).

10. തവയ്ക്കും = തവയ്ക്കും. വേക്കും = വേക്കും. മറ്റും, അതിനോടുകൂടി = അതുകൊണ്ട് വളരെ മേൽ.

11. അതിനോടുകൂടി = വളരെ മേൽ. ഉദയം = ഉദയം.

13. അതിനോടുകൂടി = സുഖമോഷണം, മറ്റും, ഇതിനോടുകൂടി ഉപയോഗം. അതിനോടുകൂടി = സുഖമോഷണം. അതിനോടുകൂടി = സുഖമോഷണം.

15. അഖില.....മകടമണി=സകല രാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ
18. കശേച്ഛം=പരാക്രമം. ക്ലീഷ്ടം=മഹിമ. ശ്രീ=ഐശ്വര്യം. പ്രകാശം=പ്രകാശം. കേളി=യശസ്സ്.
20. കരണ=അതിനാശം. (അവ്യ)
22. തയനിപ്പുണ!=നിതിശാസ്ത്രത്തോടു ഇണങ്ങുന്നതോടു ഇണങ്ങിയവ! (രണ്ടും നിപുണകുസംഭാവം.)
29. ദോഷനം=(അ. പ. തു. ഏ. വ) കോപാത്താടുകി; (ശബ്ദനാമരൂപത്തന്നെ കോപകാരണം).
36. മിത്രം=സ്നേഹിതൻ.
39. ഹൃദയം=മനസ്സ് (തന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ വിശ്വാസമുള്ളതെന്നു സാരം)
40. പുഷ്പകചന്ദനം=പുഷ്പം എന്ന തെരുവു. മണികാരാശ്രമം=കന്യാപാലം.
41. നിന്ദ=പുല്ലം.
44. കടംബത്തരം=അയ്യപ്പതാലികൾ.
45. ഇതി=ഇത്തരം. (അവ്യ)
54. സഃ=(കൃഷ്ണാ പ. പ്ര. ഏ. വ) അവൻ. കല (അവ്യ) പുനഃ (അവ്യ). സഃ കല പുനഃ=അവനുകൂടെ പിന്നെ.
55. അംഗുലിമുദ്ര=മുദ്രാമന്ദിരം.
56. ശിക്ഷയിൽ=നല്ലവണ്ണം. (ഇതൊരു നാടകശിക്ഷയാണു്).
59. അംഗുലിയാഗമം=മോതിരംകിട്ടിയ വിവരം.
60. അതിനിപുണനായി=പ്രകൃതമായി (വെടിപ്പായി)
63. കപടവേഷൻ=വേഷം മാറിയവൻ (ബ. പ്രീ)
64. നഗ്നമണികരൻ=നഗ്നത്തിലെ തൊക്കുവടക്കാരൻ.
66. അർക്കൻ=കുട്ടി. മോഹനൻ=സുന്ദരൻ.
67. കോപാഹവം=ശബ്ദം.
69. മന്ദം=പശുക്കൾ. (ശ്രീ. വി.)
70. സുന്ദരം=സുന്ദരി. (ബ. പ്രീ)
71. കോമളം=മോഹനം. ഗാഢം=മുറുകെ.
72. നിയമിതം=ചെയ്തതും=കുറുപ്പുള്ള കണ്ണുകൾക്കു കൂടിയവർ (അ. പ്രീ). (ബ. പ്രീ)
73. പുരുഷൻവിരഹം=പുരുഷന്റെ വിരഹം. ശിഷ്യം=മുതി.
74. കന്നടമിശി=കന്നട (കർണാടക) പുരുഷന്റെയുള്ള മിശി (കണ്ണുകൾക്കുകൂടിയവർ. (ബ. പ്രീ). അതിന്നു് =മുതി.

75. പാലത്തിനാളം = കടൽവരെ. ബാലം = തട്ടപ്പയമ്പി.

76 ഉഴനം=കറുപ്പ്.

77. അക്ഷരങ്ങൾ = എഴുത്തുകൾ (ലിപികൾ) വിസ്തൃതികൾ = അളവുകൾ. (രാജകുടുംബം കടം വാങ്ങാൻപോകി വളരെനാൾക്കു മുമ്പേതന്നെ നാളവിട്ടു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കയാൽ ഈ രത്നവും പാരിശുദ്ധ ഗൃഹത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽനിന്ന്, രാജകുടുംബനാഥനായിരുന്ന ഈ അംഗുലിമുഖ മന്ത്രിവിഴുവൻ കാരണമെന്നെന്നുള്ള വിചാരംതന്നെ വിസ്തൃതകരണം).

78. മാനുഷജീവനം (ചാൻ ഒരു ഇലയവർത്തനം കിട്ടുന്നത് ജീവനകരണമല്ല)

80. ചാനിപ്പുണരകാക്കരിക്കിടം ചാരനായ നിപ്പുണകന്റെ വാക്കുകൾ.

82. കാകില=ഇതു കണ്ണിനോടൊന്നു സമാന്യമായി സങ്കല്പിച്ചു 'കടുക്കൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാണെന്നു അങ്ങനെയെന്നാൽ ഇതു സ്ത്രീകൾ കാതിൽ അണിയുന്ന ഒരുതരം ബുരണ്ടാണെന്നു മറ്റൊരു പദയാവശ്യം. 'കെണ്ണ', 'പന', 'കൈകളുവയുടെ ഇടയ്ക്കു ചായ കരേരിതിയിൽ കീറി മിഞ്ഞു മുമ്പായവ ചെത്തു പഴുത്തിയുണ്ടാക്കി മരുവത്തു സ്വർണകോണ്ടും, രണ്ടു പരിച്ചും ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഇതു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതിനാലാണ് ഇതിന് 'കാതില' 'കാതിലോല', 'മേല' എന്നു പേരുകൾ ഉണ്ടായത്. 'കണ്ണികാ നമേപരം സ്ത്രീ' എന്നു അതിരുകാരും ഇതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതുമുണ്ട്.

85. സമൃദ്ധം=മുഴുവൻ (തന്നിൽ പ്രത്യയഭേദം, അർത്ഥം)

86. നിബിഢകല്പിതം = അലക്ഷ്യം.

89. ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യാൻ കണക്കാക്കുന്നതിന് സ. രാജി.

91. വെക്കംവേരം.

93. ചെറുതൻ=ജയങ്കുറൻ. ശ്ലേച്ഛിരാജൻ=മലയാളകുട്ടി.

94. സേനാധിനായകർ = സേനാധികര.

95. കെരളനഗരം = കേരളനഗരത്തിലെ അറബ്. മലയാളം = മലയാളം എന്ന രാജ്യത്തിലെ അറബ്.

96. ശത്രുവീര്യചാസനൻ=ശത്രുക്കളെ നാശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

97. ഗ്രീഷ്മസമനം = ഗ്രീഷ്മ (ഗ്രീഷ്മരേണ തത്ര) അനേകം തൂപ്പനും, ഗ്രീഷ്മത്തിൽ അത്യന്തംകൊണ്ടു നീരുവറ്റി സമ്പ്രദിക്കും ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതും കാട്ടുമ്പിണു വനങ്ങൾ മരിച്ചുപോകുന്നതും സൂര്യശമനം.

112. ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങൾ=ഇത്ര വരിക പണ്ടേതും. സാമ്പ്രകം=ഇപ്പോൾ. വൃത്തം=സ്തംഭം.

115. വാ (ക്രി. മ. പ. ഏ. വ). അപകൃഷ്ടനാദോട് പരയുന്ന വിധായകപ്രകാരം വരിക എന്നർത്ഥം.

117. കായസ്ഥൻ=ഗുഹസ്ഥൻ (അമാത്യാക്ഷരൻ) മലായം=കേരളം. പത്രം=പേപ്പർ.

118. വാചികപ്രകാരം=സാദൃശ്യത്തോടു ഏതു്.

120. മദ്യം=മദ്യമെന്നും (ഏഷ്യാ) യാദോദയ വൃത്താസവംവരേണ തന്റെ കൈയെഴുത്തുകാരൻ അതോടുകൂടുന്നതിനാൽ ഇതു് അപരസംജ്ഞതന്നെ, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ കൃഷ്ണ ശുദ്ധം ചാത്തുക എന്ന പരാമർശം. അതിനാൽ ഈ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നു.

122. മഹാവിമലപത്രം=കുളവാതി ഉണക്കിയ പേപ്പർ.

123. സുവിതയോട്=നല്ല വിനയത്തോടുകൂടി. സാക്ഷരം=ബുദ്ധമാനവർണ്ണം.

126. മുദ്രയം (അ. സി. ഇ. ഏ. വ) മുദ്രകാണ്. മുദ്രിതം=അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു്. (പത്രം എന്നതിന്റെ വിശേഷണം) ഒട്ടം=മിഴിപ്പം! (സംഭവം).

127. മന്നം=മുയറിയ (ആലം).

128. യാതുകന്മാർ=കൈപ്പണവർ. (ആലയന്മാർ) എന്ന നാമം കൊണ്ട്.

129. കൂരൻ=തെക്കൻ.

130. വൃഷഭനം=കുളവയി (അ. പ. ഇ. ഏ. വ)

131. കലിതമുടം=സന്താപനത്തോടുകൂടിയവനായ രക്ഷാസനെ എന്നതിന്റെ വിശേഷണം (മ. പ. മ. പി. ഏ. വ).

132. മന്ത്രിപ്രവരൻ=അമാത്യാക്ഷരൻ.

133. മേടമുദ്ര=വൃശഭം.

135. മദ്രായം=നല്ലവണ്ണം.

138. സാചിത്യം=മന്ത്രിത്വം.

139. നിരവചിതൻ=ഇളക്കമില്ലാത്ത മനസ്സാടുകൂടിയവൻ.

141. അതിചതുരൻ=വളരെ സമർത്ഥൻ.

142. നമ്രം=അനാഗാതം.

143. പണകസുതചരണവന്ദനം=ചാണക്യന്റെ പാദങ്ങളെ വന്ദിക്കുക.

144. നയനിപുണമതി=നയനിരീശാസ്ത്രത്തിൽ നിപുണം (നല്ല അറിവുള്ള) ഒരു സുഹൃത്തോടുകൂടിയവൻ.

145. തിരുന്നിടത്തുവി-തരൻ സമീപത്തിൽ.

146. ദേവതയ്ക്കുക-അകരുക.

147. കാലപാശികൻ, ഭണ്ഡപാശികൻ=ഇവർ രണ്ടുപേരും വധശിക്ഷ വിധിച്ചവരെ കൊല്ലുവാനുള്ള ആനാച്ചരന്മാരായാകുന്നു.

150. ദുർമ്മതി=ദുഷ്ടനായ മന്ത്രവാദി. ആഭിചാരമാണുലികൾ ചെയ്യുന്നവർ.

151. സദിക്ഷി=(അവ്യ) വേഗത്തിൽ. പുനരപിചപുനഃ അപി=പിന്നെ. ചാതിപു-3ത ചുവപ്പുചായം. അതിൽ സസമ്മാദമുള്ളതിനാൽ വിചലിച്ചുവരുന്നു. ഇവിടെ 'ചാതിപുരിട്ട കഴുവീന്ദ്രാലംഭവിന്' എന്നോ 'ചാതിപുരിട്ടകഴുവീന്ദ്രാലംഭവിന്' എന്നോ മൂലം എന്ന സംശയമുണ്ട്; കഴുവിന്റെ വിശേഷണമാണെന്നിൽ വല്ലഭന്റെ മേന്മയിൽ താക്കുന്നതായ നാരായണിൽ മന്ത്രമാതിരിക്കാം. വിചലിച്ചതായ ശബ്ദം താച്ചു മന്ത്രംകൊണ്ടു നേടുന്നതായ വേദന അവനെ അനുഭവിപ്പിക്കാനായിരിക്കാം എന്നൊരു ചെട്ടുന്നതു്. വല്ലഭനോടൊരു ചാതിപുരം തേക്കുന്നതുകിൽ ചാതികളുടെ കണ്ണിനെ അവന്റെ നേരെ ആകർഷിക്കണമെന്നോ വേദവ്രാഹ്മണ വർണ്ണനാശമെന്നോ മറ്റു മറ്റേവ്യംകൂടി യുക്തമായിരിക്കാം.

155. അതികവിത-വളരെ കോവിയ്യവർ.

156. തദ-അവ്യ അപ്പാരം.

157. അതുപ്രബലമാകുന്നു- (അ. ദു. ദി. ബ. വ) അതി് ബലവാന്മാരായെ ചൊതുക്കുന്നു.

158. രാജസം=(അ. ദു. ദി. ബ. വ) രാജസനെ വീക്ഷിതം=(അവ്യ) കാഴ്ചയെ.

160. മദമലോത-വേഗത്തിൽ.

161. മദിരം=ഗ്രഹം. മന്ത്രയുക്തമേതവമന്ത്രം=മന്ത്രകൂടിയ കലശ്ശാലണകലത്തിൽ ഉത്തമ പൂവരിൽ മന്ത്രകൾ (ചാണക്യൻ) ധാരണാൽ=കല്പന ചേർത്തവായിട്ട് (അ. ന. പ. ഭൂ. വ)

163. ശ്രേണിപ്രവാ-ചളിനാളി. യനപാത-മരചാളി.

166. കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു-നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

168. കൂല-മേയ്ക്കലി=മുളി.

169. ആനകം=അം.

170. അപാരം=നേരം. ചോരകി=മോടത്തിരിക്കാൻ തരം.

171. അമഃശ്വകമത്രം=രാജസന്റെ മേയ്ക്കലി. വർണ്ണശിക്ഷ=മാറിത്താമസിപ്പിക്കുക (ഭാ. ച. ക.)

176. വിവരസമുപാസനം=വിവരിച്ചിട്ടു ചരിക്ക.

177. രോഷംഭാരം (വൃതരഖ) പുത്രകുളത്രാഭികരം=മരം, ആട്ടി
ഭരതമരവർ.
181. തെറ്റാൻ=വശത്തിൽ.
182. അമൃതം
183. സുവർണ്ണങ്ങൾ=പൊന്നുകൾ.
184. ഭൂപാലമന്ദിരം=പുരം കോവിലകത്തിന്റെ ഗോപുര
ത്തിങ്കൽ. (അ. ന സ. ഏ. വ)
185. വിടുകൊണ്=വന്നു. (ആചാരപരം)
187. ചോദ്യമിവനോടു ചെയ്യണമു വെന്നോടു=അവനോടു,
ആദ്യം ചോദ്യം ചെയ്യണമു, മറുന്ന് (ആകുന്നു) എന്ന് അനന്തരം. മറുന്ന്
നിഷ്=ഇനിക്ക് മറുന്ന് ആണ്? (ഉണ്ണ്?) എന്നുപയം.
188. രാജനീയോഗം=രാജാവിന്റെ കല്പന, രാജപുരുഷൻ=രാ
ജകിരൻ.
190. വിനീതൻ=വണക്കത്തോടു കൂടിയവൻ.
191. അവനിസുവരനെ=ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനെ (ചാണക്യനെ
കവിദ്=വരിപ്പ്. ആചാരം=ഉപചാരം. വാങ്ങി=പിന്നക്കൊരി,
192. ഉചിതം=യോഗ്യം. അർത്ഥം=ചന്ദനം=സന്റെ ഉപചാര
ത്തിന്. അർത്ഥം=പിന്നെ. സ രഖ ചന്ദനകസുതൻ=സ രഖ ചന്ദനകസു
തൻ=ആ ചന്ദനകസുതൻ.
195. സമാനവാക്കുകൾ=സമ്യക് വേദമനങ്ങൾ. യന്ത്രം=ആചാരം
നം 'യന്ത്ര' പുണ്യയമന്ത്രമസ്വഭാവർചാരംസാമിപാ' എന്നർത്ഥം
196. അന ചിതം=അശ്വമേധയെ. സമാനം=സന്താനം.
ഇപ്പറിക്കൽ=എന്റെ അമ്മയ്ക്ക്.
199. വൈശിഷ്ട്യം=മഹത്വം. അചിത്രം=അശ്വമേധ.
202. കശ്ശവൻ=കുഴൽ.
204. ശ്രേഷ്ഠീപുരം=ചെട്ടികളിൽ പ്രധാനിയായവനെ!
205. വാണിജ്യം=വ്യാപാരങ്ങൾ. വാണിജ്യം എന്ന സാസ്ത്ര
പര നാഷണലിസത്തിൽ വാണിജ്യമായതാണെന്നു തന്നെ സന്താനം=
ഏപ്പോഴും. നാണിയം=നടപ്പ്. (ചതുർത്ഥത്തിന്റെ)
206. ആട്ടൻ=യോഗ്യൻ (ഉത്തമന്ത്രി) കാട്ടങ്ങൾ=ഇന
ങ്ങൾ.
207. നരപരകൻ=മനത്തോളം രക്ഷിക്കുന്നവൻ (രക്ഷാവ്)
208. വേദം=ഋഗ്വേദം=കൃഷ്ണ, പീഡം=ഋഗ്വേദം, മേരിനി=മേരി,
209. ചണ്ഡൻ=ചെവികൾ.

- [illegible]

ചോദിച്ചപ്പോൾ നീ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെപ്പറ്റത്തിതു-മുണ്ടെന്ന് അറക്കുന്നുവോ? ഇതിൽ എന്താണു വിശ്വസിക്കേണ്ടത്?

244. മോഷ്ടപറഞ്ഞാൽ മടക്കുകയില്ല=അൻ ചോദ്യം മതിയെന്നു കരുതില്ല.

245. നിരപ്പു=സമ്മതമോവുകയുള്ളു. കേൾക്കുന്നവർക്കു ശരിയാണെന്നുതോന്നുകയുള്ളു. ('മോഷ്ടത്തിനു നിരക്കായ വാക്കു') ഇപ്പോൾ പ്രയോഗം ശാങ്കര.

251. അന്ന്=കർമ്മകൃത്യങ്ങൾക്കു സമർപ്പം യജ്ഞാദിവസം. കലശൽ=തിരിച്ചം (തിരക്കു).

254. മരഹാസം=പുഴയിരി. (പരിഹാസസൂചകം)

256. ചേതസി=മനസ്സിൽ. (സ. ന. സ, ഏ. വ)

259. ആശം=ആഗ്രഹം.

260. നയവിപുലബലം=നയ (നീതി)വും വിപുലം (വലുത്) ആയ ബലവും (ചേർപ്പ്). നക്തനാസൻ=നന്ദരാജമന്ത്രികളിൽ ഒരാൾ ധാനി.

261. ലക്ഷ്യം=മോഹലക്ഷ്യം (ചെങ്കുഴി).

264. ചിരദ,...ശരണാഭം=ചിരദിവസങ്ങൾ (കൊയന്ന നകരം) ഉടെ തയിര(ചോര)ത്തിന്റെ കണക്കു (ഇളിപ്പം) ഉടെ ദാസ്യം (പുരട്ടുക)കൊണ്ടു ശരണമേയ് (മുവന്ന) ആള (നിറം)കൊണ്ടു. അതണാം=മുവന്നതു്.

265. ശിശിരം.....കലാ=ശിശിരകർ(ചന്ദ്രന്റെ മാറി തപ്പുവ്വ)യായ കല. സിംഹവദനം=സിംഹത്തിന്റെ വായ്. ചോഷം=കാളവസ്ത്രം. ഇവിടെ ചാണക്യൻ, 'തന്നാൽ സുരക്ഷിതനായ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ വധിക്കുവാൻ (അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യദ്രഷ്ടനാകുവാൻ) രാജാക്കന്മാർക്കു നാൽ സാക്ഷ്യമല്ല എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം 'സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു ചോഷം പരിമുട്ടപ്പോകു ആർക്കു സാധിക്കും?' എന്ന് അപ്രസ്തുതപ്രമാണ വാക്യത്തെ പരാമർശിക്കുന്നതുപോലെ 'അപ്രസ്തുതപ്രശ്നം' എന്ന അപകാരം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

267. വിവിധം=പലലക്ഷണത്തിൽ. ഇതി=(അവ) ഇങ്ങനെ. വിഗതമേയം=(ക്രി. വ) മേയ്ക്കുകയോ.

268. വിരുദ്ധ്=സാമന്ത്രി (ഭാഗി).

269. അഗ്രകുലാജ്ഞാൻ=അഗ്രകുല(ബ്രഹ്മണശാക്തി)ത്തിൽ ഉന്നതൻ (ബ്രഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ) ഉഗ്രം=മേയ്ക്കുക.

270. ഭുങ്ങ്നം=ഭരണി ചാസം. അനുഭവം=ഫലം.

273. ശാഗ്ദ്ധകർമ്മങ്ങൾ=വാശിയെടുക്കുകയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ.

274. കഷ്ടം=കടുപ്പം ഭണ്ഡം=ശിക്ഷ.
276. കരളക്ഷണം ദൈവകാര്യം=ഭട്ടം നാമസിക്കാരെ. രാജാ
ജന്മം=രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം (ആ സ്പീ. തു. ഏ. വ)
277. ചിത്രം=വിശേഷമായിട്ടുള്ളതു. രാജപ്രസാദം=രാജസ
ഭാഗം.
281. ആവിർഭവിതം=തോന്നുക. ചിത്തത്തിൽ=മനസ്സിൽ.
282. മീശണം=മേയപ്പെടുത്തുന്നതു്, ദോഷവിഹീനൻ=ദോഷമി
ല്ലാത്തവൻ.
283. സത്യം=(ശ്രീ. വി) രംഗസ്ഥലമായിട്ട് (രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു).
285. ഉദം=ആവർണ്ണി. വിപ്രാസം=സമ്മതം.
286. തവകം=തന്റെതു്.
288. സാമോനാഭികൾ=സാമോ, ഭാനം മുതലായതു്. 'ദ്രോഷി
പ്രവര! യനപരത!' എന്നിത്രാഭി സാരങ്ങൾ 'രാക്ഷസൻ തന്റെ കള
ലുത്തരവും നൽകി ചിത്രമുള്ള രാജപ്രസാദങ്ങളും എത്രയുംനന്നായതരവി
ച്ചിരിക്കട്ടെ!' എന്നിത്രാഭിസാരങ്ങൾ. 'ദ്രോഷി-ദ്രോഷ...
നി കാട്ടുന്ന മൺമരകാണ്ടുണ്ടുണ്ടോ മൺമര കളപണകൻ.....
ബാല്യനാപരമതാകട്ടിലാമര' എന്നിത്രാഭിസാരങ്ങൾ. 'പിന്നെ ശക്തമാ
സൻ... .. കരോവ്യാപ്തിയിരിക്കുന്നു... .. ദിവൻ കണ്ണമോദ
ണ്ഡമനുഭവിക്കുമെല്ലാ' എന്നിത്രാഭി ഭണ്ഡങ്ങൾ. ചിത്തമിളകാര്യം=
ഇളകാതിരിക്കുന്നതു കണ്ണ്. ചിത്രം ഇവൻതൊഴിൽ=ഇവന്റെ സ്വഭാവം
ആണെന്നും.
290. നിസ്തംഭം=മുറപ്പു്.
292. അസിദ്ധത=റ. മറ്റു (ലക്ഷണപരമായുള്ള അസി; കനകാ
വകൊണ്ടു കാര്യമായ സദൃശ്യം).
293. ഗമയം=കഴിഞ്ഞു ചന്ദ്രഗുഹാജനനം=ചന്ദ്രഗുഹാജനന
വികൻ കല്പനപ്രകാരം.
294. രാജവണിജ്ഞം=കള്ളകളാലാക്കുവാൻ ശോഭനം=മുറപ്പു
മേൽ.
297. മമം=മുറപ്പു്. ചമയ്ക്കുമെഴു്=കലിയായി. (ആരും നട്ട
കാത്തതുകൊണ്ടു കലിയായി വെളാമെന്നു 'പരിഹാസസൂചകം. അതിനെ
അന്നു അന്നന്തരംകൂടിയുള്ള പൂക്കളാക്കുന്നു.)
300. മരിച്ചു്=മരണാനന്തരം കറച്ചു്.
301. ഉദാഹരണം=മനസ്സ്. ക്ഷമയകം=മുറപ്പു്. മുർദ്ധൻ=മുറപ്പു
(കഷ്ടംകാലവിവരമില്ലാത്തവൻ)
303. ഏന്തിപ്പിടിക്കുക=എടുത്തുപിടിക്കുക.
304. അസന്ധം=കുമ്പിട്ടുപിടിക്കുക.

306. അന്ധതാമിത്ര സമാനം=അന്ധതാമിത്രമെന്ന നരകത്തി നു ഇല്ലം.

307. മണ്ഡാരം=കെട്ടിയിരിപ്പുർത്ത്.

309. കടുമേകുപ്പം (കൂറ്റം) അനന്തം=മനസ്സിൽ (അവ്യ)

310. സുഹൃദി=(മ. പ. സ. ഏ. വ) സ്നേഹിതനിൽ. സമുത്പാദനം=ഇല്ലം മുതലും നഷ്ടം.

313. കാലാനുകാലമനുഷ്ഠം=കാലനേടും അനുകരണം ഇല്ലത്താൽ (ഇവിടെ കാലശബ്ദവും അനുകരണവും, ഏകപദ്മാന്തങ്ങളാക കൊണ്ടു കാലപാലിക്കണമെന്നു പരിഭാഷണം നാമരൂപങ്ങളിൽ മാത്രം മേലേ ഉണ്ടാകിലും കർമ്മാഭിപ്രായം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാലാനുകാലം=ശിവൻ. സംഹാരമുള്ളല്ലത്താൽ എന്നു കല്പിക്കാം)

316. കണ്ടകപാശാണസഞ്ചിതം = കണ്ടക(മുളളം) പാശാണ (കല്ല)ങ്ങളാൽ സഞ്ചിതം (നിറയപ്പെട്ടത്).

317. വിവിഞ്ചലം=ദൈവമകൻ (ആകാശം).

318. ചേതസി=(സ. ന. സ. ഏ. വ) മനസ്സിൽ, ആതുരന്മാർ=ഘോരന്മാർ.

320. നിധികൾ=നിക്ഷേപങ്ങൾ.

321. ദൈവശിഷ്യം=നന്മ.

322. അനുകൂലങ്ങൾ=വിശേഷമായ കരുണ (തേമ്പതിച്ച കരുണം) അമൃതഗണങ്ങൾ=പരമങ്ങൾ.

323. കണ്ടിതണുക്കിൽ=ഇതു ഇക്കാരണവും അതുവുകാണ്ടും രണ്ടുവിധത്തിലാവാം. ഇക്കാരണങ്ങളാകാതിൽ അറുനൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു കണ്ടി, അതുവുകാണാകാതിൽ ഒരുകാൽ സമയത്തും ഒരു കണ്ടി; സ്വർഗ്ഗാദി ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു കണ്ടപ്പടിയിലാണു് കണക്കാക്കുന്നതു്.

324. കാലപ്പെട്ടി=വസ്തുതകളെയും മറ്റും ആധാരങ്ങളായ നേരകൾ സൂചിക്കുന്ന പെട്ടി; പുരാതനകാലങ്ങളിൽ നേരകളെല്ലാം പനയോലയിലായിരുന്നതിനാൽ ഈ പേർ അനുപാതിതമാകുന്നു.

325. കത്തിതവരകം=പുട്ടു കല്ലാ വാതിലുള്ള മറ്റൊരു കത്തിത്തൂണു് അപാദിക്കുക. കരണങ്ങൾ=കൊണ്ടവൻ (വകാശലക്ഷം)

326. അർത്ഥം=ധനം. ഏകപുത്രം=മുല്ലം.

327. അനന്തകരണം=മനസ്സ്.

328. രാക്ഷസമാനാശ്ചര്യം=രാക്ഷസമനുഷ്ഠനാദി, നിരന്തരം=ജീവിതം=ജീവൻ.

329. സാരമുല്പത്തി=രാക്ഷസഹൃദയം.

332. ക്രമവധം=നല്ലവധം.

333. കമ്പംകൂസൽ.
 337. ആടം=മുട്ടമുട്ട.
 338. നിരോധം=കല്പന. ഗുഹ്യം=സമീപം. മറ്റൊരുതരത്തിൽ=മറ്റൊരുതരം എന്ന മന്ത്രി.
 340. രാജ്യം=രാജ്യം. പാത്ത്=ആലോചിച്ച്.
 341. വാസവിവർ=മുത്തമന്ത്രി. തുട=കുതി.
 342. ബ്രിഹസ്പതിവനയവചനനിമിത്തമനുസരം=ബ്രിഹസ്പതിവ(ബ്രഹ്മണ)ന്റെ നയവചന(നിമിത്ത)വശം നിമിത്തമനുസരം (കേന്ദ്രം) പട്ടികപുറം=പട്ടികരാജാവിന്റെ പുറം (മലയകേന്ദ്ര) രാജസമാവൃത്തം=ചല്ലിവിളിത്തവർത്തി= (ആളെ പറഞ്ഞയച്ച്) രാജസമാവൃത്ത വർത്തി) എന്ന് അനവധി.
 344. കേന്ദ്രം=വസ്തുക്കൾകൾ.
 345. സ്വാമിവിനാശം=നശിക്കുന്നതിനും. കരം=ഇല്ലം.
 346. കൃഷ്ണം=ആരംഭം. അലങ്കരിക്കുക=അണിയുക.
 347. ഇതരം=(അല്ല) ഇതരം.
 349. സുകരം=സുന്ദര! വിരഹിതരം! =വിരഹിതരരുടെ ശിഖയിൽ (ശിഖയിൽ) മറ്റൊരു (മറ്റൊരു!)
 352. വീര്യം=പ്രതിയോഗികളെ മതിപ്പാക്കുവാൻ സാധ്യവും. രാജപം=പ്രതിയോഗികൾ ചെയ്യുന്ന ആപരമായതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മന്ദഭയം. നാണം=പ്രതിയോഗികളെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മാനാദം. (ലക്ഷ്യം) രാജം=തനിക്കും തന്റെ പക്ഷത്തുള്ള നരംവരുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന മനോരോഗം. രാജം=വീര്യംതന്നെ. (ശൂന്യം കരം)
 354. ഹൃദയം=ഹൃദയമായിട്ടുള്ള കോനിയം (രാജാവിന്റെ) വീര്യം=പ്രഭാവം (തന്മൂലം) 'വീര്യം'ബലപ്രദമായ കാര്യത്താൽ 'ഹൃദയം' എന്ന് അഭിധാനം. സിംഹാസനം=രാജാസനം. 'മേൽ' = 'മേൽ'. (കരം).
 359. കന്തവണ്ണം=ഇഷ്ടപോലെ. അനുകൂലം=ചെയ്യുക.
 360. ദിവ്യം=വിശേഷമായ. പൊന്നിമലം=സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വിശേഷമായ മലം.
 361. ആരംഭം=ആരംഭം.
 364. ശിഖ=കുതിര. ആമിമണ്ഡലം=ആമിമണ്ഡലം ക(പ്രാമാണ്യം)ന്റെ വേഷം (നൂതനം).
 365. പാതികലകൾ=പാതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കലകൾ (അഥ, ഇതര, മറ്റു കലയായതായ മറ്റിരട്ടി കലകൾ. പരമം, പരമം, 'പ്രാ' എന്നാൽ സമാധാന മലയായിരിക്കും പറയുന്ന പേർ. എന്നാൽ അതിനെ കലകളായിട്ടു കവിതയുടെ ഒരു വികൃതിയെന്നു പറയുന്നതുമുണ്ടു. പുഷ്പം എന്നു കവിതയുടെ വികൃതിയെന്നു പറയുന്നതുമുണ്ടു.

ഭിക്ഷു; എന്ന മനസ്സിലാക്കി; തുവരക്കു പ്രസവം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഇവൾ ഒരു ഇരുമ്പുലയ്ക്കായ പ്രസവിഷ്ട; 'അതിനാലെ കലം മുടിയും നിങ്ങൾക്കു' എന്നു വിധിച്ചു ആ ലിപ്യയ്ക്കു ഏഴിനളകയും അലങ്കാരമെല്ലാം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു. എന്നുണർത്തിക്കൾ സംഭവിക്കും.

388. മരൻ=നിസ്സാരൻ. അവകാശം=സംഗതി.

390. ദാരുണതതി=മനുഷ്യരേറു ചെയ്തതും. പ്രാണവിനാശമെന്നും=മരിച്ചുപോകുന്നതിലുള്ള മേം.

391. നിത്യം=ഏല്പാറ്റാഴ്ച. പരദണ്ഡം=അന്യന്മാരുടെ അസൂതി.

392. സ്വദർശം=സ്വദർശിനി; പരദർശകത്തിൽ (അ. പ. സ. യ. വ) മര ഭൂമിയിൽ=ഏകൻ സ്വാമിയായ രാജാവിനു. അരിവർഗ്ഗം=മനുഷ്യരുടെ ശുഭം. അശേഷം=മുഴുവൻ. (ശേഷമൊട്ടുതന്നെ. നന്ദി. ബ. വീ)

393. സന്തതം=ഏല്പാഴ്ച.

394. നിസ്സലം=വൃന്തം (നന്ദി. ബ. വീ)

395. ഭിത്തിയുടെഭിത്തിയിലേ ചിത്രമുള്ള ചിത്രത്തിനായാകും ഭിത്തിയായാകൊണ്ടു ആധാരമായ ഭിത്തി നശിച്ചാൽ ആധാരമായ ചിത്രവും നശിക്കുന്നു. അതുപോലെ രാജാവുള്ളപ്പോൾ നീതിപ്രായാഗം ചെയ്തിരുന്ന മന്ത്രിയായ അൻ രാജാവു നശിച്ചിട്ടു പിന്നെയും നീതിപ്രായാഗം ചെയ്യുന്ന ഇ നിസ്സലംതന്നെ എന്നു സാരം. കിം ഫലം=ഫലമെന്തു?

396. രാജാവിന്നായാകും=സ്വദർശി(രാജാവ്)യുടെ നരോ, കാമം=ആഗ്രഹം.

399. നരദഹിപതി=നരരാജാവ്. അദ്വൈതമാണു, എന്ന ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായമുള്ളത്. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്വൈതം എന്നെങ്കിലും ഏതാനെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നവനെ പറയുന്നു.

400. ഭട്ടം=ഒരു സംഗതിയേറും. കാൽക്കുണം=അല്പസമയം പോലും.

401. മാനസം=മുളി.

404. അസുഖമനുഭവമായതും=അസുഖനങ്ങൾക്കു മനസ്സുറപ്പു (രാക്ഷസൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ നശിപ്പിച്ചു ജന്മം സന്ധാഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പ്) തീക്ഷ്ണൻ=മുരൻ.

405 തീക്ഷ്ണരസവാദികൾ=തീക്ഷ്ണന്മാർ (മുരന്മാർ) ആർ രസവാദികൾ (വീക്ഷപ്രായാഗനിപുണ്ന്മാർ). കല്പിക്കുക=നിന്ദിക്കുക.

406. ഭിക്ഷക-ആഹാരാദികൾ കേഴുന്നതു മരിക്കുക. അന്തരികം=മിഥ്യസന (അവ്യ).

407. അർദ്ധവൃത്തം = മന്ദവിരൽ പ്രവൃത്തി.

408. കിം ഇഹ ഫലം = അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് ഇവിടെ ഒരു ഫലമുണ്ടാകുമോ?

410. ശാർദ്ദൂലപാദങ്ങൾ = പൂവിടുകൾ. (പൂവിടുകൾ വളർത്തിയാൽ അവ വലുതാകുമ്പോൾ വളർത്തിയവയെന്നു കൊണ്ടു തിന്നുന്നതുപോലെയാണ് ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നു സാരം.)

413. ദൈവം = ഇശ്വരൻ (വിവി) വർഷം = പത്തു (ഒരു എന്നു സാരം)

414. കഥയ കഥയ ആയു = ചന്ദ്രത്തിൽ പാക പാക. (കേൾപ്പാൻ കേൾപ്പാൻ കൃത്യം ചിത്രകവി).

415. ആകർണ്യം = പ്രവൃത്തി അവ്യക്തികൾ.

418. പുരപ്രവാശി = പട്ടണപ്രവാശി മുതലായവ. തുടർന്നു = ശുഭം.

420. ദൈവജാതം = ദൈവം. അംബുജം = ജനനം.

421. മന്ദമന്ദം = (ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ അവയുടെ കാര്യം) മന്ദമന്ദം = പൂജിതം.

424. യന്ത്രപ്രാപ്തങ്ങൾ = യന്ത്രം കൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ. ദൈവദായകൻ = പട്ടണത്തിന്റെ സന്ദർശനം.

425. മന്ദമന്ദം = ദൈവദായകന്റെ മന്ദമന്ദം.

428. മിശ്രം = ദൈവം. മന്ദമന്ദം = ദൈവദായകൻ.

429. യന്ത്രപ്രാപ്തങ്ങൾ = യന്ത്രം കൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ. മിശ്രം = ദൈവം.

430. ദൈവദായകൻ. മിശ്രം = ദൈവം. മന്ദമന്ദം = ദൈവദായകന്റെ മന്ദമന്ദം. മിശ്രം = ദൈവം. മന്ദമന്ദം = ദൈവദായകന്റെ മന്ദമന്ദം.

431. യന്ത്രപ്രാപ്തങ്ങൾ = യന്ത്രം കൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ.

432. ദൈവദായകൻ = ഇശ്വരൻ. മന്ദമന്ദം = ദൈവദായകന്റെ മന്ദമന്ദം. മിശ്രം = ദൈവം.

433. സമുദാനന്ദം = മന്ദമന്ദം. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം. മിശ്രം = ദൈവം.

434. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം.

435. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം. മിശ്രം = ദൈവം. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം. മിശ്രം = ദൈവം. മന്ദമന്ദം = മന്ദമന്ദം.

438. പുരം(അവു) പണ്ടു. മേലോരേസംഗമംവലുതായ
 മേൽക്കയലത്തിൽ. വിളമ്പൽനാഥൻ=മേൽവേദൻ.

437. உபபலிதன் = உபபலம் (வலிவது) என்ற பித்த (அசை) தோஷத்தினால் (அ. பி) வாழ்வதற்கு உபபலிதனாயிடு. அந் தோஷங்களைத் தவிர்த்து உபபலிதனாயிடு.

438. മിസ്സ = അല്പനൽ (മയിക്കു ശിഖരമായിട്ടുള്ളവൻ) ഏലം
 നെ = ഏൽക്കുക. (കൊള്ളുക)

[illegible]

440. കമ്പോയിസംകെ.ങ്ങ് = കമ്പുകയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു വിഷപ്പഴയോലകെ.ങ്ങ് - (*കമ്പുവിനൈക്കൈങ്ങ്* എന്നും ചേരംനാമമുണ്ട്.)

441. കല്പിച്ചത് = ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചാണക്യൻ നന്ദകൊണ്ട് = നിരീക്ഷിക്കാൻ.

443. ലാഷ് = ലക്ഷ്യം (ശി), കണ്ണന്റെ വേലിന്റെ കഥ മം
 മനസ്സിൽ സ്വപ്നമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതിന്റെ ചുരുക്കം-കണ്ണൻ മ
 ന്ന പിയാമയിട്ട് ഒരു കവചം (മട്ട) ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുജ്ഞാപാദം ശ്രേയ
 ക്കാട് ആയുധം അവന്റെ മേൽനിൽ ഏൽക്കുകയില്ല. സ്വപ്നമായ അ
 ജ്ഞാതൻ കണ്ണൻ കൊന്നൊക്കാനെ ശ്വേതം ചെത്തിട്ടുള്ളതു സമവയാക്ക
 ന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരുദിവസം ദൈവന്റെ ഒരു ഇരയെന്നുവേക്കും ധരി
 ച്ചു കണ്ണനോടു് അതുകൂടെ കവചം താമിച്ചു. അതഭിപ്രായത്തിൽ മുമ്പുനാ
 യ കണ്ണൻ യജമാനന്റെ അന്റെ പ്രാണനോപ്പോലും ഭാനംചെയ്യാൻ മതി
 ക്കുകയില്ല അതിനാൽ കണ്ണൻ തന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയുള്ള ആ കവ
 ചംതന്നെ ഉടനെ ചോളിച്ചെടുത്തു് സ്വാമിനെ രൂപമായ ഇന്ദ്രനെ കൊടുക്കുക
 യും ചെയ്തു. രണ്ടാലോക്യനാഥനായ ഇന്ദ്രനേക്കൂടെ കണ്ണന്റെ കൗതുകം
 കണ്ടു വിസ്മയിതനായിട്ട് അതോഹവും ദിവ്യവുമായ ഒരു വേൽ കൊടുത്തു.
 ഇതു പ്രായാഗിച്ചാൽ പാക്കു കൊല്ലാം. അതിന്നു പഴ വലികയില്ല പി
 ന്ന ഒഴിക്കലും പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുമായിട്ട്. -ഘോഷമേറിച്ചു മറക്ക
 യും ചെയ്തു. കണ്ണൻ ഒരു വേൽ അജ്ഞാനവധനിനായി കരുതി സൂക്ഷി
 ച്ചിരുന്നു; ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ പാർത്ഥസാമന്തയായ ദേവദാസ് ത്രിപുത്തൻ ക
 ണ്ണന്റെ ദാൽ ചോടുന്നതുമ്പോൾ അജ്ഞാനനെ കണ്ണനോടു് നേരിട്ടവാനിട
 വത്തത്താൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പതിന്നാലാം ദിവസം ജന്മദ്രുമാധാനത്തം മ
 ണ്നായ രാത്രിയുമ്പോൾ ദീവപുത്രനായ വേദോൽകചൻ ഏകം രാക്ഷസനും
 കണ്ണനും തമ്മിൽ ഏറ്റു പറഞ്ഞതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ കണ്ണൻ വേദോൽകച
 ന്റെ ബാധപരകൂടാത്ത സമീപത്തു വഹിയാതെയായിട്ടു കണ്ണൻ തന്റെ
 വേൽതന്നെയെടുത്തു പ്രായാഗിക്കയും, അതുകൊണ്ടു വേദോൽകചൻ മരി
 ക്കയും വേൽ നശിക്കയും ചെയ്തു.

[illegible]

447. திவ்யசிபிதம் - அபாரணாக்கம்.

448. ദാരുണാഭിപ്രായനം—അന്യർ മുതലായവരെ

449. കൊറോണ.....ആനന്ദിനോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും
നന്നിരിക്കുകയും.

450. கருமம்—சான்று உலகளாணிதல்—உலகளாணி உலகளாணி. என்னும் உலகளாணி—என்னும் உலகளாணி (உலகளாணி) உலகளாணி.

457. மோட்சம் ஐந்தாண்டு (புத்தரது வயிதான்கொள்) லொ
 லொ! = கஷ்டம்! கஷ்டம்!!

458. നിത്യജ്ഞാനം=നിത്യജ്ഞ (സ്വകൃത്) ആയ നമരം.

459. ശുദ്ധജീവനം = കഴിവിന്മേൽ കരുതണം, ശീലഗുണം = സ്വഭാവഗുണം

462. ഉണ്ടു വരുന്നു കേടടങ്ങുൻ = കേടടങ്ങുൻ വരുന്നുണ്ടു്.

463. മോക്ഷകലതം=സന്തോഷംകൊണ്ടുള്ള പരവിശ്വാസം.

456 உயர் = வயதானது (வரிசெய்தது)

468. ஸாதிபிரதயம் = பூதம வளாதம்.

469. ஸுதிகுதுகம்=வடூரம் பூசுநகரம். மாவாழிமேனம்=தெரு
கை தெருவிடிகை.

471. അയ്യ! കേൾ! = ഓഹ കേൾക്കേണ്ട!

472. മരണഞ്ജനം = മരണത്തിൽനിന്നുള്ള ജ്ഞം. പ്രിയസുരൂപം =
പ്രിയമിതിരൂപം!

473. സചിവവരവചനം = മന്ത്രിദൃഷ്ടാന്തൻ വാക്ക്. ഇതി = ഉത്തരന.

474. കലനിലം അരിനിട്ടു ഞാൻ അലോ=ഞാൻ കലസ്ഥലം
ഇതു ചെന്നുചേർന്നതാണ്. പിന്നെ ഒരു കഥ ആശ്ചര്യംതന്നെ. പ്രിയരേ
സഹൃദയ്. = ഹൃദയം പ്രിയനായ ചന്ദ്രൻ.

476. ശേഷം = (ശേഷം, സ്ത്രീ. പി. ഏ. വ) ശേഷം
 ഒന്ന് ഉണ്ടെന്നു, വഴികൾ = വഴികൾ, (കുറിയുക)

477. സപ്രാപം = അഭിമുഖമായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ.

502. കിരക്കുക=അനേകപക്ഷികൾ.
503. മന്ത്രിനാമകീരണം=മന്ത്രി(രാജകുസ)യുടെ പേർ കൊണ്ടു
യത്.
504. കതി=മുളക്. (മനസ്സ്) മതി=തൃപ്തി. വരം അളവു=വര
നേടുന്നതും. അർത്ഥം=ധനം. മാനിച്ച്=സന്ദർശിച്ച്.
505. വികടം അകമല കളഞ്ഞത്=മുറിക്കുതിന്ന യാതൊരു
വിശേഷവുമില്ല.
506. കിപ്പ്=സംശയം. ചേതസ്സ്=മനസ്സ്. പ്രസാദം=സന്ദർശനം.
507. ചെറു=മറ്റും.
508. അഗ്രചിമുദ്ര=മരണിരം. ഉത്തരമോക്തൃപ്രവരം=ശ്രേഷ്ഠ
നായ മന്ത്രി.
511. ചണകപത്രവിപ്രിയം=ചാണകപ്പൂവു വിശേഷം.
512. ആടൽ=സംശയം (വ്യസനം)
513. ശുശ്രൂഷ=പരിചരണം.
514. അ.നരം=വിശേഷം. നിന്നനം=നിന്നെ അറിയാം.
515. കമ്പം=ഇളക്കം (തോ)
516. ഇഷ്ടസേവകൻ=ഇഷ്ടനായ സേവകൻ. (പരിചരകൻ)
517. ചേലകൻ=മുഴുത്തുകാരൻ (ഗുരുകന്മാൻ)
518. അന്യനരംഗം=(ക്രി. പി.) അൽപ്പവും കുറയാതെ.
519. ഇവർ=ശക്തദാസസീയാർക്കന്മാർ. മദ്ധ്യ=മുടവിൻ
(സംഭാഷണമദ്ധ്യത്തിൽ) പൂർണ്ണാത്തശേഷം=പൂർണ്ണമായ (വർത്തന)ത്തിന്റെ
ശേഷം.
521. ചമരം=വ്യസനം. മോരം=സന്ദർശനം. മറ്റൊക്കെ=മു
ളിൽ നിന്നായത്.
522. ഇഹ പോരം=നല്ലതെ മോശത്തുപോരം. ചൊരിയുക=ച
ലക്കുക ഉപദ്രവം.
523. മേടോലിപ്രധാനപുരുഷന്മാർ=മേടേൻ മുതലായ പ്രധാന
ജനങ്ങൾ. മരിച്ചി=ഇടത്തുചിപ്പിത്തത്.
524. പശ്ചകാശമൻ=പശ്ചകാശാവിന്റെ പുത്രൻ (മേല
കേതു) അന്തരം=അർദ്ധം.
525. മനിച്ചിതു=മുളക്. ചേവരം=വിശേഷം.
526. കല്പനാരംഭം=ആദ്യത്തെയും ശക്തികൾ.
527. നിഷ്ഠ=നിശ്ചയം.
528. ചണകസുതമേയ്യചേവരം= ചണക സുത

(ചാണക്യ)ന്റെയും മരുതൂ(ചന്ദ്രഗുപ്ത)ന്റെയും മേവര (റീശായ)തിന്റെ അഭം(മുള)ത്തിന്റെയും ആംഭം (മുരളവം.) ദ്രോണാഭിലവാസം=ദ്രോണാഭികളു പ്രവേശം (പുറത്തു കളയുക)

529. അഹൻ=വിരോധഗുപ്തൻ. മാനിക്ക=സമാനം മുതലായ ഇ കൊടുത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ.

530. മേവരാഭികൻ=സ്തുതിപരേകൻ.

532. മേഗത്തം=തദ്യുത്തം.

533. വിതുത്തം=കേരികൾ.

534. കസുമപുഷ്പതാനം=കസുമപുഷ്പത്തിലെ വർണ്ണമണം.

535. ക്ഷിപ്രം=വേഗത്തം.

538. അസം=ശേഷമുള്ളത്.

539. കൊല്ലത്തുവെന്ന്=വെള്ളത്തു.

542. ആദാനന്തം=മുൻ ആദാനന്തം.

545. മന്ദതിരവർണ്ണം=മന്ദൻ ബുദ്ധി സാക്ഷ്യം.

546. വിഷാദം=അശ്വരം (ചന്ദ്രഗുപ്തനാക്കരിച്ച പുത്തം)

547. ആധിപത്യം=മേധാധികാരം. ഏകൻ=മെത്തൻ (ചന്ദ്ര ഗുപ്തൻ) കൽ പ്രതിമയ്ക്കു=ഏകൻ ശപഥം (നവവിനാശം വരുത്തുകയുള്ള പ്രതിമയ്ക്കു). ഏകൻ=മെത്തൻ (ചാണക്യൻ)

548. അന്യോന്യം=പരസ്പരം. വിശാധം=മേവരം.

551. മേപം=വിശുദ്ധ്.

ഇങ്ങനെ മുദ്രാക്ഷേപത്തിൽ 'രാക്ഷസവഞ്ചനം' എന്ന നാമം പാദം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം പാദം.

(കാകളിവൃത്തം)

1. ശരീരമേകമേവമിമാലം=പെൺതണകളിൽ ഉത്തമ. മേനം മേ=മേന്മയെന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നവർ.

4. മധു=മേൻ. നകൻ=ആസ്ഥിപ്പ്. മേൻ അകലം പരി മ്=മേന്മയെന്ന മുക്കിയത് തീർത്തവർ.

5. ചാരുതം=അതിശയീയാതി.

6. വൃത്തം=ചരിതം.

7. മേവകൃതം=പ്രമാണം.

11. വൃക്ഷം ഉൾക്കൊണ്ട് = കളവായിട്ട്, അവിച്ച് = നടിച്ച്.
12. ത്രക്ഷം = ഭയങ്കരം.
15. ഉദ്യം കണ്ഠം = ഇവരായി ആലോചിച്ച്.
16. ഇടങ്ങൽ = തൊറി, (തരിൽ പിണങ്ങി) ദോഷം = ഭയങ്കരം.
17. ചന്ദ്രമോഹസ്വയം = ചന്ദ്രസ്വയം. ഇതു വസന്തത്തിൽ ചൈത്രമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവുന്നതും അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇങ്ങനെയൊരു ഉത്സവമാണ്. ഇതിന് "കേരളീയമോഹസ്വയം" എന്നും പറയാറുണ്ട്. ദോഷമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ പൂജിക്കുകയെന്നതാണ് വിളംബരം ചെയ്യുക.
20. ദോഷരഹിതൻ = ദോഷമില്ലാത്തവൻ.
23. സമം = ആരോടും തുല്യം (ശ്രീ. വി)
24. സുകരോൻ = സുന്ദരൻ.
25. ആഹി = അനുഗ്രഹം.
26. ദേശികൻ = ആചാര്യൻ (ഉപദേശാധ്യ).
27. നിർമ്മലവൃക്ഷം = അങ്ങനെയൊരു തരമുള്ളത്. (കാട്ടുകരാണ് അറക്കു് അങ്ങനെയൊരു തരമുള്ളത്).
28. ശത്രുപരോത്തമൻ = ശത്രുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൾ.
31. പാരിടം = ഉമി. അധിനാഥൻ = അധിപതി.
32. ധർമ്മപ്രസാദൻ = ധർമ്മപ്രദൻ. അപേക്ഷ = അനുഗ്രഹം.
34. പ്രഭാതം = വിനയം.
35. കാട്ടുവൃക്ഷൻ = കാട്ടുമരൻ (മന്ത്രി)
37. പാടവം = പട്ടം (പാടവം)
38. കീഴ്വര = (അവ്യ) കറച്ചു്.
39. നിന്ദ = അനുകൂലിച്ചുള്ള പൂജ (വിഷ്ണു)
40. വൃദ്ധൻ = അനുഗ്രഹം.
41. പരീക്ഷ = നിഷ്ഠിതം (മുഖ്യ). സമം = അധിപനായായി.
42. ഉദയം പരീക്ഷ = പരീക്ഷ = പരീക്ഷ = പരീക്ഷ.
43. കാട്ടം = കാട്ടുമരൻ.
44. ശിഷ്യൻ = ശാരികപ്രദൻ അനുഗ്രഹം.
45. സത്യം അത്ര = അങ്ങനെയൊരു വസ്തുവെന്നെന്ന, ശിഷ്യൻ അല്ല എന്നു് ചിന്തിക്കു് ഇല്ല = ശിഷ്യനാണ് എന്നതെന്നൊരു വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇല്ലാത്ത ശിഷ്യൻ അല്ല എന്നു് സംശയം ഉള്ളിൽ ഉണ്ട് = അതാണ് അങ്ങനെയൊരു ശിഷ്യൻ (അ.സൻ അന്നവസ്തുവികൾ തന്നെ ഉള്ളിൽ)

66. സത്യലോകം=ബ്രഹ്മലോകം. ചിത്രം=ആവർത്തം. ഇതിൽ
 ഞ്ഞി=ചാണക്യൻ ചെയ്തപരമമായുള്ള പ്രവൃത്തി (ആശങ്കാഭംഗം) ആശങ്കക
 കല്പന.

67. ആചരിതാതവർ=ദൈവദത്ത ജ്ഞാതവർ. മഹിമയ=ഭൂമി
 യിൽ.

68. സത്യജ്ഞാനം=എല്ലാ ജ്ഞാനവും. (കിരീടകണ്ഠധാരണി)

69. പ്രാജ്ഞൻ=ബുദ്ധിമാൻ.

70. ഇത്തരം ദൈവജ്ഞാൻ=ആശങ്കാഭംഗമുള്ളവനായ് ദൈവജ്ഞാൻ.
 ഭൂപത്=ഭൂമിയെ പാലിക്കുന്നവൻ.

71. ആശ്ചര്യചന്ദനങ്ങൾ=പ്രശംസകൻ എന്നു സാരം.

72. അന്തരം=അവസരം.

73. ദൈവപ്രവർത്തനം=ദൈവജ്ഞ വളർത്തുക.

74. രാജാസമൻ പ്രാജ്ഞാൻ (ആകുന്നു എന്നു ചേർത്ത് അ
 ബദ്ധിക്കണം) സൂക്ഷ്മം=അറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതു്.

76. നമിളയുൽ=അൻപതു കിരീടം. തന്ത്രം=(അവ്യ) അവിദ്യ.

80. ജ്ഞാനം=ജ്ഞാതവയ്ക്കുള്ളതു്.

82. സ്ഥാനത്തു്=ചാണക്യനായിത്തീർന്നു. വൃത്തങ്ങൾ=ചെയ്തവകൾ.
 സ്ഥാനവൃത്തികൾ=സ്ഥാനംകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുക.

84. പ്രാജ്ഞൻ=ബുദ്ധിമാൻ (ബുദ്ധിമാൻ).

85. ജ്ഞാനം=ബുദ്ധിമയ്ക്കു്.

87. മതപണ്ണി=മതത്തിനുപാലം.

88. വെച്ചു കൊണ്ട് ഇത്. അധികാരം=അൻപതു ഇത് എന്നു്
 അധികാരം മതിയായിരിക്കുന്നു.

89. ആനം=നിശ്ചയം. അധികാരം=അന്തരം. ഭൂതം=ഭാഗം.

91. ദൈവജ്ഞാനമുള്ള ചാണക്യൻ=ചാണക്യൻ.

93. മിഥ്യ=ചകാരിയ്ക്കു് (ദൈവദത്തമായ ചൂടു തന്നെത്തന്നെ
 സ്വപ്നാഭിമാനമല്ല).

94. കഷ്ടിച്ചു് =എന്തിനാണിപ്പോൾ കാരണമെന്നു്?

95. അജ്ഞാനി=അറിവില്ലാത്തവൻ. (അജ്ഞാൻ എന്നു് ആ
 ശങ്കാഭംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അറിയാത്തവനായിത്തീർന്നു)

96. വാഞ്ചിതം=ആശങ്കിക്കുക.

98. പ്രകൃതം=ദൈവം പ്രകൃതി=ദൈവം (വെച്ചു)

99. ദൈവദത്തം=മിഥ്യ. (കാൽക്കളാടം സൂക്ഷ്മമായി
 വരുന്ന സാമർത്ഥ്യം) ദൈവദത്തമായതന്നെ=ദൈവദത്തമായതല്ല പ്രകൃത
 പ്രകൃതമാകുക.

100. തൃക്കിടം=കിരീനം. അപരവം=കുറവ്. വാരണാധ്യക്ഷൻ=വാണ(ആന)ങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷൻ (വിചാരിപ്പുകാരൻ)

102. അരപരകൻ=കുതിരവിചാരിപ്പുകാരൻ.

103. ഏലുദാർ=സുരഭിദാർ.

105. മാനമണ്ഡലം=മാനവും മണ്ഡലം.

106. യിഷാരങ്ങൽ=അന്നിപ്പാത്രങ്ങൾ. ജീവിതം=ജന്മം.

പ്രാബ്ലി=മുഷ്ടം (അധികം) വിചാരിച്ചു=തടയ്ക്ക.

108. കാമോന്മാദങ്ങൾ=കാമവിഷൻ ധനങ്ങൾ. അവ സേവകൻ=അങ്ങയുടെ വചിയ സേവകൻ.

109. മോക്ഷം=മുക്തി.

111. ഉൾക്കനം വിട്ട്=മെയ്യും വിട്ട്.

112. ബഹുപ്രയത്നങ്ങൾ=ബഹുപ്രയത്നം വിജയങ്ങൾ.

113. ലോകം=ഭൂമി. പലരായ്ക്കൽ=പലരായ്ക്കൽ=പോരായ്ക്കൽ വിചാരിച്ചിട്ട്.

115. പവ്വതസേനകൻ=പവ്വതസേനാവിഷൻ സേവകൻ.

116. അപ്പുത്രൻ=അവന്റെ (പവ്വതകന്റെ) പുത്രൻ. തപൽ പിതാവ്=തന്റെ അച്ഛനെ.

117. കന്നിടം=കന്റെ സ്ഥലം.

118. നിന്ദ=പ്രശ്നം നിന്ദിക്കുകയും ഉണ്ണ്; ആയതുവേം (എന്ന പദമുണ്ട്.)

119. ജ്ഞാനം=ജിഹ്വ അകപ്പെട്ടു എന്നു മനസ്സിൽ. ധനവാദരായ ചരണസാധികളെ സേവിച്ചാൽ എന്ന് സാരം. കണ്ണൻ=വിചാരിപ്പുകാരൻ.

120. പവ്വതപുത്രൻ=പവ്വതകൻ.

121. കടം=അദ്ധ്യ അപ്പാദം (കടന്നു വന്നുപോയപ്പോൾ)

124. പുത്രപയത്തം=പുത്ര പുത്രന്മാരെ. വെറുപ്പിക്കുക=ദ്രോഹിക്കുക.

128. ഗുഹർ=മണ്ണിപ്പുറം (വെറുക്കുക)

129. പണിതു ചെയ്താൻ=ഇതു സ്വപ്നമല്ല എന്നു സാക്ഷ്യം. (അല്ലെങ്കിൽ സ്വപ്നമല്ല എന്നു സാക്ഷ്യം) ഇതു സ്വപ്നമല്ല എന്നു സാക്ഷ്യം. (അല്ലെങ്കിൽ സ്വപ്നമല്ല എന്നു സാക്ഷ്യം)

131. ചങ്ങനാശ്വകതിക ചങ്ങനാശ്വകൻ വാക്ക.

133. വീട്ടുപുരസ്കരം=വീട്ടും (കണ്ണനാശ്വകൻ) മറ്റു പുരസ്കരം.

134. പിച്ഛം=നഷ്ടം (കുടി)

135. അത്=അപരവികളെ വെട്ടുകേണമിരിക്ക എന്നർത്ഥം.

137. കേരളം=സാമന്തം. വാക്കി=നിത്യം.

139. രോഗം=സ്തംഭം (രണ്ടിപ്പ്)

140. പ്രതിവിധാനം=പ്രതിവിധി (മറുപത്ത്). അനുഗ്രഹം=സം
മാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സന്തോഷിപ്പിക്കുക, നിഗ്രഹം=ദൈവങ്ങളെ പ്ര
തോശിച്ച് ശിക്ഷിക്കുക.

141. ക്ഷുദ്രതകിടരം=മുക്കുലികിടരം.

142. സപ്തവൃസനങ്ങൾ=സപ്ത (ഏഴ്) വൃസന(ആപൽക്കര
ണ)ങ്ങൾ. (അവ—സ്രീഃസവ, ചുരുക്കി, നായാട്ട്, മദ്യപാനം, വാക്യാൽ
ക്യാം, ഭണ്ഡപാത്രം, അർത്ഥജ്ഞം ഇവയാകുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റു
മെന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളും മറ്റൊരു മൂന്നും കോപങ്ങളാകുന്നു. എന്നു വി
വേകം). പ്രമത്തം=അധർമ്മങ്ങളെ കൃത്യങ്ങളിൽ നേർത്തിരിക്കാത്തവർ.
“പ്രമാദോന്മഥധാനതം” എന്നതിനാൽ. ക്ഷിപ്തധികാരകിടരം=അധികാ
രം ചെയ്യിക്കപ്പെട്ടവർ (ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയപ്പെട്ടവർ)

143. അനന്തങ്ങൾ=ദോഷങ്ങൾ.

145. ഏവം=അനുഗ്രഹം ആകുന്നു. ഇതും=ഇങ്ങനെയുള്ള ഇതും
(ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുക) അനുഗ്രഹമേകുന്നു. ശിക്ഷിക്കുന്നവരെ
ശിക്ഷയെന്നും ചെയ്യാതെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുകയും ചെയ
യ്ക്കാൻ അത് അനുഗ്രഹമെന്നല്ലെന്ന് എന്ന് താൽപര്യം. ദേവലം ദോഷം അ
ല്ലാതെ ഇല്ല എന്നതും ഇതിനു ദോഷമില്ല എന്ന് ശിക്ഷിക്കുന്നവരിൽ
അദോഷം ദോഷമില്ലാതെ ഒന്നില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ ഉള്ളതിൽ ദോഷം
കാണത്തു ചെയ്യുകയോ നിവൃത്തിയുള്ളവെന്ന് വിചാരിച്ചാണ് ഇങ്ങനെ
ചെയ്തത്.

147. ലുപ്തപ്രകൃതികൾ=കിട്ടിയതൊന്നും പോരാ എന്നു വിചാ
രിക്കുന്ന സ്വഭാവങ്ങൾ.

149. ദാമധനപ്രാണനാശഭയം=രക്ഷാവിധിയിൽനിന്നു ധനവും പ്രാ
ണവും നശിക്കപ്പെടുന്ന ഭയം.

150. പരവശപ്പെട്ടവർ=പരന്ന് അധീനപ്പെട്ടവർ.

151. സാഹസകാരികൾ=സാഹസം (വിഷ്ണുവിചാരമില്ലാത്ത
പ്രവൃത്തി) ചെയ്യുന്നവർ.

153. രണ്ടുപക്ഷം=അനുഗ്രഹവും നിഗ്രഹവും (ഇവിടെ ശുദ്ധി
വർദ്ധിപ്പുണ്ട്). മൂന്നത്=ആദ്യത്തേത് (അനുഗ്രഹം)

154. പിന്നെപ്പറഞ്ഞപക്ഷം=നിഗ്രഹം. വൈഷമ്യം=ദോഷം
(അപകടം) ആ ദോഷങ്ങളെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

156. പ്രധാനമനങ്ങൾ=മുഖ്യന്മാർ. ഭണ്ഡം=ശിക്ഷ. ചോൽ=
ലോകപ്രസിദ്ധിവാചകം (അവ്യയം)

157. വിശ്വസം=ദോഷം വരികയില്ല എന്നുള്ള ഉറപ്പ്.

160. ആരേപ്യവൃകം=ആരേവേദകൃതി.
 162. ബലേശേഷം=കോപത്തോടുകൂടി.
 163. ഉത്സാഹം=അവനവന്റെ കായ്ത്തിൽ തുനിവ്.
 164. അസ്രശ്ശ്യാസം=ആയുധങ്ങളോടുകൂടി പയറൽ
 167. പാദവം=കായ് സമർപ്പം.
 171. പൂർവ്വം=പണ്ട്. (നന്ദവയത്തിനുസാരിച്ച കഥയ്ക്കു) പ
 തിഹാസം=കഥാ ചെമ്പുപുസ്തകം. നന്ദവയത്തിനു സാഹായിച്ചാൽ പകുതി
 രാജ്യം കൊടുക്കുമെന്നു കരവ ചെമ്പുപുസ്തകം.
 174. ഉതപ്പൽ=ഉപകാരം ചെയ്യവരെ നിഗ്രഹിച്ചവർ. ഞാണ
 യം=കേളി, (അപവാദം)
 178. അനന്തഗർഭത്തിൽ=നഗരത്തിനുള്ളിൽ.
 179. ധന്തോന്ന കണ്ടിട്ട്=എന്തുപാതം കണ്ടിട്ട്. ഉപേക്ഷിക്ക
 ക=രേകവിട്ടുകൊടുക്കുക.
 180. വല്ലായ്മ=വിരോധം.
 181. ഉള്ളിൽ കിടന്നാൽ=നഗരത്തിൽ ഇരുന്നാൽ.
 186. ഹരം ഉപായങ്ങൾ=വളരെ കൈവേലങ്ങൾ.
 187. ഉള്ളിൽ=മോരത്തിനകത്തു. ഇളകാതെ=ഉറപ്പ്. രാജ്യം
 അവിന്റെ മന, കോക്കിന്റെ ഉണ്ട മുതലായ വേണമെന്നാക്കുന്ന സാ
 യനം.
 188. വിദൂരം=ദാർശനവ്.
 189. വികൃതം=രേകായനം (യുദ്ധം) പാടാക്കുക=സ്വാധീന
 മാക്കുക.
 191. പ്രാണൻ കളയുക=മരിക്കുക.
 192. ആകാ=നല്ലതല്ല. കണ്ടുകുക=ആലോചിച്ചു കൈവി
 ടുക.
 193. കരം=ഭോഷം. ഗുണമന്തൻ=ഗുണങ്ങളെ അറിയുന്നവൻ
 (വിചാൻ) മന്ത്രിസഭമൻ=മന്ത്രിമാരിൽ അതിശ്രേഷ്ഠൻ. (അത്ര മോശ
 നായ രാജ്യം തരിപ്പിക്കുന്നതു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു സാരം)
 194. കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കാട്ടാനയെപ്പോലെ=കാട്ടാനയെ പി
 ടിപ്പാൻ ആളും ആയുധവും കൂട്ടിച്ചെന്നു നേരിട്ടാൽ അതു നമ്മെ നിശ്ശേഷം
 നശിപ്പിച്ചു കളയും. അല്ലെങ്കിൽ നാം പ്രയാശിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളാൽ
 അതു മരിച്ചുപോയെന്നും വരാം. അതിനാൽ ചതിയായി വാരിക്കഴിയി
 ലോ കൊല്ലേണ്ടിവരും അകപ്പെടുത്തി, അതിന്റെ ഇഹ്യാപോലെയുള്ള ഭക്ഷ
 ണാഭികൾ കൊടുത്തു വശികരിച്ചു നല്ല മർമ്മത്തോടെ അതിനോടു നയ
 ത്തിൽ ചെങ്ങമോറിയാൽ ഇതാദർശ്യം ദുഷ്ടരങ്ങളായ അനേകം കാട്ടുങ്ങൾ
 അതിനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇന്നങ്ങിയാലും പി

ണത്തിയാലും 'മഹാസത്യാത്മകം' ആത്മോത്സാഹത്താൽ ഒരു ആനയെ
പ്രായശ്ചയം എന്ന നാമം. വീട്ടിൽ വെള്ളം = സാധനമൊക്കെ.

185. ആയുർ-പറഞ്ഞാൽ-മടക്കുവാൻ ആയുസ്സ് (നാൽ) എന്ന
ചെയ്തു അനവധി എന്നും.

197. അതിശയം = ഇളംശിക്ഷ.

198. ഭൂതധാത്രിഭവേ = ബ്രഹ്മണം! "ഭൂതധാത്രിഭവേ" യിഭവേവം
എന്നു അർത്ഥം.

199. നന്ദപ്രതികരം = നന്ദരോക്തവ്യം. നിത്യമായി = പതി
നായി. മന്ദിരം = ഗൃഹം (ഭാര്യയാനി) നിത്യകാലം = വിചാരിച്ച സമ
യത്തു.

200. നിമിശാസം = തന്റെ വാസം ('വാസം' എന്ന അർത്ഥം
ത്തിൽ 'വാസിതം' എന്നുള്ളതിന്റെ സാധുതാ ചിന്ത) വന്നിരുന്നില്ല =
വന്നില്ല. മനസി = (സ-ന-സ-ഏ-വ) മനസ്സിൽ. മേ = മേൽ.

201. കല്പിതം = നിശ്ചയിച്ച സംഗതി. സാധിച്ചതിനറിയാതെ =
സാധിച്ചുള്ള മാറ്റം ഇന്നത്തെ മനസ്സിലാക്കേത. കല്പനം = പ്രകൃതം
വരെ ചിന്തകളും എന്ന അർത്ഥം. വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. യോ
ഗ്യം = ശരിയുള്ളത് (യുക്തം).

202. ആദ്യം = വളരെക്കാലം കാത്തിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമ
ല്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ. വാണാൻ = ഭാര്യയാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അന്തര
ഗം = ഇണക്കം (ഭർത്തൃത്വം).

203. അതിശയം = വളരെ ശേഷിയുള്ളത് (സ്ത്രീ) കീ-വി.

204. ഏകത്ര = (അവ്യ) ഒരേയൊരു.

206. അർത്ഥവ്യയം = അർത്ഥം (ധന)വും, വ്യയം = വ്യയം
കാരം (ആവശ്യം) ആകും അർത്ഥം എന്ന അർത്ഥം. നിമിശാസം
വിചാരം = തന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം.

208. ചിത്തം ഉച്ചിച്ഛ = മനസ്സുറപ്പിച്ചു.

209. ഒന്ന് = ഒരു സംഗതി (ഒരു വിചാരം) സാക്ഷാൽ = (അവ്യ)
സ്ത്രീയോടൊത്ത് ആ വിചാരമെന്തെന്നു പറയുന്നു.

210. നന്ദപ്രവേശം = എന്നു തുടങ്ങി പദ്യകൃതനെ വാഴിച്ച
തിനു വേദനയെല്ലാം ചെയ്തു = എന്നവരും.

213. പട്ടാഞ്ജ = പരമേശ്വരൻ.

215. മനസ്സം = ചിന്താധാരം, അഹംഭാവം = അഹം എന്ന ഭാവം
(ഗർവ്വം).

216. ഭവേ = വിധി "ഭവേ, ഭിഷ്വം, ഭാഗ്യം, ഭാഗ്യം, സ്ത്രീ
നിയമിച്ചിവിധി" എന്നർത്ഥം.

218. ഭവേ = ഭവേ എന്ന (അ-ന-ഭി-ഏ-വ) പ്രമാണിക

രിക്കുക=സർവ്വകർമ്മം വിചാരിക്കുക. “ചോരയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിധിവിഹിതമാണ്. മോഷ്ടം അതിൽ കർത്തവ്യമില്ല” എന്നു വിചാരിക്കുക. ദേവലം മൃഗം=ശുദ്ധരായ കഥയില്ലാത്തവർ.

219. വസ്തു=കുറുപ്പ് വലിപ്പം (ആത്മപ്രശംസ). പ്രേമം=ഉദാരം. വിപ്രകൃപപരം=ബ്രഹ്മണശ്രേഷ്ഠ-ബ്രഹ്മണർ വിചാരിച്ചു. ആത്മപ്രശംസ ചെയ്തതില്ല എന്നു അഭിപ്രായം.

221. ശത്രും=ദാമം. ചുവത്തുക=ചുവപ്പിക്കുക. (ശത്രുവിനെയും കണ്ണു ചുവക്കും ദേവപ്രിയം)

222. പരാദം=മതി. പരാജയപോഷകം=പരാജയം. ദുരന്താവേ=ദുർബ്ബലം]

223. ജലപ്രഭം=കഥയില്ലാത്തവരിൽ മൃഗം.

224. വൃദ്ധൻ=ശുഭൻ.

225. നവനവവധം=നവനവനവയുടെ വധം. മന്യഭാരതം=കോപാഗ്നി.

226. ഉപചിച്ഛിക്കുക=കുതിക്കുക.

228. വേഷം=വേഷം. വാൾ=മന്ത്രിസ്ഥാനചിഹ്നമായ വാൾ ആൾ അല്ല അൻ ഇത്തരങ്ങൾക്ക്=നിന്റെ ഇവ വക അധികാരവശം കൾ കേൾക്കുന്നതിനും, സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരികൾ കണ്ടു സമീപിച്ചാൽ അൻ പരമല്ല.

230. തന്നിടം=തന്റെ വാസസ്ഥലം.

231. സൂക്ഷ്മതം=അതിസൂക്ഷ്മം.

234. തത്ഫലം=അതിന്റെ ഫലം (പ്രാണകൃപാശ്രയവുമായ ‘മേദഃ’ എന്ന ഉപായംകൊണ്ടു തമ്മിൽ നെറിച്ചു ജ്വലിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരത്തിന്റെ ഫലം) ഇതു രാക്ഷസനാടു നേരിട്ടു പറയുന്നപോലെയുള്ള വിചാരമാണ്.

237. കാർഷ്വം=വാസ്തവമായിട്ടുള്ളത്.

238. മോഹം=മനോവികലസ്യ പകമായ ചിഹ്നങ്ങൾ. ഭ്രാന്തനായി.

239. വല്ലാസ്തം=തരക്കേട്. (അപകടം)

241. ദൈവരം=വിദൈവം.

243. ശാലാശങ്കം=കുളിക=പ്രസിദ്ധമോക.

244. സ്വാർത്ഥൻ=നിൽക്കൻ (കപടപ്രയോഗങ്ങളില്ലാത്തവൻ)

245. തത്വം=പരമം.

247. ചാതുര്യം=ഭംഗി.

248. നകരകം=ആശ്ചര്യം.

അദ്ധ്യായം പാളം കഴിഞ്ഞു.

ആറാം പാദം.

(അന്നനടവൃത്തം)

1. അരിയം=(ന. വി) നല്ലവളയ.
3. മേളിക്കം=തോമിപ്പിക്ക.
4. ഇളമധു=ഇളന്തൻ (തേൻ മുതൽ കയ്പുരസം വരുന്നതു കേരളം ആ മോഷമില്ലാത്തതന്നു സാരം.) മോഹവുമിളച്ചു=മോഹം തീർത്തു.
5. വിചിത്രം=കേൾക്കേണ്ടതു്.
6. അതിപ്രവരൻ=അതിസമർത്ഥൻ. മതിപ്രായം=ബുദ്ധി.സാമർത്ഥ്യം. അമാത്യൻ=അമാത്യശാസനം.
7. പ്രവൃദ്ധരാം=വയസ്സായ മനുഷ്യ.
9. മോഴിത്തം=പറഞ്ഞു.
11. പറയുന്നവനും=പറയുന്ന തരമില്ലെന്നു വന്നു. (നിങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൾക്കനുസരണം സാരം) വചസി=(സ. ന. സ. ഏ. വ) വരക്കി.
13. ദ്രോണാദികൾ=ദ്രോണൻ പുരുഷജനൻ മുതലായവർ.
14. അഭിമതം=സമ്മതം. (ദ്രോണാദികളുടെ പ്രവേശത്തെ വിവരിക്കുന്നു.)
19. വിരണ്ണു=കിട്ടിക്കുപ്പു.
21. അതിനായിട്ട്=പരസ്ഥ്. (ആന, കതിര മുതലായവയുടെ ആധിപത്യം)
22. (ദ്രോണാദികൾ ഗുഹയോറിയിച്ച സംഗതി വിവരിക്കുന്നു)
24. മേവസ്തു=മരു സംഗതി.
26. അവസരം=സമയം. (നഷ്ടം).
30. അതു സമസ്തവും=രക്ഷണസാമാന്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു യോജിക്കാൻ തരം നോക്കിയിരിക്കയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു മലയകേതുവിനെയും അദ്ദേഹത്തെ സാദാമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്ന തങ്ങളെയും അമാത്യശാസനൻ ചതിക്കുമെന്നും, ദ്രോണാദികൾ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം.
32. ഗ്രന്ഥിതം സ്തംഭം പെരികയുളളതെന്നും=സേനാചതിയാ യ ശിഖരസേനാന.
34. അതുകേട്ട്=ശിഖരസേനൻ വിപ്രസ്തനാണ് എന്നും മേൽ സാമാന്യൻ ചതിയന്നാണ് എന്നും ദ്രോണാദികൾ വിചാരിച്ചതു ശരിയാണെന്നു മോഹരായന്നൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട്.
36. ചിരിച്ചു ലാളയെന്നൻ = ചിരിക്കുകാണും, മലയകേതുവിന്റെ ഇത അഭിപ്രായം മോഹി രക്ഷണസാമാന്യനെ വിപ്രസമില്ലാതെയും അവൻ താൻ വഴി കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കരുതൽ ആണ്.

37. അതിനേതുമോദാധികല്പമില്ല—“അമാത്യനേച്ഛാപാല പേരി കെ സ്തേഹമുള്ളവർകളാരുമില്ല” എന്നു അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അമാത്യരാജസനേച്ഛാപാല സ്വാമികേതി മറ്റൊരാളില്ല എന്നു എന്നിങ്ങനെ സമ്മതമാണ്. പക്ഷേ അതു അങ്ങനെയെ പേരിലല്ല, ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പേരിലാണെന്നാണ് അങ്ങനെയെ വിചാരിക്കുന്നത്. അതിന്നു കൂടി കാരണങ്ങളെ പറയണം എന്നില്ലാത്തതും.

38. ‘ചണകപുത്രാനാട്ട്’—പിണക്കമുണ്ടെങ്കിലും, ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു പിണക്കമില്ലെന്നല്ലാ എന്നും ഇങ്ങനെയാണ്; അതുകൊണ്ട് വക്രബുദ്ധിയായ ചാണക്യന്റെ ക്രൂരതയും കണ്ടുകണ്ടു സഹിക്കാതെ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭാനത്തെ ഒഴിപ്പിച്ചാൽ അപ്പോൾ അമാത്യരാജസൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെ അവിശ്വാസം തോന്നാനിടവരും. അങ്ങനെ വാദമുദാഹരണ കരുതീട്ടാണ് അവർ ഇപ്പോൾതന്നെ ശിഖര സേനനെ ആരോയിപ്പി അങ്ങനെ കാണാൻ വന്നതു്.

49. നിരന്നിതം=യോജിച്ചു.

50. കടമ=കടപ്പും (കൃത്യം).

52. മമതാ=സ്നേഹം.

55. പിതൃമനസ്സ്=അച്ഛനെക്കൊന്നവൻ.

57. മലക്രിയ=മുക്കുകരിയ.

60. ശിരസി=(സ. ന. സ. ഏ. വ) തലയിൽ.

61. മൂഴി=തിടുക്കത്തിൽ.

62. പരക്കേവേണ്ട=പരിവാരങ്ങളും മറ്റും വേണ്ട.

65. വസുസമൻ=വസുക്കളോടു (ദേവവിശേഷ) തുല്യൻ, അതിനാൽ എന്നു കാൽപയ്യം.

66. പാമികവേഷമായ്=വഴിയൊക്കാരന്റെ വേഷത്തിൽ, പുറം=പുറത്തെ (ദേഹാന്തം സ്രീ. പി. ഏ. വ).

68. പ്രവിഷ്ഠൻ=കടന്നുവന്നവൻ.

69. പെരികെ നന്നു ഏടോ വരിക അരികിൽ=സ്വാഗതം അടുത്തുവരി.

70. ഹരസ്ത്രം=ഗുഹ്യം പുറത്തിരുന്ന് സംസാരിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർ അറിയാനിടവരുന്നതിലേക്കു എന്നു ചേർച്ച മുറിക്കരുത് ഇങ്ങനെ പറയാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

72. അതിഗുണനയം=വളരെ ഗുണങ്ങളും നയവും.

74. മലയകേതുവും സമീപനം=മലയകേതുവും ഓരോരുത്തരും.

75. അറയിലെനുകെട്ട് = അമാത്യോക്കുസൻ മുറിക്കുകയാണെന്ന് അവിടെയുള്ളവർ പറഞ്ഞുകേട്ട്.

76. ഇറപാത്തു് = കളിപ്പ്. (ഇങ്ങനെ മേൽപ്രകാരപ്രായോഗമാണെന്നു തോന്നുന്നു)

77. കതുരകന = താൽചർച്ചക്കാരനായിട്ടു (അ. ന. തു. ഏ. വ)

78. അരിപുരം = ശത്രുവിന്റെ പട്ടണം.

82. ബഹുതപം = പരമതപ അറിയത്തക്കവണ്ണം.

83. മറവുകൾ = മലിപ്പുകൾ (മരസ്യങ്ങൾ)

85. അതിവിശുദ്ധൻ = അധികം സമർപ്പൻ.

88. പാവതകപുത്രൻ = പാവതകപുത്രൻ (പാവുതി = പാവ എന്ന പേരായ അന്ധവസ്ത്രം)

89. കിടിയുന്നില്ല = മനസ്സിമാകുന്നില്ല.

90. ഗുപ..... രണമേ! = രാജാക്കളേ! കപടമന്ത്രികൾ = കളവുള്ള മന്ത്രികൾ.

91. പശ്ചാത്താപം = ശുദ്ധിക്കുശ്ചാത്താപം.

94. അഗതിദവക = പിച്ഛക്കാരന്റെ വടിവ്.

96. 'ചണകപുത്രനോടു' = എന്നുമുതൽ യശോദന്റെയെന്ന സ്ത്രീക്കേണം' എന്നവരെ മന്ത്രി പറഞ്ഞതായിട്ടുള്ളവകാരം.

99. മനഃകെട്ട് = മനസ്സ് ഇടിഞ്ഞു്. നന്ദനിയനചിന്തയും (അ. സ്രീ. തു. ഏ. വ) നന്ദവധം മോളു്.

100. നിരുത്സാഹനം = (അ. പ. തു. ഏ. വ) ഉത്സാഹക്കുറവോടുകൂടി.

102. ഉദ്യോഗം = ഉത്സാഹം.

103. ഉറന്നു = ഉറപ്പായ.

104. കരുണാധവൻ = ചന്ദ്രൻ. മനോസന്നിഭൻ = കമലനോടു ഇച്ഛൻ.

105. മണികുലം = മണകുലം.

106. നിറക്കുക = ശോഭിക്കുക (നിറമുള്ളതായിത്തീരുക)

108. പതവശം = പാതവശ്യം (കെട്ടതി).

109. നിവിളുക = എഴുന്നീല്പിച്ചിരുന്നുക, നിവൃത്തി = ശേഷം.

115. ആജ്ഞാലംഗം = കല്പനക്കു അടസ്സം.

117. ചാക്കൻ = കരകേൻ.

118. വിതളു് = സമർപ്പം.

119. മേഘം = മേഘപാതം. (അമ്മിളിയിരിക്കുക). 'ശിശുക്കളും' എന്നുമുതൽ 'മനസി സന്തതം' എന്നവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു് സ്തനകലശന്റെ മേഘപാതത്തിന്റെ പ്രായോജനത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

122. അവർ=കരകരകരകരസദാർ.

123. ഇണപ്രാസംസചയസ്തമോത്സരൻരമോത്സരൻ=രമോത്സരൻ അമോത്സരൻ ഇണപ്രാസംസചയസ്തമോത്സരൻ കേളിപ്പെട്ടു എന്ന് അനാഥം. ഇണപ്രാസം=ഇണക്കൂട്ടം പുകഴ്ച.

124. ഇണക്കം=യോജിപ്പ്. “രാജസമോത്സരൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനാമോ ചോരവരൻ ത്രമിക്കും. ചാണക്യനോമോ മോരമേ അഭ്യർത്ഥത്തിൻ വിരോധമുള്ള” എന്ന ജാതാതനൻ മുഖേന പറഞ്ഞതിൽ ഇണക്കമുണ്ടെന്നു സാരം. അതിനേത്തന്നെ കണ്ടുകൂടി ഉറപ്പിപ്പാനായിട്ടു ജാതാതനൻ പറയുന്നു. “ഇതിൽപരമമെന്നുമാണറിവതിനെന്നു”.

130. സചിവൻ=ജാതാതനൻ.

131. മൂലംവിരോധത്തിനിട്ടു = കടയനോടുകൂടിച്ചിരുന്നിട്ട്. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചാണക്യനോടു പിണങ്ങുവാനുള്ള കാരണം ചന്ദ്രഗുപ്തനും മുഖേനയെ മോരമോണോ? പിന്നെയും വല്ലതുമോണോ? എന്ന ചോദ്യം കടയനോട് പറഞ്ഞതല്ല.

135. അധികാരത്തിങ്കൽ= അധികാരത്തിങ്കൽനിന്ന്.

143. ഗുഹജനം=ജാതാപുത്രാദികൾ.

145. ചലാഗ്രഭയൻ=ഇളകിയ മനസ്സോടുള്ള യവൻ.

147. നിരക്കകം=ഇണക്കുക.

148. കപടം=കളവു.

150. വേടിത്തമോത്സരൻ സുപതിവീരനോടു=മന്ത്രിയെ രൂപംകൂട്ടി രാജാവിനോടു. ഉടമതേട്ടവൻ=യോജിപ്പാൻ (അധിപത്യം സമ്പാദിപ്പാൻ).

151. ഇന്ദ്രസമൻ=ബ്രഹ്മസമനിയോഗം. (നീതിക്കുറേയെത്തിൽ)

152. വട്ടം=ബ്രഹ്മചാരി (വട്ടം ഇറക്കുമാറു, ഉവ അധിപനോട് അതിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു) കയ്യം=എവിടെ (അവ്യ)

154. അഭവി=കാഴ്ച.

157. പ്രതിജ്ഞ=അപമാ.

158. വികല്പം=സംശയം.

160. ചിത്രകി=കളി.

161. വൃക്കമീച്ചത്രൻ=ഇന്ദ്രസമനിയോഗം പത്രൻ. വസുദേവി=ഭൂമി.

162. അഹമ്മതി=ഗർവ്വം. ധിക്കാരം=നിന്ദ.

173. അഭില.....കലം=സകലരമേശമുഹൂരം.

174. നരപതികളിലധിപതി= ചക്രവർത്തി. അടിപണിയുന്ന എന്നുമുതൽ മൂന്നു മരങ്ങളിൽ വിടരുത്തണം.

175. മേഗം=തടസ്സം.
 176. കടിലൻ=വളുങ്ങുലി. കടുമ=കൂരക.
 178. വിധിനാലം=രേഖാസഹായം.
 180. ഹനന്തരതാലം നീ- എന്ന ചോത്തുകാർക.
 181. തരിവളം=ഉള്ളിൽ തരിയിട്ട (കിടക്കുന്ന) വളം.
 183. മരിത്രം=മരണശിക്ഷ സംശയം.
 184. പരന്തം=കൽശം.
 190. പരിരക്ഷം=സന്ദർശനം, പരിയകം=(പയ്യം)തൃസനം.
 192. ഉഴരി=വേലപ്പട്ടം. വസിക്കണം=ഇരിക്കണം.
 194. ശിരസി=(സ. ന. സ. എ) തലയിൽ, പട്ടം=(കിടക്കുന്ന) അടുത്തുള്ള) ഉള്ളിക്കം. ശിരസി+വേദനം=തലവേദനം, അത് ശത്രുവായ ന്നിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ ആമുഖം ചിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സാരം.
 195. അതിന =പട്ടം കെട്ടുന്നതിന്.
 197. പഴുത്ത് =മരിച്ച (അവസരം)
 203. ഏതും ഉചിതം ഇല്ല=തമസ്സം ഇല്ലാത്തതല്ല.
 204. സചിവവിപ്രിയം=മന്ത്രിവിരോധം.
 206. ഇര=ഇനി (മന്ത്രിവിരോധത്തിൽ) ചേതം=ഹാസി (തലക്കുട്ട) ഇര പക്ഷം, ചേതം എന്ന സംസ്കൃതത്തിന്റെ തത്ത്വം.
 208. പ്രകൃതം=രണ്ടുകൊണ്ടു നിർമ്മാകത്തക്കതായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൂർവാധികമായ മനസ്സുള്ളവരുമായും. "അഗ്രന്തോപമാപരോഃ സർവ്വപ്രകൃതത്വം" എന്ന കേരളം. പ്രകൃതിദോഷം=സ്വഭാവദോഷം, അന്തരം=സ്ഥാനം (സ്വാമികേതി)
 209. അവൻ=ചങ്ങകൃൻ. നിരക്രമൻ=അധികാരത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ടവൻ.
 213. മറയ്ക്കൽ=തമ്മിയിടത്തു്.
 215. ചരിതാമൃതം=നടവടികൾ.
 216. നവനന്ദനരാധികൾ=നവനന്ദനരാധികൾ കൂടിയവർ.
 217. വിദേശം=രേഖകൾ.
 219. അരിവയം=ശത്രുവായോ
 220. അവനെ=ശത്രുവായത്തിനുപോലിക്കുന്നവനെ (കണ്ഠ) ആക്കിച്ച് ഇരിക്കും എന്നു ചോദ്യോത്തരം.
 221. അവസ്ഥം=കാഴ്ചയ്ക്കിന്റെ സ്ഥിതി.
 222. ഉരയ്ക്കൽ=ശക്തിയോടുകൂടി. (യുക്തി കണ്ടിച്ച് സ്വാമി പായം സ്ഥാപിച്ച് എന്നു സാരം).

227. നിമനയം=തരൻറ നീതി.
 228. പ്രയത്നം=ശ്രമം. തനിയ്യം=മതിയാകും (പ്രാപ്തനാകും)
 229. തനിക്കുതൻപൊന്നം=സ്വായത്തസിദ്ധികളായ.
 230 സചിവായത്തൻ=മന്ത്രിയധീനൻ. (രാജകുടുംബം മന്ത്രിയുടെ സാമന്ത്രികൊണ്ടു നടത്തുന്നവൻ). "സ്വായത്തസിദ്ധി" "സചിവായത്തസിദ്ധികൾ," "ഉത്തമയത്തസിദ്ധികൾ" എന്ന മൂന്നുതരക്കാരെ രാജാക്കന്മാരെന്നു നിരീയാസ്മിന്നിഷ്ഠതയാർ പറയുന്നു.

231. പൊരികണ്ണൻ=പൊരിഞ്ഞ കണ്ണോടു കൂടിയവൻ(കുരുൻ)
 232. സ്തനസ്ഥൻ=മുഖകുടിച്ചു ജീവിക്കുന്നവൻ. രണം=യുദ്ധം.
 236. റികപ്പം=വൃത്യാസം.
 237 പലവസ്ത്രം=പല സംഗതി
 238. പ്രതിപക്ഷം=എതിർഭാഗം. മരുത്തം=ഇടത്തു. യുദ്ധത്തിൽ പ്രതിപക്ഷത്തിലെ അളയകളെ സ്വാധീനത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതു അളയകളുടെ ഹൈന്ദ്യങ്ങളിനാർ അത്യവശ്യമാണല്ലോ. അതിനാൽ അതും ഒരു ബലമാണി ഗണിക്കുന്നു.

241. നവഗ്രപക്ഷം=പുതിയ രാജാക്കന്മാരെന്നുള്ള അവസ്ഥ രാജഗുണങ്ങളെ പ്രകൃതികളും പ്രകൃതിഗുണങ്ങളും മേലും പരസ്പരം അറിഞ്ഞു പരിചയിപ്പാനിടവരെയും.

243. ഇവയെല്ലാം ഏവം സരികകൊണ്ടു =മുവാറഞ്ഞ അറു സംഗതികൾ ഇങ്ങനെയിരിക്കുകൊണ്ടു. ഇവയുടെ ചന്ദ്രഗുണങ്ങൾ മലയകേന്ദ്രവിന്ദ ബലം ഏകമെന്നുള്ളതിന് അറു സംഗതികളാണു രാജസംരക്ഷൻ പറയുന്നതു്. മ. ബലമുള്ള പടയോട്ടം, ന. അതിന് ഏകനായകത്വം, ഇ. പ്രതിപക്ഷത്തിൽനിന്നിടഞ്ഞുപോന്നു് സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ സാഹായ്യം. ഇതു മൂന്നും സ്വപക്ഷത്തിലെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. ഇതുപോലെ പരപക്ഷത്തിലെ രാജങ്ങളും. മ. മന്ത്രിവിപ്ലവം, ന. നൂതന പ്രഭുവകൊണ്ടു പ്രകാശനം വരെയും, ഇ. പ്രഭുക്കൾക്കു പുറമെ ജ്ഞാനം മറക്കൽ ചെയ്യപ്പോകു വരെയും. ഇവയെല്ലാം ഇങ്ങനെയിരിക്കുകൊണ്ടു്. കരതലഗതം=കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

245. പടച്ചുറപ്പുക=പടയ്ക്കു പുറപ്പെടുക.
 246. അഭയനാഥം=(ശേഷം നാളെ) പുറം ഉദ്യോഗം.
 248. ധിഗിഗ്രപദൃതൻ=പയ്യതകുപ്പുകൾ.
 250. വിരമം=വേഗത്തിൽ.
 252. കപടമുഖം=വ്യക്തം ചിഹ്നം. ഉദ്യോഗം=പ്രതിപക്ഷമുഖം.
 253. കപടാത്മനീശൻ=കള്ളസ്സത്യം.
 254. പരമബന്ധു=വലിയ സ്നേഹിതൻ.
 255. മിനം=മിവസം, മുഹൂർത്തം. വിധിക്കുക=കളിക്കുക.

257. പരമം=കവിടി. നിരത്തുക=മാറ്റം സംഭവിക്കുക വല്ലതെന്നിരിക്കുക.

259. ശുഭരംഭം=അതിശയം.

260. തിരിഞ്ഞ പശ്ചാത്തപത്തിൽ=സൂര്യൻ ഉദ്യതിരിഞ്ഞ അഞ്ചിന്റെ. തിരി=പശ്ചാ. നിറമുള്ള വാവുതിരി=വെളുത്ത വസ്ത്രം.

261. നക്ഷത്രം=നാൾ. ബൃഹസ്പതിവാകം=വ്യാഴാഴ്ച.

262. മഹത്വം=നന്മ.

263. ലഗ്നം=ഉത്തരാശി. മുഹൂർത്തം, ജാതകം. പ്രശ്നം ഇവ ഏതു രാശിയിലാകുന്നുവോ ആ രാശിക്കു 'ലഗ്നം' എന്നു പേർ. ലഗ്നത്തിൽ ബുധൻ ഉള്ളതുകൊണ്ട് "മഹാസാധമിത്തമഞ്ചീഷികന്യകാ നാരദേന്ദ്രാവിശ്വോൽക്കം" എന്ന മഹാസാധമിസൂര്യചന്ദ്രകരം ലഗ്നത്തിന്നു ബലമുണ്ടെന്നു സാരം.

264. കേതു ഉലിച്ചു. ആകുന്നു=കേതു എന്ന ഗ്രഹം ഉത്തരത്തിലുണ്ട് എന്നും മലയാകതു (ഉദയത്തെ) അഭിപ്രായമെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

264 കക്ഷിണമിഥം=തെക്കുകിഴക്കുവശം. പടയ്ക്കം=യുദ്ധത്തിന്. ശരിബലം=ചന്ദ്രബലം (വെളുത്ത വാവാകുകൊണ്ട് അതുണ്ട് എന്നു സാരം).

265. ശുഭസംഗതം=ശുഭം എന്നു പേരുള്ള ഒരു യോഗം. ഇതു സൂര്യൻ മുതലായ ഏഴ് ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി മൂന്നു രാശിയിലായിട്ടു നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമാകുന്നു. "സംഭവോത്തരാസ്തപുസപ്തകർമ്മസംഭവം ശങ്കാപാതാപാലകീ ഭാമനീ ച | പാശ്ചാത്യകരോധഃ ശുഭോത്തരാ ച ശരഭഃ ച" എന്നു മഹാഭാഷ്യം പ്രമേയം. "ശുഭഃ ക്ഷത്രിയവയമവിഹീനസ്താശുഭഃ" എന്ന് അതിന്റെ മലവും മഹാകതിരുത്തന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

266. അഭിമതം=ഇഷ്ടം. ഗുരുസംശ്ലാഘം=ഗുരുസംശ്ലം എന്ന യോഗം ഗുരു=വ്യാഴം. ചന്ദ്രം=ശനി. ഇവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു രാശിയിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമാണിത്.)

268. കരകലാപവകം=കേളിയിൽ ഇരിക്കുന്ന നെല്ലിനെ, (മരംകൾ ഇങ്ങല്ലിക്കു കേളിയിൽ കിട്ടിയതുപോലെ തന്നെ നിശ്ചേഷ്ടവല്ലഭമാകുന്നു എന്നു സാരം). പ്രതിയോഗി=പ്രതിഭാതി (ശത്രു).

270. മതിമുഖം=മാർക്കുവസ്ത്രം. ചിത്രകൃത്യം=ഗ്രാമകൃഷ്ണാചികരം.

272. മറ്റു ഗണിതങ്ങൾ=പവനമുള്ള ജ്യോതിഷങ്ങൾ.

275. പക്ഷം=മതം (അഭിപ്രായം) വിജ്ഞാപനം (ചോദ്യം) വീവൽക്കായ് (നമ്മുടെ ക്ഷപണകൻ) ഇവർ രണ്ടുപേരും ജ്യോതിഷാസ്ത്ര

ത്തിൽ അതിപണ്ഡിതനായ ആചാര്യനായതന്നെ വരരുമിഹിരാ
ചാര്യൻ തന്റെ ഹോമശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതു
നോക്കുക. “ആയുർവ്വേദം വിഷ്ണുഗാർവ്വഹി രചയ്ക്കും ദേവസംഗീതിഭാസേ
നശ്ച ചാക്ര” എന്നും “സ്വമരേണ കിരാന ജീവശാർക്കഗ്രഹഭാസം വരതാ
യുഷസ്സപരംശം” എന്നും.

278. കപിതൻ=കേവലിച്ചവൻ. പരുഷം=നിഷ്ഠിരം.

279. അലം, അലം=മതി, മതി (അവ്യ)

282. കക്ഷണമരതികൾ=ബുദ്ധസന്യാസിവർഗ്ഗം.

283. ഖരകിരണൻ=ആദിത്യൻ.

285. ഫലം.....കപടങ്ങൾ=കായ്, ജ്ഞൻ, ശക്തൻ,

കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ.

ആദി പദം സമാർപ്പം.

ഏഴാം പാദം

(കളകാഞ്ചിപുത്തം)

1. അഖില.....രത്നാർത്ഥം=സകല തത്ത്വമുടനും ശിവാ
ലക്ഷണാർത്ഥം. ആ നന്മ.....സ്വസ്തുവാർത്ഥം=സ്വപദാകുന്ന അജ്ഞിന്റെ
സന്തോ!

2. അവ=നിന്റെ, വചന.....മധു=മധുരമാകുന്ന മധുര
മുളി തേൻ. താലം കെട്ടംപതി=ഭാലം ശമിപ്പിക്കുകവണ്ണം. പീതം=ആസ്വ
ദിക്കപ്പെട്ടത്.

3. മതി=മനസ്സ്, മതി=തൃപ്തി, കേള=പ്രസിദ്ധി, കഥാശ
രം=കഥയുടെ ബാജി.

5. നാപതി.....മണി=രാജാക്കന്മാരിൽ ആണ്.

8. യോഹിതം=ക്രി. വി) യോക്താമത. വിപുലവലം=അധി
കം ശക്തി. ഭൂപതി ചിന്തിച്ചത്. =രക്ഷസമാക്രന്ത ചന്ദ്രമുഖനാഴ്ച
തവൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്നു മോഹനയന്ത് പദാശ്ചക്രകാരം മേലയകേതു
വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

9. അരി.....നശി=കസാപുരം. തലിതി=വേഗ
ത്തിൽ.

10. മേകരിക്കൾ=മേമുള ആനകൾ. തുറന്നതി=കന്തിരമുളം.
കേവലം=കരി=തേൻമുളം.

11. അസി.....ശബ്ദം=വാർ, ഇരിയുവത്തു, കവ
 ബുദ്ധി മുതലായ പലതരത്തിലുള്ള ആയുധങ്ങൾ. വിത്തു്=സമർത്ഥം.

12. നെടിയം=പൊക്കം. ശക്തിരക്=ശക്തി (ഒരു അതിശക്തി)
 നായ വീരന്മാർ. പാശ്ചാത്യർ=പാഴ് സിംഹം.

13. സുര്യം.....വീരർ=നല്ല പട്ടാളവീരന്മാർ. ചങ്ങ
 ലം=ഇടം (കുലം) ജ്യോതി=ജ്യോതി, പുരുഷന്മാർ മുതലായവർ.
 (മുഖ്യ കസേരയുടെ തന്നെ വന്നിട്ടുള്ളവർ)

14. ശിവി.....തന്ത്രി = മലയകേന്ദ്രവിന്ദ, അതിവ
 സുര്യം=വലിയ സഹായികൾ. ഗംഭീരർ=കേന്ദ്രന്മാർ. പലതരത്തിലും
 ചിത്രവൽ, സിംഹനാദൻ, പുഷ്പരാജൻ മുതലായവർ.

15. സമീപവരൻ=മന്ത്രി.

16. ഉദയം=സമുദ്രം. സേനാധിപൻ=പട്ടനായകൻ.

17. പുനരവി ച=പുനർ അവി ച=വിനയം. ശക്തി.....
 ആദി=ശക്തിമന്ത്രി, സിദ്ധാന്തൻ മുതലായവർ.

18. നിമിത്തം=സ. ന. സ. ഏതെങ്കിലും ഉള്ളിൽ. ശക്തി=രാ
 സൻ ചരിക്കുമ്പോഴുള്ള സംഭവം.

19. കനകം.....ഭവി=സ്വപ്നമെന്നായി വിളങ്ങുന്ന രേ
 കി.

20. മേന്മയിലും=നീയ്, മന്ത്രികൾക്കുമിടയിൽ=രാജാക്കന്മാർ.

21. പടമുഖം.....വർണ്ണം=ചെങ്കുത്തവ മുതലായി പലത
 രത്തിലുള്ള വർണ്ണം.

22. കർമ്മശാസ്ത്രം = തുണികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കൂർ
 മ്മം, സംഭാവനയോടെ ഉപകരണങ്ങൾ.

23. വേഷം തിരിയ്ക്കു് = വേഷം മാറ്റി, ചാരമുതലായവർ=അവിട്ട
 വിട്ട നട്ടവർ വർണ്ണമാനങ്ങളായിരുന്ന രാജകീയന്മാർ.

24. പട=യുദ്ധസമ്പാദനം. വിലാസം=അ. ന. പ. യു
 ദ്ധം ചെയ്ത ഭാഗത്തുനിന്നു്

25. യുദ്ധം=പാടി, ഇന്ദ്രദാകം=സ്വർഗ്ഗം (ആകാശം)

26. കരിന്തം=(ശ്രീ. വി) ഉദ്ധത്തിൽ. നിനാ=മുഖം. മാതി
 യ്ക്ക്=അറുപ്തി

27. രാജാവും=രാജാക്കന്മാർ, ദാരുണവർണ്ണം=കരിയ്ക്ക ചെന്ത
 കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ.

28. കരിന്തം.....നാദം=ചെരിവൻ, ചെന്ത മുതലായവ
 യുടെ ഗംഭീരശബ്ദം, കർമ്മം=കർമ്മം (പടയോട്ടം=ചെങ്കുത്തവ്, ചെങ്കുത്തവ് ക
 ണ്)

29. ഇതി=(അവ്വ) ഇങ്ങനെ. വിവിധ.....ഭിന്നം=പലവിധത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളോടുകൂടിയ മേന്മയായ.

30. കസമ.....ഭവി=(ഭര. സ്ത്രീ. സ. ഏ) കസമവ്രത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ.

31. അഖിലമനം=മറ്റു സകല മനവും. ആവാസമം=കുടാരം.

33. അഖല.....തനയ്ക്കി=പുറത്തുപോയി! ഇണയെന്നു നേൽ=സകല ഇണകളോടുകൂടി. സന്ധ്യതം=(അവ്വ) ഇപ്പോൾ. കല്പിക്കുക=നിശ്ചയിക്കുക.

34. ഇഹ കടകമതിൽവിന്നം=ഇതേ കൂടാരത്തിൽനിന്നും. “കടകേശ്വരീനിതംബാദർശനമിതംഭവമേവ, സമുദ്രവചനമേവയോഃ വചനമേവേവ” എന്നു കോശം.

35. മത നിക്ഷാവി=എന്റെ സമീപത്തിൽ. തവ ആജ്ഞയം=അങ്ങയുടെ കല്പനയായുകൂടി. മദം=അടയോളം.

38. വിത്തു =വിത്തേക്കും. (ഇത്ത് എന്നു ചേർത്തുകൊണ്ട്) അവർ കരുകയിൽ=ചാണക്യപാരമ്പര്യമെന്ന തരത്തിൽ. ചാണക്യന്റെ അടുക്കൽ വളരെ പെരുമോടിയുള്ള ഭൂമിയിൽ അവരെ അറിവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വരുത്തുവാനാണ് ഇത്.

42. അഖലവൃന്ദതനയനിരം=(ഭരഹന്തം. സ്ത്രീ. ഭവി. ഏ) പല കരകളുപറ്റുന്നതായ മലയകേതുവിന്റെ ശിരീശം=മേൽഭാഗം.

44. പത്രം മമ മേവൻ കണ്ട അയസ്സാവു=മമ പത്രം മേവൻ കണ്ട അയസ്സു എന്നനാമം. പത്രം=മഴയ്ക്കൽ (പ്രസ്സ്, ട്രിപ്പിററ്റ്, ചീറ്റ്)

46. അന്തരം=വ്യക്തം, നീക്കം. (കൊണ്ടുപോകാ- കൊണ്ടുപോകാ- ക്ലിഷ്ടസന്ധി.)

47. തന്മേ=(അവ്വ) അതിന്മേലേക്കും. പുന വൃന്ദതനയം=പുന വൃന്ദതനയം എന്ന പദോല്പത്തി ചേർത്തു വാതില്ലാത്തതിനാൽ അപരം ശക്തമെന്നു.

48. പാത്തു=അതേപോലെ.

49. മയി=(അവ്വ) സ. ഏ എന്നിൽ. സന്തം=(അവ്വ) ഇപ്പോഴും. അധികമവിശ്വാസം=അവർ വിശ്വാസം. മം=(അവ്വ) ഭവി. ഏ എന്നു.

50. ഭൂനയം=കുലഭാഗിനി. വിശ്വസിച്ചവരെ ചതിക്കുക എന്നു വരുത്തു.

52. വിവിവിവിതം=ഭവമുദിച്ചതും. ഇത് =ചാണക്യന്റെ ചതിപ്രയോഗത്തിന്റെ വരുത്തു. വിശ്വാൻ=അറിവുള്ളവൻ.

54. നായവിനയ.....ബലൻ=നീതിയും അറിവും വലുതും
യ ബലവും ഉള്ളവൻ. സമുഖ! =മറ്റ!

55. സമുഖം=(അവ്യ) ഹൃദയം.

56. നന്ദനാം വീരപ്രപനികല മകതിവിശ്വസത്താം=സ്വമമിമ
കുതിനിമിത്തം.

57. നിഖില.....വിശദമതി=സകല നീതികത്രങ്ങളി
ലും അറിവുള്ളവൻ.

58. സപരി=ഇപ്പോൾ (അവ്യ)

60. കപടസമിവരതേ=കളവുള്ള മന്ത്രിമേന്മയെ. മതം=അഭി
പ്രായം. കിഞ്ചനം=(അവ്യ) അപ്പം

61. പ്രായശ്ചിത്തം=പ്രവൃത്തികൾ.

62. പാശ്ചി=പാശ്ചത്യം. (വടക്കൻഭാഗം)

63 കന്യകി=കളുപ്പം (അമിച്ഛിരിക്കുന്നവരെ മേലിപ്പിപ്പാ
നുള്ള കൈകൾ)

64. സാമ്പ്രതം=(അവ്യ) ഇപ്പോൾ.

65. ക്ഷിപ്രം=വേഗത്തിൽ.

66. ചോരം=മതി

68. വിവിധ.....സമനം=പലവിധ ഗുണങ്ങളുടെ ഇരി
പ്പിടമായുള്ളവ!

69. പ്രണയം=സ്നേഹം. പെരുത്ത്=വളരെ (മുണ്ടല്ലോ)

70. “വിപ്രസിദ്ധാൽ ചരിച്ചീടുകയില്ലെന്നും” എന്നു മറ്റൊ
രുന്ന പദത്തെ നോക്കി നോക്കി, ആ ഗുണമേകകാര്യവും മേന്മയെ പര
മം വിശദമായില്ലെന്നു മലയാളത്തിനെ വിപ്രസിദ്ധീകരണമെന്നു. മ
റ്റൊരുന്നും ക്ഷപണകരം ചരണകൃത്യൻ ചരണകരകരമേ അവി
യെ അവിടെനിന്നു നില അന്യോന്യം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷപണക
നെ വിപ്രസിദ്ധീകരണവേണ്ടി മറ്റൊരുന്നെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുവെ
രില്ലല്ലോ.

71. നിർണ്ണയിതം=നിർണ്ണയിതം. (അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകൊ
ണ്ടെന്നല്ല, തനിക്കു പറയാനുള്ള സഹജി അനുമാനം ഗോപ്യമെന്നെന്നു
ണ ക്ഷപണകൻ നടിക്കുന്നു).

72. അതിൻ=പറയുന്നതിൻ. വിഷമം=മേവകൃത്യം. എന്നു
മേ=മരിക്കുക.

73. അനന്തം=(അവ്യ) ഉള്ളിൽ.

74. ഭിതി=ഭയം

75. മേം അതിൻ കിമപി നഹി=അതിനു മേം ഒട്ടും വേണ്ട.
(ഇതു അനന്തം സമുഖിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണു് മേം നടിച്ചത്)

76. യേവിവശഘോഷൻ=ചേടികൊണ്ടു ചഞ്ചലമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ.

77. അചിതരകസ്യമപൂരം=മനോഹരമായ കസ്യമപൂരം. ഏഷ്ടം=ഇതേ ഞാൻ (ഏഷ്ടം=ഏതല്ലെങ്കിലും. വ്യ. പ്ര. ഏ. വ)

78. വിഷമവിഷകലകരയായ=കടുപ്പമുള്ളവിഷംകൊണ്ടു് അപായകരമായ.

79. കഠിനതരഘോഷൻ=അതി കൂരമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ. കശുലൻ=ദുഷ്ടൻ.

80. ശിശിരപചതിവരനെ=പശുതരാമനെ. നിശി=(ശ. സ്ത്രീ. സ. എ) രാജിയിൽ. കന്യാദാഹപ്രായം=കന്യ (സ്ത്രീ) രൂപമായ വിഷപ്രായം. ഇതിൽനിന്നു വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു തന്നെയാണിപ്പോൾ. രാക്ഷസനാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും, അന്നോടു മരണാത്മകപ്രകാരത്തിൽ പറ്റത്തക്ക വിഷംസിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു രാക്ഷസൻ വ്യഭാജം പറയാനും കൂടുകയ്ക്കാനും ചെല്ലാനും മടിക്കുന്നവനല്ലെന്ന് വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

81. ക്ഷപണശ്ചരം=ക്ഷപണകരൻ വാക്കിനെ.

82. വ്യസനജ്വലാതമോടു=വ്യസനവും യേവും ഉള്ള മനസ്സോടു കൂടി. പിതൃമാണത്തിൽ വ്യസനം. രാക്ഷസസഹവാസത്തിൽ യേവ എന്നു വിവേകം.

83. ചണകസ്യതരകൻ=ദുഷ്ടനായ ചാണകൻ.

84. പരമതരബന്ധു=അതിബന്ധു.

87. തരം=അപ്പാൾ. തത്ര=കസ്യമപൂരത്തിൽ.

88. അചലവരഗ്രപനെ=പശുതരാമനെ. ഇവൻ ആയതു കൊണ്ടു് ഏൻ=പശുതരാമനെ ഇവനാണ് (അന്നോണ് ഏൻ അനപശ്ചരണീതി)കൊണ്ടു് ഏനുള്ളതു നിമിത്തം. അതിയപ്പോൾ=വളരെ കോപിച്ചവൻ. വിരവിനോടു നഗരമതിൽനിന്നു രക്താദിനാൻ=ഇതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തൻ, നന്ദവധത്തിൽ സംഭവിച്ച പശുതരാമനെ കൊണ്ടു് സത്യാപര വിധായ ആയു ചാണകൻ വളരെ വിരോധമായിരുന്നുവെന്നും, അന്റെ സാമീപ്യത്തിന്നു സഹായിച്ചവനാണെന്നുള്ളി ചേഷംകൊണ്ടു് അതു ചെയ്തിട്ടുള്ള രാക്ഷസമാത്യന്മാരെന്നും, വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു തന്നെയാണിപ്പോൾ. അന്നോടു രാക്ഷസമാത്യൻ വ്യഭാജംപറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയിട്ടാണെന്നും സിദ്ധമായല്ലാ, അപ്രതന്നെയല്ലാ—കഴിഞ്ഞതിലും വലുതായ മരുകാശം ഇനി വരുവാൻ ഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

90. അഹം=ഞാൻ. ഇവിടെ=മലയകേന്ദ്രവിന്റെ അടുത്തു. വിവശമോടു=പാശാശ്ചര്യത്തോടുകൂടി. വന്നെന്നതരം=വന്നതിന്നു ശേഷം.

91. ദൈവശ്ലീലം=ദരിദ്രത്വം.

92. രണ്ടനണി=യുദ്ധഭൂമി, ആഭിമാനം=മാർഗ്ഗമർത്ത്യം.

93. കൊല്ലുവാൻ പറഞ്ഞത്=കൊല്ലുവാൻ (ആകുന്നു എന്ന) പറഞ്ഞത് വേണം ആഭിമാനം ചെയ്യാൻ. വിപരീതമായി=ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ശത്രുവായ മലയാളകുമാരിയെ കൊല്ലുവാനായിട്ട്.

94. കന്യകാപാത്രം=പുത്രി. കാതി=ദർശനം. കന്യക=നിമിത്തം. (വിശ്വനാഥന്റെ ചരിതകള എന്ന നിരൂപകൻ ചെയ്തത്).

95. തവ സമീപ! ചമനം ഇത് (ചമ സമീപ! തവ വചനം ഇത്)=ചമ മന്ത്രി! അങ്ങയുടെ ഇതു വാക്ക് എന്ന വാക്യപരമം. (ചമ മന്ത്രി) ദാശരഥിയുടെ അമ്മ പറയുന്ന വാക്കുകളാകെ ദേശപ്രാബല്യം അർത്ഥമുള്ള ആദ്യലക്ഷ്യം. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അമ്മ പറഞ്ഞപ്രകാരം മരിച്ചു. വിപരീതമായ ഉണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ട് പദ്യരചനയെന്നും. അതു നിമിത്തം ആകാം എന്നു പറഞ്ഞു വിശ്വനാഥിയുടെ അമ്മ. ഇനി ഇതു ചെയ്യാൻ എനിക്കു ബിവിച്ചിരിപ്പാൻ കഴിയാതെ. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചെയ്യുകയും, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു അർത്ഥം.)

96. സപതി=(അവൾ) ഉപദേശം. മഹിമ=മഹത്വം നടിച്ച്. (അമ്മയെപ്പോലെ) നീ ചെയ്യണമെന്നല്ലേ എന്നു അഭിമാനം നടിച്ച്.

98. അതിന്=അതിന്റെ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്. അഭിവിഷമം=ദുഃഖം പ്രയാസം. ആശ്വ=ചമനത്തിന്. അതിന്=അതിനിമിത്തം.

99. മിമി മിമി=(ശ. സ്ത്രീ സ. ഏ മദോ മിമി മദ്രാജത്തു) കൃപാനിധി! =ദയാലുവായുള്ളവ!

100. സമീപവരൻ=മന്ത്രിശ്രീ (മന്ത്രിയായവൻ) അതികൂടുതലായിട്ട് ചെന്നുകൊണ്ട് സദാചാരങ്ങൾ. തങ്ങൾ ഇതുവരെ കൊറിയായി ചെന്നു. ഇപ്പോൾ മദ്രാജം മേന്മയായി എന്നുള്ള സാധാരണം. അതുകൊണ്ട് അമ്മ പറയുന്നത് അർത്ഥമെന്നും=നന്ദവധത്തിൽ സമാധാനിച്ചാൽ പകുതിയും അമ്മയെ പദ്യരചനാവിനോടു കരാർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ മിമിച്ച്.

101. ചണകസുതാരകൻ=മുഴുത്തായ ചാനകൻ.

102. ഷുഭദശം=ആഭിമാനം നിമിത്തം.

103. വിപരീതമായിട്ട്=മോശമായിട്ട് വിശ്വനാഥിന്റെ അമ്മയെ. ചണകവിപ്രാശ്ചര്യം=ചണകൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ. ഇതുകൊണ്ട് വാഞ്ചിയുടെ പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ചണകൻ നീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു വിപരീതം നേടുന്നതായ ആഭിമാനം മിമിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞാപര്യം, വിശ്വനാഥയെ മോശമായ നീചമാരയും മിമിച്ച്.

കുലം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും, ആ വകയെല്ലാം കപടമന്ത്രികളായ രാജാസഭ
ലികളെ ചെയ്തതല്ലെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

104. അവനിവശസചിവൻ = രാജമന്ത്രി (മേൽനോട്ടം), മ
റ്റം = (ആ സ്ത്രീ, ചി, ഏ) മുദ്രയെ. അന്ധൻ = അറിവില്ലാത്തവൻ (മുന്ധൻ)

105. കടുമകൾ = ക്രോധത്തുടനീളം. (വിരോധധാരികൾ)

106. പ്രകൃതം. അഖിലം അതി സമുഖം = ഹേ സമുഖ! = (ഒറ്റി)
അഖിലം (എല്ലാം) ഇതും (കേട്ടു). വരൂപാദേശം = ഇടിവാളിനുള്ളവൻ
(ആർക്കും ഉൾപ്പെടാത്തവനും കഴിയാത്തവനും അതിശയോത്തമമായ കർമ്മ
ങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ളവൻ.)

107. അത്യന്തബന്ധു = ഏറ്റവും ബന്ധു. സംഭവം = തെറ്റായ
ധാരണ.

108. മന്ത്രിപ്രവരനെ കേരളം അവൻ ചാലയിൽ = അവ
ന്റെ (മന്ത്രിപ്രവരന്റെ) ചോരയിൽ

109. മേ ജനകൻ ഉപേകം തൽകി = ഏതൻ അല്ലെന്ന് ഉപേകി
യ ചെയ്തു. പരമേശ്വരം = അവനോട്.

111. സകലഗുണഗണമുദയം = എല്ലാ ഗുണങ്ങളുമുള്ള. സർവ്വധാ =
(അവ്വ്) എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും (എങ്ങനെയെങ്കിലും)

112. പരവത്സവം = പരവത്സവം. നിശ്ചിതം = അതി ഗ്രഹമു
യിട്ട്. പാണ്ഡിത്യം തുടങ്ങിയവയും (ആയിരിക്കുന്നു) എന്നു വശ്യമോടെ,
തട്ടാൻ പല്ലകിൽ ഇപ്പോൾ ഇത്തരം രാജസഭാമന്ത്രിനെ കോലും എന്നായി
രിക്കുന്നു. അതിനു സമകീർണ്ണമു.

113. ഹേസി = (സ. ന. സ. ഏ) ഹേസ്തിൽ (സ്വകാര്യമായി) ;
ആവേശം = മനസ്സിൽ കോപത്തിന്റെ പ്രവേശം. (കോപം) ഇവ കേട്ടു
ലും = ഞാൻ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുക. കോപിക്കാൻ വരാട്ട. അ
തിനുള്ള കാര്യമായില്ല.

114. അഖിലനയനിവൃത്തകൾ = സകല നീതികളിലും മന
പൂർവ്വം. ആദ്യം = അവിടുന്ന്.

115. അതിഗുണമുദയം = വളരെ ഗുണങ്ങളുള്ള. നിജസ്വരൂപം
സിദ്ധി = തന്റെ (സ്വഭാവമായ) സ്വർണ്ണസിദ്ധി എന്ന നവനയനങ്ങളെ
അല്ലെന്ന്. ഭൂമിക്ക് അധിനാഥൻ = രാജാവ്. നവനയനം നന്നേ കാലത്തു
സ്വർണ്ണസിദ്ധി തരിച്ചാൽ കൂട്ടിൽ തപസ്സ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതി
നാലു ചന്ദ്രനുള്ള നീളമായിട്ട് വീണ്ടും സ്വർണ്ണസിദ്ധിയെന്നെന്ന രാ
ജാവാരണം എന്നായിരുന്നു രാജസഭയ്ക്കു വിചാരം.

116. മോളം പ്രവാനങ്ങൾ = ചന്ദ്രനുള്ളവരും.

117. അവ ജനകൻ അധികാരമുള്ള (ആകുന്നു) എന്നുള്ളത്. എ

ഇക്കാരണത്താൽ സ്വതഃ ദുർബ്ബലനായ ചന്ദ്രനപ്പൻ, അങ്ങയുടെ കൈപ്പുറം സഹായംകൊണ്ടാണ് നവനന്ദവധം സംഭവിച്ചത്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉള്ളപ്പാൾ ചന്ദ്രനപ്പനെ കണ്ടു ചാച്ചും സമ്ബർത്ഥിപ്പിക്കുക കൈപ്പുറം സംഭവിക്കുകയല്ല. അതുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൈപ്പുറം എന്ന വിചാരിച്ചാൽ രാക്ഷസൻ അന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഇപ്പാൾ സമ്ബർത്ഥിപ്പി കഴിഞ്ഞുവെച്ചു മരിച്ചതിനാൽ രാക്ഷസന്റെ അന്നത്തെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പാൻ തരമില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പാൾ രാക്ഷസവധത്തിനു പരിഭ്രമിക്കുന്നതില്ല. എന്തെങ്കിലും.

119. കാര്യംഗേരവൻ = (അ. ന. പ. എ) ആവശ്യത്തിന്റെ ഗേരവം (മഹത്വം) അനുസരിച്ച്.

120. ഹിതജനം = ബന്ധുക്കൾ. ഹന്തവ്യൻ = കൊല്ലത്തക്കവൻ.

122. അപാം = അതിനുമേൽ. (ശത്രുവധം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ). വധമനസി ദോഷംപ്രകാരം = അങ്ങയുടെ ഉള്ളിൽ അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദാനം.

123. പ്രിയസഖി വൻ = വിശ്വസ്തമന്ത്രി. വിപുലനായനമോടു = വളരെ നീണ്ടതായൊക്കെ.

124. അഥ = ഇതു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം. ചാനകസുത ചരയിൽ = ചാനക്യ ചരന്മാരിൽ. അഭിമ = നല്ലവനായ. ആരേയൻ = ബഹുമാനപ്പെട്ടവൻ. മന്ത്രി = രാജസഹകൃതൻ.

125. ചാനകസുതമഖവിഹിതപത്രം = ചാനക്യന്റെ കള്ള കത്ത്. (മുമ്പ് രാക്ഷസന്റെ കൈപ്പടയിൽ എഴുതിച്ചിട്ടുള്ള പഴയത്) മുദ്ര = രാക്ഷസാമൃതന്റെ മേതിരംകൊണ്ടുള്ള മുദ്ര. ചാതുർത്ഥമോട് = കഠിനമായി.

126. കപടമതി = കള്ളസ്സത്രങ്ങളിൽ ചേർന്നവൻ. കംബുതം = കബിളി (കരിനക്ഷം)

127. മുദ്ര = മഹത്തമനന്റെ മുദ്ര.

128. കന്ധകം = കൂടാരം. പാളി = ചാണത്ത്.

129. അഥ സഖ്യം രൂപിതം = അന്നത്തെ അവൻ വേഗത്തിൽ. സിദ്ധാർത്ഥം = (അ. പ. എ) സിദ്ധാർത്ഥക്കന്ത. അന്നു സഖ = (അവ്യക്ത) വേഗത്തിൽ. ഉദനം. കടിൽ = കൂടാരം.

132. കരബാലം = കയ്യുൾ. നിമസഖി വൻ = നന്ദൻ മന്ത്രി. (അഗ്രയണൻ)

136. സമോക്തൻ = രാജാക്കന്മാർ. രാജസമാക്തൻ = ദൂതൻ = സന്ദേശം കൊണ്ടുപോകുന്ന ആൾ.

137. അത്ര = (അവ്യക്ത) ഇപ്പാൾ.

138. ഉരറത്തിൽ=വരുതാഴിട്ടു .

139. അതിലൂടെമതി=വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. കഷ്ടതയോടെ=കഷ്ടത്തിന്റെ മഹത്വം (തിട്ടം) വിപുലമായതാണ്=വളരെ ശക്തിയുള്ള.

140. ഇപ്രകാരം=രണ്ടിന്റെ ആമ്മലും കഷ്ടം=(അ, ഇ, ഐ) കഷ്ടത്തിന്റെ.

141. സമീപം=(അ, പു, മി, ഐ) മന്ത്രിയോട് കൂടാകുകയും.

144. മേ കിമി നഹി മാറപ്പിൻ=മേ (എന്റെ) മാറപ്പിൻ കിമി(അതും) നഹി (ഇല്ല).

145. അതിനോടും=വളരെ മേലും.

146. കവിനതരം (ശ്രീ. വി) അതികുറിയായിട്ട്. അവർക്കു മേൽ (മേലാലം) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയുന്ന) അധനം=അടി.

148. പ്രതികം=അഭിപ്രായം.

149. ലക്ഷം=വളരെ.

150. ദൂരം=അധികം. തവിക്കാരും=ചോരവെള്ളം.

151. സഖരി=ഉടന (അവർ)

152. ചങ്ങനയ്യയെപ്പോലെയല്ലാത്ത ചങ്ങനയ്യന്റെ കളവുകൾ ആണ്ടോളം എഴുതിയ ചെറിയൊരു പേപ്പറും രത്നവെക്കപ്പെട്ടതാണ്.

154. രത്നവെക്കപ്പെട്ടതാണ്.

എഴുതിയ ചെറിയൊരു പേപ്പറും—

156. ഒരുവൻ എഴുതിയ മുറി=(എഴുതിയ) എഴുതിയ ഒരുവൻ പേർ പറഞ്ഞത്, ആരെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്ന് ചോദിക്കുകയും അന്വേഷിക്കാൻ അറിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, കല്പിച്ചവണ്ണം=അതിലുള്ള പ്രകാരം.

157. മയി=(അപ്പോൾ) സ. ഐ. ഏകദേശം നേരെ, വിപുലം=വലുതും (മേലും) മേൽപ്രസംഗം=(അവർ) ഏകദേശം സന്തോഷത്തിൽ വെക്കുക.

159. സമാനതയോടെയല്ലാത്തതാണ്=അതേ ആശയത്തെക്കുറിച്ചല്ല.

160. അവ=(നിന്റെ) ചങ്ങനയ്യയുടെ=അവർക്കുമേൽ. ആശയം=അവർക്കും അതേപോലെ ഉൾക്കൊള്ളും=അവർക്കുമുള്ളതും.

161. അതിനോടും=അതിന്റെ (മേലും) അതിന്റെ നോടും ചേർന്നും.

162. പ്രണയമോട് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. മരം = മരീക. കച്ചം = (അവ) വാക്യാലങ്കാരം. ഭാഗ്യക്കണനായം = അങ്ങനെയെന്ന് ആരെന്നും. കരമോത്തുറയ്ക്കൽ = കരമോത്തുറയിട്ടത് = കരമോത്തായച്ചത്. ലഭിച്ചിട്ടിനേൽ = എനിക്കു കിട്ടി.

163. കനകമണിശയലങ്കാരം = സപ്തസ്വരം രണ്ടും ഇടകലർത്തി ചേർത്തതായിരുന്നു. കരമോത്തുറയിട്ടിട്ടുണ്ട് = കരമോത്തായച്ചിട്ടുണ്ട്. (അൻ എന്ന ചേർത്തു.)

164. വിമലമണിഖചിതം = പ്രകാശമുള്ള രത്നം പരിചയം. മോഹിമദ്യം = മദ്യമോഹിതം (വേദകൈരളിയ മോഹിതം.) വിശ്വസിച്ചിട്ടുവാനായി (അത്ത്) എന്ന ചേർത്തു.

165. ദണ്ഡമൃതേൻ = ബുദ്ധിക്കുറപ്പുള്ളവൻ. നിശ്ചയം = (നി. വി) വാക്യം ഇല്ലാതായി.

166. നിതി നിരൂപിച്ചു = ന്യായം ആലോചിച്ചു.

168. മണികനകം ഇടസരികലർത്തു = രണ്ടും സപ്തസ്വരം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേർന്നതായ.

169. നിഖിലം = സകലം. സംശയം കടന്നു നിർണ്ണയിക്കും = സംശയമൊക്കെ തീർക്കും.

170. നന്മയിൽ = നല്ലവണ്ണം. നിജയമായ് = മെളിവായി.

172. ഉഴറോടുകൂടി = പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി. (വേഗത്തിൽ)

174. അനികിടലി = വലിയ കള്ള!

176. മുൻ അറിവതിനു പണികൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് = എഴുത്തു-ആക്കുള്ളതാണെന്നറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ട്. മറ്റൊരു വർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട് = വർത്തനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ട് എന്തു കാര്യമാണ്?

177. അതു കിമേലി നാരി നാരി = അത് ഒന്നുമില്ല. വർത്തനങ്ങളും മുൻപേകൾ കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂടും = പഴുതിയെ വാലകം കണ്ടാൽ വർത്തനങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂടും? (അൻ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?) എന്നു ദൂതവാക്യം.

179. എന്തൊന്നും = ഉൾ പൂർണ്ണം.

187. അതിരേസമോട് = അതിവേഗത്തിൽ. ആൻ = വേഗം.

186. അമലം = പക്ഷി.

188. മലം തുറ കിമേലി നാരി = മറ്റും പേടിക്കേണ്ട. സമുദ്രം = ഏറ്റവും (അവ), ചാൻ അല്ലെ നീ = ചാത്താരം ഉപദിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് നീ പേടിക്കേണ്ട എന്നു സാരം.

189. തുമയിൽ = നല്ലവണ്ണം (മെളിവായി)

190. നയവിശേഷം = നിമിത്തസ്സനിപുനൻ.

191. പ്രണയമോട് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. ധരണിയതിരോളം

നൽകുവാനും മെയ്യും മൃതയും പത്രവും പറവതിന്നുവർത്തമാനങ്ങളും ഏകദേശം കൊടുത്തുവെച്ചു എന്നു വാക്യാർത്ഥം.

192. (ഭൂപദതി) ചൊന്നതുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു എന്നു മേല്പോട്ട് ഇനി പറയാൻ പെടുന്നതിന്റെ ഉപക്രമം.

193. അധികരവുമായുള്ളതായം വളരെ ശക്തിയുള്ള. കൈകൾക്കു നന്നം = കൈകൾക്കുമേൽക്കു നന്നം എന്നു വേ. അയ്യപ്പം = സ്നേഹമുള്ള.

194. വിത്തുടയം = സമർത്ഥമുള്ള മലയപതി = മലയരമ്പുത്തിന്റെ രണ്ടാം. ശത്രുവിധം = സനൻ = ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. അയ്യപ്പൻ = വളരെ മെയ്യുള്ളവൻ.

195. കലശിപ്പിടത്തുവൻ = വലിയ പറ്റുതത്തിന്നു തുല്യൻ (എന്തു വന്നാലും അങ്ങനെയുള്ളവരിലുള്ളവൻ) അധികമീക്കുന്നൻ = വളരെ മേൽക്കൽ. കശ്ശിരനാഥൻ = കശ്ശിരത്തിലേ രാജാവ്.

196. ഉടയം = സമർത്ഥം. സിന്ധുപോൻ = സിന്ധുരാജ്യത്തെ പരികുന്നവൻ.

197. പാരസീകേരൻ = പാരസീകരാജാവ്. (പാരസീകം = പേർഷ്യ.)

198. പലവരാനാശം = അഞ്ചു രാജാക്കന്മാർ.

199. ശത്രുരാജ്യം = ശത്രു (മലയരമ്പു)വിന്റെ രാജ്യം.

201. ശത്രുനം = ശത്രു. മിന്നിതം = വിചാരിച്ചത്.

205. കശ്ശിരരാജ്യൻ = കശ്ശിരൻ (തിന്ദിരൻ) ആയ മന്ത്രി (രക്ഷാസൻ). സേവകന്മാർ = ഇഷ്ടന്മാർ.

206. നീക്കമനസി = (സ. ന. സ. ഏ) താൻ മനസ്സിൽ. വിവിധം ഇതി = പലപ്രകാരം ഇങ്ങനെ.

207. ചരണ = ഭൂതനെ.

209. നിക്ഷേപി = (ഉ. സ്പീ. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ.

211. മനയഹ്വതൻ = മനയന്മാരും. ഇന്ദ്രന്മാരും. മുഴുപറ്റം = മുറ്റവും.

212. ഗുപ്തൻ = മലയരമ്പുവിന്റെ ഭൂതൻ.

213. യരണിറാചരൻ = രാജകീരൻ.

216. സന്നിയം = (ഉ. സ്പീ. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ ചെല്ലുവോൾ. (ആരോണതിലും തിടിക്കുന്നതു മേറ്റിയല്ല. അന്നിനാൽ ആരോണം എഴുത്തുകൊണ്ടുവന്നു എന്നുകൂടി വേണ്ടതാണ്) പണ്ടുനും കൊണ്ടുള്ളതും മുയോരിക്കൽ വാങ്ങിപ്പുള്ളി. ആരോണത്രയം = മൂന്ന് ആരോണങ്ങളും.

217. വിരയം = വേഗത്തിൽ. (ആ ആരോണത്രയത്തെ വിവരിക്കുന്നു)

218. വിവിധമണിഖചിതം=പലമുദം തണുത്ത പരിശുദ്ധ്.

219. കതകകൃതവിമലതരകാഞ്ചികം സപണ്ണകകണ്ണനാഞ്ചിത
ശോഭയുള്ള അരഞ്ഞാൻ (പോന്നംതൽ) കങ്കണാലോണത്താൽ=വള മുത
ലായ ആഭരണങ്ങൾ. (ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചുവന്നപ്പോൾ താമ്രതരമായിരി
ക്കുന്നു. അതിനാൽ കങ്കണാലോണത്താൽ മുറുകി വാങ്ങിയതിൽ പെട്ടവ
യല്ലെന്നു വിചാരിക്കണം. അതിനാൽ 'മറയ്ക്കൽ' എന്ന പദം പ്രയോ
ഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

223. രസം=പരിഭ്രമം, പത്രമുദാഹികമുപ്പറി ചോരിപ്പാനുള്ള
തിടുക്കം.

224. മധുരനാഗവതിനിരം=(മേ. സൂ. 31. എ) അതി രംഗി
തിലുള്ള രാജാവിന്റെ വാക്കിനെ.

228. മറപ്പിച്ചുപോന്നു=മറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

229. സർവ്വനയത്തർ=നീകിരസ്യപണ്ഡിതന്മാരിൽ.

231. മലയപതിമുഖവതിവീരർ=മലയരാജാവു മുതലായ
വീരന്മാർ.

233. ഇഷ്ട്യ വേടിത്തു =കുടമായില്ലായ്ക്കു വീട്ട്. (കുടമോ
ടെ) "അക്ഷരനരീകൃ" എന്നമരം.

236. ഇഹ=ഇവിടെ (ഇവിടെനിന്ന്)

238. കറമില്ല=കറവില്ല.

239. ചരകിത=ഭൂതന്മാരിൽ. മേഖനം=ഹൃദയം. അപ്പുരത്തി
ന്ത=കസുപുരത്തിലേയ്ക്കും. അന്നില മാതസം=മനസ്സിൽ മറയ്ക്കി.

243. കിം ഇദം ഇതി വാ സുഖമ്! സിദ്ധേന്ദ്രകി=സുഖമ്! സി
ദ്ധേന്ദ്രകി ഇദം കിം ഇതി=ഇത് ഹരന്തന്ന വട=പറക. (ക്രി. മേ. 3.
പരമേശ്വരം, മ. 2, 3, 4, 5) കല്പശാഖയിൽ=സുരയിൽ.

244. നയനമലം=കണ്ണനിൽ വെണ്ണ്=മഴക്കി.

246. തവ മനസി നിഹിതം അഖിലം=അങ്ങയുടെ മനസ്സിൽ
സ്വരമായി വച്ചിരുന്നതെല്ലാം

247. അതിസുഖമ്! മമ മനസി കീടരം ചിന്തിതം=എന്റെ മ
നസ്സിലെ റിക്ഷം എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?

248. വിവരം മേഘം=പരവശമായമേഘം.

249. കല്പിച്ചിരുന്നത്=(ബഹുമാനത്തിൽ) എന്നോടു പറഞ്ഞി
രുന്നത്.

250. ആത്മസമിവനം=മറ്റൊരു മന്ത്രിയെ (അതുപോലെ)

251. അധികമവ്യയമയം=വളരെ പേരിയും വലിയ നാ
ണവും, പേരി, അധികം അഭിമാനം എന്നു വിചാരിച്ചു;നാണം, അമൃത

രാക്ഷസന്റെ കല്പനയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു പുറത്താക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. (ഇതു മലയകേതു തെറ്റിയിരിക്കുകയാണ്.)

252. അവൻ = ഭാഗ്യവേദന.

253. നന്മവിശ്വേന്ദ്രനെ = (രാക്ഷസനോടുള്ള സംബന്ധം) നീ തിന്മയെക്കുറിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും!

256. ചൊല്ലു = എന്ന രാക്ഷസൻ സിദ്ധാർഥകന്മയ്ക്കു പറയുന്നതു് ഭക്തന്മാർ! = ഭക്തന്മാരേ!

257. അഹം = ഞാൻ (ചൊല്ലാൻ എന്നതിന്റെ കൺവാച്യം) അ മലസചിവ! = ഉത്തമന്ത്രിയായുള്ളവ! ഇങ്ങനെ = (ചൊല്ലു, ചരക്കുവെച്ചും, മയ്യുമ്പോഴും) ഏകവചനം കേട്ടാലും, (നീ എന്ന കൺവാച്യം)

258. കഷ്ടം! അഗ്രതം (അസന്ധ്യ) ഇതു് = ഇതു കലവകുന്നു, (കഷ്ടം എന്നതു വിഷമമല്ലാതെ)

259. നിരീഹൃദനാഥൻ = മലയകേതു.

261. അമീലസചിവേന്ദ്രൻ = സകല മന്ത്രികളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ.

262. ചണകസുതകവകുതപത്രം = ചണക്യന്റെ കളവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഏഴുതു്. ഇതും = (ഇതും നല്ലതും, നല്ലതും നല്ലതു്.

283. മേവസ്ത്രം ഒരു നായനം, കൊടുത്തതായിട്ട് (മേവ്) അത്രം—

264. ചണകസുതകവകുതപത്രം? — എന്ന മലയകേതുവിന്റെ ചോദ്യം.

265. കനകമണിമുഖം = സ്വർണ്ണവും തെളുംകൊണ്ടു മനോഹരം.

266. ആദരം = സന്ദർശനം.

289. പ്രണയം = സ്നേഹം. വൃദ്ധനാഥൻ = രാജാവിന് (മലയകേതുവിന്)

270. തരിക തവ സചിവരേ! ചൊല്ലുതു് = നോ സചിവരേ! തവ തരിക (അകന്നു) ചൊല്ലുതു് (എന്നു) അറിഞ്ഞാലും എന്നാലും, താൻ അതു് ദേഹത്തിലുണ്ടായാൽ മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കത്തക്കതിൽ നിന്ന അങ്ങയ്ക്കു ചൊല്ലാൻ വരുത്തേണ്ടതാണ്? — (എല്ലാം ചൊല്ലാം)

272. മനസി തവ ചൊരിക്കൽ ഒരു സന്ദർശനമാണാൽ = അങ്ങയ്ക്കു മുമ്പിൽ വലുതായ സന്ദർശനം ദേഹവായിട്ട് (ഈ സന്ദർശനമെന്നു പറയണമില്ലല്ലോ—എന്നു വ്യംഗ്യം) ഇതു് ഇപ്പോൾ കൈയ്ക്കൽ കൊടുക്കുന്ന എന്നതിൽ, സാസ്ത്രം = യജ്ഞം, ശർമ്മാഭി—എന്ന ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പെത്താമെന്നു ചോദ്യംകൊണ്ടു കലയുടെ വരുത്തുന്നു.

273. ഇതു ചണകസുതകവകുതപത്രം (ആകുന്നു) ഏകദേശമായിട്ട്—എന്നു കൈകൾക്കു പറയുന്നു.

275. കപടനവീനീകം = കള്ളനായ ആളുകൾ ജ്ഞാക്കിയ
തന്നെ. കശ്ചന്ദാർ = കളിനാൾ. അപർ = എന്നാണുതാണതായിട്ടുള്ള
ഇ — എന്നു രാക്ഷസൻ അതിനെ അർത്ഥനരന്ത്രം സംഭാഷണ സമയമിഷ
ന്നു.

276. ശാങ്കരം = സംശയം കൂടാതെ. (ശ്രീ. വി)

277. സചിവൻ = അമര്യശാസ്ത്രൻ ഇഹ സകലം അപി
ചെന്നതു നേരുകിൽ = അമര്യൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞതൊക്കെ സത്യമാ
ണെങ്കിൽ ഈ ഏഴാണ്ടുതൊട്ടു ആരെന്നു സിദ്ധർത്ഥക (നീ) പറക

278. ദൃഷ്ടി = കീഴ്ചോട്ട നോക്കിനിന്നിടുന്ന = ഇതു കപടജ
കുണ്ഡം, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ സ്വച്ഛിദ്രം അമര്യശാസ്ത്രന്റെ മുഖിൽ
സമ്യക് തന്നെത്തുപറയേണ്ട എന്നുള്ള അർത്ഥം.

279. ഗുപസചിവൻ = ഗുഹയേണൻ.

280. പ്രാദര്യം = അടിയുളള പേരി.

282. മുദിയേഴിയിത്തു ശക്തനകിൽ ഞാൻതാൻതന്നെ = ശക്തി
ഭാസൻ എതിഷ്ഠണപ്രദം വിശ്വസ്തനാകയാൽ ഞാൻതന്നെ ഏഴി
യതാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

284. പ്രിയസചിവൻ = ചങ്ങാതനാൽ.

286. കഴിവു = നിവൃത്തിയാക്കും.

288. തേളിവിൽ = സ്വസ്ഥം ചെയ്ത്.

290. ഇപ്രം = സമാ, അർത്ഥം = ഏഴുണ്ണ് (ഏഴുണ്ടിന്റെ വടിവ്
എന്നു സിദ്ധർത്ഥം). അമര്യൻപറയൽ = അമര്യന്റെ വരം.

291. നിജമനസി = (സ. ന. സ. യ) തന്റെ മനസ്സിൽ. തിര
ദ്വ = വലിക്കുന്നു.

292. ശക്തതലിപിടരം = ശക്തമാസനാൽ ഏഴുതപ്പട്ട ഏഴുണ്ണ്
കൾ. തെളയാട്ടം = നല്ലതൊട്ടുകൂടി (ഭക്ത വടിവിൽ) ശക്തം സംശയം. നി
യതം = നിശ്ചയം.

293. ശത്രുപക്ഷാന്തരം ചെല്ലിതോ = എതിർകക്ഷിയിൽ ചേർന്ന
വോരോവോൾ എന്നു വിശദമാക്കുന്നു.

294. പാപം = കഷ്ടകർമ്മം. (വിശ്വസിച്ച് വന്നെ ചരിക്കുക)
സംശയിച്ച പ്രകാരത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

295. സിദ്ധർത്ഥകമിത്രം = സിദ്ധർത്ഥന്റെ സ്നേഹിതൻ. (ചർ
ണകൃതിയോഗപ്രകാരം ശക്തമാസനെ കെല്ലാൻ കൊണ്ടുചായ്യാലും
സിദ്ധർത്ഥകൻ തക്കിച്ചുവെന്നു മന്യു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു് പ്രാണകർമ്മ
ചെയ്തു സിദ്ധർത്ഥകൻ ശക്തമാസന്റെ സ്നേഹിതനാണല്ലോ എന്നു സാരം)

296. അപരലിപിതം = മറ്റൊരാളുടെ ഏഴുണ്ണ്. (അയ്യോ ചന്ദീ
മുൻ ശക്തനും — എന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു അതിനു കരണം ഉണ്ടാകുന്നു)

297. ചണകസുതവഴുവ ചന്ദനമേകമേന്മ ചന്ദനകൃതമി
 ത്തെ വരകമേകമേകമേന്മ മേന്മ—ചന്ദനമിട്ടു നില്ക്കുന്നവരെ തമ്മിൽ അ
 കരക എന്ന ഭൃണമേകമേകമേന്മ—ചന്ദനമിട്ടു. (അമ്മയെ
 ത്തിൽ ചെങ്കടലിൽ ദിക്കിലും ഇല്ലനി ചെല്ലുന്നതല്ല) ശതകമേകമേ
 ചന്ദനകൃതവഴുവചന്ദനമേകമേന്മ. സന്ധിയിൽ ചന്ദനമിട്ടു

299. விவரம் = புவனநாயகம்.

301. വിവിധമണ്ണിനങ്ങളിലிருന്ന് = പലവിധ മണ്ണുങ്ങൾ പരി
 ஆதி. மூலம் = மூலப் பகுதியினைப் பகுத்து எண்ணிக்கையிலிருந்து.

302. കെട്ടിത്തടം = (തടം) വിധിത്തടം.

303. അധികാരമനുഷാസം=(ക്രി. വി) വളരെ പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി.

304. തനകസന്തതൃതം=അപ്പുറം ഏപ്പുഴ് തരികപ്പെട്ടിരുന്നതു് (അപ്പുറത്തിരിയുന്നതു്) കൈപ്പുറം=ചന്ദ്രപ്പുറം. മന്യുവതം=കൈയിലൊതു്. (പദ്യകൾക്കുവേണ്ടി കസ്യപക്കുഞ്ഞിനെപ്പറ്റി വിഷകന്യകനിമിത്തം മരിച്ചപ്പോൾ അപ്പുറത്തിന്നു സമാനതയും അങ്ങനെയൊരേയകാലം അധീനത്തിലായി. ആ കൈപ്പുറം പട്ടണപ്പുറവഴിയ്ക്കു സമാനത അറയ്ക്കുന്നതുനിന്നു ചെറുപ്പംകാലത്തു കൂടലുമാശംകൊണ്ടു നിശ്ചിതം പ്രാപിച്ചു. പദ്യകളനന്തരം താൻ (മലയാളം) മേലപ്പട്ടം കസ്യപക്കുഞ്ഞിന്നു സമസമാനം കൈയിലൊട്ടിച്ചു. ഇതുകേട്ടതിന്നു ചെറുപ്പംകാലം ചന്ദ്രപ്പുറത്തിന്നു—എന്ന വിവരം.

305. യരണിസുൻ=ബ്രഹ്മണൻ. ചകാണ്ട=വിചക്ഷവാണി. ചന്ദ്രഹൃദ്യം=ചന്ദ്രനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അശ്വമേധം. ബ്രഹ്മണൻ വിചക്ഷവാണിക്ക് അശ്വമേധം ചെയ്യാൻ അനുവാദം ചന്ദ്രഹൃദ്യം ആ അശ്വമേധം വിവിധ വലുതായ അശ്വങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതല്ലെന്ന് ഇവർക്കു തുടർച്ച കളവുതന്നെ—എന്നു മറുപടി കരുതണം.

807. ശരൻ=വഴുത്തശ്ശി, കുറിനഹളത്തൻ=ശുഭജ്ഞി.

308. അദ്ധ്യക്ഷൻ = (അ. ഹ. സ. ഷ) പദ്യക
 രചിച്ചതുകൊണ്ട് മലയാളത്തിന്റെ വാക്യ രേഖാപ്രകാരം, അദ്ധ്യക്ഷൻ =
 അൻ പദ്യകകൾ വായിക്കുന്നവനായും അദ്ധ്യക്ഷൻ =
 അൻ പദ്യകകൾ വായിക്കുന്നവനായും അദ്ധ്യക്ഷൻ =
 അൻ പദ്യകകൾ വായിക്കുന്നവനായും അദ്ധ്യക്ഷൻ =

309. അടവ്.....ജിരുത്തം=പുസ്തകാലോചനയുടെ ന
മു അനുബന്ധം.

310. **ആയുർവേദപ്രാചാര്യന്മാരെ** = ആയുർവേദ (ആയുർ = ജീവനുള്ളതും വൈദ്യശാസ്ത്രം) പ്രാചാര്യന്മാരെ (പ്രവർത്തകന്മാരെ). ആയുർവ്വേദം എന്നതുകൊണ്ട് 'ആയുർവേദപ്രാചാര്യന്മാർ' എന്നതിന് 'ആയുർവേദപ്രാചാര്യന്മാർ' എന്നർത്ഥം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം.

311. ലിഖിതകരവചം=ഏഴുതപ്പട്ട കൈയെഴുത്തു്. ഏതെങ്കിലും=ഞാൻ അയക്കുന്നതല്ലെന്ന്.

312. പ്രസ്താവം അറുത്തുകൂട്ടത്തു് =മൃഗ്ഗഹം കൈവിട്ടു്.

313. അവിച.....ചരണനാം=സകല രാജാക്കന്മാരും തരസ്സറിക്കപ്പെടുന്ന പാർത്തോളുടേ കൂടിതവൻ (ചക്രവർത്തി).

314. ശിരസി=(സ. ന. സ. എ) തലയിൽ, മരം=മരൻ. ലിഖിതം=ഏഴുതപ്പട്ടു്. ഇതം=ഇതു് (ഇതു് ഏതെങ്കിലും തലയിലേഴുത്താണു് എന്തെന്നു പറയേണ്ടതുളളു്.)

315. അന്ധൻ=മറ്റു ചെറുത്തുണ്ടാവെന്ന് അറിയാത്തവൻ.

316. കൈയെഴുത്തുകാരൻ= മലയാളത്തു് “ആയുരനാടകം ചൊല്ലുന്നു” (അർത്ഥം) എന്നു് യോജ്യം. ഇവിടെ ‘ആയുർ’ എന്നതു് പൂജകവി ശേഷണമയിട്ടു പ്രയോഗിച്ചവന്നിടന്ന പതിവനുസരിച്ചു് ചൊല്ലപ്പെടുകയാണു് “മഹാകവകലിനെയ്തു സദ്യസമ്മാനസംഭാവം” എന്ന അഭിവാദനപ്രകാരം ആയുരസ്സർക്കരിനു പൂജ്യൻ എന്നർത്ഥം സിദ്ധം.

317. ആയുനല്ലാ ഞാൻ അനായുനാളു ദയാ=ജന്തുവരം മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു് ഞാൻ ‘ആയുർ’ എന്ന വിശേഷണത്തിന്നു് അർത്ഥനല്ല—അനുയുക്തനെന്നു്.

318. ആദരാത!=(ഇ. പ. സം. പ്ര. എ) ദർശനലിപിയുളളതു്. വേ! സ്വാമിപുത്രൻ=സ്വാമി(ജ്ഞാപു്)യുടെ പുത്രൻ. നരവംശമെന്താണു് പരയായിലുണ്ടായവനാകുകക്കുറവിക്കുറവെന്നു പറഞ്ഞതാകുന്നു മമയുക്തൻ=ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.

319. ഹിപുത്രനന്തൻ=ശത്രുവിന്റെ പുത്രൻ(പാളുകൾക്കുറവു്) നരവംശമെന്താണു് ശത്രുവും, രാമൻ സൻ നരപക്ഷക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ ശത്രുവെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ നരശത്രുവരണകീഴും, സ്വാമിപുത്രപരയായിലുളളവനാകുകക്കുറവു് ശത്രുത സാമിയില്ലെന്ന് അഭിപ്രായം.) ദോഷം=ദോഷം.

320. അഭിമതം=സമ്മതം. അധികതരവിത്തം=അനവധി മനം. ആദാരൻ=ബഹുമാനത്തോടെ. മന്ത്രിപരം=മന്ത്രി സ്ഥാനം.

321. മലയാളവു് = വസിക്കുവാനും. മുറുവു അനായുർ അത്രേം=നീചൻതന്നെ.

323. കസ്തൂരികരം=മുക്കുണ്ടിപ്രായമുള്ളവർ. മോണം അത്രേം അന്ധനെന്നതാണു്. വിവാകം=ന. തൃ. സ. തൃ. മ. ന. നം. (അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുവിനേക്കുറവു്.)

324. തിരിവിലിരിക്കുന്നത! = മഹാ പാളുകൾക്കുപുത്ര! വിധിവിശിഷ്ടം ഇക്കാരണവ=ഇക്കാരണം കൈമാറിയവരെന്നു് ഇന്ത്യയിലെ ശത്രുവെന്നും ശത്രുവിനെ ബന്ധുവെന്നും ഇല്ലാത്ത സംഗതികളെ വാസ്തവമെന്നു്.

ജനനം ഉദ്ഭവത്തെ ഇല്ലത്തുവയക്കേണ്ടതെന്നുവരികെന്നതും മറ്റും കൈവരിക സങ്കാപന, കേരളീയശാസ്ത്ര പരമേശ്വരൻ വൃദ്ധം-വെറുതെ ചെന്നു ചുറ്റൻ മേൽക്കം എന്നു പറയുന്നതില്ല. കേവലം ഒരു മനുഷ്യനായ ചന്ദനകൃഷ്ണൻ കടപകർത്താൻ ഇത്രയും ഹൃദയസിദ്ധിയുണ്ടാവാനേരികളുണ്ടായില്ല. മൗനമോ കൈവന്നിന്റെ കളിയാക്കം. അല്ലെങ്കിൽ കാര്യം ചന്ദനകൃഷ്ണപുരംപരമേശ്വരൻ പല തീതിതന്ത്രങ്ങളും പ്രശംശിക്കുന്നതില്ല അതേ ഉദാ. വിവരമൊഴുകയും ചന്ദനകൃഷ്ണൻ പ്രാമാന്യമുണ്ടെന്നു സഹമര്യകളും പലതും. അതുകൊണ്ടു കൈവന്നെകൂട്ടി മില്ലാത്തതും പലതും ഉണ്ടെന്നു സഹമര്യകളെന്നതല്ല എന്നുള്ള ആപ്ത പലനമെങ്ങെന്നു കാക്കു സൻ സജ്ജിയാന.

325. അതികവിതൻ = വളരെ കോപിച്ചവൻ. അത്യന്തരൂക്ഷൻ = അതി പ്രാപ്തവത്തോടു കൂടിയവൻ.

326. അലം അലം = (അവ്യ) ശക്തി രഹിത. ഇതുകൊണ്ടു വിവിവിവിവിവിവിവി (ആകുലനം = എന്ന് ആക്ഷേപം), ഉന്നയതികരം = ഉന്നയിക്കുന്നതോടുടെ സ്വഭാവത്തോടു.

327. കൈവന്നു = ജന്മമെന്നു, കന്നിപ്പുറം = പ്രീതിയാനന്ദം.

328. കടികുറന്നൊഴുത! രാ! = വളരുന്നതിനോടു കൂടി! കറുത്തു ഇരിക്കുന്ന കൈയ്ക്കു = സ്തംഭനത്തോടു കൂടിക്കൊണ്ടു.

329. അതികളെഴുട്ടു ചേർന്നുകൊണ്ടു = ചന്ദ്രഗുഹപരിഭാഷയിലേക്കു തോടിച്ചു. (അല്ലെങ്കിൽ ചിത്രവർമ്മകളായ പഞ്ചരംഗം തോടിച്ചു)

330. കയംകൈവന്നു = ജന്മത്തോടു കൂടി അതിനസമം = പലതുകൾ വന്നു ചെട്ടിച്ചുതന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെയാൽ അതിനെക്കുറിച്ചും ഉള്ളതിന്നു ഇപ്പോൾ.

331. 'അതോ! കൂനിക്കുകയെന്നതുപോലെ പുനരിതം' എന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടു വിചാരം. കൂനിക്കുകയെന്നതുപോലെ പരമേശ്വരനെന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മേൽക്കത്തിന്റെ മേൽ പെരുന്തെന്നായ ചേരനോടൊത്തും കൂടി. ഇതുപോലെ അതിലും സന്ധ്യതത്തിലും നല്ലതും ഒരു കൈവന്നിപ്പോലാകാം. "ഗാന്ധാപ്യപരിവികാശി സംവൃത്തം" എന്നു ശങ്കരനും.

332. ഇതി മനസി വിവരമൊഴുട്ടു = ഇത്തരമൊ മനസ്സിൽ പരമേശ്വരനോടുകൂടി.

333. അഹന്ത! = (അവ്യ) കണ്ഠം. വിശ്വലക്ഷണം = വിശ്വലക്ഷണത്തിൽ അഗ്രഗന്ധനായുള്ളതും.

334. സകലലക്ഷണമുൾക്കൊള്ളുന്നതല്ല = സകല ദണ്ഡനങ്ങളിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ല.

335. വൃദ്ധതികലതിലക! = മേൽക്കണ്ഠം! തവ = (അങ്ങനെയുള്ള)

വാസ്തു = (വാരിന്) എങ്കിലും (മേന്മയുള്ള മേപ്പടി), നിത്യൻ = നാശം
ഹിതൻ, കലത്രയസങ്കീർണ്ണം ഇതപരൻ എന്നു അർത്ഥം.

336. ക്ഷപണൻ = ക്ഷപണകൻ; ക്ഷുദ്രൻ = നീലൻ. മിത്രം =
സ്നേഹിതൻ.

337. അത് = മലയാളത്തിന്റെ ആ വാക്ക്, 'ക്ഷപണകനോ
ഓ ചോരിച്ചുവരിയോ' എന്ന വാക്ക്. ഏറ്റം = കൊണ്ട്. (അപ്പു) വളം,
പാക്കണം, നാശം. മേന്മയുള്ളവരായ അതു ഭൂസ്ഥാനമായിത്തന്നെയെന്ന
സാരം.

339. മമ ഏതം അവി = ഏതൻ ഏതവുകൂടി. മമ മേന്മ
ൻ ഏറ്റവും മേന്മയുള്ളവയുള്ളവയോടും, ക്ഷപണനം = ക്ഷപണം.
കൊണ്ടുപോയിരുന്നോ? = അപരിചിതവര? ക്ഷപണകനായിത്തന്നെയായി
മൻ മനസ്സിൽ യാതൊന്നുമില്ല. ക്ഷപണകനെ ഏതംപോലെ വിശ്വ
സിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന സാരം.

340. ഹിതസേനൻ = സേനാധിപൻ.

341. കലസചിവനോരമയോട് = രാജസമര്യനോട് യോ
ജിച്ച്, സന്തതം വാഴ്ന്നു = എപ്പോഴും വസിക്കുന്ന, ഐവർ = അഞ്ചുപേർ.

342. അതിദൂരം = അതിദൂരത്തിൽ.

343. അധികവലൻ = ഹൈ ഏജൻ, അരിമിത്രം = അരി(ശത്രു)യു
ടെ മിത്രം (ബന്ധം), രാജസമര്യനെന്ന സാരം.

344. മേന്മൻ = ഗുണിഷൻ, ധാരി = ഭൂമി.

347. അതിവലം ഉടയ = വളരെ വലയുള്ള.

348. ഹസ്തിവരം (അ. പു. ചി. ഏ. വ) = (ഏതൻ) ആനയെ

350. കഠിനശാസനം = കീഴ്ക്കണമെന്ന കല്പന.

351. അഴകുപ്പിച്ച് = കാഴ്ചപ്പെടുത്തി.

352. ശത്രു = ആയുധം.

353. അവകരുണം = ദയകൂടാതെ, (ക്രി. വി)

354. അതികരുണം = വളരെ സങ്കടത്തോടെ.

355. അവടം = കഴി. "ഗന്ധം പരമം ഭൂവാശ്വേദം" എന്നമരം.
വീഴ്ച = പരാജയം.

356. പുനഃ ഇതിവർ = പിന്നെയുള്ള രണ്ടുപേർ. പദ്യകാകർമ്മം
മലയാളമെന്നുള്ളവൻ, ഹസ്തി = ആന.

357. ഉദയം = വയറ്.

359. അക്ഷിമണി = കണ്മിഴി.

360. രാജസൽ = രാജസഭയിലുള്ളവൻ, (രാജസഭാർത്ഥം)

ഏതു ക്രമകരം ചെയ്യാനും മതിയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ നീയും ഒരു രാക്ഷസൻതന്നെയെന്നു (ഇന്നസംഭൃതാൽ) ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു താൻ പര്യം.

361. കടകം=കൂടാരം. അലങ്കാരം=ഈരോണം. അനന്തസംവേഗത്തിൽ (അവ്യം).

362. ഭുന്ന്തം=കപടതന്ത്രം

364. നൃക്കുതന്മാദ് =ക്രമതന്മാദ്യുടി.

366. അഥ സാ വചു രാക്ഷസരാത്രിനം=അനന്തരം ആ രാക്ഷസാരാത്രിനംകളെ. കരവാദ് =വാദ്. വാദ്യം കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട്.

367. ഗമനം കരുമിയി മനസി നിബന്ധം കൂടാതെ=ഇന്നു മിമി രക്ഷണ പോരകളെന്നു മനസ്സിൽ യാതൊരു നിബന്ധവും കൂടാതെ, ശ്ലേഷ് =വ്യസനിച്ചു.

368. അമിതകരവലമുതലം=വളരെ കൈയ്യെളുപ്പം. നിമഗ്നം=കൊല്ലപ്പെട്ടവർ.

369. അഖിലസുഹൃദ്യുകലകരം=എല്ലാ ബന്ധുക്കളെയും കഷ്ടമായ വധം.

370. കീർതി മയി കരുണ നാമി ദൈവത്തിനും=ഇശ്വരനും മയി (എന്നിൽ) കർമ്മി (ഭട്ട്, അല്പംപോലും) കരുണ നാമി (ഇല്ലല്ലോ). മനസ്സുകാർക്കും ഏകദേശം കരുണയില്ലാതായി പരമകരുണികനായ ദൈവത്തിനും കരുണയില്ലായ്മയല്ലേ. അല്ലെങ്കിൽ എന്നു ഇതു കഷ്ടാവസ്ഥകളെല്ലാം അനുഭവിച്ചാനായിട്ടു ജീവിച്ചിട്ടിരുന്നതെ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലേ എന്നു വ്യസനാധിക്യത്താൽ ആത്മദാപാപം ചെയ്യുന്നു.

371. അടവിതലം=കാട്. തപ്തം=തപസ്സുചെയ്ത. അന്തരം= (അവ്യം) മനസ്സിലെ. ദൈവം=ദേവം. (ശത്രുക്കളോടുമുള്ള) അന്യദേഷാലികളെ പ്രതിഷേധം മനോഹരിയെന്നാകയില്ല. മനോഹരിയില്ലാത്തവരുടെ തപസ്സും നിഷ്പലംതന്നെ. അതിനാൽ തപസ്സിന് അർത്ഥം ഇപ്പോൾ അർത്ഥമല്ല എന്നു സാരം.

372. മമ=എന്റെ. വരണിപതികളുടെ=അജ്ഞാതന്മാരെ. സഹഗമനം=അനുഗമനം. അതായതു മരണംതന്നെ. അതും ശരിക്കല്ലെന്നു പറയുന്നു. മുറുമുറികൾ=ശത്രുവാക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ=ശത്രുവാക്കും വിനാശം വരുത്താതെ സ്വാമിന്ദ്രഗമനം ഒരു ശൂന്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വാമിന്റെ വിഹിതമല്ല. അതു തന്റെ പറയുന്നു.

373. നൃപതിമനഹരിതം ഇഹ=ഇത് സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവമാണ്. പുരുഷന്മാരിൽ ഉത്തരം യോജിച്ചതല്ല. എന്നാൽ യുദ്ധംചെയ്തു മരിക്കാതെ വിജയിച്ചുവരികും അവില്ലെന്നു പറയുന്നു.

374. അന്തരം പണ്ടാൽ=മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുൽ=തന്റെ ആശയമിത്രമായ ചന്ദനമാസൻ താൻനിമിത്തം കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുന്നതിനാൽ അയാളെ വിട്ടവിടുകയോ യുദ്ധം ചെയ്ത് മരിക്കാം തരമില്ല ഈ വിചാരങ്ങളെല്ലാം രാജ്യാസമോത്സാഹം മഹാമനസ്സായ പൂതപ്പിള്ളി. കണ്മ- അഴൽ=ദുഃഖം.

375. ആകലചിത്തം=ആകലം (പരവശം) ആയ ചിത്തം നോട്ടം കൂടിവന്നു.

376. ചണകസുതചരൻ=ചാണക്യന്റെ ഭൃതൻ. ഉന്മൂലകം പൂൻ=ഉന്മൂലകൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ.

377. സചിവവരഗമനം=രാജ്യാസമോത്സാഹം യാത്ര. അൽപം=ശ്രദ്ധ.

378. വിപുലബലം ഉദയം=വളരെ സൈന്യമുള്ള, പദ്യം=വലയംകേളം. നാലംഗപ്പടം=നാലംഗങ്ങളുള്ള സൈന്യം. നാലംഗങ്ങൾ=ആന, തേൻ, കുതിര, കാലാൾ.

380. പടകൂട്ടുക=സൈന്യം ശേഖരിക്കുക. അന്തരം പാത്തു=മനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു.

381. കരി.....വിവിധകലാരം=ആന, കുതിര, തേൻ, പലതരത്തിലുള്ള കാലാൾ.

383. ഗമ.....പത്തിപ്രവരന്മാർ=നല്ലവിധമുള്ള സൈന്യങ്ങൾ. കാലപുരിപ്പം=മരിച്ചു.

384. ഇളകിമണി=അണിവിട്ടോടി.

386. അരികിൽ=മലയാളത്തിന്റെ കൂടത്തന്നെ. അത്യുന്നതൻ=വളരെ പരമശക്തികൾ. ഭദ്രഭാഗികൾ=ഭദ്രഭക്തർ, പുരുഷഭക്തൻ മുതലായ ചാണക്യചാരന്മാർ. ചാണക്യനോടു പിണങ്ങിപ്പോന്നവരായാണെന്നു വ്യക്തം നമുക്കു വന്നു മലയാളത്തിനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം മുമ്പിൽ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രാദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവർ.

387. മനോരമനി=(സ. ന. സ. ഷ) യുദ്ധമണ്ഡലത്തിൽ. രാജസമീപം=രാജാവിന്റെ അരികിൽ. മറയ്ക്കു=മറയ്ക്കു.

389. ജയപദം=ചെന്നിറുപ്പുതമ്പുര (ജയപദം). പാക്കി=വശമാക്കി.

390. ചണകസുതന്റെ ചന്ദനമേന്മയെ=ചാണക്യന്റെ കല്പനകൾ.

393. വിപുലകാരാഗ്രഹം=വലിയ രേഖയിൽ നിക്ഷേപണം ചെയ്തു=ഗുഹ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി.

395. വിപുല.....നിപുണത=വളരെ ബലവും വിശേഷമായ നീതിസമർത്ഥവും. ജ്ഞാതി.....മനങ്ങൾ=ജ്ഞാൻ മുതലായ പ്രധാനപുരുഷന്മാർ.

396. അതിവിത്തുത=അതിസമർത്ഥമുള്ള. (മലയാളകുറിയിന്റെ പാളയത്തിൽനിന്നു് അടികൊള്ളുക മുതലായ ദണ്ഡങ്ങളോടു മലയാളകുറി രാക്ഷസന്മാരെ തമ്മിൽ ബലിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന അതിവിതതു്. ജീവസിദ്ധാന്തം=ജീവസിദ്ധിയെന്നു് പേരുള്ളവൻ.

397. മനസി= (സ. ന. സ. എ) മനസ്സിൽ. മതിവരും അളവു്=തൃപ്തിവരുവോളം.

398. കനകമണിഗണം=സ്വർണ്ണരത്നങ്ങൾ.

399. അധികമുടം=(ദ. സ്ത്രീ. ദ. പി. എ)=വളരെ സന്തോഷത്തെ. അകരളിരിൽ വെട്ടു്=ഉള്ളിൽ വെട്ടി.

400. പ്രണയമൊഴിയുമൊഴി=മനസ്സിൽ അതി കൈവരെയെടുക്കുക. മോദനം=സന്തോഷംകൊണ്ടു്.

402. നീയതം=നിശ്ചയമായി (അർത്ഥവ്യത്യാസം) ഉറപ്പാക്കുക എന്ന=ഉറപ്പാക്കുന്ന ചാരനെ (മലയാളകുറിയിന്റെ പാളയത്തിൽനിന്നു് പോയ അമര്യരാക്ഷസനെ പിന്തുടന്നവൻ) പാഞ്ഞിന്നാർ=കാഞ്ഞിരുന്നു.

403. കേട്=ക്ഷിണം.

404. അമൃതസമുദയമോഴി=അമൃതിന്റെ രസംപോലെ മധുരമായ വാക്കോടു കൂടിയവരും. ആമരമുദയംകൊണ്ടു്=സന്തോഷത്തോടെ.

രാക്ഷസവഞ്ചനം എന്ന

ഏഴാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

എട്ടാം പാദം.

(കേകവൃത്തം)

1. പൈങ്കിളി=ചവിയ തെങ്ങ. തേൻമൊഴിയാൾ=തേൻപോലെയുള്ള (മധുരമായ) മൊഴിയോടു കൂടിയവരും.

3. പൈതൃകം=പൈതൃകം (വിശപ്പും ദാഹവും. ഉജ്ജം=മനസ്സു്. മനോരമം=മനസ്സിലെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവരും. കഥാശേഷം=കഥയുടെ ശേഷം. കഥയ്ക്കു കഥയ്ക്കും=(പ്രി. മോ. ച. മ. ച. എ) പരക പരക. ("മോളോടാ ശേഷം കഥ" എന്നു മുൻപറഞ്ഞതിനെന്നെന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നതു്, കേരളത്തിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നു.)

5. മേറ്റൻ=മലയരേകു. ഉപേക്ഷിതൻ=തള്ളപ്പെട്ടവൻ. മന്ത്രി വരൻ=രാജാസാമന്തൻ. പരിതാപമൽ=ഭാവത്താൽ. (അ. ന. പ. ഏ) ഖിന്നൻ=പീഡിതൻ.

6. ചാണകൃപ്തനിധി=ചാണകൃതൻ ചാതൻ. ഉദയകം ഖ്യൻ=ഉദയകൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ.

7. കീഴ്ത്താലാസം=പഴക്കംകൊണ്ടു നശിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു പുരാവ്.

8. വിവേകം=വകുതിവിവ് (ഗുണമോഷമതാനം).

9. സ്വാമിജ്ഞ=നന്ദരഞ്ജം. പരാഭവം=തോൽവ്. വീണ്ടുകൊള്ളുവൻ=വീട്ടുവാൻ (പകുവീട്ടുവാൻ) വീട്ടുധനുവിൻ=ഭൂതം=വീണ്ടു.

11. തത്പത്രൻ=അവൻ (പദ്യതരാജൻ) പുത്രൻ. പുനരഹം=പുനഃ അഹം=പിന്നെ ഞൻ. നിസ്സലം=വ്യർത്ഥം. അസവാഹവം=അവന്റെ സേവയുടെ ഫലം.

12. ഞൻ ഒരു പുരുഷൻതാൻ=ഒരുത്തനായിരിക്കുന്നു ഞൻ. മാനവവീരന്മാർ=രാജാക്കന്മാർ.

13. ചെന്നുണ്ടൻ കാണമെന്ത്=ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നൊന്നായിക്കുമെന്ത്. താൻ ശത്രുവിനെ ആശ്രയിക്കുകയെന്ന കത്സികകർമ്മം ഒരു പുരുഷനായ ഞൻ ചെയ്യും എന്ന്, ഇതു വിചാരം രാജാസന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും സ്വാമിജ്ഞിയെയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവത്തിൻ ബലമത്രേ=വിധിവൈഭവംതന്നെ.

14. ഉപഹതൻ=തള്ളപ്പെട്ടവൻ (നശിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടവൻ) ഭൂതം=നല്ലത് (മേൽമം). ഹാ നിന്തി=കഷ്ടം കഷ്ടം.

16. മന്ത്രിസന്തമൻ=പ്രധാനമന്ത്രി.

17. കെട്ടിക്കിടക്കുക=സമയംനോക്കി കാത്തു കിടക്കുക.

18. പെരന്തൻ=പട്ടണവാസികൾ.

19. പേർക്കുകവാർ=കാട്ടുകാർ (കാണാൻ നില്ക്കുന്നവർ) പുരം (അവ്യ) പണ്ടു.

20. പരവി=പ്രേതവി. രാജാജ്ഞാകരൻ=രാജാവിന്റെ കല്പന കഴെ നടത്തുന്നവൻ.

21. വിധിബലം=ദൈവശക്തി (തോൽവ്). പയ്യവേ=പതുക്കെ.

22. ഇക്കാലം നിനക്കു് ഇതു്=(സംഭവിക്കട്ടെ) ഏൻ. നിത്യം ഗിഷം=കല്പിക്ക. (ദൈവകല്പന അലംഘ്യംതന്നെ)

23. മന്ദൻ=ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.

24. അതു്=ചന്ദനസാസ്യത്താൽ.

25. വിഷണ്ണൻ=ഖിന്നൻ.

31. കായനാശത്തെ ചെസ്സൻ = ഭാരതാശം ചെസ്സാനായിട്ട്.
32. കോണനെ = നീ രാജാസന കോണത്തുപോലെ.
34. കണ്ണത്തിൽ = ചെവിയിൽ.
37. മണവാത്തയം = (ആ. സ്ത്രീ, തു. ഏ) രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം, ദിവാകീർത്തിയെക്കുറിച്ചു = രാജാക്കന്മാരുടെ വേഷത്തെ ധരിച്ചു - അതാൽ കലയാളികളുടെ വേഷമെന്നു താൽപര്യം.
40. കണ്ടം = കാരാണരമായ. ഭീഷണങ്ങൾ = ഭയങ്കരങ്ങൾ.
41. ചാണം = കയറ്. ചാലന്മാർ = നീചന്മാർ.
42. കലനിലം = കൊല്ലവരങ്ങളു സ്ഥലം (അധികം മനവശ്യമില്ലാത്ത സ്ഥലത്താണ് അല്ലാ വധശിക്ഷ നടത്താറുള്ളതു്)
43. ശ്രേഷ്ഠി = ചെട്ടി, കന്യാബിനി = ഭാര്യ. ഉത്ഭവം = പരിചാരകൻ.
45. വല്ലഭം = കണ്ണുപൊട്ടുവാൻ ഉള്ളവനെ ധരിപ്പിക്കുന്നവൻ.
47. ഞാലുക = തൂക്കുക.
48. കിമിം = കി. ഇം = ഇതു് എന്തു്?
50. ബന്ധനം = ബന്ധുവിന്റെ നാശം.
51. അതുതമിൻ = ഹൃദയം നല്ലവൻ.
52. മിത്രനാശം = ബന്ധുവിന്റെ നാശം. ഗർഭനാശം = ശരീരനാശം. (ഭാര്യ ഉപേക്ഷിക്കൽ)
53. അന്തരംകൂടാതെ = വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ. (സത്യമായിട്ട്)
55. സാന്ധ്യം = ഇപ്പോൾ.
57. നിബന്ധിക്ക = ശഠ്യം പിടിക്കുക.
61. സ്വർണ്ണശ്രേഷ്ഠി = സ്വർണ്ണക്കുറുവഴിക്കാണായ ചെട്ടി. അതാൽ = വനം.
65. വാണി = അഗ്നി. വ്യാധികൾ = ദാഹങ്ങൾ.
68. ക്ഷമൻ = ശൂന്യൻ. ഉത്തമനങ്ങളെ കൊന്നുപോക = അറിയാതെ ബ്രഹ്മഹത്യം ചെയ്യ.
67. കോണത്താൽ = അന്ധശ്ചാത്ത അന്യപുരുഷന്മാർ കോണൻ പാടില്ലാത്ത. കലസ്സികൾ = പതിവുകാസ്സികൾ.
68. സൽപ്പത്തർ = സമന്വനങ്ങൾ.
69. അക്ഷമൻ = കലയാളി സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ലാത്തവൻ വ്യാകലഹാജൻ = പരവശമായ മനസ്സാടു കൂടിയവൻ.
70. സുഹൃത്തുക്കൾ = സ്നേഹിതന്റെ മരണം.
72. കിഞ്ചന = (അവ്യ) കറങ്ങാൻ.
75. മോധനം = വല്ലഭമായ വനം.

78. സഗൽഗംഗൽഗമ (അങ്ങയിടയ്ക്കുണ്ടാകൂട്ടി).
79. മിത്രസ്ഥാഥം=ബന്ധവിനേക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥാഥം.
80. അർത്ഥകരണം=ധനംനിമിത്തം.
81. അർത്ഥകരണം=(ആ. സ്പീ. തു. ഏ) ധനത്തെ കുറിച്ചുള്ള അഗ്രഹം ഹേതുവായിട്ട്.
82. കരന്തം=ഭാരവ്. നിമിക്കുന്നാനിഗ്രഹം=തന്റെ ഭാര്യയെ കൊല്ലുക.
83. അർത്ഥകരണം=ധനത്തിന്റെ മഹിമ. മിത്രമുഖത്താൽ=ബന്ധനിമിത്തം.
88. രാജസുകഡംബം=രാജസന്ദർഭം അർപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക.
89. അർത്ഥം=രാജസുകഡംബം. ശരണം=വശീകരിക്കുക.
91. ഉദയാദകം=പറയുക. (വിളയാദകം, പോരാടുക, ഇത്യശിപോരവം).
96. വിവിഷ്ണുൻ=ബ്രഹ്മാവ്. (സർവ്വപ്രപഞ്ചസൃഷ്ടികർത്താവ് എന്ന നിലയിലോ അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞാന നിയന്തരമായ വേദങ്ങളുടെ പ്രകാശകൻ എന്ന നിലയിലോ ബ്രഹ്മാവിനെ സർവ്വജ്ഞാനത്തിൽ പ്രഥമനെന്നു ഗണിക്കാമല്ലോ.)
99. വിളംബനം=അമർപ്പിക്കൽ. തദാ നീലക്കർക്കശ്ചിതം=അങ്ങയുടെ അർപ്പണത്തെ
105. ദണ്ഡത്തം=ചീഡകരം.
106. ആവേശം=ഏകാഗ്രമായ വിചാരം. രോഷാഗ്നി=കോപമാകുന്ന തീപ്പ്.
107. കണ്ണിണമുവന്നിതു് അതറിഞ്ഞു പുരികങ്ങൾ=എന്നുള്ള കോപാധിക്യത്തിന്റെ അനുഭാവങ്ങളെന്നു കാണുക.
108. നിശ്ചയം=മറികേൾക്കണം—(നീ) എന്നു ആഖ്യയം.
109. കൃഷ്ണവർമ്മാവിൽ=അഗ്നിയിൽ.
112. വീർപ്പുതക്കത്തം=വീർപ്പം (അർപ്പണം) ഉള്ള പുതക്കത്തം.
114. വയ്രൽ=വശീകരണവശം യോഗ്യൻ (ചന്ദനമുസൻ), മരകതന്മാർ=കൊലയാളികൾ.
118. വയളമിഷം=കൊല്ലുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്.
121. നിഷ്ഠിരം=മുതൽ.
125. മിത്രകർമ്മം=സ്നേഹത്തിന്റെ കർമ്മം.
126. മണികരൻ=മണവുപോരി.
128. അർദ്ധം=ശിശു (ചെറിയ കുട്ടി).
132. ശരണം=കൈ.

133. വരണിം=കുളുവടം.

134. കലഭൈവം=തറവാടുപന്തലോടം (ഇതുകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താക്കാരും, ധർമ്മവും, ഇരപേരവിശ്വാസം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു).

137. ചേതസി=(സ. ന. സ. ഏ മനസ്സിൽ.

140. കരകയും (ചെയ്ത) ഏൻ ആശ്വാസം ചേർത്തുകൊൾക.

142. കടിലന്തൻ=ചതിയന്തൻ.

143. ജന്യപാണി=അന്തകൻ. ചണ്ഡാലന്തൻ=ഹന്തകന്തൻ, ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

145. ഉഴിയിൽ ഇരുന്നാലും (നീ) എന്നു ചൊല്ലും.

147. നിമജ്ജിനി=തന്റെ ഭാര്യ.

150. ഇളയ്ക്കുമാരും=മഴിയ്ക്കുമാരും.

152. ചുവത്തിട=ചുവപ്പിച്ചു.

154. കിഞ്ചന കല്പം=അല്പം സമയം. നെഞ്ചകം കളിത്തൂ= (അതുകൊണ്ട്) മനസ്സ് തണുത്തു.

155. മിത്രത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തും (നീ) എന്നു ചേർത്തും. ഇതു 'ചാവന്തായി പുറത്തുപോയിക്കൊണ്ടുപോകരുത്' എന്നർത്ഥം സഹമനസ്സുത പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

157. ശ്വേതചന്ദ്രൻ=ചണ്ഡാലന്തൻ. "ചണ്ഡാലപുത്രന്മാരോടൊന്നിങ്ങിനെയാകട്ടെ നിങ്ങളോടൊന്നിങ്ങിനെ വാസിയണ്ഡമെ വെല്ലുവാൻ" എന്നർത്ഥം.

158. മൽപതേ!=(ഇ. വ. സ. ഏ) ഏന്റെ മൽപതേ! അതേ!=(അ. വ. സ. ഏ) അല്ല! കരകയും പരകയും(ചെയ്ത) എന്നു ചേർക്കുക.

159. "അങ്ങനെയോ" — "ചരിചാലിപ്പാൻ" എന്നു പൂർവ്വവാക്യത്തോടു ചേർത്തുകൊൾക.

162. മന്ദൻ=മുഖൻ. "മുഖപുഷ്പനിർമ്മലം മന്ദൻ" എന്നു കേൾക്കും. ഈ നാലാമതും ഇവിടെ യോജിക്കും—മന്ദനയെന്നെന്നു താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

164. പരമവേഷം=അവരണങ്ങൾ.

167. ബന്ധുകുശ്ലത്തിൽഫലം=ബന്ധുവായിരിക്കണമെന്ന് ചൊല്ലുന്ന കുശ്ലത്തിന്റെ ഫലം. നിശ്ചലം=പാഴ്.

168. മിത്രത്തെ ചൊല്ലി=സ്നേഹിതന്മാരോടൊന്നി. ചിത്രം=വിശേഷം. വിശ്ലക്ഷം=വിശ്ലക്ഷം. (അതുകൊണ്ട്) ഏന്റെ സന്തതമായ കടസ്സം ചൊല്ലിയത് എന്ന് ആശയം.

170. ഏകദേശം=അല്പം. നീചമനസ്സൻ=നിന്ദ ബുദ്ധിയായിട്ടു ജീവൻ.

174. ചണകത്തേജരജശ്ചന്ദ്രന്മാർ=ചണകൃന്ദം ചന്ദ്രന്മാരും (ചേരപൻ)

175. മനുരസം=പുഞ്ചിരി. മനു=ചതുരക്ക.

178. കണ്ണിതം=ചോലവ്യം. ചണ്ഡാലസ്തം=ചണ്ഡാല നായകസ്തം (കിഷക). ദൂരീകൻ=അതുമാൻ.

179. വരജകം=ചിരന്നാകം രാജക.

181. ചണ്ഡാര ദേതി=ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ചവർ.

183. വ്യാപനം=(അ. ന. ത. ഏ) കളവാതിട്ട്. ചേലം=ചുഴത്തു

185. സന്ധി ചേയ്യകം=ചോറിക്കക.

186. കിഞ്ചന പോലം=കട്ടം. അഞ്ചിതമതം=(ഇ. പ്. സം. ഇ) സൽബുദ്ധി

187. കേരളം=വാണിയ. ദുഷ്കന്തയം=മുൻ ഞ്ഞൊണങ്ങൾ.

192. അധികാരസ്ഥനം=അധികാരചിഹ്നമായിട്ട്.

193. ശസ്ത്രം=ആയുധം (വാൾ) ആധികരി=അൻ (യോ ഗ്യൻ)

194. യോഗ്യൻ=മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽ അൻ. ഭംഗ്യധീനന്മാർ=ഭംഗ്യമില്ലാത്തവർ.

195. അത്രയും വേണ്ടില=അത്രമേറെമല്ല.

199. കാട്ടുരത സാധിച്ചിട്ടുണ്ടാത്=അങ്ങനാ ഏതെന്നുതന്നെ ചന്ദ്രന്മാരും മന്ത്രി സ്ഥാനം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയുള്ള കാട്ടുരത സാധിച്ചിരുന്നു. ബന്ധുസ്ഥിതി=ഏതാ ബന്ധുവുമെ ചന്ദനദാസനെ കെട്ടിപ്പറക്കു വിചാരമെന്ന, വീട്ടുവാനു =അങ്ങയുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം.

201. കാട്ടുസാധകരൻ=കാട്ടുണ്ടുള്ള സാധിച്ചിടുന്നവിൻ വേണ്ടുന്നതു ചെയ്യുന്നവൻ.

202. ബുദ്ധിവിജ്ഞാസങ്ങൾ=ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യങ്ങൾ. വിചിത്രം=ആത്മത്വം. വിരഹം=ചേർപ്പി.

204. കേരളവ്രഹൻ=മുഗ്ദ്ധനായ ചോറ.

206. സമ്മാനം=നല്ല പട്ടണു മോതിര

208. സമൃദ്ധം=അവ്വ) ഏലം വാവും. തവ മകന്തിന്നു =അമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു .

211. ആര്യം = അവലംബം. (എനിക്ക് എന്ത് കർമ്മം
ഗമ്യം).
212. കാര്യം ആകുന്നത് = അത് അന്വിക്കേണ്ടതല്ല ചൊല്ലേണ്ട
താണ്.
214. മാനവവിദ്യ = അനുഷ്ഠാനം.
215. ആദ്യം = സമയം.
216. ആദ്യം = (അദ്വൈത) അനുഷ്ഠാനം ആകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗം
അനുഷ്ഠാനം = നഗരത്തിൽ സകല ആദ്യം ആദ്യം ചൊല്ലേണ്ടതല്ല
സ്വർഗ്ഗം.
218. അനുഷ്ഠാനം = (അ. ന. ത. ഏ) മനസ്സാധാരണമാക്കി
കൊടുക്കി.
219. ഗുണവൈഭവങ്ങൾ = ഗുണവികൃതികൾ. മന്ത്രിക്ക് = അദ്ദേഹം
പ്രകാശനം.
220. അനുഷ്ഠാനം. (സംവിധാനം പ്രകാരമുള്ള) പ്രതി
അനുഷ്ഠാനം. (നഗരം ഉൾപ്പെടെയും ചെറു ചന്ദ്രനുള്ളതും ഉൾപ്പെടെയും
സംസ്കാരം ചൊല്ലിയ കർമ്മം കർമ്മമുദ്രാപത്രം എന്നും അർത്ഥം. സന്ധി
യ്ക്ക് = ചൊല്ലി.
221. നിരന്തരം = അനുഷ്ഠാനം.
222. ഉപദേശം..... = അനുഷ്ഠാനം കർമ്മം
അതിൽ പ്രകാശനം! (ചന്ദ്രനുള്ളതും ചൊല്ലിയതും!)
223. ആദ്യം = അനുഷ്ഠാനം, അതിൽ = ആദ്യം.
224. ആദ്യം = അനുഷ്ഠാനം. ആദ്യം = ഉപദേശം
കർമ്മം ആകുന്ന അനുഷ്ഠാനം, യഥാർത്ഥം അനുഷ്ഠാനം ആകുന്ന
മനസ്സാധാരണമാക്കി.
225. ചെറുതായ = ചെറുതായ, ചിതറുതായ = അ
നുഷ്ഠാനം അനുഷ്ഠാനം, പ്രതിപദം = പ്രതിപദം, ചന്ദ്രനുള്ള
കർമ്മം ആകുന്നതും അനുഷ്ഠാനം അനുഷ്ഠാനം അനുഷ്ഠാനം കർമ്മം ആകുന്ന
കർമ്മം.
227. അനുഷ്ഠാനം = (അദ്വൈത) വികൃതി.
228. യഥാ = യഥാർത്ഥം, അനുഷ്ഠാനം = അനുഷ്ഠാനം.

സ മ ര ങ്ക മ്

—

ശ്രീ ഭം.

